

ພຣະທັມລູກາ

1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23	24

ຂ່າວປະເສີດເລື່ອງພຣະເຢຊູຄຣິດ

The Gospel

ຮຽບຮຽງໂດຍ

According to

ລູກາ

LUKE

1 ຄຳຄຳນັບແກ່ເທໂອຟິໂລ

Dedication to Theophilus

- 1 ມີຫລາຍຄົນໄດ້ລົງມືຮຽບຮຽງເລື່ອງເຫດການເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງສຳເລັດແລ້ວໃນຖ້ຳມກາງເຮົາທັງຫລາຍ
- 2 ຕາມທີ່ເຂົາຜູ້ໄດ້ເຫັນກັບຕາເອງຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນແລະເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມນັ້ນ ຈຶ່ງໄດ້ລົງສືບຕໍ່ມາໃຫ້ໝູ່ເຮົາຮູ້
- 3 ເຫດສັນນັ້ນທ່ານເທໂອຟິໂລທີ່ນັບຖືເອີຍ ເນື່ອງຈາກຂ້າພະເຈົ້າເອງໄດ້ສືບສວນຖ້ວນຖືຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນມາໃນສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງເຫັນດີຈະຮຽບຮຽງເລື່ອງຕາມລຳດັບເພື່ອປະໂຫຍດແດ່ທ່ານ
- 4 ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ຮູ້ຢ່າງຄັກແນ່ໃນຄວາມອັນເປັນແກ່ນເປັນສານຂອງເລື່ອງເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງມີຜູ້ແຈ້ງໃຫ້ທ່ານຊາບ

ທຳນວາຍເລື່ອງກຳເນີດຂອງໂຢຮັນບັບຕີສະໂຕ

The Birth of John the Baptist Foretold

- 5 ໃນຮັຊການຂອງເຮໂຣດກະສັດເມືອງຢູດາຍ ມີປະໂຫຍດຕົນນຶ່ງຊື່ ເຊຄາຣີຢາ ຢູ່ໃນຜຽນຂອງອາບີຢາ ພັຣຍາຂອງເຊຄາຣີຢາຢູ່ໃນເຂື່ອສາຍອາໂຣນຊື່ວ່າເອລີຊາເບັດ
- 6 ເຂົາທັງສອງເປັນຄົນຊອບທັມຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ບໍ່ມີບ່ອນຕິເລີຍ
- 7 ເຂົາບໍ່ມີລູກເພາະເອລີຊາເບັດເປັນຍິງໝັ້ນ ແລະເຂົາທັງສອງກໍແກ່ຊະຣາແລ້ວ
- 8 ເມື່ອເຊຄາຣີຢາຖືກຜຽນ ກຳລັງປະຕິບັດຕາມໜ້າທີ່ປະໂຫຍດຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ
- 9 ສລາກໄດ້ຕົກໃສ່ຕາມທັມນຽມປະໂຫຍດ ໃຫ້ທ່ານເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອເຜົາເຄື່ອງຫອມບູຊາ
- 10 ສ່ວນພິລເມືອງກໍໄຫວ້ອນຢູ່ຂ້າງນອກໃນເວລາເຜົາເຄື່ອງຫອມນັ້ນ
- 11 ແລ້ວມີເທວະດາຕົນນຶ່ງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາປາກົດແກ່ເຊຄາຣີຢາ ຍິນຍູ່ເບື້ອງຂວາແທນເຜົາເຄື່ອງຫອມບູຊານັ້ນ
- 12 ເມື່ອເຊຄາຣີຢາໄດ້ເຫັນກໍຢ້ານແລະຕົກໃຈ
- 13 ແຕ່ເທວະດາຕົນນັ້ນໄດ້ບອກວ່າ, “ເຊຄາຣີຢາເອີຍ, ຢ່າຂູ່ຢ້ານ ເພາະຄຳອ້ອນວອນຂອງທ່ານໄດ້ຊົງຟັງແລ້ວ ນາງເອລີຊາເບັດພັຣຍາຂອງທ່ານຈະປະສູດບຸດຊາຍໃຫ້ທ່ານ ແລ້ວທ່ານຈຶ່ງໃສ່ຊື່ບຸດນັ້ນວ່າ ໂຢຮັນ

- 14 ທ່ານຈະມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ ແລະຫລາຍຄົນຈະຍິນດີເພາະບຸດນັ້ນເກີດມາ
- 15 “ເພາະວ່າບຸດນັ້ນຈະໄດ້ເປັນໃຫຍ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ທ່ານຈະບໍ່ຕື່ມເຫລົ້າແວງແລະເຫລົ້າປຸກຢ່າງໃດ ແລະຈະເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດ ຕັ້ງແຕ່ຈາກທ້ອງມານດາມາ
- 16 ທ່ານຈະນຳລູກຫລານຂອງອິສຣາເອນຫລາຍຄົນຫລົບຄົນມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຂົາ
- 17 ທ່ານຈະອອກກ່ອນທ້າຂອງພຣະອົງ ໂດຍສະແດງອາຣິມແລະຮິດເດດຂອງເອລີຍາ ຈະໃຫ້ບັນດາພໍ່ກັບຄືນດີກັບລູກ ແລະໃຫ້ບັນດາຄົນທີ່ດີດ້ານກັບມາຫາປັນຍາຂອງຄົນສິນທັມ ເພື່ອຈັດຕຽມພິລເມືອງໄວ້ພ້ອມສຳລັບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ”
- 18 ເຊຄາຣີຢາທູນເທວະດາຕົນນັ້ນວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍຈະຮູ້ເຫດການນີ້ໄດ້ຢ່າງໃດ ເພາະຂ້ານ້ອຍກໍເຖົ້າແລ້ວ ແລະພ້ອຍາຂອງຂ້ານ້ອຍກໍອາຍຸສູງຫລາຍແລ້ວ”
- 19 ຝ່າຍເທວະດາຕົນນັ້ນຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ເຮົາແມ່ນຄັບຣີເອນຊຶ່ງຍິນຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ ແລະຊົງໃຊ້ໃຫ້ມາກ່າວກັບທ່ານ ແລະນຳຂ່າວດີນີ້ມາບອກແກ່ທ່ານ
- 20 ເບິ່ງແມ, ທ່ານຈະເປັນຄົນໃບ້ແລະປາກບໍ່ໄດ້ ຈົນເຖິງວັນທີ່ເຫດການເຫລົ່ານັ້ນຈະເກີດຂຶ້ນ ເພາະທ່ານບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາທີ່ຈະສຳເລັດຕາມກຳນົດ”
- 21 ຝ່າຍພິລເມືອງກໍຄອຍຖ້າເຊຄາຣີຢາດ້ວຍຄວາມປລາດໃຈ ເພາະທ່ານຊັກຊ້າຢູ່ໃນພຣະວິຫານ
- 22 ເມື່ອທ່ານອອກມາແລ້ວກໍປາກນຳເຂົາບໍ່ໄດ້ ເຂົາຈຶ່ງສັງເກດຮູ້ວ່າທ່ານໄດ້ເຫັນນິມິດໃນພຣະວິຫານ ທ່ານໄດ້ສະແດງທ່າທິພາສາໃບ້ຕໍ່ເຂົາແລະຍັງເປັນໃບ້ຢູ່
- 23 ເມື່ອພົດຜຽນຂອງທ່ານແລ້ວທ່ານກໍກັບບ້ານ
- 24 ພາຍລຸນມາເອລີຊາເບັດພ້ອຍາຂອງທ່ານກໍມີທ້ອງ ແລ້ວຈຶ່ງໄປລີ້ຕົວຢູ່ໃນລະຫວ່າງທ້າເດືອນຈຶ່ງເວົ້າວ່າ,
- 25 “ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງເຮັດຢ່າງນີ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍ ໃນວັນທີ່ພຣະອົງໄດ້ທອດພຣະເນດຂ້ານ້ອຍ ເພື່ອຊົງຍົກຄວາມນິນທາຂອງຂ້ານ້ອຍທີ່ມີຢູ່ຖ້າມາກາງຄົນທັງຫລາຍອອກເສັງ”

ທ່ານວາຍເຮືອງກຳເນີດຂອງພຣະເຢຊູ

The Birth of Jesus Foretold

- 26 ເມື່ອເຖິງເດືອນຖ້ວນຫົກເທວະດາຄັບຣີເອນໄດ້ຮັບໃຊ້ຈາກພຣະເຈົ້າ ມາຍັງເມືອງນຶ່ງໃນແຂວງຄາລີເລຊີນາຊາເຮັດ
- 27 ມາຫາຍິງພົມຈາຣີຄົນນຶ່ງ ຊຶ່ງເປັນຄູ່ຫມັ້ນຂອງຊາຍຄົນນຶ່ງຊື່ໂຢເຊບ ຜູ້ເປັນເຊື້ອສາຍຂອງກະສັດດາວິດ ນາງນັ້ນຊື່ມາຣິອາ
- 28 ເມື່ອເທວະດາມາເຖິງນາງແລ້ວຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ຈຶ່ງຈະເຮິນເທິນ, ເຈົ້າຜູ້ທີ່ຊົງໂຜດພຣະກະຣຸນາປານີຫລາຍ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຊົງສະຖິດຢູ່ກັບເຈົ້າ”
- 29 ຝ່າຍມາຣິອາກໍຕົກສະຫ້ານໃຈເພາະຖ້ອຍຄຳຂອງເທວະດານັ້ນ ຈຶ່ງຮຳເພິງວ່າຄຳທັກທາຍນີ້ຈະໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ
- 30 ແລ້ວເທວະດາໄດ້ກ່າວກັບນາງວ່າ, “ມາຣິອາເອີຍ, ຢ່າຊູ່ຢ້ານ ເພາະວ່າເຈົ້າເປັນທີ່ຊົງພຣະກະຣຸນາໂຜດແລ້ວ
- 31 ເບິ່ງແມ, ເຈົ້າຈະມີທ້ອງແລະປະສູດບຸດຊາຍ ຈຶ່ງຕັ້ງຊື່ບຸດນັ້ນວ່າ ເຢຊູ
- 32 ບຸດນັ້ນຈະໄດ້ເປັນໃຫຍ່ ແລະຈະຊົງເອີ້ນວ່າພຣະບຸດຂອງຜູ້ສູງສຸດ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານພຣະທີ່ນຶ່ງຂອງກະສັດດາວິດ ຜູ້ເປັນບັນພະບຸຣຸດຂອງທ່ານ ໃຫ້ແກ່ທ່ານ
- 33 ແລະທ່ານຈະສເວີຍຣາດຄຸ້ມຄອງເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບສີບງໄປເປັນນິດ ແລະຣາຊອານາຈັກຂອງທ່ານຈະບໍ່ຮູ້ສິ້ນສຸດ”
- 34 ຝ່າຍມາຣິອາຈຶ່ງທູນເທວະດານັ້ນວ່າ, “ເຫດການນີ້ຈະເປັນໄປໄດ້ຢ່າງໃດ ເພາະຂ້ານ້ອຍຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮວມຮູ້ກັບຊາຍຈັກເທື່ອ”

- 35 ເທວະດາໄດ້ຕອບນາງວ່າ, “ພຣະວິນຍານບໍ່ຮື້ສຸດຈະສະເດັດລົງມາເຖິງເຈົ້າ ແລະຮິດເດດຂອງຜູ້ສູງສຸດຈະປົກຄຸມເຈົ້າໄວ້ ເຫດສັນນີ້ບຸດທີ່ຈະເກີດມານັ້ນຈະໄດ້ເອີ້ນວ່າບໍ່ຮື້ສຸດ ຄືພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ
- 36 ເບິ່ງແມ່, ເຖິງນາງເອລີຊາເບັດພື້ນ້ອງຂອງເຈົ້າຜູ້ແກ່ຊະຣາແລ້ວ ກໍຍັງມີທ້ອງຈະເກີດບຸດຊາຍເໝືອນກັນ ບັດນັ້ນນາງທີ່ເຂົາຖືວ່າເປັນຍິງໝັ້ນກໍມີທ້ອງໄດ້ຫົກເດືອນແລ້ວ
- 37 ເພາະວ່າຝ່າຍພຣະເຈົ້າບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ເຫລືອພຣະກຳລັງ”
- 38 ສ່ວນມາຣີອາກໍທູນວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍນີ້ແຫລະ, ເປັນຂ້ອຍຍິງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂໍໃຫ້ບັງເກີດແກ່ຂ້ານ້ອຍຕາມຄຳຂອງເຈົ້າກູເທີນ” ແລ້ວເທວະດາຕົນນັ້ນໄດ້ຈາກນາງໄປ

ມາຣີອາໄປຢ້ຽມຢາມເອລີຊາເບັດ

Mary Visits Elizabeth

- 39 ຄາວນັ້ນມາຣີອາໄດ້ລຸກຂຶ້ນແລ້ວຮີບໄປຍັງເຂດພູເຂົາ ຄືໄປເຖິງເມືອງນຶ່ງໃນແຂວງຢູດາຍ
- 40 ນາງໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງເຊຄາຣີຢາທັກທາຍນາງເອລີຊາເບັດ
- 41 ພໍເມື່ອເອລີຊາເບັດໄດ້ຍິນຄຳທັກທາຍຂອງມາຣີອາ ບຸດໃນທ້ອງຂອງຕົນກໍດົນ ແລະເອລີຊາເບັດກໍເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍ່ຮື້ສຸດ
- 42 ຈຶ່ງຮ້ອງຂຶ້ນດ້ວຍສຽງອັນດັງວ່າ, “ນາງໄດ້ຮັບພຣະພອນໃນລະຫວ່າງພວກຜູ້ຍິງ ແລະບຸດໃນທ້ອງຂອງນາງໄດ້ຮັບພຣະພອນດ້ວຍ
- 43 ເປັນສັນໃດຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງໄດ້ຮັບຄວາມເມດຕາຢ່າງນີ້ ຄືມານດາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍໄດ້ມາຫາຂ້ານ້ອຍ
- 44 ເພາະວ່າ ເບິ່ງແມ່, ພໍສຽງທັກທາຍຂອງນາງເຂົ້າຫູຂ້ານ້ອຍ ລູກໃນທ້ອງຂອງຂ້ານ້ອຍໄດ້ດົນດ້ວຍຄວາມຍິນດີ
- 45 ຄວາມສຸກມີແກ່ນາງທີ່ໄດ້ເຊື່ອວ່າ ຈະສຳເລັດຕາມພຣະຄຳທີ່ນາງໄດ້ຮັບຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ”

ເພງສັຣເສີນຂອງມາຣີອາ

Mary's Song of Praise

- 46 ສ່ວນມາຣີອາກໍກ່າວວ່າ, “ຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າສັຣເສີນຍ້ອງຍໍອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 47 ແລະຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍເກີດຄວາມຍິນດີໃນພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງໂຜດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າພົ້ນ
- 48 ເພາະພຣະອົງຊົງທອດພຣະເນດຖານະອັນຍາກຕໍ່າຕ້ອຍແຫ່ງຂ້ອຍຍິງຂອງພຣະອົງ ເບິ່ງແມ່, ຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປຄົນທຸກສມັຍຈະເອີ້ນຂ້າພະເຈົ້າວ່າຜາສຸກ
- 49 ເພາະວ່າຜູ້ຊົງຮິດໄດ້ຊົງກະທຳການໃຫຍ່ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ພຣະນາມຂອງພຣະອົງກໍບໍ່ຮື້ສຸດ
- 50 ພຣະກະຣຸນາຂອງພຣະອົງກໍມີແກ່ບັນດາຜູ້ຢາເກງພຣະອົງ ທັງຊົ່ວນີ້ແລະຊົ່ວທ້າສືບໆໄປ
- 51 ພຣະອົງຊົງສະແດງຮິດດ້ວຍພຣະກອນຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງຊົງກະທຳໃຫ້ຄົນທີ່ມີໃຈຄິດຈອງຫອງພັດພາກຈາກກັນ
- 52 ພຣະອົງຊົງຖອດເຈົ້ານາຍລົງຈາກພຣະທີ່ນັ່ງ ແລະໄດ້ຊົງຍົກຜູ້ຍາກຕໍ່າຂຶ້ນ
- 53 ພຣະອົງຊົງໂຜດໃຫ້ຄົນອິດຍາກອີ່ມດ້ວຍຂອງດີ ແລະຊົງກະທຳໃຫ້ຄົນຮັ່ງມີໜີໄປມີເປົ່າ
- 54 ພຣະອົງຊົງຊ່ອຍອິສຣາເອນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ຄືພຣະອົງຊົງຈື່ຈຳພຣະເມດຕາຂອງພຣະອົງ
- 55 ທີ່ມີຕໍ່ອັບຣາຮາມແລະຕໍ່ເຊື້ອສາຍຂອງທ່ານເປັນນິດ ຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງບອກໄວ້ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກເຮົາ”
- 56 ແລ້ວມາຣີອາໄດ້ອາສັຍຢູ່ກັບນາງເອລີຊາເບັດປະມານສາມເດືອນ ຈຶ່ງໄດ້ກັບຄືນໄປເຮືອນຂອງຕົນ

ເລື່ອງກຳເນີດຂອງໂຢຮັນບັບຕີສະໂຕ

The Birth of John the Baptist

- 57 ຄັນຖ້ວນວັນເວລາທີ່ນາງເອລີຊາເປັດຈະໄດ້ລູກແລ້ວ ນາງກໍໄດ້ປະສູດລູກເປັນຜູ້ຊາຍ
- 58 ເມື່ອເພື່ອນບ້ານແລະພວກຍາດຕິພົນ້ອງໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສະແດງພຣະມະຫາກະຣຸນາແກ່ນາງ ເຂົາກໍພາກັນຊົມຊື່ນຍິນດີຮ່ວມກັນກັບນາງ
- 59 ຄັນເຖິງວັນຖ້ວນແປດເຂົາກໍພາກັນມາໃຫ້ເດັກນ້ອຍນັ້ນຮັບພິທີຕັດ ແລະເຂົາຈະໃສ່ຊື່ເດັກນ້ອຍວ່າເຊຄາຣີຢາ ຕາມຊື່ຂອງບິດາ
- 60 ຝ່າຍມານດາຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ບໍ່ແມ່ນ ແຕ່ຕ້ອງໃສ່ຊື່ວ່າ ໂຢຮັນ”
- 61 ເຂົາພາກັນກ່າວແກ່ນາງວ່າ, “ໃນພວກພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າບໍ່ມີໃຜທີ່ມີຊື່ຢ່າງນັ້ນ”
- 62 ແລ້ວເຂົາຈຶ່ງສະແດງທ່າທາງສາໃບ້ຖາມບິດາວ່າ, “ຢາກໃສ່ຊື່ເດັກນ້ອຍນັ້ນວ່າຢ່າງໃດ?”
- 63 ທ່ານຈຶ່ງຂໍເອົາກະດານມາຂຽນວ່າ, “ຊື່ຂອງເດັກນ້ອຍນັ້ນຄື ໂຢຮັນ” ຄົນທັງປວງກໍປລາດໃຈ
- 64 ໃນທັນໃດນັ້ນທ່ານອອກສຽງໄດ້ ແລະລິ້ນກໍອ່ອນ ແລ້ວທ່ານໄດ້ກ່າວສັຣເສີນພຣະເຈົ້າ
- 65 ເພື່ອນບ້ານທັງປວງກໍເກີດຄວາມຢ້ານ ແລະເຫດການທັງປວງນັ້ນກໍຊ່າລືໄປທົ່ວເຂດພູແຂວງຢູດາຍ
- 66 ບັນດາຄົນທີ່ໄດ້ຍິນຂ່າວເຫລົ່ານີ້ກໍເກັບໄວ້ໃນໃຈແລະເວົ້າວ່າ, “ລູກນ້ອຍນັ້ນຈະເປັນຢ່າງໃດໝໍ” ດ້ວຍວ່າພຣະທັດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍສະຖິດຢູ່ນຳເດັກນ້ອຍນັ້ນ

ຄຳທຳນວາຍຂອງເຊຄາຣີຢາ

Zechariah's Prophecy

- 67 ຝ່າຍເຊຄາຣີຢາຜູ້ເປັນບິດາກໍເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ ຈຶ່ງໄດ້ທຳນວາຍວ່າ,
- 68 “ຈົ່ງສັຣເສີນຜູ້ຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນ ດ້ວຍພຣະອົງໄດ້ຊົງຢູ່ມຢາມແລະໄດ້ຊົງໂຖ່ເອົາພິລເມືອງຂອງພຣະອົງ
- 69 ແລະໄດ້ຊົງໃຫ້ຜູ້ຊົງຮິດຜູ້ນຶ່ງເກີດຂຶ້ນ ໃນວົງສາຂອງດາວິດຜູ້ຮັບໄຊ້ຂອງພຣະອົງ ເພື່ອເປັນຜູ້ຊົງໂຜດໃຫ້ພົ້ນຂອງພວກເຮົາ
- 70 ຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງກ່າວໄວ້ຕັ້ງແຕ່ບູຮານ ໂດຍປາກຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມບໍຣິສຸດຂອງພຣະອົງ
- 71 ຄືຊົງໃຫ້ພົ້ນຈາກສັດຕູທັງຫລາຍຂອງພວກເຮົາ ແລະພົ້ນຈາກມືຄົນທັງປວງທີ່ຊັງເຮົາ
- 72 ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງສະແດງພຣະກະຣຸນາ ຊຶ່ງຊົງສັນຍາແກ່ບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກເຮົາ ແລະຊົງລະນຶກເຖິງພຣະສັນຍາອັນບໍຣິສຸດຂອງພຣະອົງ
- 73 ຄືຄຳສາບານຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຊົງສາບານໄວ້ກັບອັບຣາຮາມບັນພະບຸຣຸດຂອງເຮົາວ່າ,
- 74 “ເມື່ອເຮົາໄດ້ພົ້ນຈາກມືສັດຕູທັງຫລາຍຂອງເຮົາແລ້ວ ຈະຊົງໂຜດໃຫ້ເຮົາໄດ້ບົວລະບັດພຣະອົງ ໂດຍປາສຈາກຄວາມຢ້ານ
- 75 ດ້ວຍໃຈສັດຊື່ແລະດ້ວຍຄວາມຊອບທັມ ຕໍ່ພຣະພັກພຣະອົງຕລອດຊີວິດຂອງພວກເຮົາ
- 76 ຝ່າຍເຈົ້າລູກນ້ອຍເອີຍ, ເຂົາຈະເອີ້ນເຈົ້າວ່າ ຜູ້ປະກາດພຣະທັມຂອງຜູ້ສູງສຸດ ເພາະວ່າເຈົ້າຈະໄປກ່ອນໜ້າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຈັດແຈງບັນດາທາງຂອງພຣະອົງ
- 77 ເພື່ອຈະໃຫ້ພິລເມືອງຂອງພຣະອົງຮູ້ເຖິງຄວາມພົ້ນ ໂດຍການຊົງໂຜດຍົກຄວາມຜິດບາບຂອງເຂົາ
- 78 ດ້ວຍພຣະທັຍເມດຕາກະຣຸນາແຫ່ງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ແສງສວ່າງໃນຍາມຮຸ່ງເຮົາຈາກທີ່ສູງໄດ້ມາຢູ່ມຢາມພວກເຮົາ

- 79 ເພື່ອຈະສ່ອງສວ່າງແກ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ໃນບ່ອນມືດ ແລະຢູ່ໃນເງົາຂອງຄວາມຕາຍ ເພື່ອຈະນໍາພາຕົນຂອງເຮົາໄປ
ໃນທາງສຽງສຸກ”
- 80 ຝ່າຍລູກນ້ອຍນັ້ນກໍໃຫຍ່ຂຶ້ນແລະຈິດວິນຍານກໍມີກໍາລັງທະວີຂຶ້ນ ທ່ານໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນປ່າຈົນເຖິງວັນທີ່ຈະໄດ້ມາປາ
ກົດແກ່ພວກອິສຣາເອນ

2 ພຣະກໍາເນີດຂອງພຣະເຢຊູ

The Birth of Jesus

(ມທ 1:18-25)

- 1 ຢູ່ມາໃນຄາວນັ້ນມີຄໍາສັ່ງຈາກກາຍຊາໂອຄູໂຕໃຫ້ຈິດທະບຽນສໍາມະໂນຄົວທົ່ວແຜ່ນດິນ
- 2 ການຈິດທະບຽນສໍາມະໂນຄົວເທື່ອຕົ້ນນີ້ ເກີດຂຶ້ນເມື່ອເວລາກິເຣນີໂອເປັນຜູ້ປົກຄອງເມືອງຊີເຣັງ
- 3 ຄົນທັງປວງຕ່າງຄົນກໍຕ່າງໄປຂຶ້ນທະບຽນຍັງເມືອງຂອງຕົນ
- 4 ຝ່າຍໂຢເຊບກໍຂຶ້ນໄປຈາກເມືອງນາຊາເຣັດແຂວງຄາລີເລ ເຖິງເມືອງຂອງດາວິດຊີ້ ເບັດເລເຮັມແຂວງຢູດາຍ ເພາະ
ທ່ານເປັນເຊື້ອສາຍແລະວົງຕະກູນດຽວກັນກັບດາວິດ
- 5 ເພື່ອຈະຂຶ້ນທະບຽນສໍາມະໂນຄົວພ້ອມກັບນາງມາຣີອາຄູ່ພັນຂອງຕົນ ສ່ວນມາຣີອາກໍກໍາລັງມີທ້ອງຢູ່
- 6 ເມື່ອເຂົາທັງສອງຍັງຢູ່ທີ່ນັ້ນກໍເຖິງເວລາທີ່ມາຣີອາຈະປະສູດບຸດ
- 7 ນາງຈຶ່ງໄດ້ປະສູດບຸດຜູ້ກິກ ເອົາຜ້າອ້ອມພັນແລະວາງໄວ້ໃນຮາງຫຍ້າ ເພາະບໍ່ມີບ່ອນຫວ້າງສໍາລັບເຂົາໃນໂຮງແຮມ

ເທວະດາປາກົດແກ່ບັນດາຜູ້ລ້ຽງແກະ

The Shepherds and the Angels

- 8 ໃນແຖບນັ້ນມີພວກລ້ຽງແກະທີ່ນອນເຝົ້າຝູງແກະຂອງເຂົາຢູ່ທົ່ງໃນເວລາກາງຄືນ
- 9 ແລະມີເທວະດາຕົນນຶ່ງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາປາກົດແກ່ເຂົາ ແລະຮັສມີຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສ່ອງຮອບ
ເຂົາ ແລະເຂົາໄດ້ຕົກສະຫ້ານໃຈຫລາຍ
- 10 ຝ່າຍເທວະດາຕົນນັ້ນກໍກ່າວແກ່ຕໍ່ເຂົາວ່າ, “ຢ່າຊູ່ຍ້ານ ເພາະນີ້ແຫລະ, ເຮົານໍາເອົາຂ່າວດີມາປະກາດໃຫ້ພວກເຈົ້າຮູ້
ຊຶ່ງເປັນທີ່ຊົມຊືມຍິນດີອັນໃຫຍ່ແກ່ພົລເມືອງທັງໝົດ
- 11 ເພາະວ່າໃນວັນນີ້ພຣະຜູ້ຊົງໂຜດໃຫ້ພັນອົງນຶ່ງ ຄືພຣະຄຣິດເຈົ້າ ມາບັງເກີດໃນເມືອງດາວິດສໍາລັບເຈົ້າທັງຫລາຍ
- 12 ອັນນີ້ຈະເປັນໝາຍສໍາຄັນແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ ຄືພວກເຈົ້າຈະໄດ້ພົບພຣະກຸມມານຕົນນຶ່ງພັນດ້ວຍຜ້າອ້ອມນອນຢູ່ໃນ
ຮາງຫຍ້າ”
- 13 ໃນທັນໃດນັ້ນມີກອງທັບສວັນໝູ່ໃຫຍ່ມາຢູ່ກັບເທວະດາຕົນນັ້ນ ຮ່ວມສັຣເສີນພຣະເຈົ້າວ່າ,
- 14 “ພຣະຮັສມີຈຶ່ງມີແດ່ພຣະເຈົ້າໃນທີ່ສູງສຸດ ແລະທີ່ແຜ່ນດິນໂລກຈຶ່ງມີສັນຕິສຸກ ແກ່ມະນຸດທັງປວງທີ່ພຣະອົງຊົງຊອບ
ພຣະທັຍນັ້ນ”
- 15 ເມື່ອເທວະດາເຫລົ່ານັ້ນໄປຈາກເຂົາຂຶ້ນສູ່ສວັນແລ້ວ ພວກລ້ຽງແກະໄດ້ເວົ້າກັນວ່າ, “ເຮົາພາກັນໄປເມືອງເບັດເລເຮັມ
ເທາະ ໄປເບິ່ງເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຊຶ່ງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງແຈ້ງແກ່ເຮົານັ້ນ”
- 16 ເຂົາກໍຮີບໄປແລ້ວພົບມາຣີອາກັບໂຢເຊບ ແລະເຫັນພຣະກຸມມານນັ້ນນອນຢູ່ໃນຮາງຫຍ້າ
- 17 ເມື່ອເຂົາໄດ້ເຫັນແລ້ວກໍເລົ່າເຣື່ອງທີ່ເຂົາໄດ້ຍິນເຖິງພຣະກຸມມານນັ້ນ
- 18 ຄົນທັງປວງທີ່ໄດ້ຍິນກໍປລາດໃຈດ້ວຍຖ້ອຍຄໍາທີ່ພວກລ້ຽງແກະໄດ້ບອກແກ່ເຂົາ
- 19 ຝ່າຍມາຣີອາກໍເກັບບັນດາສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄວ້ໃນໃຈ ແລະຄິດຮໍາເພິງຢູ່

20 ພວກລ້ຽງແກະຈຶ່ງກັບໄປຍ້ອງຍໍສໍຣະເສີນພຣະເຈົ້າ ເພາະເຫດການທັງປວງທີ່ເຂົາໄດ້ຍິນແລະໄດ້ເຫັນ ຕາມທີ່ໄດ້ບອກໄວ້ກັບເຂົານັ້ນ

Jesus Is Named

21 ເມື່ອຄົບແປດວັນແລ້ວ ເປັນວັນໃຫ້ພຣະກຸມມານນັ້ນຮັບພິທີຕັດ ເຂົາຈຶ່ງໃສ່ຊື່ພຣະກຸມມານນັ້ນວ່າເຢຊູ ຕາມທີ່ເທວະດາໄດ້ບອກໄວ້ກ່ອນ ເມື່ອພຣະກຸມມານນັ້ນຍັງບໍ່ໄດ້ປະຕິສົນທິໃນທ້ອງ

ການຖວາຍພຣະກຸມມານເຢຊູໃນພຣະວິຫານ

Jesus Is Presented in the Temple

22 ເມື່ອເຖິງເວລາທີ່ຈະທໍາພິທີຊໍາຮະຕົວໃຫ້ສະອາດ ເຂົາຈຶ່ງເອົາພຣະກຸມມານໄປຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ ເພື່ອຖວາຍແຕ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

23 (ຕາມທີ່ຂຽນໄວ້ແລ້ວໃນພຣະບັນຍັດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ, “ລູກຊາຍກົກທຸກຄົນຈະໄດ້ເອີ້ນວ່າ ເປັນລູກທີ່ຖວາຍແຕ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ”)

24 ແລະເພື່ອຖວາຍຂອງບູຊາຕາມທີ່ຊົງກ່າວໄວ້ແລ້ວໃນພຣະບັນຍັດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຄື “ນົກເຂົາຄູ່ນຶ່ງຫລືນົກກາງແກໜຸ່ມສອງໂຕ”

25 ນີ້ແຫລະ, ມີຊາຍຄົນນຶ່ງໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມຊື່ ຊີເມໂອນ ເປັນຄົນສົນທັມແລະຍໍາເກງພຣະເຈົ້າ ທ່ານໄດ້ຄອຍຖ້າວັນທີ່ພວກອິສຣາເອນຈະໄດ້ຮັບຄວາມບັນເທົາທຸກ ແລະພຣະວິນຍານບໍ່ຮຽດຊົງສະຖິດຢູ່ກັບທ່ານ

26 ພຣະວິນຍານບໍ່ຮຽດໄດ້ຊົງສະແດງແກ່ທ່ານແລ້ວວ່າ ທ່ານຈະບໍ່ຕາຍຈົນກວ່າຈະໄດ້ເຫັນພຣະຄຣິດຜູ້ມາຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

27 ຊີເມໂອນໄດ້ເຂົ້າໄປໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານໂດຍພຣະວິນຍານຊົງນໍາ ແລະເມື່ອບິດາມານດາໄດ້ນໍາເອົາພຣະກຸມມານເຢຊູເຂົ້າໄປ ເພື່ອຈະກະທໍາແກ່ພຣະກຸມມານຕາມກົດລະບຽບແຫ່ງພຣະບັນຍັດ

28 ຊີເມໂອນຈຶ່ງອຸ້ມເອົາພຣະກຸມມານ ແລະສັຣເສີນພຣະເຈົ້າວ່າ,

29 “ຂ້າແຕ່ພຣະອົງເຈົ້າ ບັດນີ້ພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຫ້ຂ້ອຍໃຊ້ຂອງພຣະອົງໄປເປັນສຸກ ຕາມພຣະທັມຂອງພຣະອົງ

30 ເພາະວ່າຕາຂ້າພຣະອົງໄດ້ເຫັນຄວາມພົ້ນທີ່ມາຈາກພຣະອົງແລ້ວ

31 ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຊົງຈັດຕັ້ງມໄວ້ຕໍ່ຫນ້າໄພ່ພົນທັງຫລາຍ

32 ເປັນຄວາມສວ່າງສ່ອງແສງແກ່ບັນດາປະຊາຊາດ ແລະເປັນສະຖໍາຣາສີແກ່ພວກອິສຣາເອນພິລເມືອງຂອງພຣະອົງ”

33 ຝ່າຍບິດາມານດາຂອງພຣະກຸມມານກໍປລາດໃຈ ດ້ວຍຖ້ອຍຄໍາທີ່ຊີເມໂອນໄດ້ກ່າວເຖິງພຣະກຸມມານນັ້ນ

34 ຊີເມໂອນໄດ້ອວຍພອນແກ່ເຂົາ ແລ້ວກ່າວແກ່

ມາຣີອາມານດາພຣະກຸມມານນັ້ນວ່າ, “ເບິ່ງແມ, ພຣະກຸມມານນີ້ຊົງຕັ້ງໄວ້ເປັນເຫດໃຫ້ຫລາຍຄົນໃນພວກອິສຣາເອນລົ້ມລົງແລະລຸກຂຶ້ນໃໝ່ ແລະເປັນໝາຍສໍາຄັນທີ່ເຂົາຈະກ່າວຕໍ່ສູ້

35 ເພື່ອຄວາມຄຶດໃນໃຈຂອງຄົນຈໍານວນຫລາຍຈະໄດ້ປາກົດແຈ້ງ ສ່ວນນາງ ດາບຈະແທງຫົວໃຈຂອງນາງເອງໃຫ້ຊອດ”

36 ຍັງມີໝໍທໍານວາຍຍິງຄົນນຶ່ງຊື່ອານາ ເປັນລູກຂອງຟານູເອນໃນຕະກູນອາເຊີ ນາງເປັນຄົນແກ່ຊະຣາຫລາຍແລ້ວ ມີຜົວຕັ້ງແຕ່ເປັນສາວຫຸ່ມ ແລະຢູ່ນໍາຜົວໄດ້ເຈັດປີ

37 ແລ້ວກໍເປັນໝ້າຍຢູ່ລະຫວ່າງແປດສິບສີ່ປີ ນາງບໍ່ໜີຈາກບໍຣິເວນພຣະວິຫານ ແຕ່ໄດ້ຢູ່ປະຕິບັດພຣະເຈົ້າ ຮັກສາສິນດ້ວຍອິດອາຫານແລະໄຫວ້ອນທັງກາງເວັນແລະກາງຄືນ

38 ໃນຂະນະນັ້ນນາງໄດ້ເຂົ້າມາໂມທະນາພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າ ແລະກ່າວເຖິງພຣະກຸມມານໃຫ້ຄົນທັງປວງໃນກຸງເຢຣູຊາ
ເລັມຟັງ ຊຶ່ງເຂົາກຳລັງຄອຍຖ້າການຊົງໄຖ່ໃຫ້ພື້ນນັ້ນ

ການກັບເມືອງນາຊາເຣັດ

The Return to Nazareth

39 ຄັນໂຍເຊບກັບມາຮືອາໄດ້ເຮັດທຸກສິ່ງຕາມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວກໍໄດ້ກັບເມືອງເມືອງຂອງຕົນ ຄື
ນາຊາເຣັດແຂວງຄາລີເລ

40 ພຣະກຸມມານນັ້ນກໍໃຫຍ່ຂຶ້ນແລະແຂງແຮງ ເຕັມໄປດ້ວຍສະຕິປັນຍາ ແລະພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າກໍສະຖິດຢູ່ນຳ

ພຣະກຸມມານໃນພຣະວິຫານ

The Boy Jesus in the Temple

41 ຝ່າຍບິດາມານດາຂອງພຣະກຸມມານ ເຄີຍຂຶ້ນເມືອງເຢຣູຊາເລັມໃນເທສການປັສຄາທຸກປີ

42 ເມື່ອພຣະກຸມມານມີພຣະຊົນສິບສອງພັນສາ ເຂົາກໍຂຶ້ນເມືອຕາມທັມນຽມເທສການນັ້ນ

43 ເມື່ອຄົບກຳນົດວັນປັສຄານັ້ນແລ້ວ ຂະນະທີ່ເຂົາກຳລັງກັບເມືອ ພຣະກຸມມານເຢຊູກໍຍັງຄ້າງຢູ່ໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ ຝ່າຍ
ບິດາມານດາກໍບໍ່ຮູ້ຈັກ

44 ເພາະເຂົາທັງສອງຄິດວ່າພຣະກຸມມານນັ້ນຢູ່ນຳຄົນທີ່ມາດ້ວຍກັນ ເຂົາຈຶ່ງເດີນທາງໄປໄດ້ມື້ນຶ່ງ ຈຶ່ງຕັ້ງຊອກຫາພຣະ
ກຸມມານ ໃນໝູ່ພື້ນ້ອງແລະຄົນທີ່ຮູ້ຈັກກັນ

45 ເມື່ອບໍ່ພົບຈຶ່ງກັບຄືນໄປຊອກຫາທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມ

46 ຄັນຊອກຫາໄດ້ສາມວັນແລ້ວ ຈຶ່ງພົບພຣະກຸມມານນັ້ນຢູ່ໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານຖ້າມກາງພວກອາຈານ ກຳລັງຟັງ
ແລະໄຕ່ຖາມພວກອາຈານເຫລົ່ານັ້ນຢູ່

47 ຄົນທັງປວງທີ່ໄດ້ຍິນກຳປາດໃຈໃນສະຕິປັນຍາແລະຄຳຕອບຂອງພຣະກຸມມານນັ້ນ

48 ຝ່າຍບິດາມານດາເມື່ອໄດ້ເຫັນແລ້ວກໍອັສຈັນໃຈ ມານດາຈຶ່ງກ່າວວ່າ, “ລູກເອີຍ, ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດຢ່າງນີ້ແກ່ເຮົາ
ເບິ່ງແມ່, ພໍ້ກັບແມ່ໄດ້ຊອກຫາເຈົ້າເປັນທຸກໃຈຫລາຍ”

49 ຝ່າຍພຣະກຸມມານຕອບວ່າ, “ເຈົ້າທັງສອງຊອກຫາເຮົາເຮັດຫຍັງ ຍັງບໍ່ຮູ້ຫລືວ່າເຮົາຈະຕ້ອງຢູ່ໃນທີ່ສະຖິດແຫ່ງພຣະບິ
ດາຂອງເຮົາ”

50 ແຕ່ບິດາມານດາກໍບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈຄຳຕອບຂອງພຣະກຸມມານນັ້ນ

51 ແລ້ວພຣະກຸມມານກໍລົງໄປກັບເຂົາໄປຍັງເມືອງນາຊາເຣັດແລະຍອມຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບບັນຊາຂອງເຂົາ ສ່ວນມານດາກໍ
ເກັບຂໍ້ຄວາມທັງຫລາຍນີ້ໄວ້ໃນໃຈ

52 ພຣະເຢຊູກໍໄດ້ຈະເຣີນຂຶ້ນໃນດ້ານສະຕິປັນຍາ ໃນດ້ານຮ່າງກາຍ ເປັນທີ່ຊອບຕໍ່ພຣະເຈົ້າແລະຕໍ່ມະນຸດເໝືອນກັນ

3 ການປະກາດຂອງໂຍຮັນບັບຕີສະໂຕ

The Proclamation of John the Baptist

(ມທ 3,1-12; ມຣກ 1:1-8; ຍສ 1:19-28)

1 ເມື່ອປີທີສິບຫ້າໃນຮັຊການກາຊາຕິເບຣີໂອ ຄາວເມື່ອປົນອີໂອປີລາດເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງແຂວງຢູດາຍ ເຮໂຣດເປັນຜູ້ຄຸ້ມ
ຄອງແຂວງຄາລີເລ ພິລິບບ້ອງຊາຍຂອງເຮໂຣດເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງແຂວງອີຕູຣາຍກັບອານາເຂດທາໂຄນິດ ລິຊາເນັງເປັນ
ຜູ້ຄຸ້ມຄອງແຂວງອາບິເລນ

- 2 ແລະອັນນາກັບກາຍຟາເປັນມະຫາປະໂຫຍດ ຄາວນັ້ນພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງໂຢຮັນບຸດຊາຄາຣີຢາໃນກາງປ່າ
- 3 ແລ້ວໂຢຮັນໄດ້ໄປທົ່ວເຂດອ້ອມແອ້ມແມ່ນ້ຳຍໍດາເນ ປະກາດບັບຕິສະມາກ່ຽວກັບການຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ ເພື່ອພຣະເຈົ້າຈະຊົງຍົກຄວາມຜິດບາບເສັງ
- 4 ຕາມທີ່ຂຽນໄວ້ແລ້ວໃນໜັງສືຖ້ອຍຄຳຂອງເອຊາຢາຜູ້ປະກາດພຣະທັມວ່າ, “ສຽງຜູ້ທີ່ຮ້ອງໃນປ່າວ່າ ຈົ່ງຈັດແຈງທາງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈົ່ງເຮັດທິນທາງຂອງພຣະອົງໃຫ້ຊື່ໄປ
- 5 ຮ່ອມທຸກຮ່ອມຈະໄດ້ຖິ້ມໃຫ້ເຕັມ ພູແລະໂນນທຸກໜ່ວຍຈະເຮັດໃຫ້ຕ່ຳລົງ ທາງຄົດຈະເຮັດໃຫ້ຊື່ ແລະທາງມິຕິກໍຈະເຮັດໃຫ້ກຽງ
- 6 ມະນຸດທັງປວງຈະເຫັນການທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງໂຜດໃຫ້ພັນ”
- 7 ໂຢຮັນຈຶ່ງກ່າວແກ່ປະຊາຊົນທີ່ອອກມາຮັບບັບຕິສະມາຈາກຕົນວ່າ, “ອ້າຍຊາດູຮ້າຍເຮີຍ, ໃຜໄດ້ບອກສູ່ໃຫ້ປົບໜີຈາກພຣະພິໂຣດທີ່ຈະມາເຖິງນັ້ນ
- 8 ເຫດສັນນັ້ນ ຈົ່ງປະຕິບັດໃຫ້ໄດ້ຜົນສົມກັບການຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ ແລະຢ່າຕັ້ງນິກໃນໃຈວ່າ “ພວກເຮົາມີອັບຮາຮາມເປັນພໍເລີ້” ເພາະເຮົາບອກເຈົ້າທັງຫລາຍວ່າພຣະເຈົ້າຊົງຮິດອາດຈະບັນດານໃຫ້ລູກຫລານເກີດແກ່ອັບຮາຮາມຈາກກ້ອນຫີນເຫລົ່ານີ້ກໍໄດ້
- 9 ບັດນີ້ຂວານວາງໄວ້ທີ່ເຫງົ້າຕົ້ນໄມ້ແລ້ວ ສັນນັ້ນໄມ້ທຸກຕົ້ນທີ່ບໍ່ເກີດຜົນດີກໍຈະຖືກປ່ຳແລ້ວໂຍນຖິ້ມໃສ່ໄຟເສັງ”
- 10 ຝ່າຍປະຊາຊົນຈຶ່ງຖາມໂຢຮັນວ່າ, “ຖ້າຢ່າງນັ້ນພວກເຮົາຈະເຮັດແນວໃດ”
- 11 ທ່ານໄດ້ຕອບເຂົາວ່າ, “ຜູ້ໃດທີ່ມີເສື້ອສອງໂຕຈົ່ງປັ້ນໃຫ້ຜູ້ບໍ່ມີແລະຜູ້ທີ່ມີອາຫານຈົ່ງປັ້ນໃຫ້ເໝືອນກັນ”
- 12 ແລະພວກເກັບພາສີກໍໄດ້ມາຮັບບັບຕິສະມາເໝືອນກັນ ແລ້ວຖາມທ່ານວ່າ, “ອາຈານເອີຍ, ພວກຂ້ານ້ອຍຄວນຈະເຮັດແນວໃດ”
- 13 ທ່ານຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ຢ່າໄດ້ເກັບພາສີເກີນອັດຕຣາ”
- 14 ພວກທະຫານກໍຖາມທ່ານເໝືອນກັນວ່າ, “ພວກຂ້ານ້ອຍເດ ຈະເຮັດແນວໃດ” ທ່ານຈຶ່ງຕອບເຂົາວ່າ, “ຢ່າຂົ່ມເຫັງຫລີຢ່າຫາຄວາມບໍ່ຈົງໃສ່ໃຜເພື່ອເອົາເງິນ ແຕ່ຈົ່ງພໍໃຈໃນຄ່າຈ້າງຂອງຕົນ”
- 15 ເມື່ອພົບເມືອງຫວັງຖ້າພຣະຄຣິດຢູ່ ເຂົາທຸກຄົນກໍຄິດໂຕ່ຕອງເຖິງໂຢຮັນວ່າ, “ຜູ້ນີ້ອາດຈະແມ່ນພຣະຄຣິດຫລື”
- 16 ໂຢຮັນຈຶ່ງຕອບເຂົາວ່າ, “ຝ່າຍເຮົາ, ເຮົາໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍນ້ຳ ແຕ່ມີທ່ານຜູ້ນຶ່ງຈະມາເປັນຜູ້ມີຮິດກວ່າເຮົາອີກ ຊຶ່ງເຮົາບໍ່ສົມຄວນຈະແກ້ສາຍຮັດເກີບຂອງທ່ານ ຝ່າຍທ່ານຈະໃຫ້ພວກເຈົ້າຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດແລະດ້ວຍໄຟ
- 17 ມີຂອງທ່ານຖືດັ່ງຝັດເຂົ້າ ເພື່ອຈະເຮັດລານເຂົ້າຂອງຕົນໃຫ້ກຽງດີ ແລະເພື່ອຮວບຮວມເຂົ້າເມັດດີໃສ່ໄວ້ໃນເລົ້າຂອງຕົນ ແຕ່ເຂົ້າລີບນັ້ນທ່ານຈະເຜົາເສັງດ້ວຍໄຟທີ່ບໍ່ຮູ້ມອດ”
- 18 ດ້ວຍເຫດນີ້ໂຢຮັນຈຶ່ງປະກາດຂ່າວປະເສີດແກ່ພົນເມືອງດ້ວຍຄຳເຕືອນສະຕິຕ່າງໆຫລາຍຂໍ້
- 19 ຝ່າຍເຮໂຣດຜູ້ປົກຄອງເມືອງ ເມື່ອຖືກໂຢຮັນກ່າວຕິຕຽນເພາະເຮື່ອງນາໂຮໂຣເດັງພ້ອມນ້ອງຊາຍຂອງຕົນ ແລະເພາະການຊົ່ວທັງຫລາຍທີ່ເຮໂຣດໄດ້ເຮັດນັ້ນ
- 20 ເຮໂຣດຍັງເຮັດການຊົ່ວນີ້ເພີ່ມກັບການທີ່ຕົນໄດ້ເຮັດມາແລ້ວ ຄືໄດ້ຈັບໂຢຮັນຂັງໄວ້ໃນຄຸກ

ພຣະເຢຊູຊົງຮັບບັບຕິສະມາ

The Baptist of Jesus

(ມທ 3,13-17; ມຣກ 1:9-11; ຢຮ 1:29-34)

- 21 ຢູ່ມາເມື່ອຄົນທັງປວງໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ ແລະພຣະເຢຊູກໍຊົງຮັບບັບຕິສະມາເໝືອນກັນ ຂນະເມື່ອພຣະອົງຊົງໄຫວ້ວອນຢູ່ ທ້ອງຟ້າກໍໄຂອອກ
- 22 ແລະພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຊົງຮູບເໝືອນນົກເຂົາໄດ້ສະເດັດລົງມາສະຖິດຢູ່ເທິງພຣະອົງ ແລະມີພຣະສຸຣະສຽງອອກມາຈາກຟ້າສວັນວ່າ, “ທ່ານເອີຍ, ທ່ານເປັນບຸດທີ່ຮັກຂອງເຮົາ ເຮົາຊອບໃຈຫລາຍໃນທ່ານ”

ລຳດັບວົງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ

The Ancestors of Jesus

(ປຸຕກ 5:1-32; 11:10-26; ຣຸດ 4:18-22;

1 ຂຄວ1:1-4,24:-27, 34; 2:1-15; ມທ 1:2-16)

- 23 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງຕັ້ງຕົ້ນປະຕິບັດໜ້າທີ່ ພຣະອົງມີພຣະຊົນມາຍຸປະມານສາມສິບພັນສາ (ຕາມຄວາມຄາດໝາຍຂອງຄົນທັງຫລາຍເຂົ້າໃຈວ່າ) ເປັນບຸດຂອງໂຢເຊບ ຊຶ່ງເປັນບຸດຂອງເອລີ
- 24 ເອລີເປັນບຸດຂອງມັດທາດ ມັດທາດເປັນບຸດຂອງເລວີ ເລວີເປັນບຸດຂອງເມລະຂີ ເມລະຂີເປັນບຸດຂອງປານາ ປານາເປັນບຸດຂອງໂຢເຊບ
- 25 ໂຢເຊບເປັນບຸດຂອງມັດຕາເທັບ ມັດຕາເທັບເປັນບຸດຂອງອາໂມ ອາໂມເປັນບຸດຂອງນາອູມ ນາອູມເປັນບຸດຂອງເອຊະລີ ເອຊະລີເປັນບຸດຂອງນາຄາຍ
- 26 ນາຄາຍເປັນບຸດຂອງມາອາດ ມາອາດເປັນບຸດຂອງມັດຕາເທັບ ມັດຕາເທັບເປັນບຸດຂອງເຊເມອິນ ເຊເມອິນເປັນບຸດຂອງໂຢເຊກ ໂຢເຊກເປັນບຸດຂອງໂຢດາ
- 27 ໂຢດາເປັນບຸດຂອງໂຢອັນນາ ໂຢອັນນາເປັນບຸດຂອງເຣຊາ ເຣຊາເປັນບຸດຂອງສະຣູບາເບນ ສະຣູບາເບນເປັນບຸດຂອງຊະອັນທິເອນ ຊະອັນທິເອນເປັນບຸດຂອງເນຣີ
- 28 ເນຣີເປັນບຸດຂອງເມລະຂີ ເມລະຂີເປັນບຸດຂອງອາດີ ອາດີເປັນບຸດຂອງໂກຊາມ ໂກຊາມເປັນບຸດຂອງເອັນມາດາມ ເອັນມາດາມເປັນບຸດຂອງເອນ
- 29 ເອນເປັນບຸດຂອງເຢຊູ ເຢຊູເປັນບຸດຂອງເອັນແຢເຊັນ ເອັນແຢເຊັນເປັນບຸດຂອງໂຢເຣັມ ໂຢເຣັມເປັນບຸດຂອງມັດທາດ ມັດທາດເປັນບຸດຂອງເລວີ
- 30 ເລວີເປັນບຸດຂອງຊີເມໂອນ ຊີເມໂອນເປັນບຸດຂອງຢູດາ ຢູດາເປັນບຸດຂອງໂຢເຊບ ໂຢເຊບເປັນບຸດຂອງໂຍນາມ ໂຍນາມເປັນບຸດຂອງເອັນຢາກິມ
- 31 ເອັນຢາກິມເປັນບຸດຂອງເມເລອາ ເມເລອາເປັນບຸດຂອງມັດຕາທາ ມັດຕາທາເປັນບຸດນາທານ ນາທານເປັນບຸດຂອງດາວິດ
- 32 ດາວິດເປັນບຸດຂອງເຢຊາຍ ເຢຊາຍເປັນບຸດຂອງໂອເບັດ ໂອເບັດເປັນບຸດຂອງໂບອັດ ໂບອັດເປັນບຸດຂອງຊາລາ ຊາລາເປັນບຸດຂອງນາໂຊນ
- 33 ນາໂຊນເປັນບຸດຂອງອັມມິນາດາບ ອັມມິນາດາບເປັນບຸດຂອງອັດມິນ ອັດມິນເປັນບຸດຂອງອານີ ອານີເປັນບຸດຂອງເຮັດໂຣນ ເຮັດໂຣນເປັນບຸດຂອງເປເຣັດ ເປເຣັດເປັນບຸດຂອງຢູດາ
- 34 ຢູດາເປັນບຸດຂອງຢາໂຄບ ຢາໂຄບເປັນບຸດຂອງອີຊາກ ອີຊາກເປັນບຸດຂອງອັບຣາຮາມ ອັບຣາຮາມເປັນບຸດຂອງເທຣາ ເທຣາເປັນບຸດຂອງນາໂຂນ
- 35 ນາໂຂນເປັນບຸດຂອງເຊຣຸກ ເຊຣຸກເປັນບຸດຂອງຣະອູ ຣະອູເປັນບຸດຂອງເພເລັກ ເພເລັກເປັນບຸດຂອງເຮເບັນ ເຮເບັນເປັນບຸດຂອງເຊລາ
- 36 ເຊລາເປັນບຸດຂອງກາຍນານ ກ້ຍນານເປັນບຸດຂອງອາຟັກຊາດ ອາຟັກຊາດເປັນບຸດຂອງເຊມ ເຊມເປັນບຸດຂອງໂນເອ ໂນເອເປັນບຸດລາເມັກ

- 37 ລາເມັກເປັນບຸດຂອງມາທູຊາລາ ມາທູຊາລາເປັນບຸດຂອງເອໂນກ ເອໂນກເປັນບຸດຂອງຢາເຣັດ ຢາເຣັດເປັນບຸດຂອງມາຮາລາເອັນ ມາຮາລາເອັນເປັນບຸດຂອງກາຍນານ
- 38 ກາຍນານເປັນບຸດຂອງເອໂນດ ເອໂນດເປັນບຸດຂອງເຊດ ເຊດເປັນບຸດຂອງອາດາມ ອາດາມເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ

4 ມານທົດລອງພຣະເຢຊູ

The Temptation of Jesus

(ມທ 4:1-11; ມຮກ 1:12-13)

- 1 ພຣະເຢຊູເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດ ໄດ້ສະເດັດກັບຈາກແມ່ນ້ຳຈໍດາເນແລະພຣະວິນຍານໄດ້ຊົງນໍາພຣະອົງໄປໃນປ່າ
- 2 ພຍາມານໄດ້ທົດລອງພຣະອົງເປັນເວລາສີ່ສິບວັນ ໃນວັນເຫລົ່ານັ້ນພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງສເວີຍອາຫານສິ່ງໃດ ແລະເມື່ອສິ້ນສີ່ສິບວັນແລ້ວ ພຣະອົງຊົງຢາກອາຫານ
- 3 ພຍາມານໄດ້ທູນພຣະອົງວ່າ, “ຖ້າທ່ານເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ຈົ່ງສັ່ງທົນກ້ອນນີ້ໃຫ້ກາຍເປັນອາຫານເບິ່ງດູ”
- 4 ພຣະເຢຊູຕອບມັນວ່າ, “ມີພຣະຄໍມພິຂຽນໄວ້ວ່າ ມະນຸດຈະບໍ່ລ້ຽງຊີວິດດ້ວຍອາຫານສິ່ງດຽວ”
- 5 ແລ້ວມານໄດ້ນໍາພຣະອົງຂຶ້ນເມືອສະແດງບັນດາຣາຊແຜ່ນດິນທົ່ວພິພົບໃນບັດດຽວຊື່ໃຫ້ພຣະອົງເຫັນ
- 6 ແລະມານໄດ້ທູນພຣະອົງວ່າ, “ອໍານາດທັງຫມົດນີ້ ສະຫງ່າຣາສີຂອງຣາຊແຜ່ນດິນນັ້ນ ເຮົາຈະຍົກໃຫ້ແກ່ທ່ານ ເພາະວ່າຊົງມອບເປັນສິດໄວ້ແກ່ເຮົາແລ້ວ ແລະເຮົາປາຖນາຈະໃຫ້ແກ່ຜູ້ໃດກໍໃຫ້ແກ່ຜູ້ນັ້ນ
- 7 ເຫດສັນນີ້ຖ້າທ່ານຂາບໄຫວ້ເຮົາ ສັພສິ່ງນັ້ນຈະເປັນຂອງທ່ານໝົດ”
- 8 ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງຕອບມານວ່າ, “ມີຄໍາຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄໍມພິວ່າ, “ຈົ່ງຂາບໄຫວ້ພຣະອົງຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ແລະປະຕິບັດພຣະອົງແຕ່ຜູ້ດຽວ”
- 9 ແລ້ວພຍາມານໄດ້ນໍາພຣະອົງໄປຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ ໃຫ້ພຣະອົງປະທັບຢູ່ເທິງຫລັງຄາພຣະວິຫານ ແລະທູນພຣະອົງວ່າ, “ຖ້າທ່ານເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ຈົ່ງໂຕນລົງຈາກທີ່ນີ້ເບິ່ງດູ
- 10 ເພາະວ່າມີຄໍາຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄໍມພິວ່າ, “ພຣະເຈົ້າຈະຊົງຮັບສິ່ງພວກເທວະດາຂອງພຣະອົງກຸ່ວກັບເຮືອງທ່ານເພື່ອໃຫ້ເຂົາເອົາໃຈໃສ່ຮັກສາທ່ານໄວ້”
- 11 ແລະ “ມີຂອງເທວະດາເຫລົ່ານັ້ນຈະຮັບທ່ານໄວ້ ຢ້ານວ່າຕີນຂອງທ່ານຈະຕໍາຫິນ”
- 12 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບມານວ່າ, “ມີຄໍາກ່າວໄວ້ວ່າ “ຢ່າທົດລອງໃຈພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າ”
- 13 ເມື່ອມານໄດ້ທົດລອງພຣະອົງທຸກປະການແລ້ວ ມັນກໍໜີຈາກພຣະອົງໄປຈົນເຖິງເວລາທີ່ມີໂອກາດອີກ

ພຣະເຢຊູຕັ້ງຕົ້ນເທສນາໃນແຂວງຄາລີເລ

The Beginning of the Galilean Ministry

(ມທ 4:17; ມຮກ 1:14-15)

- 14 ແລ້ວພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດກັບຄືນແຂວງຄາລີເລດ້ວຍຮິດແຫ່ງພຣະວິນຍານ ແລະກິຕິສັບຂອງພຣະອົງໄດ້ຊ່າລີໄປທົ່ວອ້ອມເຂດນັ້ນ
- 15 ພຣະອົງຊົງສ້າງສອນໃນໂຮງຫໍມະເທສນາຂອງເຂົາ ແລະໄດ້ຊົງຮັບຄວາມສັຣເສີນຈາກຄົນທັງປວງ

ໄທນາຊາເຮັດບໍ່ຕ້ອນຮັບພຣະເຢຊູ

The Rejection of Jesus at Nazareth

(ມທ 13:54-58; ມຣກ 6:1-6)

- 16 ແລະພຣະອົງໄດ້ສະເດັດມາຍັງເມືອງນາຊາເຮັດ ຄືບ່ອນທີ່ພຣະອົງຊົງຈະເຣີນໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ສະເດັດເຂົ້າໄປໃນໂຮງທັມໃນວັນສະບາໂຕຕາມເຄີຍ ແລະຊົງຍືນຂຶ້ນເພື່ອຈະອ່ານພຣະທັມໃຫ້ທີ່ປະຊຸມຟັງ
- 17 ແລ້ວເຂົາໄດ້ຍິນພຣະຄັມພິຂອງເອຊາຍາຜູ້ປະກາດພຣະທັມໃຫ້ແກ່ພຣະອົງ ເມື່ອຊົງພິທັງສືພຣະທັມອອກກໍພົບຂໍ້ທີ່ຂຽນໄວ້ວ່າ,
- 18 “ພຣະວິນຍານແຫ່ງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ເທິງຂ້າພະເຈົ້າ ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ທົດສົງຕັ້ງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ ໃຫ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດແກ່ຄົນຍາກຈົນ ພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຊ້ຂ້າພະເຈົ້າປະກາດອິສະຣາຍເລີຍ ແລະແກ່ຄົນຕາບອດວ່າຈະໄດ້ເຫັນຮຸ່ງອີກ ໃຫ້ປ່ອຍຜູ້ຖືກບັບບັງຄັບເປັນອິສະຣະ
- 19 ແລະໃຫ້ປະກາດບິທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງເມດຕານັ້ນ”
- 20 ແລ້ວພຣະອົງຊົງຮຳໜັງສິນໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະຊົງນັ່ງລົງ ຕາຂອງຄົນທັງປວງໃນໂຮງທັມມະເທສນາກໍເພ່ງເບິ່ງພຣະອົງ
- 21 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຕັ້ງຕົນກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ພຣະຄັມພິຕອນນີ້ກໍສຳເຣັດໃນວັນນີ້ ຄືເມື່ອຫຼຸຂອງທ່ານກຳລັງໄດ້ຍິນຢູ່ນີ້”
- 22 ຄົນທັງປວງກໍກ່າວຊົມເຊີຍພຣະອົງ ແລະປລາດໃຈໃນຖ້ອຍຄຳອ່ອນຫວານຊຶ່ງອອກມາຈາກພຣະໂອດຂອງພຣະອົງ ເຂົາຈຶ່ງເວົ້າກັນວ່າ, “ຄົນຜູ້ນີ້ເປັນລູກຂອງໂຢເຊບບໍ່ແມ່ນຫລີ”
- 23 ພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ທ່ານທັງຫລາຍຄົງຈະກ່າວຄຳສຸພາສິດຂໍ້ນີ້ຕໍ່ເຮົາເປັນແນ່ ຄືວ່າ “ນາຍໝໍເອີຍ, ຈົ່ງປົວຕົວເອງໃຫ້ດີ” ຄື “ບັນດາການຊຶ່ງພວກເຮົາໄດ້ຍິນວ່າ ທ່ານໄດ້ກະທຳໃນເມືອງກາເປນາອູມ ຈົ່ງເຮັດໃນເມືອງຂອງຕົນທີ່ນີ້ເໝືອນກັນ”
- 24 ພຣະອົງຊົງກ່າວອີກວ່າ, “ເຮົາບອກພວກທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າ ບໍ່ມີຜູ້ປະກາດພຣະທັມຄົນໃດໄດ້ຮັບຄວາມນັບຖືໃນບ້ານເມືອງຂອງຕົນ
- 25 ແຕ່ເຮົາບອກພວກທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າ ມີແມ່ໝ້າຍຫລາຍຄົນໃນພວກອິສະຣາເອນໃນຄາວເອລີຢາ ເມື່ອຊົງອັດທ້ອງພ້າເສັ້ງເຖິງສາມປີກັບທົກເດືອນ ກໍເກີດການອິດຢາກທັກຫລາຍທົ່ວແຜ່ນດິນ
- 26 ແຕ່ເອລີຢາກໍບໍ່ໄດ້ຮັບໃຊ້ໃຫ້ໄປຫາແມ່ໝ້າຍຄົນໃດ ເວັ້ນແຕ່ແມ່ໝ້າຍຄົນນຶ່ງໃນເມືອງຊາເຮັບຕາແຂວງຊີໂດນ
- 27 ແລະໃນຄາວຂອງເອລີຊາຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ໄດ້ມີຄົນຂີ້ທູດຫລາຍຄົນໃນພວກອິສະຣາເອນ ແຕ່ບໍ່ມີຄົນໃດໄດ້ຮັບການຊົງຂ່າວໃຫ້ດີສະອາດ ເວັ້ນແຕ່ນາອາມາຊາວຊີເຣັງ”
- 28 ເມື່ອຄົນທັງປວງໃນໂຮງທັມໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນກໍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຄຽດ
- 29 ເຂົາຈຶ່ງພາກັນລຸກຂຶ້ນຊຸກພຣະອົງອອກຈາກເມືອງ ແລະນຳພຣະອົງໄປຍັງແງ່ຜາຊັນບ່ອນໂນນເມືອງເຂົາຕັ້ງຢູ່ນັ້ນ ເພື່ອໝາຍຈະຊຸກພຣະອົງລົງ
- 30 ແຕ່ພຣະອົງຊົງຍ່າງຜ່ານຖ້ຳມາກາງເຂົາພື້ນໄປ

ຊາຍທີ່ມີຜີຮ້າຍສົງ

The Man with an Unclean Spirit

(ມຣກ 1:21-28)

- 31 ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດລົງໄປເຖິງເມືອງກາເປນາອູມແຂວງຄາລີເລ ແລະໄດ້ຊົງສັ່ງສອນເຂົາທັງຫລາຍໃນວັນສະບາໂຕ
- 32 ເຂົາກໍປລາດໃຈດ້ວຍການສັ່ງສອນຂອງພຣະອົງ ເພາະຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະອົງປະກອບດ້ວຍອຳນາດ
- 33 ໃນໂຮງທັມມະເທສນານັ້ນມີຄົນນຶ່ງມີຜີຖ່ອຍຮ້າຍເຂົ້າສົງຢູ່ແລະໄດ້ຮ້ອງສຽງດັງວ່າ,

- 34 “ເຢຊູໄທນາຊາເຮັດເຮີຍ, ທ່ານມາຫຍັງ ຫຍັງກ່ຽວກັບພວກເຮົາເຮັດຫຍັງ ທ່ານມາທຳລາຍພວກເຮົາຫລື ທ່ານແມ່ນຜູ້
ໃດພວກເຮົາກໍຮູ້ແລ້ວ ທ່ານຄືຜູ້ບໍ່ຮູ້ສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ”
- 35 ພຣະເຢຊູຊົງຫ້າມມັນວ່າ, “ມິດແມ, ອອກຈາກຄົນນີ້ເສັຽ ແລະເມື່ອຜິດໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນນັ້ນລົ້ມລົງຖ້າມາກາງປະຊາຊົນ
ແລ້ວກໍອອກມາໂດຍບໍ່ໄດ້ເຮັດອັນຕະຣາຍແກ່ຄົນນັ້ນແຕ່ຢ່າງໃດ
- 36 ຄົນທັງປວງກໍປລາດໃຈຈຶ່ງເວົ້າກັນວ່າ, “ຄຳເວົ້ານີ້ເປັນຢ່າງໃດໝໍ ເພາະວ່າທ່ານໄດ້ສັ່ງຜູ້ຖ່ອຍຮ້າຍດ້ວຍອຳນາດແລະ
ຮິດເດດ ມັນກໍອອກມາ”
- 37 ແລະກິຕິສັບຂອງພຣະອົງໄດ້ຊຳລືໄປທຸກບ່ອນທົ່ວຂົງເຂດນັ້ນ

ຊົງໄຜດແມ່ເມັງຂອງເປໂຕໃຫ້ດີໄຂ້

Healings at Simon's House

(ມທ 8:14-17; ມຣກ 1:29-34)

- 38 ຝ່າຍພຣະອົງຊົງລຸກຂຶ້ນອອກຈາກໂຮງທັມສະເດັດໄປໃນເຮືອນຂອງຊີໂມນ ແລະແມ່ເມັງຂອງຊີໂມນລຳບາກເປັນໄຂ້
ແຮງຫລາຍ ເຂົາໄດ້ອ້ອນວອນພຣະອົງສຳລັບຍິງນັ້ນ
- 39 ພຣະອົງຊົງຍືນຢູ່ຂ້າງຄົນເຈັບ ຊົງຫ້າມໄຂ້ ແລະໄຂ້ກໍເຊົາ ໃນທັນໃດນັ້ນນາງກໍລຸກຂຶ້ນບົວລະບັດພຣະອົງກັບທັງພວກ
ຂອງພຣະອົງ
- 40 ເມື່ອເວລາຕາເວັນຕົກ ຜູ້ໃດມີຄົນເຈັບເປັນພຍາດຕ່າງໆກໍພາມາຫາພຣະອົງ ພຣະອົງກໍຊົງວາງພຣະຫັດໃສ່ເຂົາທຸກ
ຄົນ ໂຜດໃຫ້ເຂົາດີ
- 41 ຜູ້ກໍໄດ້ອອກມາຈາກຄົນຫລາຍຄົນເໝືອນກັນ ໂດຍຮ້ອງວ່າ, “ທ່ານເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ” ແຕ່ພຣະອົງຊົງຫ້າມ
ບໍ່ໃຫ້ເຂົາປາກ ເພາະເຂົາຮູ້ແລ້ວວ່າພຣະອົງຊົງເປັນພຣະຄຣິດ

ພຣະເຢຊູຊົງອອກໄປປະກາດ

Jesus Preaches in the synagogues

(ມທ 4:23-25; ມຣກ 1:35-39)

- 42 ຄັນຮຸ່ງເຊົ້າພຣະອົງສະເດັດໄປຍັງປ່າບ່ອນສັງຄ ປະຊາຊົນກໍຊອກຫາພຣະອົງ ເມື່ອພົບແລ້ວກໍໜ່ວງໜ່ຽວພຣະອົງໄວ້ບໍ່
ໃຫ້ໄປຈາກເຂົາ
- 43 ແຕ່ພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ເຮົາຕ້ອງປະກາດຂ່າວປະເສີດເຣື່ອງຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າແກ່ເມືອງອື່ນໆ
ເຫມືອນກັນ ເພາະວ່າທີ່ເຮົາໄດ້ຮັບໃຊ້ມາກໍເພາະເຫດການນີ້”
- 44 ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ຊົງປະກາດໃນໂຮງທັມມະເທສນາທີ່ແຂວງຢູດາຍ

5 ຈັບປາໄດ້ຫລາຍ

Jesus Calls the First Disciples

(ມທ 4:18-22; ມຣກ 1:16-20)

- 1 ຢູ່ມາເມື່ອປະຊາຊົນກຳລັງບຸບຽດກັນເຂົ້າມາ ເພື່ອຈະໄດ້ຟັງພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ ພຣະເຢຊູຊົງຍືນຢູ່ແຄມທະເລ
ສາບເຄນເນຊາເຮັດ
- 2 ຊົງເຫັນເຮືອສອງລຳຈອດຢູ່ຮິມຝັ່ງທະເລສາບນັ້ນ ສ່ວນພວກຫາປາໄດ້ອອກໄປຈາກເຮືອນັ້ນແລ້ວ ເຂົາກຳລັງ
ລ້າງມອງຢູ່

- 3 ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດເຂົ້າໄປໃນເຮືອລຳນຶ່ງ ຄືເຮືອຂອງຊີໂມນ ແລ້ວຊົງຂໍໃຫ້ຖອຍເຮືອອອກໄປຈາກຝັ່ງໜ້ອຍນຶ່ງ ຈຶ່ງປະທັບລົງສິ່ງສອນປະຊາຊົນຈາກເຮືອນັ້ນ
- 4 ເມື່ອຊົງຢຸດສອນແລ້ວພຣະອົງຊົງກ່າວຕໍ່ຊີໂມນວ່າ, “ຈົ່ງພາຍອອກໄປບ່ອນເລິກ ແລ້ວຢ່ອນມອງຂອງພວກທ່ານລົງຈັບປາ”
- 5 ຊີໂມນຕອບວ່າ, “ອາຈານເອີຍ, ພວກຂ້ານ້ອຍໄດ້ຫາຈິນອິດເມື່ອຍໝົດຄົນກໍບໍ່ໄດ້ຫຍັງ ແຕ່ຂ້ານ້ອຍຈະຢ່ອນມອງລົງຕາມຄຳຂອງນາຍ”
- 6 ເມື່ອຢ່ອນລົງແລ້ວມອງຂອງເຂົາກໍຖືກປາຫລາຍເຕັມທີ ຈົນມອງຂອງເຂົາພວມຂາດໄປ
- 7 ເຂົາຈຶ່ງກວັກມີເອົາໝູ່ທີ່ຢູ່ເຮືອລຳອື່ນໃຫ້ມາຊ່ອຍ ເມື່ອເຂົາມາຊ່ອຍແລ້ວ ກໍໄດ້ປາເຕັມເຮືອທັງສອງລຳ ຈົນເຮືອເຂົາແຊມເກືອບຫລົ້ມ
- 8 ເມື່ອຊີໂມນເປໂຕໄດ້ເຫັນດັ່ງນັ້ນກໍຂາບລົງທີ່ພຣະຊານຸຂອງພຣະເຊຊູທູນວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ຂໍເຊີນໄປໃຫ້ຫ່າງຈາກຂ້ານ້ອຍທ່ອນ ເພາະຂ້ານ້ອຍເປັນຄົນບາບ”
- 9 ເພາະເປໂຕກັບໝູ່ທັງໝົດທີ່ຢູ່ນຳກັນນັ້ນ ໄດ້ງົດປລາດໃຈດ້ວຍປາຫລາຍທີ່ເຂົາຈັບໄດ້ນັ້ນ
- 10 ຢາໂກໂບແລະໂຍຮັນລູກຊາຍຂອງເຊເບດາຍ ທີ່ເປັນໝູ່ຮ່ວມງານກັບຊີໂມນກໍປລາດໃຈເໝືອນກັນ ພຣະເຊຊູຊົງກ່າວແກ່ຊີໂມນວ່າ, “ຢ່າຂູ່ຢ້ານ ຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປທ່ານຈະເປັນຜູ້ຫາຄົນ”
- 11 ເມື່ອໄດ້ນຳເຮືອມາເຖິງຝັ່ງແລ້ວ ເຂົາກໍສລະສິ່ງສາຣະພັດແລ້ວຕາມພຣະອົງໄປ

ຊົງໄຜດຄົນຂີ້ທູດໃຫ້ດີສະອາດ

Jesus Cleanses a Leper

(ມທ 8:1-4; ມຣກ 1:40-45)

- 12 ເມື່ອພຣະເຊຊູຊົງຢູ່ໃນເມືອງນຶ່ງ ເບິ່ງແມ, ມີຄົນຜູ້ນຶ່ງເປັນຂີ້ທູດເຕັມຕົວ ເມື່ອຄົນນັ້ນໄດ້ເຫັນພຣະເຊຊູກໍກຶ້ມຂາບລົງອ້ອນວອນທູນພຣະອົງວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ຖ້າທ່ານພໍໃຈກໍອາດຈະເຮັດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍດີສະອາດໄດ້”
- 13 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຢຽດພຣະຫັດອອກຖືກຄົນນັ້ນແລ້ວຊົງກ່າວວ່າ, “ເຮົາພໍໃຈແລ້ວ ຈຶ່ງດີສະອາດເສັງ” ໃນທັນໃດພຍາດຂີ້ທູດກໍຫາຍໄປຈາກຄົນນັ້ນ
- 14 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງສັ່ງທ້າມຜູ້ນັ້ນບໍ່ໃຫ້ບອກຜູ້ໃດໂດຍຊົງກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງໄປສະແດງຕົວຕໍ່ປະໂຫິດແລະຖວາຍເຄື່ອງບູຊາຕາມທີ່ໂມເຊໄດ້ສັ່ງໄວ້ເພື່ອເປັນຫລັກຖານຕໍ່ເຂົາວ່າ ເຈົ້າດີສະອາດແລ້ວ”
- 15 ແຕ່ກໍຕິສັບຂອງພຣະອົງແຮງຊຳລືໄປອີກ ແລະປະຊາຊົນຈຳນວນຫລາຍໄດ້ຊຸມນຸມກັນເພື່ອຟັງພຣະອົງ ແລະເພື່ອຊົງເຮັດໃຫ້ພຍາດຕ່າງໆຂອງເຂົາດີ
- 16 ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດອອກໄປກາງປ່າແລະໄຫວ້ວອນຢູ່

ຊົງໄຜດຄົນເບັ້ງໃຫ້ດີ

Jesus Heals a Paralytic

(ມທ 9:2-8; ມຣກ 2:1-12)

- 17 ຢູ່ມາວັນນຶ່ງເມື່ອພຣະອົງຊົງສັ່ງສອນຢູ່ ມີພວກຟາຣີຊາຍແລະພວກຄຣູບາອາຈາກນັ່ງຢູ່ຫັ້ນດ້ວຍ ຄົນເຫລົ່ານີ້ໄດ້ມາຈາກທຸກໆບ້ານໃນແຂວງຄາລີເລ ແຂວງຢູດາຍ ແລະຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແລະຮິດເດດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍສະຖິດຢູ່ກັບພຣະອົງ ເພື່ອພຣະອົງຈະຊົງເຮັດໃຫ້ເຂົາດີພຍາດ
- 18 ແລະເບິ່ງແມ, ມີຜູ້ຫາມຄົນເບັ້ງຜູ້ນຶ່ງນອນເທິງບ່ອນນອນ ແລະເຂົາພຍາຍາມຈະຫາມຄົນເບັ້ງນັ້ນເຂົ້າມາວາງຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ

- 19 ເມື່ອເຂົາທາທາງເຂົ້າບໍ່ໄດ້ເພາະມີຄົນຫລາຍເຂົາຈຶ່ງຂຶ້ນຫລັງຄາເຮືອນ ແລະຢ່ອນຄົນເບິ່ງກັບທັງບ່ອນນອນລົງມາຕາມບ່ອງດິນຂໍຫວ່າງກາງຫມູ່ຄົນຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຢຊູ
- 20 ເມື່ອພຣະອົງຊົງເຫັນຄວາມເຊື່ອຂອງເຂົາແລ້ວກໍຊົງກ່າວກັບຄົນເບິ່ງນັ້ນວ່າ, “ຊາຍເອີຍ, ຄວາມຜິດບາບຂອງເຈົ້າໄດ້ຮັບອະພິຍແລ້ວ”
- 21 ຝ່າຍພວກນັກທັມແລະພວກຟາຣີຊາຍກໍຕັ້ງຕົນຄິດໃນໃຈວ່າ, “ຜູ້ນີ້ທີ່ເວົ້າໝິ່ນປມາດພຣະເຈົ້າແມ່ນໃຜ ໃຜຈະຍົກຄວາມຜິດບາບໄດ້ເວັ້ນແຕ່ພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ”
- 22 ແຕ່ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງຊາບຄວາມຄິດຂອງເຂົາ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ, “ເຫດສັນໃດທ່ານທັງຫລາຍຈຶ່ງຄິດພິຈາຣະນາໃນໃຈ
- 23 ທີ່ຈະວ່າ “ຜິດບາບຂອງເຈົ້າໄດ້ຮັບອະພິຍແລ້ວ” ຫລືຈະວ່າ “ຈິ່ງລຸກຂຶ້ນແລະຍ່າງທຽວໄປ” ອັນໃດຈະງ່າຍກວ່າກັນ
- 24 ແຕ່ເພື່ອທ່ານທັງຫລາຍຈະໄດ້ຮູ້ວ່າ ບຸດມະນຸດມີສິດອໍານາດໃນໂລກໃຫ້ອະພິຍຄວາມຜິດບາບໄດ້” (ພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ຄົນເບິ່ງວ່າ) “ເຮົາສັ່ງເຈົ້າວ່າ ຈິ່ງລຸກຂຶ້ນຍົກເອົາບ່ອນນອນຂອງເຈົ້າໄປບ້ານເສັງ”
- 25 ໃນທັນໃດນັ້ນຄົນເບິ່ງໄດ້ລຸກຂຶ້ນຕໍ່ໜ້າຄົນທັງປວງ ຍົກເອົາບ່ອນນອນຊຶ່ງຕົນໄດ້ນອນນັ້ນກັບໄປບ້ານ ໂດຍຮ້ອງສັຣເສີນພຣະເຈົ້າ
- 26 ແລະຄົນທັງປວງກໍອັສຈັນໃຈຫລາຍ ແລະພາກັນສັຣເສີນພຣະເຈົ້າ ແລະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຍ້ານຈຶ່ງເວົ້າກັນວ່າ, “ວັນນີ້ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ເຫລືອເຊື່ອ”

ຊົງເອີ້ນເອົາເລວີ

Jesus Calls Levi

(ມທ 9:9-13; ມຮກ 2:13-17)

- 27 ພາຍຫລັງເຫດການເຫລົ່ານັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດອອກໄປ ແລະຊົງເຫັນຄົນເກັບພາສີຜູ້ນຶ່ງຊື່ ເລວີນັ່ງຢູ່ດ່ານພາສີ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງບອກທ່ານວ່າ, “ຈິ່ງຕາມເຮົາມາ”
- 28 ແລ້ວເລວີກໍສລະຖິ້ມໝົດທຸກສິ່ງ ລຸກຂຶ້ນຕາມພຣະອົງໄປ
- 29 ເລວີໄດ້ຈັດໃຫ້ມີງານກິນລ້ຽງອັນໃຫຍ່ຂຶ້ນໃນເຮືອນຂອງຕົນ ເພື່ອເປັນກຽດແກ່ພຣະອົງ ມີຫລາຍຄົນຄືຄົນເກັບພາສີ ແລະຄົນອື່ນໆໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມນໍາ
- 30 ຝ່າຍພວກຟາຣີຊາຍແລະພວກນັກທັມຂອງຝ່າຍເຂົາໄດ້ຈິ່ມຕິຕຽນພວກສິດຂອງພຣະອົງວ່າ, “ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງກິນແລະດື່ມດ້ວຍກັນກັບພວກເກັບພາສີແລະພວກນອກສິນທັມ”
- 31 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ຄົນປົກກະຕິບໍ່ຕ້ອງການໝໍຍາ ແຕ່ຄົນເຈັບຕ້ອງການໝໍ
- 32 ເຮົາບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອຈະເອີ້ນຄົນສິນທັມ ແຕ່ມາເອີ້ນເອົາຄົນນອກສິນທັມໃຫ້ຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່”

ບັນຫາເລື່ອງສິນອິດອາຫານ

The Question about Fasting

(ມທ 9:14-17; ມຮກ 2:18-22)

- 33 ເຂົາໄດ້ທູນພຣະອົງວ່າ, “ພວກສິດຂອງໂຢຮັນຖືສິນອິດອາຫານຢູ່ເລື້ອຍ ແລະທໍາພິທີອ້ອນວອນ ແລະສິດຂອງພວກຟາຣີຊາຍກໍເຮັດເໝືອນກັນ ແຕ່ສິດຂອງທ່ານກິນແລະດື່ມ”
- 34 ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ທ່ານຈະໃຫ້ສະຫາຍຂອງເຈົ້າບ່າວອິດອາຫານ ເມື່ອເຈົ້າບ່າວຍັງຢູ່ກັບເຂົາບໍ່ໄດ້ຕີ
- 35 ແຕ່ຈະມີວັນນຶ່ງເມື່ອເຈົ້າບ່າວຖືກຍົກຍ້າຍຈາກເຂົາໄປ ເມື່ອນັ້ນແຫລະ, ເຂົາຈະຖືສິນອິດອາຫານ”

- 36 ພຣະອົງຍັງຊົງກ່າວຄຳອຸປະມາຂໍ້ນຶ່ງແກ່ເຂົາວ່າ, “ບໍ່ທ່ອນມີຜູ້ໃດຈົກເອົາຜ້າຈາກເສື້ອໃໝ່ມາຕາບເສື້ອເກົ່າ ຖ້າເຮັດດັ່ງນັ້ນເສື້ອໃໝ່ກໍຂາດເສັ້ງໄປ ແລະຜ້າທີ່ເອົາມາຈາກເສື້ອໃໝ່ກໍຈະບໍ່ສົມກັບເສື້ອເກົ່າເໝືອນກັນ
- 37 ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດເອົາເຫລົ້າແວງໃໝ່ມາໃສ່ໄວ້ໃນຖົງໜັງເກົ່າ ຖ້າເຮັດດັ່ງນັ້ນເຫລົ້າແວງໃໝ່ຈະເຮັດໃຫ້ຖົງໜັງນັ້ນຂາດໄປ ເຫລົ້າແວງຈະໄຫລອອກ ແລະຖົງໜັງກໍຈະເສັ້ງໄປເໝືອນກັນ
- 38 ແຕ່ເຫລົ້າແວງໃໝ່ຕ້ອງໃສ່ໄວ້ໃນຖົງໜັງໃໝ່
- 39 ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດເມື່ອກິນເຫລົ້າແວງເກົ່າແລ້ວ ຈະຢາກໄດ້ເຫລົ້າແວງໃໝ່ ເພາະທ່ານຍອມເວົ້າວ່າ “ອັນເກົ່ານັ້ນແຫລະ, ດີ”

6 ບັນຫາເຣື່ອງວັນສະບາໂຕ

The Question about the Sabbath

(ມທ 12:1-8; ມຮກ 2:23-28)

- 1 ຢູ່ມາໃນວັນສະບາໂຕວັນນຶ່ງ ພຣະເຢຊູກຳລັງສະເດັດຜ່ານທົ່ງນາໄປ ສ່ວນພວກສິດຂອງພຣະອົງໄດ້ເດັດເອົາຮວງເຂົ້າມາຍ່ອງກິນ
- 2 ມີພວກຟາຣີຊາຍບາງຄົນທູນຖາມວ່າ, “ເປັນຫຍັງພວກທ່ານຈຶ່ງຜິດຕໍ່ກົດຂອງວັນສະບາໂຕ?”
- 3 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ພວກທ່ານຍັງບໍ່ໄດ້ອ່ານເຖິງເຣື່ອງທີ່ດາວິດໄດ້ເຮັດຫລື ເມື່ອທ່ານກັບພັກພວກຂອງທ່ານໄດ້ອິດຢາກ
- 4 ຄືທ່ານໄດ້ເຂົ້າໄປໃນທີ່ສະຖິດຂອງພຣະເຈົ້າເອົາເຂົ້າຈີ່ທີ່ຕັ້ງຖວາຍຕໍ່ພຣະພັກມາຮັບປະທານ ແລະປັນໃຫ້ພັກພວກຂອງຕົນເໝືອນກັນ ຊຶ່ງພຣະບັນຍັດທ້າມບໍ່ໃຫ້ໃຜກິນ ເວັ້ນແຕ່ປະໂຮຫິດເທົ່ານັ້ນ”
- 5 ແລ້ວພຣະອົງຊົງບອກເຂົາວ່າ, “ບຸດມະນຸດເປັນເຈົ້າຂອງວັນສະບາໂຕເໝືອນກັນ”
- 6 ໃນວັນສະບາໂຕອີກວັນນຶ່ງ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດເຂົ້າໄປໃນໂຮງທັມມະເທສນາແລະສັ່ງສອນ ທີ່ນັ້ນມີຄົນຜູ້ນຶ່ງມີເບື້ອງຂວາລືບ

ຊົງໂຜດຄົນມືລືບ

The Man with a Withered Hand

(ມທ 12:9-14; ມຮກ 3:1-6)

- 7 ຝ່າຍພວກນັກທັມແລະພວກຟາຣີຊາຍຊອມເບິ່ງວ່າ ພຣະອົງຈະຊົງໂຜດໃຫ້ດີໃນວັນສະບາໂຕຫລື ເພື່ອພວກເຂົາຈະຫາເຫດພ້ອງພຣະອົງໄດ້
- 8 ແຕ່ພຣະອົງຊົງຊາບຄວາມຄິດຂອງເຂົາ ຈຶ່ງຊົງບອກຄົນມືລືບນັ້ນວ່າ, “ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນມາຍືນຢູ່ຂ້າງໜ້າສາ” ຄົນນັ້ນກໍລຸກຍືນຂຶ້ນຢູ່
- 9 ແລ້ວພຣະເຢຊູຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ເຮົາຈະຖາມພວກທ່ານວ່າ ໃນວັນສະບາໂຕຄວນຈະເຮັດດີ ຫລືຄວນຈະເຮັດຊົ່ວຈະເອົາຊີວິດໄວ້ ຫລືຈະເຮັດໃຫ້ຊີວິດດັບເສັ້ງ”
- 10 ພຣະອົງຈຶ່ງທອດພຣະເນດເບິ່ງອ້ອມເຂົາທຸກຄົນ ແລະຊົງກ່າວແກ່ຄົນມືລືບນັ້ນວ່າ, “ເຈົ້າຈຶ່ງຢຽດມືອອກ” ຄົນນັ້ນກໍເຮັດຕາມ ແລະມືຂອງເຂົາກໍດີເປັນປົກກະຕິ
- 11 ຝ່າຍຄົນເຫລົ່ານັ້ນກໍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຄຽດແຄ້ນ ແລະໄດ້ປົກສາກັນວ່າຈະເຮັດຢ່າງໃດກັບພຣະເຢຊູໄດ້

ຊົງເອີ້ນເອົາສາວິກສິບສອງຄົນ

Jesus Chooses the Twelve Apostles

(ມທ 10:1-4; ມຣກ 3:13-19)

- 12 ໃນຄາວນັ້ນພຣະອົງໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນພູເພື່ອຈະໄຫວ້ວອນ ແລະຊົງໄຫວ້ວອນພຣະເຈົ້າຢູ່ຕລອດຄົນ
- 13 ຄັນຮຸ່ງເຊົ້າແລ້ວພຣະອົງໄດ້ຊົງເອີ້ນເອົາພວກສິດຂອງຕົນມາ ຈາກພວກສິດນັ້ນພຣະອົງຊົງເລືອກເອົາສິບສອງຄົນ ແລ້ວຊົງຕັ້ງຊື່ວ່າ ອັຄສາວິກ
- 14 ຄືຊີໂມນທີ່ພຣະອົງຊົງຕັ້ງຊື່ອີກວ່າ ເປໂຕ ອັນເດອານ້ອງຊາຍຂອງເປໂຕ ຢາໂກໂບແລະໂຍຣັນ ພິລິບແລະບາຣະໂທໂລມາຍ
- 15 ມັດທາຍແລະໂທມາ ຢາໂກໂບລູກຂອງອາລະຟາຍ ຊີໂມນ ທີ່ເອີ້ນວ່າເຊໂລເຕ
- 16 ຢູດາລູກຊາຍຂອງຢາໂກໂບ ແລະຢູດາອິສະກາຣີອິດ ທີ່ກາຍເປັນຜູ້ທໍາຣະຍົດຕໍ່ນາຍຂອງຕົນ

ຊົງໄຜດປວງຊົນໃຫ້ດີພຍາດ

Jesus Teaches and Heals

(ມທ 4:23-25; ມຣກ 1:35-39; ລກ 4:44)

- 17 ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ສະເດັດພ້ອມກັບພວກສາວິກ ລົງມາຢືນຢູ່ທີ່ຮາບພຽງບ່ອນນຶ່ງ ບ່ອນນັ້ນມີສິດຂອງພຣະອົງຫລາຍຄົນ ກັບປະຊາຊົນຈໍານວນຫລວງຫລາຍ ທີ່ມາຈາກທົ່ວແຂວງຢູດາຍ ຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແລະຈາກຝັ່ງທະເລເຂດເມືອງ ຕີເຣັກັບເມືອງຊີໂດນ ເຂົາໄດ້ມາເພື່ອຟັງພຣະອົງ ແລະເພື່ອໃຫ້ດີພຍາດຕ່າງໆຂອງເຂົາ
- 18 ແລະບັນດາຄົນທີ່ມີຜີຖ່ອຍຮ້າຍກຸກກວນກໍຊົງໄຜດໃຫ້ດີເໝືອນກັນ
- 19 ປະຊາຊົນໄດ້ພຍາຍາມຈະຖືກຕ້ອງພຣະອົງ ເຫດວ່າມີຮິດກໍາລັງອອກມາຈາກພຣະອົງ ເຮັດໃຫ້ເຂົາດີພຍາດທຸກຄົນ

ຄວາມສຸກແລະວິບັດ

Blessings and Woes

(ມທ 5:1-12)

- 20 ພຣະອົງທອດພຣະເນດຫລຽວເບິ່ງພວກສາວິກແລ້ວຊົງກ່າວວ່າ, “ທ່ານທັງຫລາຍທີ່ຍາກຈົນກໍເປັນສຸກ ເພາະແຜ່ນດິນຂອງພຣະເຈົ້າເປັນຂອງພວກທ່ານ
- 21 ທ່ານທັງຫລາຍທີ່ອິດຢາກດຽວນີ້ກໍເປັນສຸກ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຈະຊົງໄຜດໃຫ້ພວກທ່ານອີ່ມເຕັມ ທ່ານທັງຫລາຍທີ່ຮ້ອງໃຫ້ດຽວນີ້ກໍເປັນສຸກ ເພາະວ່າພວກທ່ານຈະໄດ້ຫົວ”
- 22 “ເມື່ອໃດຄົນທັງຫລາຍກຽດພວກທ່ານ ຕັດພວກທ່ານຖິ້ມເສັ້ງ ຕິຕຽນນິນທາ ແລະປະຕິເສດຊື່ຂອງພວກທ່ານວ່າຊົ່ວ ເພາະພວກທ່ານເຫັນແກ່ບຸດມະນຸດ ເມື່ອນັ້ນແຫລະ, ພວກທ່ານກໍເປັນສຸກ
- 23 ໃນວັນນັ້ນພວກທ່ານຈົ່ງຊື່ນຊົມຍິນດີແລະຕື່ນເຕັ້ນດ້ວຍຄວາມຍິນດີ ເພາະເບິ່ງແມ, ບໍາເຫັນດຂອງພວກທ່ານມີບໍຣິບູນຢູ່ໃນສວັນ ເພາະວ່າບັນພະບຸຣຸດຂອງເຂົາໄດ້ເຮັດຢ່າງນັ້ນແກ່ຜູ້ປະກາດພຣະທັມເໝືອນກັນ
- 24 “ແຕ່ວິບັດແກ່ທ່ານທັງຫລາຍຜູ້ເປັນຄົນຮັ່ງມີ ເພາະວ່າພວກທ່ານໄດ້ຮັບຄວາມສຸກຢູ່ແລ້ວ
- 25 ວິບັດແກ່ທ່ານທັງຫລາຍທີ່ອີ່ມເຕັມດຽວນີ້ ເພາະວ່າພວກທ່ານຈະອິດຢາກ ວິບັດແກ່ທ່ານທັງຫລາຍທີ່ຫົວດຽວນີ້ ເພາະວ່າພວກທ່ານຈະທຸກໂສກແລະຮ້ອງໄຫ້”
- 26 “ເມື່ອໃດຄົນທັງຫລາຍຍ້ອງຍໍວ່າພວກທ່ານດີ ເມື່ອນັ້ນແຫລະ, ວິບັດຈະມີແກ່ພວກທ່ານ ເພາະບັນພະບຸຣຸດຂອງເຂົາໄດ້ເຮັດຢ່າງນັ້ນແກ່ຜູ້ປະກາດພຣະທັມຂີ້ໂລບເໝືອນກັນ”

ຄວາມຮັກຕໍ່ສັດຕູ

Love for Enemies

(ມທ 5:33-48)

- 27 ແຕ່ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍຜູ້ກຳລັງຟັງຢູ່ວ່າ ຈົ່ງຮັກສັດຕູຂອງພວກທ່ານ ຈົ່ງເຮັດດີແກ່ຜູ້ກຽດຊັງພວກທ່ານ
- 28 ຈົ່ງອວຍພອນແກ່ຜູ້ທີ່ປ້ອຍດ່າພວກທ່ານ ຈົ່ງອ້ອນວອນເພື່ອຜູ້ທີ່ກ່າວຫຍາບຊ້າຕໍ່ພວກທ່ານ
- 29 ຖ້າຜູ້ໃດຕົບແກ້ມຂອງທ່ານເບື້ອງນຶ່ງ ຈົ່ງປິ່ນອີກເບື້ອງນຶ່ງໃຫ້ເຂົາ ແລະຖ້າຜູ້ໃດຍາດເອົາເສື້ອຊັ້ນນອກຂອງທ່ານໄປ ຖ້າເຂົາຈະເອົາເສື້ອໃນກໍຢ່າຫວງຫ້າມ
- 30 ຈົ່ງໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນທີ່ຂໍຈາກທ່ານ ຖ້າຜູ້ໃດເອົາສິ່ງຂອງທ່ານໄປ ຢ່າຊູ່ຫວງເອົາຄືນ
- 31 ທ່ານຢາກໃຫ້ເຂົາເຮັດຢ່າງໃດແກ່ທ່ານ ຈົ່ງເຮັດຢ່າງນັ້ນແກ່ເຂົາເໝືອນກັນ
- 32 “ຖ້າແມ່ນທ່ານຮັກຄົນທັງຫລາຍທີ່ຮັກທ່ານ ຈະຊົງນັບວ່າເປັນຄຸນອັນໃດແກ່ທ່ານ ເພາະເຖິງແມ່ນຄົນນອກສິນທັມກໍຍັງຮັກຄົນທີ່ຮັກເຂົາເໝືອນກັນ
- 33 ຖ້າທ່ານເຮັດດີກັບຄົນທີ່ເຮັດດີຕໍ່ທ່ານ ຈະຊົງນັບວ່າເປັນຄຸນອັນໃດແກ່ທ່ານ ເພາະຄົນນອກສິນທັມກໍຍັງເຮັດຢ່າງດຽວກັນ
- 34 ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍໃຫ້ຍິມແກ່ຜູ້ທີ່ທ່ານຫວັງວ່າຈະໄດ້ຮັບຄືນ ກໍຈະຊົງນັບວ່າເປັນຄຸນອັນໃດແກ່ທ່ານ ເຖິງແມ່ນຄົນບາບກໍຍັງໃຫ້ຄືນບາບຍິມ ໂດຍຫວັງວ່າຈະໄດ້ຮັບຄືນທໍ່ກັນ
- 35 ແຕ່ຈົ່ງຮັກສັດຕູຂອງທ່ານທັງຫລາຍແລະຈົ່ງເຮັດດີຕໍ່ເຂົາ ຈົ່ງໃຫ້ເຂົາຍິມ ໂດຍບໍ່ຫວັງຈະໄດ້ຮັບຄືນອີກ ບໍາເໜັດຂອງທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງຈະມີບໍລິບູນ ແລະທ່ານທັງຫລາຍຈະເປັນບຸດຂອງພຣະຜູ້ສູງສຸດ ເພາະວ່າພຣະອົງຍັງຊົງໄຜດແກ່ຄົນທີ່ເນຣະຄຸນແລະຄົນຊົ່ວ
- 36 ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງມີຄວາມເມດຕາກະຣຸນາ ເໝືອນຢ່າງພຣະບິດາຂອງທ່ານຊົງມີພຣະທັຍເມດຕາກະຣຸນາ

ການກ່າວໂທດຜູ້ອື່ນ

Judging Others

(ມທ 7:1-5)

- 37 “ຢ່າກ່າວໂທດໃສ່ເຂົາແລະພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຊົງກ່າວໂທດໃສ່ທ່ານ ຢ່າທຳໂທດເຂົາແລະພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຊົງທຳໂທດທ່ານ ຈົ່ງຍົກໂທດໃຫ້ເຂົາແລະພຣະເຈົ້າຈະຊົງຍົກໂທດໃຫ້ທ່ານ
- 38 ຈົ່ງໃຫ້ເຂົາແລະພຣະເຈົ້າຈະຊົງໃຫ້ທ່ານ ແລະໃນຕັກຂອງທ່ານຈະໄດ້ຮັບຕວງດ້ວຍເຄື່ອງຜອງຍັດສິ້ນລົງແໜ້ນເຕັມລື້ນ ເພາະວ່າພວກທ່ານຈະຕວງໃຫ້ເຂົາດ້ວຍເຄື່ອງຜອງອັນໃດ ພຣະເຈົ້າຈະຕວງໃຫ້ພວກທ່ານດ້ວຍເຄື່ອງຜອງອັນນັ້ນ”
- 39 ແລ້ວພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາເປັນຄຳອຸປະມາວ່າ, ຄົນຕາບອດຈະຈູງຄົນຕາບອດໄປບໍ່ໄດ້ຕື້ ເຂົາທັງສອງຈະບໍ່ຕົກໃນຊຸມຫລື
- 40 ສິດບໍ່ທ່ອນໃຫຍ່ກ່ວາຄຣູ ແຕ່ສິດທຸກຄົນທີ່ຮັບການຝຶກສອນຄົບແລ້ວ ກໍຈະເປັນເໝືອນຄຣູຂອງຕົນ
- 41 ເປັນຫຍັງທ່ານຫລຽວເຫັນຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຢູ່ໃນຕາພື້ນອງຂອງທ່ານ ແຕ່ໄມ້ທັງທ່ອນທີ່ຢູ່ໃນຕາຕົນເອງທ່ານບໍ່ຮູ້ສຶກ
- 42 ເປັນສັນໃດທ່ານຈຶ່ງຈະເວົ້າກັບພື້ນອງຂອງຕົນໄດ້ວ່າ “ພື້ນອງເອີຍ, ໃຫ້ຂ້ອຍເຊິ່ງຂີ້ເຫຍື້ອອອກຈາກຕາຂອງເຈົ້າ” ແຕ່ທ່ານເອງໄມ້ທັງທ່ອນທີ່ຢູ່ໃນຕາຂອງຕົນກໍຍັງບໍ່ເຫັນ ໂອ ຄົນທ້າຊື່ໃຈຄົນເອີຍ, ຈົ່ງເອົາໄມ້ທັງທ່ອນອອກຈາກຕາຂອງຕົນກ່ອນ ແລ້ວທ່ານຈະເຫັນໄດ້ຄັກ ຈຶ່ງຈະເຊິ່ງຂີ້ເຫຍື້ອອອກຈາກຕາພື້ນອງຂອງທ່ານໄດ້

ການສັງເກດຮູ້ໄດ້ດ້ວຍຜົນ

A Tree and Its Fruit

(ມທ 7: 15-20)

- 43 “ດ້ວຍວ່າຕົ້ນໄມ້ດີບໍ່ທ່ອນເກີດຜົນບໍ່ດີ ແລະຕົ້ນບໍ່ດີບໍ່ທ່ອນເກີດຜົນດີ
- 44 ເພາະວ່າຈະຮູ້ຈັກຕົ້ນໄມ້ທຸກຕົ້ນກໍເພາະຜົນຂອງມັນ ເຫດວ່າເຂົາບໍ່ທ່ອນເກັບໝາກເດືອນເທດຈາກຕົ້ນມີໝາກ ແລະບໍ່ທ່ອນເກັບໝາກອະງຸ່ນຈາກພູມມີໝາກ
- 45 ຄົນດີຍ່ອມເອົາຂອງດີອອກມາຈາກຄັງດີແຫ່ງໃຈຂອງຕົນ ແລະຄົນຊົ່ວກໍຍ່ອມເອົາຂອງຊົ່ວອອກມາຈາກຄັງຊົ່ວແຫ່ງໃຈຂອງຕົນ ເພາະວ່າໃຈເຕັມລົ້ນດ້ວຍອັນໃດ ປາກກໍເວົ້າອອກມາຢ່າງນັ້ນ

ຮາກຖານສອງຢ່າງ

The Two Foundations
(ມທ 7:21-27)

- 46 “ເຫດສັນໃດທ່ານທັງຫລາຍຈຶ່ງເອີ້ນເຮົາວ່າ, “ນາຍ, ນາຍ” ແຕ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດຕາມສິ່ງທີ່ເຮົາບອກນັ້ນ
- 47 ທຸກຄົນທີ່ມາຫາເຮົາ ແລະຟັງຄໍາຂອງເຮົາ ແລະປະຕິບັດຕາມ ເຮົາຈະແຈ້ງໃຫ້ທ່ານຮູ້ວ່າຄົນນັ້ນປຽບເໝືອນຜູ້ໃດ
- 48 ກໍປຽບເໝືອນຜູ້ນຶ່ງທີ່ກໍ່ສ້າງຕຶກ ຜູ້ນັ້ນຊຸດດິນລົງເລີກແລ້ວຕັ້ງຮາກເທິງດານຫີນ ແລະເມື່ອນ້ຳມາຖ້ວມແລ້ວແປວນ້ຳໄຫລຖິ້ງໃສ່ ແຕ່ບໍ່ອາດຈະເຮັດໃຫ້ຕຶກນັ້ນຫວັ່ນໄຫວເພາະວ່າໄດ້ສ້າງດີແລ້ວ
- 49 ສ່ວນຄົນທີ່ໄດ້ຍິນຄໍານັ້ນແລະບໍ່ປະຕິບັດຕາມ ກໍປຽບເໝືອນຄົນນຶ່ງທີ່ໄດ້ກໍ່ສ້າງຕຶກເທິງດິນດ້ວຍບໍ່ກໍ່ຮາກ ເມື່ອແປວນ້ຳໄຫລຖິ້ງໃສ່ຕຶກນັ້ນມັນກໍເຈື່ອນລົງທັນທີ ແລະຄວາມຈິບທາຍຂອງຕຶກນັ້ນກໍເປັນການໃຫຍ່ຫລາຍ

7 ຊົງໂຜດຂ້ອຍໃຊ້ຂອງນາຍຮ້ອຍໃຫ້ດີ

Jesus Heals a Centurion's Servant
(ມທ 8:5-13)

- 1 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຄໍາເຫລົ່ານັ້ນໃຫ້ພົລເມືອງຟັງໝົດແລ້ວ ພຣະອົງກໍສະເດັດເຂົ້າໄປໃນເມືອງກາເປນາອູມ
- 2 ມີຂ້ອຍໃຊ້ຂອງນາຍທະຫານຄົນນຶ່ງທີ່ນາຍຮັກຫລາຍ ບ່ວຍຢູ່ໃກ້ຈະຕາຍແລ້ວ
- 3 ເມື່ອນາຍຮ້ອຍຜູ້ນັ້ນໄດ້ຍິນເຖິງພຣະເຢຊູ ຈຶ່ງໄດ້ໃຊ້ເຖົ້າແກ່ບາງຄົນຂອງພວກຍິວ ໃຫ້ໄປອ້ອນວອນເຊີນພຣະອົງສະເດັດມາໂຜດຂ້ອຍໃຊ້ຂອງຕົນໃຫ້ດີ
- 4 ເມື່ອຄົນເຫລົ່ານັ້ນມາເຖິງພຣະເຢຊູແລ້ວ ເຂົາກໍອ້ອນວອນພຣະອົງດ້ວຍໃຈຮ້ອນຮິນວ່າ, “ນາຍຮ້ອຍຜູ້ນັ້ນສົມຄວນທີ່ພຣະອົງຈະເຮັດການນີ້ໃຫ້ທ່ານ
- 5 ເພາະວ່າທ່ານຮັກປະເທດຊາດຂອງເຮົາ ແລະແມ່ນຜູ້ມີແຫລະ, ໄດ້ສ້າງໂຮງທໍມະເທສນາໃຫ້ພວກເຮົາ”
- 6 ແລະພຣະເຢຊູຈຶ່ງສະເດັດໄປກັບເຂົາ ເມື່ອສະເດັດເກືອບຈະເຖິງເຮືອນແລ້ວ ນາຍຮ້ອຍທະຫານໄດ້ໃຊ້ໝູ່ສະຫາຍໄປຫາພຣະອົງທູນວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ຢ່າຊູ່ລໍາບາກທ່ອນ ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍເປັນຄົນບໍ່ສົມຄວນທີ່ຈະໃຫ້ທ່ານເຂົ້າໄປລຸ່ມຫລັງຄາເຮືອນຂອງຂ້ານ້ອຍ
- 7 ເພາະເຫດນັ້ນຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງຖືວ່າເປັນຜູ້ບໍ່ສົມຄວນທີ່ຈະໄປຫາທ່ານ ແຕ່ຂໍທ່ານຈົ່ງກ່າວພຽງຄໍາດຽວ ແລະຄົນໃຊ້ຂອງຂ້ານ້ອຍຄົງຈະດີພຍາດ
- 8 ເຫດວ່າຂ້ານ້ອຍເປັນຄົນທີ່ຢູ່ໃຕ້ວິນັຍທະຫານ ແລະຍັງມີທະຫານຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບບັນຊາຂອງຂ້ານ້ອຍອີກ ຄືຂ້ານ້ອຍສັ່ງຄົນນີ້ວ່າ “ໄປ” ມັນກໍໄປ ສັ່ງອີກຄົນນຶ່ງວ່າ “ມາ” ມັນກໍມາ ແລະບອກແກ່ຂ້ອຍໃຊ້ຂອງຂ້ານ້ອຍວ່າ “ຈົ່ງເຮັດສິ່ງນີ້” ມັນກໍເຮັດ”
- 9 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງໄດ້ຍິນຄໍາເຫລົ່ານັ້ນແລ້ວກໍປລາດພຣະທັຍດ້ວຍນາຍນັ້ນ ຈຶ່ງຊົງຫລົງຫລັງກ່າວກັບປະຊາຊົນທີ່ຕາມມາວ່າ, “ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ແມ່ນໃນພວກອິສຣາເອນເຮົາກໍບໍ່ໄດ້ພົບຄວາມເຊື່ອໃຫຍ່ເທົ່ານີ້”
- 10 ຝ່າຍພວກທີ່ຮັບໃຊ້ມານັ້ນ ເມື່ອກັບໄປເຖິງເຮືອນກໍໄດ້ພົບຂ້ອຍໃຊ້ຜູ້ນັ້ນດີພຍາດແລ້ວ

ຊົງບັນດານໃຫ້ລູກຊາຍແມ່ໝ້າຍເປັນຄົນມາ

- 11 ຫລັງຈາກນັ້ນໜ້ອຍນຶ່ງພຣະອົງກໍສະເດັດໄປຍັງເມືອງນຶ່ງຊື່ ນາອິນ ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງກັບປະຊາຊົນຫລວງຫລາຍໄດ້ຕາມພຣະອົງໄປ
- 12 ເມື່ອສະເດັດມາໃກ້ປະຕູເມືອງນັ້ນ ເບິ່ງແມ່, ມີຄົນກຳລັງຫາມສົບຊາຍໜຸ່ມຜູ້ນຶ່ງອອກມາ ເປັນລູກຊາຍຄົນດຽວຂອງແມ່ ແລະນາງກໍເປັນໝ້າຍ ມີຊາວເມືອງຫລາຍສົມຄວນອອກມານຳຍິງນັ້ນ
- 13 ເມື່ອຊົງເຫັນຍິງນັ້ນ ພຣະອົງກໍຊົງເມດຕາແລ້ວຊົງກ່າວວ່າ, “ຢ່າຮ້ອງໄຫ້”
- 14 ແລ້ວພຣະອົງສະເດັດເຂົ້າໄປໃກ້ບາຍໂລງ ພວກຫາມສົບນັ້ນກໍຍຸດຍິນຢູ່ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງສັ່ງວ່າ, “ຊາຍໜຸ່ມເອີຍ, ເຮົາສັ່ງເຈົ້າວ່າ ຈົ່ງລຸກຂົ້ນ”
- 15 ແລ້ວຄົນທີ່ຕາຍນັ້ນກໍລຸກຂົ້ນນຶ່ງຕັ້ງຕົ້ນເວົ້າ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງມອບຊາຍນັ້ນໃຫ້ແມ່ເຂົາ
- 16 ຄວາມຍ້ານສະດັງຕົກໃຈກໍຕົກໃສ່ເຂົາທັງປວງ ເຂົາຈຶ່ງສັຣເສີນພຣະເຈົ້າວ່າ, “ທ່ານຜູ້ປະກາດພຣະທັມຜູ້ໃຫຍ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຕ້າມກາງພວກເຮົາແລ້ວ ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ສະເດັດມາຢັ້ງມຢາມພິລເມືອງຂອງພຣະອົງແລ້ວ”
- 17 ເລື່ອງຂອງພຣະອົງໄດ້ຊຳລືໄປທົ່ວແຂວງຢູດາຍແລະທົ່ວຂົງເຂດທີ່ຢູ່ລ້ອມຮອບນັ້ນ

ລູກສິດໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕມາໂຫວ້ພຣະເຢຊູ

Messengers from John the Baptist

(ມທ 11:2-19)

- 18 ຝ່າຍພວກສິດຂອງໂຢຮັນກໍໄດ້ເລົ່າເຫດການທັງປວງນັ້ນໃຫ້ທ່ານຟັງ
- 19 ໂຢຮັນຈຶ່ງເອີ້ນສິດຂອງຕົນສອງຄົນ ໃຊ້ເຂົາໄປຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທູນຖາມວ່າ, “ທ່ານເປັນຜູ້ທີ່ຈະມານັ້ນຫລື ຫລືຈະຕ້ອງຄອຍຖ້າຜູ້ອື່ນ”
- 20 ເມື່ອເຂົາທັງສອງມາເຖິງພຣະອົງກໍທູນວ່າ, “ໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕໄດ້ໃຊ້ພວກຂ້ານ້ອຍມາຖາມວ່າ “ທ່ານເປັນຜູ້ທີ່ຈະມານັ້ນຫລື ຫລືຈະຕ້ອງຄອຍຜູ້ອື່ນ”
- 21 ໃນເວລານັ້ນພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຜດໃຫ້ຫລາຍຄົນດີພຍາດໂຣຄາຕ່າງໆແລະໃຫ້ພົ້ນຈາກຜິຮ້າຍ ແລະໄດ້ຊົງໃຜດໃຫ້ຄົນຕາບອດຫລາຍຄົນໃຫ້ເຫັນຮຸ່ງ
- 22 ແລ້ວພຣະອົງຊົງຕອບສິດທັງສອງນັ້ນວ່າ, “ຈົ່ງໄປແຈ້ງແກ່ໂຢຮັນ ຕາມທີ່ທ່ານໄດ້ເຫັນແລະໄດ້ຍິນ ຄືວ່າຄົນຕາບອດກໍເຫັນຮຸ່ງ ຄົນຂາເສັ້ງກໍຍ່າງເປັນປົກກະຕິ ຄົນຂີ້ທູດກໍດີສະອາດ ຄົນຫູໜວກກໍໄດ້ຍິນ ຄົນຕາຍແລ້ວກໍເປັນຄົນມາ ແລະຂ່າວປະເສີດກໍປະກາດແກ່ຄົນອະນາຖາ
- 23 ບຸກຄົນໃດບໍ່ສະດຸດສົງສັຍເພາະເຮົາ ຜູ້ນັ້ນກໍເປັນສຸກ”
- 24 ເມື່ອພວກຮັບໃຊ້ຂອງໂຢຮັນໄປແລ້ວ ພຣະອົງກໍຊົງຕັ້ງຕົ້ນກ່າວກັບປະຊາຊົນເຖິງເລື່ອງໂຢຮັນວ່າ, “ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ອອກໄປໃນປ່າເພື່ອເບິ່ງຫຍັງ ເພື່ອເບິ່ງຕົ້ນອີ່ໄຫວໄປມາດ້ວຍລົມພັດຫລື
- 25 ແຕ່ທ່ານທັງຫລາຍອອກໄປເບິ່ງຫຍັງ ໄປເບິ່ງຄົນນຸ່ງທີ່ເຄື່ອງລະອຽດອ່ອນນວນຫລື ເບິ່ງແມ່, ຄົນທີ່ນຸ່ງທີ່ເຄື່ອງອັນງົດງາມແລະຢູ່ກິນດ້ວຍຂອງປະນີດຍ່ອມຢູ່ໃນພຣະຮາຊວັງ
- 26 ແຕ່ພວກທ່ານອອກໄປເບິ່ງຫຍັງ ເບິ່ງຜູ້ປະກາດພຣະທັມຫລື ແມ່ນແລ້ວເຮົາບອກພວກທ່ານວ່າ ທ່ານຜູ້ນັ້ນກໍໃຫຍ່ກວ່າຜູ້ປະກາດພຣະທັມອີກ
- 27 ຄືໂຢຮັນຜູ້ນີ້ແຫລະ, ທີ່ພຣະຄັມພິກ່າວຂຽນໄວ້ເຖິງທ່ານວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ເຮົາໃຊ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາໄປກ່ອນໜ້າທ່ານ ຜູ້ຮັບໃຊ້ນັ້ນຈະຈັດແຈ້ງທິນທາງຂອງທ່ານໄວ້ກ່ອນໜ້າທ່ານ”

- 28 ເຮົາບອກພວກທ່ານວ່າ ໃນບັນດາຜູ້ທີ່ເກີດຈາກຜູ້ຍິງນັ້ນບໍ່ມີຜູ້ໃດໃຫຍ່ກວ່າໂຢຮັນ ແຕ່ຜູ້ນ້ອຍທີ່ສຸດໃນຣາຊແຜ່ນດິນຂອງພຣະເຈົ້າກໍໃຫຍ່ກວ່າໂຢຮັນອີກ”
- 29 “ຝ່າຍຄົນທັງປວງທີ່ໄດ້ຍິນພ້ອມທັງພວກເກັບພາສີກໍໄດ້ຍອມຮັບວ່າພຣະເຈົ້າຍຸດຕິທັມ ໂດຍທີ່ເຂົາໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາຂອງໂຢຮັນແລ້ວ
- 30 ແຕ່ພວກຟາຣີຊາຍແລະພວກທັມບັນດິດໄດ້ຂັດຂວາງພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າສໍາລັບເຂົາ ໂດຍທີ່ເຂົາບໍ່ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາຈາກໂຢຮັນ)
- 31 “ເຫດສັນນັ້ນເຮົາຈະປຽບຄົນສມັຍນີ້ກັບອັນໃດ ແລະເຂົາເປັນເໝືອນກັບອັນໃດ
- 32 ປຽບເໝືອນກັບໝູ່ເດັກນ້ອຍທີ່ນັ່ງຢູ່ກາງຕາລາດຮ້ອງໃສ່ກັນວ່າ, “ຕູໂຕ້ເປົ່າປີໃຫ້ສູ ແຕ່ສູບໍ່ໄດ້ພ້ອນລໍາ ຕູໂຕ້ຮ້ອງໄທ້ຮໍາໄຮ ແຕ່ສູບໍ່ໄດ້ຕີອີກຕ້ອນຮັບ”
- 33 ເພາະວ່າໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕໄດ້ມາ ກໍບໍ່ກິນເຂົ້າຫລືດື່ມເຫລົ້າແວງ ແລະພວກທ່ານເວົ້າວ່າ “ມີຜີສິງຢູ່”
- 34 ສ່ວນບຸດມະນຸດໄດ້ມາທັງກິນແລະດື່ມ ແລະພວກທ່ານເວົ້າວ່າ, “ເບິ່ງແມ, ນີ້ເປັນຄົນກິນເກີນສ່ວນແລະມັກເມົາ ເປັນເພື່ອນຂອງຄົນເກັບພາສີແລະຄົນນອກສິນທັມ”
- 35 ແຕ່ພຣະປັນຍາກໍປາກົດວ່າຖືກຕ້ອງແລ້ວ ໂດຍບັນດາຜົນຂອງພຣະປັນຍານັ້ນ”

ພຣະເຢຊູໃນເຮືອນຂອງຊີໂມນຟາຣີຊາຍ

A Sinful Woman Forgiveness

- 36 ມີຄົນນຶ່ງໃນພວກຟາຣີຊາຍ ໄດ້ເຊີນພຣະອົງໄປສເວີຍອາຫານໃນເຮືອນຂອງຕົນ ພຣະອົງຈຶ່ງສະເດັດເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງຟາຣີຊາຍຜູ້ນັ້ນແລ້ວຊົງປະທັບລົງ
- 37 ແລະເບິ່ງແມ, ມີຍິງຊື່ວ່າຄົນນຶ່ງໃນເມືອງນັ້ນ ເມື່ອຮູ້ວ່າພຣະອົງຊົງນັ່ງສເວີຍອາຫານໃນເຮືອນຂອງຟາຣີຊາຍ ຍິງຜູ້ນັ້ນໄດ້ຖືກະອອມຫິນຂາວມີນໍ້າມັນຫອມ
- 38 ມາຍືນຂ້າງຫລັງໃກ້ພຣະບາດຂອງພຣະອົງຮ້ອງໄທ້ ນໍ້າຕາໄຫລຈົນປຽກພຣະບາດ ນາງຈຶ່ງເອົາຜົມເຊັດທັງຈູບພຣະບາດຂອງພຣະອົງແລະເອົານໍ້າມັນຫອມນັ້ນລົງ
- 39 ຝ່າຍຄົນຟາຣີຊາຍຜູ້ເຊີນພຣະອົງມາ ເມື່ອເຫັນດັ່ງນັ້ນແລ້ວກໍນຶກໃນໃຈວ່າ “ຖ້າຜູ້ນີ້ແມ່ນຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ທ່ານຄົງຈະໄດ້ຮູ້ວ່າຍິງຜູ້ຖືກຕ້ອງກາຍຂອງທ່ານເປັນຜູ້ໃດ ແລະເປັນຄົນແນວໃດ ເພາະມັນເປັນຄົນຊື່ວ່”
- 40 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບທ່ານວ່າ, “ຊີໂມນເອີຍ, ເຮົາມີສິ່ງນຶ່ງຈະເວົ້າກັບທ່ານ” ຊີໂມນທູນຕອບວ່າ, “ອາຈານເອີຍ, ເຊີນເວົ້າໂລດ”
- 41 ພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ, “ເຈົ້າໜີ້ຜູ້ນຶ່ງມີລູກໜີ້ສອງຄົນ ຄົນນຶ່ງເປັນໜີ້ເງິນຫ້າຮ້ອຍຫລຽນເດນາຣີອິນ ອີກຄົນນຶ່ງເປັນໜີ້ຫ້າສິບຫລຽນ
- 42 ເມື່ອເຂົາບໍ່ມີອັນໃດຈະໃຊ້ໜີ້ແລ້ວ ເຈົ້າໜີ້ຈຶ່ງໂຜດຍົກໜີ້ໃຫ້ເຂົາທັງສອງ ໃນສອງຄົນນັ້ນຄົນໃດຈະຮັກເຈົ້າໜີ້ຫລາຍກວ່າກັນ”
- 43 ຊີໂມນທູນຕອບວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍຄິດວ່າຄົນທີ່ທ່ານໄດ້ໂຜດຍົກໜີ້ໃຫ້ຫລາຍນັ້ນເປັນຜູ້ຮັກຫລາຍ” ພຣະອົງຊົງຕອບວ່າ, “ທ່ານຄິດຖືກແລ້ວ”
- 44 ແລ້ວພຣະອົງຊົງຫລຽວໄປຫາຍິງນັ້ນ ແລະຊົງກ່າວກັບຊີໂມນວ່າ, “ທ່ານເຫັນຍິງຜູ້ນີ້ບໍ່ ເຮົາໄດ້ເຂົ້າມາໃນເຮືອນຂອງທ່ານ ທ່ານບໍ່ໄດ້ໃຫ້ນໍ້າລ້າງຕີນຂອງເຮົາ ແຕ່ຍິງຜູ້ນີ້ໄດ້ເອົານໍ້າຕາລ້າງຕີນຂອງເຮົາ ແລະໄດ້ເອົາຜົມຂອງຕົນເຊັດ
- 45 ທ່ານບໍ່ໄດ້ຈູບເຮົາ ແຕ່ຜູ້ຍິງນີ້ ຕັ້ງແຕ່ເຮົາເຂົ້າມາເຂົາບໍ່ໄດ້ເຊົາຈູບຕີນຂອງເຮົາ
- 46 ທ່ານບໍ່ໄດ້ເອົານໍ້າມັນຫົດຫົວຂອງເຮົາ ແຕ່ຍິງຜູ້ນີ້ໄດ້ເອົານໍ້າມັນຫອມຫົດຕີນຂອງເຮົາ

- 47 ເຫດສັນນັ້ນເຮົາບອກທ່ານວ່າ ຄວາມຜິດບາບຂອງຍິງນີ້ຊຶ່ງມີຫລາຍນັ້ນໄດ້ໂຜດຍົກເສັ້ງແລ້ວ ເພາະເຂົາຮັກຫລາຍ ແຕ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຍົກໂທດໜ້ອຍກໍຮັກໜ້ອຍ”
- 48 ພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ຍິງນັ້ນວ່າ, “ຄວາມຜິດບາບຂອງເຈົ້າໂຜດຍົກເສັ້ງແລ້ວ”
- 49 ຝ່າຍຄົນທັງຫລາຍທີ່ນັ່ງຮັບປະທານກັບພຣະອົງກໍຕັ້ງຄິດໃນໃຈວ່າ, “ຜູ້ນີ້ແມ່ນໃຜ ຈຶ່ງໃຫ້ອະພິຍຄວາມຜິດບາບດັ່ງນັ້ນ”
- 50 ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບຍິງນັ້ນວ່າ, “ຄວາມເຊື່ອຂອງເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າພົ້ນ ຈຶ່ງໄປເປັນສຸກເທີນ”

8 ແມ່ຍິງບາງຄົນໄປກັບພຣະອົງ

Some Women Accompany Jesus

- 1 ຕໍ່ມາພຣະອົງໄດ້ສະເດັດໄປຕາມບ້ານຕາມເມືອງ ຊົງປະກາດຂ່າວປະເສີດເຣື່ອງຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ສາວົກ ສົບສອງຄົນນັ້ນກໍຢູ່ກັບພຣະອົງ
- 2 ພ້ອມກັບແມ່ຍິງບາງຄົນທີ່ພົ້ນຈາກຜີຮ້າຍແລ້ວ ແລະພົ້ນຈາກພຍາດຕ່າງໆ ຄືມາຮືອາຜູ້ມີຊື່ອີກວ່າມັກດາລາ ຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງຂັບໄລ່ຜີເຈັດໂຕອອກ
- 3 ແລະໂຍອັນນາພັຣຍາຂອງຈູຊາ ຜູ້ເປັນກົມວັງຂອງເຮໂຣດ ແລະນາງຊູຊັນນາ ກັບຍິງອື່ນອີກຫລາຍຄົນທີ່ເຄີຍສລະ ຊັບຂອງເຂົາບົວລະບັດພຣະອົງແລະພວກຂອງພຣະອົງເໝືອນກັນ

ຄໍາອຸປມາເຣື່ອງຜູ້ຫວ່ານ

The Parable of the Sower

(ມທ 13:1-9; ມຣກ 4:1-9)

- 4 ເມື່ອປະຊາຊົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄດ້ມາຊຸມນຸມກັນຢູ່ ແລະມີຄົນກຳລັງມາທາພຣະອົງຈາກເມືອງນັ້ນເມືອງນີ້ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວກັບເຂົາເປັນຄໍາອຸປມາວ່າ,
- 5 “ມີຄົນນຶ່ງອອກໄປຫວ່ານພືດຂອງຕົນ ເມື່ອກຳລັງຫວ່ານຢູ່ນັ້ນ ລາງເມັດກໍຕົກຕາມທາງກໍຖືກຢຽບຢໍ່າ ແລະນົກປ່າມາກິນເສັ້ງ
- 6 ລາງເມັດກໍຕົກໃສ່ບ່ອນມີຫີນ ແລະເມື່ອອກຂຶ້ນແລ້ວກໍທຽງແຫ້ງລົງເພາະບ່ອນບໍ່ຊຸ່ມ
- 7 ລາງເມັດກໍຕົກກາງພູມໜາມ ໜາມກໍປົ່ງຂຶ້ນມານຳ ແລ້ວປົກຫຸ້ມຮັດເສັ້ງ
- 8 ລາງເມັດກໍຕົກກາງໃສ່ດິນດີ ຈຶ່ງອອກຂຶ້ນເກີດຜົນຮ້ອຍຕໍ່” ເມື່ອພຣະອົງຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ແລ້ວ ຈຶ່ງຊົງຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, “ຜູ້ໃດມີຫຼຸຢາກຟັງ ຈຶ່ງຟັງເອົາ”

ຈຸດມຸ່ງໝາຍຂອງຄໍາອຸປມາ

The Purpose of the Parables

(ມທ 13:10-17; ມຣກ 4:10-12)

- 9 ພວກສາວົກຈຶ່ງທູນຖາມພຣະອົງວ່າ, “ຄໍາອຸປມານີ້ໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ”
- 10 ພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ, “ຂໍ້ຄວາມລັບເລິກແຫ່ງຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຊົງໂຜດໃຫ້ທ່ານທັງຫລາຍຮູ້ໄດ້ ແຕ່ສໍາລັບຄົນອື່ນນັ້ນໄດ້ບອກໃຫ້ເປັນຄໍາອຸປມາ ເພື່ອເມື່ອເຂົາເບິ່ງຈະບໍ່ເຫັນ ແລະເມື່ອເຂົາຟັງຈະບໍ່ເຂົ້າໃຈ

ຊົງອະທິບາຍເຣື່ອງຜູ້ຫວ່ານ

The Parable of the Sower Explained

(ມທ 13:18-23; ມຣກ 4:13-20)

- 11 “ຄຳອຸປະມານນັ້ນກໍເປັນດັ່ງນີ້ ຄືເມັດພືດນັ້ນໄດ້ແກ່ພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ
- 12 ເມັດທີ່ຕົກກາງທາງໄດ້ແກ່ພວກຄົນທີ່ໄດ້ຍິນ ແລ້ວພະຍາມານມາຍາດເອົາພຣະທັມໄປຈາກໃຈຂອງເຂົາ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເຊື່ອ ແລະພື້ນໄດ້
- 13 ເມັດທີ່ຕົກບ່ອນມີຫີນໄດ້ແກ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນ ແລ້ວກໍຮັບພຣະທັມນັ້ນດ້ວຍຄວາມຍິນດີແຕ່ບໍ່ມີຮາກ ເຊື່ອຢູ່ແຕ່ຊົ່ວຄາວ ເມື່ອ ຖືກທົດລອງເຂົາກໍເລິກເສັງ
- 14 ເມັດທີ່ຕົກກາງພູມຫນາມນັ້ນໄດ້ແກ່ພວກຄົນທີ່ໄດ້ຍິນ ແລ້ວອອກໄປຕາມທາງ ແລະຄວາມກັງວົນ ກັບຊັບສົມບັດ ທັງ ຄວາມສຸກຂອງຊີວິດນີ້ໄດ້ເຂົ້າມາທຸ້ມຮັດພຣະທັມນັ້ນເສັງ ແລ້ວຜົນຂອງເຂົາຈຶ່ງບໍ່ທັນສຸກ
- 15 ເມັດທີ່ຕົກໃສ່ດິນດີນັ້ນໄດ້ແກ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນພຣະທັມດ້ວຍໃຈເຫລື້ອມໃສ ສັດທາ ແລ້ວກໍຈົດຈຳໄວ້ ຈຶ່ງເກີດຜົນໂດຍ ຄວາມພຽນ”

ຄຳອຸປະມາເລື່ອງໂຄມໄຟ

A Lamp under a Jar

(ມທ 4:21-25)

- 16 “ບໍ່ມີຜູ້ໃດ ເມື່ອໂຕໂຄມແລ້ວຈະເອົາພາຊະນະປົກບັງໄວ້ ຫລືວາງໄວ້ໃຕ້ຕຽງນອນແຕ່ຕັ້ງໄວ້ເທິງເຄື່ອງຮອງຕີນ ໂຄມ ເພື່ອຄົນທັງຫລາຍທີ່ເຂົ້າມາຈະໄດ້ເຫັນແສງສວ່າງ
- 17 ດ້ວຍວ່າບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ເຊື່ອງໄວ້ ຊຶ່ງຈະບໍ່ປາກົດແຈ້ງ ແລະບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ປົກບັງໄວ້ຊຶ່ງຈະບໍ່ຮູ້ແລະບໍ່ເປີດເຜີຍ
- 18 ເຫດສັນນັ້ນທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຍິນຢ່າງໃດ ກໍຈົ່ງລະວັງໃຫ້ດີ ດ້ວຍວ່າຜູ້ໃດມີຢູ່ແລ້ວ ຈະຊົງເພີ່ມເຕີມໃຫ້ແກ່ຜູ້ນັ້ນອີກ ແຕ່ຜູ້ໃດບໍ່ມີ ເຖິງແມ່ນວ່າສິ່ງທີ່ຕີນຄິດວ່າມີຢູ່ນັ້ນ ຈະຊົງຍົກເອົາໄປຈາກຜູ້ນັ້ນເສັງ”

ມານດາແລະພວກນ້ອງຊາຍຂອງພຣະເຢຊູ

The True Kindred of Jesus

(ມທ 12:46-50; ມຣກ 3:31-35)

- 19 ເມື່ອນັ້ນມານດາແລະພວກນ້ອງຊາຍຂອງພຣະອົງໄດ້ມາຫາ ແຕ່ເຂົ້າໄປເຖິງພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເພາະຄົນຫລາຍ
- 20 ມີຄົນນຳຂ່າວມາທູນພຣະອົງວ່າ, “ມານດາແລະພວກນ້ອງຊາຍທ່ານຢືນຢູ່ຂ້າງນອກຢາກມາຫາ”
- 21 ແຕ່ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ມານດາແລະນ້ອງຂອງເຮົານັ້ນ ຄືຄົນທີ່ໄດ້ຍິນພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າແລະເຮັດຕາມ

ພຣະເຢຊູຊົງຫ້າມລົມພະຍຸ

Jesus Calms a Storm

(ມທ 8:23-27; ມຣກ 4:35-41)

- 22 ຢູ່ມາວັນນຶ່ງ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດລົງເຮືອ ແລ້ວຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ເຮົາຈຶ່ງພາກັນຂ້າມທະເລສາບໄປຟາກນັ້ນເທາະ” ແລ້ວເຂົາກໍຖອຍເຮືອອອກໄປ
- 23 ເມື່ອກຳລັງຂ້າມໄປພຣະອົງບັນທົມຫລັບ ແລະເກີດມີລົມພະຍຸພັດລົງມາກາງທະເລ ນ້ຳກໍເຂົ້າເຮືອຢູ່ ຫນ້າຢ້ານຈະ ເປັນອັນຕະຣາຍ
- 24 ພວກສາວິກຈຶ່ງມາປຸກພຣະອົງທູນວ່າ, “ອາຈານ, ອາຈານເອີຍ, ພວກຂ້ານ້ອຍກຳລັງຈະຈົບທາຍຢູ່ແລ້ວ” ພຣະອົງຈຶ່ງ ຊົງຕື່ນຂຶ້ນຫ້າມລົມແລະຟອງນ້ຳ ລົມແລະຟອງນ້ຳກໍຢຸດສົງບຽບທົ່ວໄປທັນທີ
- 25 ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ຄວາມເຊື່ອຂອງພວກທ່ານຢູ່ໃສ” ເຂົາກໍຢ້ານ ແລະປລາດໃຈຈຶ່ງເວົ້າກັນວ່າ, “ທ່ານຜູ້ນີ້ ແມ່ນຜູ້ໃດໜີ້ ຈຶ່ງຫ້າມທັງລົມແລະນ້ຳ ແລະລົມກັບນ້ຳກໍຍອມຟັງທ່ານ”

ຊົງໂຜດຄົນຜີສິ່ງທີ່ເຂດແດນເຄຣາເຊັນ

Jesus Heals the Gerasene Demoniac

(ມທ 8:28-9:1; ມຮກ 5:1-20)

- 26 ແລ້ວເຂົາໄດ້ໄປຈອດທີ່ເຂດແດນຂອງຊາວເຄຣາເຊັນ ຊຶ່ງຢູ່ກົງກັນຂ້າມກັບແຂວງຄາລີເລ
- 27 ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດຂຶ້ນບົກແລ້ວມີຊາຍຄົນໜຶ່ງແຕ່ເມືອງນັ້ນມາພົບພຣະອົງ ຄົນນັ້ນມີຜີຮ້າຍຫລາຍໂຕສິ່ງຢູ່ ເຂົາບໍ່ໄດ້
ນຸ່ງເຄື່ອງແລະບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນເຮືອນເປັນເວລາເທິງນານແລ້ວ ແຕ່ຢູ່ຕາມອຸບໂມງຝັງສົບ
- 28 ເມື່ອຄົນນັ້ນໄດ້ເຫັນພຣະເຢຊູກໍຮ້ອງຂຶ້ນ ແລ້ວຂາບລົງຕໍ່ພຣະພັກພຣະອົງອອກສູງດັງທູນວ່າ, “ເຢຊູບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ
ຜູ້ສູງສຸດເອີຍ, ທ່ານມາຫຍຸ້ງກຸ່ງກັບເຮົາດ້ວຍເຫດໃດ ຂໍຢ່າໄດ້ທໍຣະມານເຮົາທ້ອນ”
- 29 ມັນເວົ້າດັງນັ້ນກໍພາະພຣະອົງໄດ້ຊົງສັ່ງຜີຖ່ອຍຮ້າຍໃຫ້ອອກຈາກຄົນນັ້ນ (ດ້ວຍວ່າຜີນັ້ນໄດ້ມາກຸມເອົາຄົນນັ້ນໄປ
ຫລາຍເທື່ອຫລາຍທີ່ ແລະເຄີຍມັດດ້ວຍຊີກແລະຖືກລ່າມໂສ້ຂັງໄວ້ ແຕ່ມັນກໍຫັກເຄື່ອງມັດນັ້ນເສັງແລ້ວໄດ້ບັງຄັບໃຫ້
ເຂົ້າໄປໃນປ່າ)
- 30 ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງຖາມມັນວ່າ, “ນົງຊື່ຫຍັງ” ມັນທູນຕອບວ່າ, “ຊື່ກອງທັບ” ດ້ວຍວ່າຜີທີ່ເຂົ້າສິ່ງຢູ່ໃນຄົນນັ້ນມີຫລາຍ
ໂຕ
- 31 ແລະຜີນັ້ນໄດ້ອ້ອນວອນຂໍນໍາພຣະອົງບໍ່ໃຫ້ບັງຄັບມັນໜີໄປໃນພື້ນເຫວເລິກ
- 32 ທີ່ນັ້ນມີຝູງໝູຝູງໃຫຍ່ກໍາລັງຫາກິນຢູ່ຕາມພູ ຜີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ທູນຂໍພຣະອົງຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ພວກມັນເຂົ້າສິ່ງຢູ່ໃນໝູຝູງ
ນັ້ນ ພຣະອົງກໍຊົງອະນຸຍາດໃຫ້
- 33 ຜີເຫລົ່ານັ້ນຈຶ່ງໄດ້ອອກມາຈາກຄົນນັ້ນແລ້ວເຂົ້າໄປສິ່ງຢູ່ໃນຝູງໝູ ໝູທັງປວງກໍພ້າວແລ່ນລົງຈາກຕາລົງຊັ້ນໂຕນໃສ່
ທະເລສາບຈົມນໍ້າຕາຍທັນທີ
- 34 ຝ່າຍຄົນລ້ຽງເມື່ອເຫັນເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນ ຕ່າງຄົນຕ່າງໜີໄປເລົ່າເຮື່ອງນັ້ນທັງໃນເມືອງແລະນອກເມືອງ
- 35 ແລ້ວຄົນທັງປວງກໍອອກມາເບິ່ງເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນ ແລະເມື່ອມາເຖິງພຣະເຢຊູ ເຂົາໄດ້ເຫັນຄົນທີ່ຜີຮ້າຍອອກ
ຈາກຕົວນຸ່ງທີ່ມາເສື້ອຜ້າມີສະຕີອາຣິມດີ ນັ່ງຢູ່ໄກພຣະບາດພຣະເຢຊູ ເຂົາຈຶ່ງມີໃຈຍ້ານ
- 36 ຝ່າຍຄົນທີ່ເຫັນເຫດການນັ້ນ ກໍໄດ້ເລົ່າໃຫ້ເຂົາຟັງເຖິງເຮື່ອງຄົນທີ່ຜີຮ້າຍເຂົ້າສິ່ງນັ້ນໄດ້ດີປົກກະຕິຢ່າງໃດ
- 37 ຊາວເມືອງເຄຣາເຊັນກັບປະຊາຊົນທັງປວງໃນທົ່ວຮອບເຂດນັ້ນໄດ້ອ້ອນວອນຂໍໃຫ້ພຣະອົງໜີໄປຈາກເຂົາເສັງ ເພາະ
ຄວາມຍ້ານອັນໃຫຍ່ໄດ້ຕົກໃສ່ເຂົາ ພຣະອົງຈຶ່ງສະເດັດລົງເຮືອກັບຄືນໄປ
- 38 ຄົນທີ່ມີຜີຮ້າຍອອກຈາກຕົວນັ້ນໄດ້ອ້ອນວອນຂໍຢູ່ນໍາພຣະອົງ ແຕ່ພຣະອົງຊົງບອກໃຫ້ໄປໂດຍຊົງສັ່ງວ່າ,
- 39 “ຈົ່ງກັບໄປບ້ານເຮືອນຂອງເຈົ້າ ແລະເລົ່າເຮື່ອງການໃຫຍ່ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກະທໍາແກ່ເຈົ້ານັ້ນ” ແລ້ວຄົນນັ້ນກໍກັບໄປ
ປະກາດແກ່ຄົນທັງປວງ ເຖິງເຫດການທຸກສິ່ງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງກະທໍາແກ່ຕົນ

ເຮື່ອງລູກສາວເຈົ້ານາຍແລະຍິງເລືອດຕົກ

A Girl restored to Life and a Woman Healed

(ມທ 9:18-26; ມຮກ 5:21-43)

- 40 ເມື່ອພຣະເຢຊູສະເດັດກັບມາແລ້ວປະຊາຊົນກໍໄດ້ຕ້ອນຮັບພຣະອົງ ເພາະເຂົາທັງຫລາຍຄອຍຖ້າພຣະອົງຢູ່
- 41 ແລະເບິ່ງແມ່, ມີຊາຍຄົນໜຶ່ງຊື່ຢາອີໂຣ ເປັນນາຍໂຮງທໍມະເທສນາມາຂາບລົງທີ່ພຣະບາດຂອງພຣະເຢຊູ
ອ້ອນວອນຂໍໃຫ້ພຣະອົງສະເດັດເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງຕົນ
- 42 ເພາະວ່າທ່ານມີລູກສາວຄົນດຽວອາຍຸປະມານສິບສອງປີ ລູກນັ້ນກໍາລັງຈະຕາຍໄປໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງສະເດັດໄປນັ້ນ
ປະຊາຊົນໄດ້ກົດຂວາງພຣະອົງ

- 43 ມີຍິງຄົນນຶ່ງເປັນພຍາດເລືອດຕົກໄດ້ສົບສອງປີມາແລ້ວ ນາງໄດ້ຈ່າຍຊັບຂອງຕົນໃຫ້ພວກໝໍຈົນໝົດແຕ່ບໍ່ມີໝໍຄົນໃດອາດໃຫ້ດີພຍາດໄດ້
- 44 ນາງໄດ້ຫຍັບເຂົ້າມາເບື້ອງຫລັງພຣະເຢຊູແລະບາຍແຄມເຄື່ອງທົງຂອງພຣະອົງ ໃນທັນໃດນັ້ນເລືອດທີ່ໄຫລກໍຕຸດ
- 45 ພຣະເຢຊູຊົງຖາມວ່າ, “ແມ່ນໃຜໄດ້ບາຍເຮົາ” ເມື່ອຄົນທັງປວງໄດ້ຕອບປະຕິເສດ ເປໂຕກັບພວກຄົນທີ່ຢູ່ນຳກັນໄດ້ທູນວ່າ, “ອາຈານເຈົ້າເອີຍ, ກໍແມ່ນປະຊາຊົນທີ່ກຳລັງກົດຂວາງແລະບຽດທ່ານຢູ່”
- 46 ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ມີຜູ້ນຶ່ງໄດ້ບາຍເຮົາ ເພາະເຮົາຮູ້ສຶກວ່າຮິດໄດ້ສວ່ານອອກຈາກເຮົາໄປ”
- 47 ເມື່ອເຫັນວ່າຈະເຊື່ອງຕົວບໍ່ໄດ້ແລ້ວ ນາງກໍເຂົ້າມາດ້ວຍຕົວສັ່ນຂາບລົງຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງຕໍ່ໜ້າຄົນທັງປວງ ທູນເຖິງເຫດທີ່ຕົນໄດ້ບາຍພຣະອົງ ແລະບອກເຖິງເລື່ອງທີ່ຕົນໄດ້ດີພຍາດທັນທີນັ້ນເໝືອນກັນ
- 48 ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບນາງວ່າ, “ລູກຍິງເອີຍ, ຄວາມເຊື່ອຂອງເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າດີແລ້ວ ຈົ່ງໄປເປັນສຸກເທີນ”
- 49 ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງຊົງກ່າວຢູ່ນັ້ນ ມີຄົນນຶ່ງມາແຕ່ເຮືອນຂອງນາຍໂຮງທໍມບອກວ່າ, “ລູກຂອງນາຍຕາຍແລ້ວ ຂໍຢ່າໄດ້ຮິບກວນອາຈານຕໍ່ໄປ”
- 50 ຝ່າຍພຣະເຢຊູ ເມື່ອໄດ້ຍິນກໍຊົງກ່າວແກ່ນາຍນັ້ນວ່າ, “ຢ່າວິຕົກເທາະ ຈົ່ງເຊື່ອເທົ່ານັ້ນ ແລະລູກຈະໄດ້ລອດພົ້ນ”
- 51 ເມື່ອສະເດັດເຖິງເຮືອນແລ້ວ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ໃດເຂົ້າໄປນຳ ເວັ້ນແຕ່ເປໂຕ ໂຍຮັນ ຢາໂກໂບ ແລະພໍ່ແມ່ຂອງເດັກນ້ອຍນັ້ນ
- 52 ຄົນທັງຫລາຍກໍຕີອີກຮ້ອງໄຫ້ຮ້າໄຮເພາະເດັກນ້ອຍນັ້ນ ແຕ່ພຣະອົງຊົງບອກວ່າ, “ຢ່າຮ້ອງໄຫ້ເທາະ ເດັກນ້ອຍນັ້ນບໍ່ຕາຍດອກ ແຕ່ຫລັບຢູ່ເທົ່ານັ້ນ”
- 53 ແລ້ວເຂົາພາກັນຫົວຂວັນພຣະອົງ ເພາະເຂົາຮູ້ວ່າເດັກນ້ອຍນັ້ນຕາຍແລ້ວ
- 54 ຝ່າຍພຣະອົງຊົງຈັບມືເດັກນ້ອຍນັ້ນ ແລ້ວຊົງຮ້ອງວ່າ, “ລູກເອີຍ, ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນແມ່”
- 55 ແລະຈິດວິນຍານກໍກັບເຂົ້າໃນຕົວເດັກນ້ອຍນັ້ນ ມັນໄດ້ລຸກຂຶ້ນທັນທີ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງສັ່ງໃຫ້ເອົາອາຫານມາໃຫ້ມັນກິນ
- 56 ຝ່າຍພໍ່ແມ່ຂອງເດັກນ້ອຍນັ້ນກໍຖືກອັດອັດຈັດຈັດໃຈຫລາຍ ແຕ່ພຣະອົງຊົງຫ້າມເຂົາບໍ່ໃຫ້ບອກຜູ້ໃດຮູ້ເຫດການຊຶ່ງເປັນມານັ້ນ

9 ຊົງໃຊ້ສາວິກສິບສອງຄົນອອກໄປປະກາດ

The Mission of the Twelve

(ມທ 10:5-15)

- 1 ເມື່ອພຣະອົງຊົງເອີ້ນພວກສິບສອງຄົນນັ້ນມາພ້ອມກັນແລ້ວ ກໍຊົງປະທານໃຫ້ເຂົາມີຮິດແລະມີອຳນາດເໜືອຜີຮ້າຍທັງປວງ ແລະເພື່ອຈະໄດ້ເຮັດໃຫ້ດີພຍາດຕ່າງໆ
- 2 ແລ້ວພຣະອົງຊົງໃຊ້ເຂົາໃຫ້ອອກໄປປະກາດຮາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະເຮັດໃຫ້ຄົນເຈັບປ່ວຍດີພຍາດ
- 3 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງສັ່ງເຂົາວ່າ, “ຢ່າເອົາສິ່ງໃດໄປໃຊ້ຕາມທາງ ຄືຢ່າເອົາໄມ້ຄ້ອນເທົ້າ ຫລືຖົງ ຫລືອາຫານ ຫລືເງິນ ຫລືເສື້ອສອງໂຕ
- 4 ແລະຖ້າເຂົາໄປໃນເຮືອນຫລັງໃດ ກໍໃຫ້ອາສັຍຢູ່ໃນເຮືອນຫລັງນັ້ນຈົນກວ່າຈະຈາກໄປ
- 5 ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ຕ້ອນຮັບພວກທ່ານ ຈົ່ງອອກຈາກເມືອງນັ້ນໄປ ແລະຈົ່ງສັ່ນຂີ້ຝຸ່ນທີ່ຕິດຕີນຂອງພວກທ່ານອອກເສັງ ເພື່ອເປັນພຍານຕໍ່ເຂົາ”
- 6 ແລ້ວພວກສາວິກກໍພາກັນອອກໄປປະກາດຂ່າວປະເສີດຕາມບ້ານເມືອງຕ່າງໆ ແລະໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນເຈັບປ່ວຍທົ່ວທຸກບ່ອນດີພຍາດ

ຄວາມສົງສັຍຂອງເຮໂຣດ

Herod's Perplexity

(ມທ 14:1-12; ມຣກ 6:14-29)

- 7 ຝ່າຍເຮໂຣດຜູ້ປົກຄອງໄດ້ຍິນເລື່ອງເຫດການທັງປວງຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນນັ້ນ ຈຶ່ງຫຍຸ້ງໃຈ ສົງສັຍຫລາຍ ເພາະລາງຄົນເວົ້າວ່າ, “ໂຢຮັນເປັນຄົນມາຈາກຕາຍແລ້ວ”
- 8 ລາງຄົນວ່າ, “ເປັນເອລີຢາມາປາກົດ” ຄົນອື່ນກໍວ່າ, “ເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມແຕ່ເຊັ່ນບູຮານກັບເປັນຄົນມາອີກ”
- 9 ເຮໂຣດຈຶ່ງກ່າວວ່າ, “ໂຢຮັນນັ້ນເຮົາໄດ້ຕັດຫົວແລ້ວ ແຕ່ຄົນຜູ້ທີ່ເຮົາໄດ້ຍິນຂ່າວນີ້ແມ່ນຜູ້ໃດໝໍ້” ແລ້ວເຮໂຣດໄດ້ຫາໂອກາດທີ່ຈະພົບພຣະອົງ

ຊົງລ້ຽງຫ້າພັນຄົນ

Feeding the Five Thousand

(ມທ 14:13-21; ມຣກ 6:30-44; ຢຮ 6:1-15)

- 10 ເມື່ອອັດສາວິກກັບຄືນມາແລ້ວ ເຂົາກໍທູນພຣະອົງເຖິງບັນດາການທີ່ເຂົາໄດ້ເຮັດນັ້ນ ແລະພຣະອົງຊົງພາເຂົາແຕ່ໝູ່ດຽວອອກໄປເຖິງເມືອງນຶ່ງ ຊື່ເບັດຊາອີດາ
- 11 ແຕ່ເມື່ອປະຊາຊົນຮູ້ຈັກ ເຂົາກໍຕາມໄປຫາພຣະອົງ ສ່ວນພຣະອົງກໍຊົງຕ້ອນຮັບເຂົາ ແລະຊົງບອກເຂົາເຖິງຣາຊແຜ່ນດິນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະທຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຢາກດີພຍາດພຣະອົງກໍຊົງໂຜດໃຫ້ດີ
- 12 ຄັນຕາເວັນກໍາລັງຈະຕົກ ພວກສົບສອງຄົນນັ້ນໄດ້ມາທູນພຣະອົງວ່າ, “ຂໍໃຫ້ປະຊາຊົນເລີກໄປຕາມບ້ານໄຮ່ບ້ານນາໃນແຖບນີ້ ເພື່ອຫາບ່ອນພັກນອນແລະຊື້ອາຫານກິນ ເພາະບ່ອນນີ້ຢູ່ກາງປ່າ”
- 13 ແຕ່ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ພວກທ່ານຈຶ່ງລ້ຽງເຂົາສາ” ພວກສາວິກຈຶ່ງທູນວ່າ, “ພວກຂ້ານ້ອຍບໍ່ມີຫຍັງນອກຈາກເຂົ້າຈີ່ຫ້າກ້ອນແລະປາສອງໂຕເທົ່ານັ້ນ ເວັ້ນແຕ່ພວກຂ້ານ້ອຍຈະໄປຊື້ອາຫານສໍາລັບຄົນທັງປວງນີ້”
- 14 ເພາະວ່າຄົນເຫລົ່ານັ້ນແຕ່ຜູ້ຊາຍມີປະມານຫ້າພັນຄົນ ແລ້ວພຣະອົງຊົງສັ່ງພວກສາວິກວ່າ, “ຈຶ່ງໃຫ້ຄົນທັງປວງນັ້ນລົງເປັນໝູ່ ໝູ່ລະຫ້າສິບຄົນ”
- 15 ເຂົາກໍເຮັດຕາມ ຄືໄດ້ໃຫ້ຄົນທັງປວງນັ້ນລົງ
- 16 ເມື່ອພຣະອົງຊົງຮັບເອົາເຂົ້າຈີ່ຫ້າກ້ອນແລະປາສອງໂຕນັ້ນແລ້ວ ກໍຊົງເງິຍພຣະພັກເບິ່ງພ້າຂໍພຣະພອນ ແລະຊົງຫັກເຂົ້າຈີ່ນັ້ນຍື່ນໃຫ້ພວກສາວິກເພື່ອແຈກໃຫ້ແກ່ຄົນທັງປວງ
- 17 ເຂົາກໍກິນອີ່ມທຸກຄົນ ສ່ວນຕອນຫັກທີ່ເຫລືອນັ້ນກໍເກັບໄດ້ສົບສອງກະບູງ

ເປໂຕກ່າວວ່າພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະຄຣິດ

Peter's Declaration about Jesus

(ມທ 16:13-20; ມຣກ 8:27-30)

- 18 ຢູ່ມາເມື່ອພຣະອົງກໍາລັງໄຫວ້ວອນຢູ່ໃນບ່ອນຕ່າງຫາກ ມີແຕ່ພວກສາວິກຢູ່ນໍາພຣະອົງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, “ປະຊາຊົນເວົ້າກັນວ່າເຮົາແມ່ນຜູ້ໃດ”
- 19 ພວກສາວິກທູນຕອບວ່າ, “ເຂົາວ່າແມ່ນໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ ລາງຄົນວ່າແມ່ນເອລີຢາ ແຕ່ຄົນອື່ນວ່າ ແມ່ນຜູ້ປະກາດພຣະທັມແຕ່ເຊັ່ນບູຮານກັບເປັນຄົນມາອີກ”
- 20 ແລ້ວພຣະອົງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, “ຝ່າຍພວກທ່ານເດ ວ່າເຮົາແມ່ນຜູ້ໃດ” ເປໂຕທູນຕອບວ່າ, “ແມ່ນພຣະຄຣິດມາແຕ່ພຣະເຈົ້າ”

ຊົງທໍານວາຍເຖິງມໍຣະນະພາບຂອງພຣະອົງ

Jesus Foretells His Death and Resurrection

(ມຫ 16:24-28; ມຣກ 8:31--9:1)

- 21 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງສັ່ງຫ້າມເຂົາຢ່າງແຂງແຮງ ບໍ່ໃຫ້ບອກຄວາມນີ້ແກ່ຜູ້ໃດ
- 22 ແລ້ວຊົງກ່າວວ່າ, “ບຸດມະນຸດຈະຕ້ອງທົນທຸກທໍຣະມານຫລາຍປະການ ພວກເຖົ້າແກ່ກັບພວກປະໂຮທິດຕິນໃຫຍ່ ແລະພວກນັກທັມຈະບໍ່ຍອມຮັບທ່ານ ເຂົາຈະໄດ້ຂ້າທ່ານເສັງ ແລ້ວໃນວັນຖ້ວນສາມທ່ານຈະຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ຄົນມາອີກ”
- 23 ແລ້ວພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຂົາທັງຫລາຍວ່າ, “ຖ້າຜູ້ໃດຢາກຕາມເຮົາມາ ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຕັດສິດຂອງຕົນເສັງແລະຮັບແບກໄມ້ກາງແຂນຂອງຕົນທຸກວັນແລ້ວຕິດຕາມເຮົາມາ
- 24 ເພາະວ່າຜູ້ໃດຢາກຊ່ອຍຊີວິດຂອງຕົນເພາະເຫັນແກ່ເຮົາ ຜູ້ນັ້ນກໍຈະມີຊີວິດພົ້ນ
- 25 ເຫດວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດຈະໄດ້ສິ່ງຂອງໝົດທັງໂລກ ແຕ່ຈະເຮັດໃຫ້ຕົວເອງຈົບທາຍຫລືເສັງໄປ ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ບໍ່ໂຍດອັນໃດ
- 26 ດ້ວຍວ່າຖ້າຜູ້ໃດມີຄວາມລະອາຍເພາະເຮົາ ແລະເພາະຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາ ບຸດມະນຸດກໍຈະມີຄວາມລະອາຍເພາະຜູ້ນັ້ນ ເມື່ອທ່ານມາດ້ວຍສະຖ່າຣາສີຂອງຕົນ ຂອງພຣະບິດາ ແລະຂອງພວກເທວະດາບໍ່ຮິສຸດ
- 27 ແຕ່ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ມີລາງຄົນທີ່ຍືນຢູ່ທີ່ນີ້ຈະບໍ່ຮູ້ຄວາມຕາຍຈົນກວ່າຈະໄດ້ເຫັນຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ”

ຊົງປ່ຽນລັກສະນະ

The Transfiguration

(ມຫ 17:1-8; ມຣກ 9:2-8; 2 ບຕ 1:16-18)

- 28 ພາຍຫລັງພຣະອົງຊົງກ່າວຄຳເຫລົ່ານີ້ແລ້ວປະມານແປດວັນ ພຣະອົງໄດ້ຊົງພາເປໂຕ ໂຢຮັນ ແລະຢາໂກໂບຂຶ້ນໄປເທິງພູເພື່ອໄຫວ້ວອນ
- 29 ເມື່ອພຣະອົງກຳລັງຊົງໄຫວ້ວອນຢູ່ນັ້ນ ວັນນະພຣະພັກຂອງພຣະອົງກໍປ່ຽນໄປ ແລະເຄື່ອງທົງຂອງພຣະອົງກໍຂາວເຫລື້ອມ
- 30 ແລະເບິ່ງແມ, ມີສອງຄົນເຝົ້າສົນທະນາຢູ່ກັບພຣະອົງ ຄືໂມເຊ ແລະເອລີຢາ
- 31 ຜູ້ມາປາກົດດ້ວຍຣັສມີ ແລະກ່າວເຖິງການທີ່ພຣະອົງຈະສະເດັດຈາກໂລກໄປ ຊຶ່ງຈະສຳເຣັດໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ
- 32 ຝ່າຍເປໂຕກັບຫມູ່ຂອງຕົນກໍເທົາງານອນ ແລະເມື່ອຕາຂອງເຂົາສວ່າງຂຶ້ນແລ້ວ ເຂົາກໍໄດ້ເຫັນພຣະຣັສມີຂອງພຣະອົງ ແລະເຫັນສອງຄົນນັ້ນທີ່ຍືນຢູ່ກັບພຣະອົງ
- 33 ເມື່ອສອງຄົນນັ້ນກຳລັງຈາກພຣະອົງໄປ ເປໂຕໄດ້ທູນພຣະເຢຊູວ່າ, “ອາຈານເຈົ້າເອີຍ, ຊຶ່ງພວກຂ້ານ້ອຍຢູ່ທີ່ນີ້ກໍຕັ້ງໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍພາກັນປຸກຕູບສາມຫລັງ ສຳລັບທ່ານຫລັງນີ້ ສຳລັບໂມເຊຫລັງນີ້ ແລະຫລັງນີ້ສຳລັບເອລີຢາ” ເປໂຕບໍ່ຮູ້ສຶກຕົວວ່າຕົນກຳລັງເວົ້າຫຍັງ
- 34 ເມື່ອເປໂຕຍັງກ່າວຄຳເຫລົ່ານີ້ຢູ່ ມີເມກມາປົກຫຸ້ມເຂົາໄວ້ ເມື່ອຢູ່ໃນເມກນັ້ນເຂົາກໍຢ້ານ
- 35 ແລະມີພຣະສຸຣະສຽງອອກມາຈາກເມກນັ້ນວ່າ, “ທ່ານຜູ້ນີ້ແຫລະ, ເປັນບຸດຂອງເຮົາທີ່ເຮົາເລືອກໄວ້ ຈຶ່ງເຊື່ອຟັງທ່ານ”
- 36 ເມື່ອພຣະສຸຣະສຽງນັ້ນສຽບແລ້ວ ກໍມີແຕ່ພຣະເຢຊູຜູ້ດຽວຊົງສະຖິດຢູ່ທີ່ນັ້ນ ສ່ວນເຂົາທັງສາມກໍມີດຢູ່ ໃນຄາວນັ້ນເຂົາບໍ່ໄດ້ບອກເຫດການທີ່ເຂົາໄດ້ເຫັນນັ້ນຈັກຢ່າງໃຫ້ຜູ້ໃດຟັງ

ຊົງໄຜດເດັກນ້ອຍຜູ້ມີຜີສິງ

Jesus Heals a Boy with a Demon

(ມຫ 17:14-21; ມຣກ 9:14-29)

- 37 ວັນໜ້າມາ, ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດພ້ອມກັບພວກສາວົກລົງມາຈາກພູແລ້ວ ປະຊາຊົນຈຳນວນຫລາຍໄດ້ມາພົບພຣະອົງ
- 38 ແລະດັ່ງນີ້ ມີຊາຍຄົນໜຶ່ງໃນໝູ່ປະຊາຊົນນັ້ນຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, “ອາຈານເອີຍ, ຂໍໃຫ້ເບິ່ງລູກຊາຍຂ້າພ້ອຍແດ່ທ່ອນ ເພາະຂ້າພ້ອຍມີແຕ່ລູກຄົນດຽວ
- 39 ເບິ່ງແມ່, ມີຜີຮ້າຍກຸມຕົວເດັກນ້ອຍ ມັນກໍຮ້ອງຂຶ້ນທັນທີ ເຮັດໃຫ້ເດັກນ້ອຍຊັກດື່ນ ນ້ຳລາຍພູມປາກ ແລະໃຫ້ຕົວເດັກນ້ອຍພົກຊ້າໄປ ແລ້ວອອກມາຈາກມັນບໍ່ໄດ້ງ່າຍ
- 40 ຂ້າພ້ອຍໄດ້ຂໍໃຫ້ພວກສາວົກຂອງທ່ານຂັບໄລ່ຜີນັ້ນອອກເສັ້ງ ແຕ່ເຂົາເຮັດບໍ່ໄດ້”
- 41 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ໂອ ຄົນໃນສັມຍທີ່ຂາດຄວາມເຊື່ອ ແລະຊົ່ວຊ້າເຮີຍ, ເຮົາຈະຕ້ອງຢູ່ກັບເຈົ້າທັງຫລາຍແລະອິດທິນກັບພວກເຈົ້າເທິງປານໃດ ຈຶ່ງພາລູກຂອງທ່ານມານີ້ສາ”
- 42 ເມື່ອເດັກນ້ອຍນັ້ນກຳລັງມາ ຜີໄດ້ເຮັດໃຫ້ມັນລົ້ມກຶ້ງເກືອກໄປມາ ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຂໍາຣະຜີຖ້ອຍຮ້າຍນັ້ນ ແລະຊົງເຮັດໃຫ້ເດັກນ້ອຍດີແລ້ວສົ່ງຄືນໃຫ້ພໍ່ມັນ
- 43 ແລະຄົນທັງປວງກໍຈຶ່ງດູດປລາດໃນດ້ວຍອານຸພາບອັນໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າ

ຊົງທຳນວາຍອີກເຖິງມໍຣະນະພາບຂອງພຣະອົງ

Jesus Again Foretells His Death

(ມທ 17:22-23; ມຣກ 9:30-32)

ແຕ່ເມື່ອເຂົາທັງຫລາຍຍັງປລາດໃຈຢູ່ດ້ວຍເຫດການທັງປວງທີ່ພຣະເຢຊູຊົງກະທຳນັ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວກັບພວກສາວົກຂອງຕົນວ່າ,

- 44 ທ່ານທັງຫລາຍຈຶ່ງໃຫ້ຄຳເຫລົ່ານີ້ເຂົ້າໃນຫູຂອງທ່ານ ເພາະວ່າບຸດມະນຸດຈະຕ້ອງຖືກມອບໄວ້ໃນມືມະນຸດ”
- 45 ແຕ່ຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານັ້ນພວກສາວົກບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈ ເພາະຖືກຊົງບັງໄວ້ຈາກເຂົາ ເພື່ອເຂົາຈະບໍ່ສັງເກດຮູ້ໄດ້ ແລະເຂົາບໍ່ກ້າຖາມພຣະອົງເຖິງຄຳນັ້ນ

ໃຜເປັນໃຫຍ່

True Greatness

(ມທ 8:1-5; ມຣກ 9:33-37)

- 46 ແລ້ວໄດ້ເກີດການຖືກຖຽງກັນຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງພວກສາວົກ ວ່າໃຜຈະເປັນໃຫຍ່ກວ່າໝູ່
- 47 ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງຊາບຄວາມຄຶດໃນໃຈຂອງເຂົາ ຈຶ່ງຊົງໃຫ້ເດັກນ້ອຍຄົນໜຶ່ງມາຢືນຢູ່ໃກ້ພຣະອົງ
- 48 ແລ້ວຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ຖ້າຜູ້ໃດຈະຮັບເອົາເດັກນ້ອຍຄົນນີ້ໃນນາມຂອງເຮົາ ຜູ້ນັ້ນກໍໄດ້ຮັບເຮົາ ແລະຜູ້ໃດຮັບເຮົາ ຜູ້ນັ້ນກໍຮັບພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ ເພາະວ່າໃນພວກທ່ານ ຜູ້ໃດເປັນນ້ອຍກວ່າໝູ່ ຜູ້ນັ້ນແຫລະ, ເປັນຜູ້ໃຫຍ່”

ຜູ້ໃດບໍ່ຕໍ່ສູ້ທ່ານກໍເປັນຝ່າຍທ່ານ

Another Exorcist

(ມຣກ 9:38-41)

- 49 ຝ່າຍໂຢຮັນທູນພຣະອົງວ່າ, “ອາຈານເຈົ້າເອີຍ, ພວກຂ້າພ້ອຍໄດ້ເຫັນຄົນຜູ້ໜຶ່ງຂັບໄລ່ຜີອອກໃນນາມຂອງທ່ານ ແລະພວກຂ້າພ້ອຍໄດ້ທຳມຄົນນັ້ນເສັ້ງ ເພາະວ່າເຂົາບໍ່ຮວມຕິດຕາມພຣະອົງກັບພວກຂ້າພ້ອຍ”
- 50 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບໂຢຮັນວ່າ, “ຢ່າທຳມເທາະ ເພາະວ່າຜູ້ໃດບໍ່ຕໍ່ສູ້ພວກທ່ານກໍເປັນຝ່າຍທ່ານແລ້ວ”

ຊາວຊາມາເຮັງບ້ານນຶ່ງບໍ່ຍອມຕ້ອນຮັບພຣະເຢຊູ

A Samaritan Village Refuses to Receive Jesus

- 51 ຄັນຈວນເວລາທີ່ພຣະອົງຈະຊົງຖືກຮັບຂຶ້ນເມື່ອນັ້ນ ພຣະອົງຊົງຕັ້ງພຣະທັຍແນ້ວແນ່ຈະໄປສູ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມ
- 52 ແລະພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຊ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ໄປກ່ອນໜ້າພຣະອົງ ເມື່ອຜູ້ຮັບໃຊ້ນັ້ນໄປແລ້ວ ເຂົາກໍເຂົ້າໄປໃນບ້ານນຶ່ງຂອງຊາວຊາມາເຮັງ ເພື່ອຈັດແຈງໄວ້ສໍາລັບພຣະອົງ
- 53 ແຕ່ຊາວບ້ານນັ້ນບໍ່ໄດ້ຕ້ອນຮັບພຣະອົງ ເພາະພຣະອົງຊົງຕັ້ງພຣະພັກຈະໄປສູ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມ
- 54 ເມື່ອພວກສາວິກຂອງພຣະອົງຄື ຢາໂກໂບ ແລະໂຍຮັນໄດ້ເຫັນດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຈຶ່ງທູນວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ທ່ານປະສົງຢາກໃຫ້ຂ້ານ້ອຍບອກໃຫ້ໄຟລົງມາຈາກສວັນ ເພື່ອເຜົາຜານເຂົາເສັງຫລີ”
- 55 ແຕ່ພຣະອົງຊົງຫລົງໄປຫ້າມປາມເຂົາທັງສອງ (ແລະຊົງກ່າວວ່າ, “ທ່ານບໍ່ຮູ້ວ່າທ່ານມີຈິດໃຈແນວໃດ ເພາະວ່າບຸດມະນຸດບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອທໍາລາຍຊີວິດມະນຸດ ແຕ່ມາເພື່ອໂຜດໃຫ້ເຂົາພົ້ນ”)
- 56 ແລະພຣະອົງໄດ້ສະເດັດພ້ອມກັບພວກສາວິກເຂົ້າໄປສູ່ບ້ານອື່ນ

ຜູ້ສັມກຈະຕາມພຣະອົງໄປ

would Be Followers of Jesus

(ມທ 8:18-22)

- 57 ຂະນະທີ່ພຣະອົງກໍາລັງສະເດັດໄປຕາມທາງພ້ອມກັບພວກສາວິກ ມີຄົນນຶ່ງມາທູນວ່າ, “ທ່ານຈະໄປທີ່ໃດຂ້ານ້ອຍຈະຕິດຕາມທ່ານໄປທີ່ນັ້ນ”
- 58 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບຜູ້ນັ້ນວ່າ, “ໝາຈິກຈອກກໍມີຮູແລະນົກປ່າກໍຍັງມີຮັງ ແຕ່ບຸດມະນຸດບໍ່ມີບ່ອນຈະວາງຫົວລົງ”
- 59 ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບຄົນນຶ່ງອີກວ່າ, “ຈົ່ງຕາມເຮົາມາ” ຄົນນັ້ນທູນຕອບວ່າ, “(ນາຍເອີຍ,) ຂໍໂຜດອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍໄປຝັງສົບພໍ່ຂອງຂ້ານ້ອຍເສັງກ່ອນ”
- 60 ພຣະອົງຊົງຕອບຜູ້ນັ້ນວ່າ, “ຈົ່ງປະໃຫ້ຄົນຕາຍຝັງກັນເອງເທາະ ແຕ່ສ່ວນທ່ານ, ຈົ່ງໄປປະກາດຮາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ”
- 61 ອີກຄົນນຶ່ງທູນວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ຂ້ານ້ອຍຈະຕາມທ່ານໄປ ແຕ່ຂໍອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍໄປລາໄທເຮືອນຂອງຂ້ານ້ອຍກ່ອນ”
- 62 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບຜູ້ນັ້ນວ່າ, “ຜູ້ໃດເອົາມີຈັບງ່ອນໄຖ່ແລ້ວຫລົງຄົນຫລັງ ຜູ້ນັ້ນບໍ່ສົມຄວນກັບຮາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ”

10 ພວກເຈັດສິບຄົນອອກໄປປະກາດ

The Mission of the Seventy

- 1 ພາຍຫລັງເຫດການເຫລົ່ານັ້ນ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງແຕ່ງຕັ້ງພວກອື່ນໄວ້ອີກເຈັດສິບ(ສອງ)ຄົນ ແລະຊົງໃຊ້ເຂົາອອກໄປລ່ວງໜ້າພຣະອົງເປັນໝູ່ລະສອງຄົນ ໃຫ້ເຂົາເຂົ້າໄປໃນທຸກເມືອງທຸກບ້ານບ່ອນພຣະອົງເອງຈວນຈະສະເດັດໄປນັ້ນ
- 2 ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ເຂົາທີ່ຈະກ່ຽວກັມີຫລາຍແທ້ ແຕ່ຄົນທໍາງານມັນໜ້ອຍຢູ່ ເພາະສັນນັ້ນພວກທ່ານຈຶ່ງອ້ອນວອນຕໍ່ຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງນາ ໃຫ້ຈໍາຄົນງານມາໃນການເກັບກ່ຽວຂອງຕົນເສັງ
- 3 ຈົ່ງໄປເທາະ ແລະເບິ່ງແມ, ເຮົາໄດ້ໃຊ້ພວກທ່ານໄປເໝືອນດັ່ງແກະນ້ອຍຢູ່ຖ້າມາກາງຜູງໝາໄນ
- 4 ຢ່າຖືກະເປົາເງິນ ຫລືຖືຖົງ ຫລືຖືເກີບໄປ ແລະຢ່າຄໍານັບຜູ້ໃດຕາມທາງ
- 5 ຖ້າຈະເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຫລັງໃດ ຈົ່ງເວົ້າກ່ອນວ່າ “ຄວາມສົງຄາມສຸກຈຶ່ງມີແກ່ເຮືອນນີ້ເທີນ”

- 6 ຖ້າມີຄົນຊອບຄວາມສົງໄສຢູ່ໃນເຮືອນນັ້ນ ຄວາມສົງໄສຂອງທ່ານຈະສະຖິດຢູ່ໃນທີ່ນັ້ນ ຖ້າທາກບໍ່ມີ ຄວາມສົງໄສຂອງທ່ານຈະກັບຄືນມາທາທ່ານອີກ
- 7 ຈົ່ງອາສັຍຢູ່ໃນເຮືອນນັ້ນ ກິນແລະດື່ມຕາມທີ່ເຂົາມີຢູ່ ດ້ວຍວ່າຜູ້ທຳງານກໍຄວນຈະໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງຂອງຕົນ ຢ່າອອກໜີຈາກເຮືອນນີ້ເຂົ້າໄປຢູ່ເຮືອນອື່ນ
- 8 ຖ້າທ່ານຈະເຂົ້າໄປໃນເມືອງໃດໆແລະເຂົາຕ້ອນຮັບທ່ານໄວ້ ຈົ່ງກິນຂອງທີ່ເຂົາຕັ້ງໃຫ້
- 9 ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ຄົນເຈັບປ່ວຍຢູ່ໃນເມືອງນັ້ນດີພຍາດ ແລະແຈ້ງແກ່ເຂົາວ່າ “ຮາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ມາໃກ້ທ່ານທັງຫລາຍແລ້ວ”
- 10 ຖ້າທ່ານຈະເຂົ້າໃນເມືອງໃດໆແລະເຂົາບໍ່ຕ້ອນຮັບທ່ານໄວ້ ຈົ່ງອອກໄປກາງຖນົນຂອງເມືອງນັ້ນໂດຍກ່າວວ່າ,
- 11 “ເຖິງແມ່ນວ່າຜູ້ນິດໃນເມືອງຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍທີ່ຕິດຕົນຂອງພວກເຮົາ ເຮົາກໍຈະປັດອອກຕໍ່ສູ້ພວກເຈົ້າ ແຕ່ຈົ່ງເຂົ້າໃຈຂໍ້ນີ້ວ່າ ຮາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ມາໃກ້ເຈົ້າທັງຫລາຍແລ້ວ”
- 12 ເຮົາບອກພວກທ່ານວ່າ ໂທດຂອງເມືອງໂຊໂດມໃນວັນນັ້ນຈະທົນງ່າຍກວ່າໂທດຂອງເມືອງນີ້”

ຊົງຕິຕຽນເມືອງຕ່າງໆ

Woes to Unrepentant Cities

(ມທ 11:20-24)

- 13 “ວິບັດແກ່ເຈົ້າ ເມືອງໂຄຣາຊິນ ວິບັດແກ່ເຈົ້າ ເມືອງເບັດຊັຍດາ ເພາະຖ້າການອິດທິຣິດທີ່ໄດ້ກະທຳໃນຖ້ຳມກາງພວກເຈົ້ານັ້ນ ໄດ້ຖືກກະທຳໃນຖ້ຳມກາງເມືອງຕີເຣແລະເມືອງຊີໂດນ ຄົນໃນເມືອງທັງສອງຄົງໄດ້ຖິ້ມໃນເກົ້າເອົາໃຈໃໝ່ນຸ່ງຫົ່ມຜ້າຫຍາບ ນັ່ງເທິງຂີ້ເຖົ້າແຕ່ດົນນານມາແລ້ວ
- 14 ແຕ່ໃນວັນພິພາກສາໂທດຂອງເມືອງຕີເຣແລະເມືອງຊີໂດນກໍຈະທົນງ່າຍກວ່າໂທດຂອງພວກເຈົ້າ
- 15 ຝ່າຍເຈົ້າ ເມືອງກາເປນາອູມເອີຍ, ເຈົ້າຈະຖືກຍົກຂຶ້ນພຽງພ້າຫລື ແຕ່ເຈົ້າຈະຕ້ອງລົງໄປເຖິງແດນມໍຣະນາ
- 16 “ຜູ້ທີ່ຟັງທ່ານທັງຫລາຍກໍໄດ້ຟັງເຮົາ ຜູ້ທີ່ບໍ່ຍອມຮັບທ່ານທັງຫລາຍກໍບໍ່ຍອມຮັບເຮົາ ແລະຜູ້ທີ່ບໍ່ຍອມຮັບເຮົາກໍບໍ່ຍອມຮັບຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ”

ພວກເຈັດສິບຄົນກັບມາ

The Return of the Seventy

- 17 ຝ່າຍພວກເຈັດສິບ(ສອງ)ຄົນນັ້ນໄດ້ກັບຄືນມາທູນວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ເຖິງແມ່ນຜີຮ້າຍກໍຍອມຟັງຄວາມຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ ເພາະເຫັນແກ່ນາມຊື່ຂອງທ່ານ”
- 18 ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ເຮົາໄດ້ເຫັນຊາຕານຕົກຈາກພ້າເໝືອນດັ່ງພ້າແມບ
- 19 ແລະເບິ່ງແມ, ເຮົາໄດ້ໃຫ້ພວກທ່ານມີອຳນາດຢູ່ບູລະແມງງອດ ແລະໃຫ້ມີອຳນາດເໜືອກຳລັງຂອງສັດຕູ ແລະບໍ່ມີສິ່ງໃດເຮັດອັນຕະຣາຍແກ່ພວກທ່ານໄດ້
- 20 ແຕ່ວ່າທ່ານທັງຫລາຍຢ່າໄດ້ຍິນດີຢູ່ໃນສິ່ງນີ້ ຄືເພາະຜີທັງຫລາຍຍອມຟັງຄວາມຂອງທ່ານ ແຕ່ຈົ່ງຊົມຊື່ນຍິນດີເພາະຊື່ຂອງພວກທ່ານໄດ້ຈິດໄວ້ໃນສວັນແລ້ວ”

ຊົງຊົມຊື່ນຍິນດີ

Jesus Rejoices

(ມທ 11:25-27)

- 21 ໃນເວລາໂມງນັ້ນພຣະເຢຊູຊົງມີຄວາມຊື່ນຊົມຍິນດີດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະບິດາ ຜູ້ເປັນເຈົ້າສວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກ ຂ້າພຣະອົງສັຣເສີນພຣະອົງເພາະພຣະອົງຊົງໄດ້ປົກບັງສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈາກຜູ້ມີປັນຍາແລະຜູ້ສລາດ ແຕ່ໄດ້ຊົງສະແດງໃຫ້ພວກເດັກນ້ອຍຮູ້ ຂ້າແດ່ພຣະບິດາ ພຣະອົງຊົງເຫັນຊອບດັ່ງນັ້ນ”
- 22 “ພຣະບິດາຂອງເຮົາໄດ້ຊົງມອບສິ່ງສາຣະພັດໃຫ້ແກ່ເຮົາ ແລະບໍ່ມີໃຜຮູ້ວ່າພຣະບຸດແມ່ນໃຜ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ພຣະບິດາ ແລະບໍ່ມີໃຜຮູ້ວ່າພຣະບິດາແມ່ນຜູ້ໃດ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ພຣະບຸດກັບຜູ້ທີ່ພຣະບຸດປະສົງຈະສະແດງໃຫ້ຮູ້”
- 23 ແລ້ວພຣະອົງຊົງຫລົງໄປຫາພວກສາວິກ ຊົງກ່າວແກ່ເຂົາໂດຍຈຳເພາະວ່າ, “ຕາທັງຫລາຍທີ່ໄດ້ເຫັນການຊຶ່ງພວກທ່ານໄດ້ເຫັນກໍເປັນສຸກ
- 24 ເພາະເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ຜູ້ປະກາດພຣະທັມຫລາຍຄົນ ແລະກະສັດຫລາຍອົງປາຖນາເຫັນຊຶ່ງພວກທ່ານເຫັນຢູ່ນີ້ ແຕ່ເຂົາບໍ່ໄດ້ເຫັນ ແລະປາຖນາຢາກໄດ້ຍິນຊຶ່ງພວກທ່ານໄດ້ຍິນ ແຕ່ເຂົາບໍ່ໄດ້ຍິນ”

ໄທຊາມາເຮັງຜູ້ໃຈດີ

The Parable of the Good Samaritan

(ມທ 22:34-40; ມຣກ 12:28-34)

- 25 ແລະເບິ່ງແມ, ມີທັມບັນດິດຄົນນຶ່ງຢືນຂຶ້ນ ທິດລອງພຣະອົງທູນຖາມວ່າ, “ອາຈານເອີຍ, ຂ້ານ້ອຍຈະຕ້ອງເຮັດແນວໃດ ຈຶ່ງຈະໄດ້ຊີວິດອັນຕອດໄປເປັນນິດ”
- 26 ພຣະອົງຊົງຕອບວ່າ, “ໃນພຣະບັນຍັດມີຄຳຂຽນໄວ້ຢ່າງໃດ ທ່ານໄດ້ອ່ານເຂົ້າໃຈຢ່າງໃດ”
- 27 ທ່ານທູນຕອບວ່າ, “ຈຶ່ງຮັກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ດ້ວຍສຸດໃຈ ດ້ວຍສຸດຈິດ ດ້ວຍສຸດກຳລັງ ແລະດ້ວຍສຸດຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າ ແລະຈຶ່ງຮັກເພື່ອນບ້ານເໝືອນຮັກຕົນເອງ”
- 28 ພຣະອົງຊົງຕອບທ່ານວ່າ, “ທ່ານຕອບຖືກແລ້ວ ຕໍ່ໄປຈຶ່ງເຮັດຢ່າງນັ້ນແລ້ວທ່ານຈະໄດ້ຊີວິດ”
- 29 ແຕ່ຜູ້ນັ້ນປາຖນາຈະສະແດງວ່າຕົວເປັນຄົນສິນທັມ ຈຶ່ງທູນພຣະເຢຊູວ່າ, “ແມ່ນໃຜເປັນເພື່ອນບ້ານຂອງຂ້ານ້ອຍ”
- 30 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ມີຊາຍຄົນນຶ່ງລົງມາຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມຈະໄປເມືອງເຢຣິໂກ ແລະຕົກໃນມືພວກບຸ້ນ ພວກບຸ້ນນັ້ນໄດ້ແກ່ເອົາເຄື່ອງນຸ່ງຜູ້ນັ້ນໄປ ທັງທຸບຕີແລ້ວປະຖິ້ມໄວ້ເກືອບຕາຍ
- 31 ບັງເອີນມີປະໂຫຍດຕົນນຶ່ງໄດ້ລົງໄປທາງນັ້ນ ເມື່ອເຫັນຄົນນັ້ນກໍເວັ້ນໄປຟາກອື່ນເສັ້ງ
- 32 ມີຄົນນຶ່ງໃນພວກເລວີກໍເຮັດເໝາະກັນ ເມື່ອມາເຖິງບ່ອນນັ້ນແລະເຫັນແລ້ວ ກໍເວັ້ນກາຍໄປຟາກອື່ນເສັ້ງ
- 33 ແຕ່ໄທຊາມາເຮັງຄົນນຶ່ງໄດ້ເດີນທາງມາເຖິງຄົນນັ້ນ ຄັນເຫັນແລ້ວກໍມີໃຈເມດຕາ
- 34 ແລ້ວເຂົ້າໄປເອົາຜ້າພັນບາດໃຫ້ ແລະເອົານ້ຳມັນກັບເຫຼົ້າແວງຖອກໃສ່ບາດນັ້ນ ຈຶ່ງໂຈມຂຶ້ນຂີ້ສັດຂອງຕົນເອງພາໄປເຖິງໂຮງແຮມບ່ອນນຶ່ງ ແລ້ວເອົາໃຈໃສ່ປົວລະບັດເຂົາ
- 35 ເຖິງວັນຫນ້າມາທ່ານໄດ້ອອກເງິນສອງເດນາຣີອິນໃຫ້ເຈົ້າຂອງໂຮງແຮມ ບອກວ່າ, “ຈຶ່ງເອົາໃຈໃສ່ປົວລະບັດຄົນນີ້ເນີ ຖ້າທ່ານຈ່າຍເກີນນີ້ໄປເທົ່າໃດ ເມື່ອເຮົາກັບມາກໍຈະໃຊ້ໃຫ້”
- 36 ໃນສາມຄົນນີ້ທ່ານເຫັນວ່າຄົນໃດເປັນເພື່ອນບ້ານຂອງຄົນທີ່ຕົກໃນມືພວກບຸ້ນນັ້ນ”
- 37 ທັມບັນດິດຜູ້ນັ້ນທູນຕອບວ່າ, “ຄືຄົນທີ່ໄດ້ສະແດງຄວາມເມດຕາຕໍ່ຜູ້ນັ້ນແຫລະ” ແລ້ວພຣະເຢຊູຊົງບອກວ່າ, “ທ່ານຈຶ່ງໄປເຮັດຢ່າງນັ້ນເໝືອນກັນ” (6/11/10)

ຊົງຢ້ຽມຢາມມາທາກັບມາຣີອາ

Jesus Visits Martha and Mary

- 38 ເມື່ອພຣະອົງກຳລັງສະເດັດໄປພ້ອມກັບພວກສາວິກ ພຣະອົງໄດ້ຊົງເຂົ້າໄປໃນບ້ານນຶ່ງ ມີຍິງຄົນນຶ່ງຊື່ມາທາ ໄດ້ຕ້ອນຮັບພຣະອົງໄວ້ໃນເຮືອນຂອງຕົນ

- 39 ມາທາມີນ້ອງສາວຊີ່ມາຮິອາ ແລະມາຮິອາກໍມານັ່ງໃກ້ພຣະບາດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຟັງຖ້ອຍຄໍາຂອງພຣະອົງ
- 40 ແຕ່ມາທາໄດ້ມົວເມົາຢູ່ໃນການປະຕິບັດຫລາຍຢ່າງຈຶ່ງມາທູນພຣະອົງວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ທ່ານບໍ່ສົນໃຈຫລື ຊຶ່ງນ້ອງສາວຂອງຂ້ານ້ອຍປະໃຫ້ຂ້ານ້ອຍປະຕິບັດແຕ່ຜູ້ດຽວ ຂໍທ່ານບອກນ້ອງໃຫ້ມາຊ່ອຍຂ້ານ້ອຍແດ່”
- 41 ຝ່າຍອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຕອບວ່າ, “ມາທາ, ມາທາເອີຍ, ນາງຮ້ອນໃຈເປັນຫວ່າງກະວົນກະວາຍໃນຫລາຍສິ່ງແທ້ໝໍ້
- 42 ສິ່ງຊຶ່ງຕ້ອງການນັ້ນມີແຕ່ສິ່ງດຽວ ມາຮິອາໄດ້ເລືອກເອົາສ່ວນດີນັ້ນ ທີ່ຈະບໍ່ຍົກເອົາໄປຈາກນາງເສັງ

11 ຊົງສ້ອນເຮືອງການອ້ອນວອນ

The Lord's Prayer

(ມທ 6:9-15)

- 1 ຢູ່ມາ ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງອ້ອນວອນຢູ່ໃນບ່ອນນຶ່ງ ພໍສິ້ນສຸດລົງສາວົກຂອງພຣະອົງຄົນນຶ່ງທູນວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ຂໍສອນຂ້ານ້ອຍໃຫ້ອ້ອນວອນເໝືອນໂຢຮັນໄດ້ສອນພວກສິດຂອງຕົນ”
- 2 ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ເມື່ອພວກທ່ານອ້ອນວອນຈຶ່ງກ່າວວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະບິດາ ຂໍໃຫ້ພຣະນາມຂອງພຣະອົງເປັນທີ່ໂຄຣິບບູຊາ ຂໍໃຫ້ພຣະຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະອົງມາຕັ້ງຢູ່
- 3 ຂໍຊົງໂຜດປະທານອາຫານປະຈຳວັນ ໃຫ້ຂ້າພຣະອົງທັງຫລາຍທຸກໆວັນ
- 4 ຂໍຊົງໂຜດຍົກຜິດບາບຂອງຂ້າພຣະອົງທັງຫລາຍ ດ້ວຍວ່າຂ້າພຣະອົງຍົກຄວາມຜິດບາບຂອງທຸກຄົນທີ່ເຮັດຜິດຕໍ່ຂ້າພຣະອົງນັ້ນ ຂໍຢ່າຊົງພາຂ້າພຣະອົງທັງຫລາຍ ເຂົ້າໄປໃນການທົດລອງ”

Perseverance in Prayer

(ມທ 7:7-11)

- 5 ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ຜູ້ໃດໃນພວກທ່ານມີມິດສະຫາຍຄົນນຶ່ງ ແລະຈະໄປຫາມິດສະຫາຍນັ້ນໃນເວລາທຸ່ງຄົນເວົ້າວ່າ “ສະຫາຍເອີຍ, ຂໍໃຫ້ຂ້ອຍຢືມເຂົ້າຈີ່ຈັກສາມກ້ອນແດ່
- 6 ເພາະເພື່ອນຄົນນຶ່ງຂອງຂ້ອຍເດີນທາງມາແວ່ຂ້ອຍ ແລະຂ້ອຍບໍ່ມີອັນໃດຈະສູ່ທ່ານກິນ”
- 7 ຝ່າຍມິດສະຫາຍທີ່ຢູ່ຂ້າງໃນຈະຕອບອອກມາວ່າ, “ຢ່າຮິບກວນເຮົາເທາະ ປະຕູກໍອັດແລ້ວ ພວກລູກຂອງເຮົາກໍ່ອອນຢູ່ກັບເຮົາໝົດແລ້ວ ເຮົາລູກຂຶ້ນເອົາໃຫ້ເຈົ້າບໍ່ໄດ້”
- 8 ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ເຖິງແມ່ນວ່າຜູ້ນັ້ນຈະບໍ່ລຸກຂຶ້ນເອົາໃຫ້ສະຫາຍນັ້ນ ເພາະການເປັນສະຫາຍກັນກໍ່ຕາມ ແຕ່ເພາະເຫັນແກ່ການດີຂໍຂອງສະຫາຍນັ້ນ ທ່ານກໍ່ຈະລຸກຂຶ້ນເອົາໃຫ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການ
- 9 ຝ່າຍເຮົາ, ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ຈົ່ງໝັ້ນຂໍແລ້ວຈະຊົງປະທານໃຫ້ ຈົ່ງໝັ້ນຊອກແລ້ວຈະພົບ ຈົ່ງໝັ້ນເຄາະແລ້ວຈະຊົງໄຂ່ໃຫ້
- 10 ເພາະວ່າທຸກຄົນທີ່ໝັ້ນຂໍກໍ່ໄດ້ຮັບ ທຸກຄົນທີ່ໝັ້ນຊອກຫາກໍ່ໄດ້ພົບ ແລະທຸກຄົນທີ່ໝັ້ນເຄາະກໍ່ຊົງໄຂ່ໃຫ້
- 11 ຜູ້ໃດໃນພວກທ່ານທີ່ເປັນພໍ່ ຖ້າລູກຂໍປາຈະບໍ່ເອົາໆຕ່າງປາໃຫ້ແກ່ລູກດີ້
- 12 ຖ້າຂໍໄຂ່ຈະບໍ່ໄດ້ເອົາແມງງອດໃຫ້ດີ້
- 13 ເຫດສັນນັ້ນຖ້າທ່ານທັງຫລາຍເອງຜູ້ເປັນຄົນຊົ່ວ ຍັງຮູ້ຈັກເອົາຂອງດີໃຫ້ແກ່ລູກຂອງຕົນ ຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກຈັກເທົ່າໃດ ພຣະບິດາຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ໃນສວັນຈະຊົງປະທານພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດແກ່ຜູ້ທີ່ຂໍຈາກພຣະອົງ”

ພຣະເຢຊູແລະເບເອນເຊບູນ

Jesus and beelzebul

(ມທ 12:22-32; ມຣກ 3:19-30)

- 14 ພຣະອົງກຳລັງຊົງຂັບໄລ່ຜີໃບໂຕນຶ່ງອອກເສັງ ແລະຢູ່ມາ, ເມື່ອຜີນັ້ນອອກແລ້ວຄົນໃບກໍໄດ້ປາກ ແລະປະຊາຊົນກໍປລາດໃຈ
- 15 ແຕ່ບາງຄົນໃນໝູ່ນັ້ນໄດ້ເວົ້າວ່າ, “ຜີນີ້ຂັບໄລ່ຜີອອກໄດ້ໂດຍໃຊ້ອຳນາດເບເອນເຊບູນ ຄົນາຍຜີນັ້ນ”
- 16 ສ່ວນຄົນອື່ນໄດ້ທົດລອງຂໍນຳພຣະອົງໃຫ້ເຫັນໝາຍສຳຄັນຈາກຟ້າສວັນ
- 17 ແຕ່ພຣະອົງຊົງຊາບຄວາມຄິດຂອງເຂົາຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ, “ອານາຈັກໃດໆທີ່ແຕກແຍກກັນແລ້ວກໍຄົງຈົບທາຍ ແລະເຮືອນທຸກຫລັງກໍລົ້ມທັບກັນລົງ
- 18 ແລະຖ້າຊາຕານແຕກແຍກກັນເອງ ອານາຈັກຂອງມັນຈະຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ໄດ້ຢ່າງໃດ ເພາະທ່ານທັງຫລາຍເວົ້າວ່າເຮົາຂັບໄລ່ຜີອອກໂດຍເບເອນເຊບູນ
- 19 ຖ້າເຮົາຂັບໄລ່ຜີອອກໂດຍເບເອນເຊບູນນັ້ນ ພວກລູກຫລານຂອງທ່ານທັງຫລາຍເຄີຍຂັບມັນອອກດ້ວຍອຳນາດຂອງຜູ້ໃດ ດ້ວຍເຫດນີ້ແຫລະ, ເຂົາຈະເປັນຜູ້ຕັດສິນພວກທ່ານ
- 20 ແຕ່ຖ້າເຮົາຂັບໄລ່ຜີອອກດ້ວຍນິ້ວພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າ ດັ່ງນັ້ນຮາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າກໍມາເຖິງພວກທ່ານແລ້ວ
- 21 ເມື່ອຄົນແຂງແຮງຖືອາວຸດຄົບຖ້ວນເຝົ້າເຮືອນຂອງຕົນຢູ່ສິ່ງຂອງຂອງຕົນກໍຢູ່ໃນຄວາມປອດພັຍ
- 22 ແຕ່ເມື່ອມີຄົນແຂງແຮງກວ່າມາຕໍ່ສູ້ແລະຊະນະໄປ ຄົນນັ້ນຈະຍາດເອົາເຄື່ອງອາວຸດທີ່ຕົນໄວ້ວາງໃຈນັ້ນໄປເສັງ ແລ້ວແບ່ງປັນສິ່ງຂອງທີ່ຍາດເອົາໄປນັ້ນ
- 23 ຜູ້ໃດບໍ່ຢູ່ຝ່າຍເຮົາກໍຕໍ່ສູ້ເກັບເຮົາ ແລະຜູ້ໃດບໍ່ໂຮມເຂົ້າກັບເຮົາກໍເປັນຜູ້ເຮັດໃຫ້ແຕກກະຈາຍໄປ

ຜີຮ້າຍກັບເຂົ້າໃໝ່

The Return of the Unclean Spirit

(ມທ 12:43-45)

- 24 “ເມື່ອຜີຖອຍຮ້າຍອອກມາຈາກຜູ້ໃດແລ້ວ ມັນກໍທຽວໄປໃນບ່ອນກັນດານເພື່ອສແວງຫາບ່ອນເຊົາເມື່ອຍ ແຕ່ເມື່ອບໍ່ພົບມັນຈຶ່ງເວົ້າວ່າ “ເຮົາຈະກັບຄືນໄປຍັງເຮືອນຂອງເຮົາທີ່ເຮົາໄດ້ອອກມານັ້ນ”
- 25 ເມື່ອມັນມາເຖິງກໍເຫັນວ່າເຮືອນນັ້ນກວາດດີແລະຕົກແຕ່ງໄວ້ແລ້ວ
- 26 ເມື່ອນັ້ນມັນຈຶ່ງໄປຮັບເອົາຜີອື່ນອີກເຈັດໂຕຮ້າຍກວ່າມັນເອງ ແລ້ວກໍເຂົ້າໄປອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລ້ວສະພາບບັນປາຍຂອງຄົນນັ້ນກໍຮ້າຍກວ່າບັນຕົ້ນ”

ຜູ້ທີ່ເປັນສຸກແທ້

True blessedness

- 27 ຢູ່ມາເມື່ອພຣະອົງຊົງກ່າວຄຳເຫລົ່ານັ້ນຢູ່ ມີຍິງຄົນນຶ່ງໃນໝູ່ປະຊາຊົນຮ້ອງທູນພຣະອົງວ່າ, “ທ້ອງທີ່ປະຕິສົນທິທ່ານ ແລະຫົວນົມທີ່ທ່ານດູດນັ້ນກໍເປັນສຸກ”
- 28 ແຕ່ພຣະອົງຊົງຕອບວ່າ, “ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຟັງພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຖືກຮັກສາພຣະທັມນັ້ນກໍເປັນສຸກຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກ”

ຄົນຊາດຊົ່ວຢາກເຫັນໝາຍສຳຄັນ

The Sign of Jonah

(ມທ 12:38-42)

- 29 ເມື່ອປະຊາຊົນໂຮມກັນໜ້າແທ້ໆຂຶ້ນ ພຣະອົງຊົງຕັ້ງຕົ້ນກ່າວວ່າ, “ສມັຍນີ້ເປັນສມັຍຄົນຊົ່ວທີ່ສແວງຫາໝາຍສໍາຄັນ ແລະຈະບໍ່ຊົງໃຜໝາຍສໍາຄັນໃຫ້ແກ່ເຂົາ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ໝາຍສໍາຄັນເຮືອງໂຢນາ
- 30 ດ້ວຍວ່າໂຢນາໄດ້ເປັນໝາຍສໍາຄັນແກ່ຊາວນິເນເວຢ່າງໃດ ບຸດມະນຸດກໍເປັນໝາຍສໍາຄັນແກ່ຄົນສມັຍນີ້ຢ່າງນັ້ນ
- 31 ນາງກະສັດຝ່າຍທົດໃຕ້ຈະລຸກຂຶ້ນໃນວັນພິພາກສາພ້ອມກັບຄົນສມັຍນີ້ ຊົງກ່າວໂທດໃສ່ເຂົາ ເພາະພຣະນາງນັ້ນໄດ້ ສະເດັດມາແຕ່ທີ່ສຸດໂລກ ເພື່ອຈະຊົງຟັງພຣະສະຕິປັນຍາຂອງກະສັດໂຊໂລໂມນ ແລະເບິ່ງແມ, ຊຶ່ງໃຫຍ່ກວ່າກະສັດ ໂຊໂລໂມນກໍຢູ່ທີ່ນີ້
- 32 ໂທເມືອງນິເນເວຈະຍືນຂຶ້ນໃນວັນພິພາກສາພ້ອມກັບຄົນສມັຍນີ້ ກ່າວໂທດໃສ່ເຂົາ ດ້ວຍວ່າໂທເມືອງນິເນເວໄດ້ຖິ້ມ ໃຈເກົ້າເອົາໃຈໃໝ່ເພາະຄໍາປະກາດຂອງໂຢນາ ແລະເບິ່ງແມ, ຊຶ່ງໃຫຍ່ກວ່າໂຢນາກໍມີຢູ່ທີ່ນີ້

ຄວາມສວ່າງຂອງຮ່າງກາຍ

The Light of the Body
(ມທ 6:22-23)

- 33 “ບໍ່ທ່ອນມືຜູ້ໃດ ເມື່ອໂຕໂຄມແລ້ວຈະຕັ້ງໄວ້ໃນບ່ອນລັບບັງ ຫລືເອົາບຸງມາກວບໄວ້ ແຕ່ເຄີຍຕັ້ງໄວ້ເທິງເຄື່ອງຮອງຕີນ ໂຄມ ເພື່ອຄົນທັງຫລາຍທີ່ເຂົ້າມາຈະເຫັນແສງສວ່າງໄດ້
- 34 ຕາຂອງທ່ານເປັນດວງສວ່າງຂອງຮ່າງກາຍ ເມື່ອຕາຂອງທ່ານປົກກະຕິ ຮ່າງກາຍທຸກສ່ວນກໍສວ່າງໄປເໝືອນກັນ ແຕ່ ເມື່ອຕານັ້ນບໍ່ປົກກະຕິ ຮ່າງກາຍຂອງທ່ານກໍມິດໄປເໝືອນກັນ
- 35 ເຫດສັນນັ້ນຈຶ່ງລະວັງໃຫ້ດີຍ້ານວ່າຄວາມສວ່າງທີ່ມີຢູ່ໃນທ່ານນັ້ນມິດໄປ
- 36 ເຫດສັນນັ້ນຖ້າກາຍຂອງທ່ານທຸກສ່ວນເຕັມດ້ວຍຄວາມສວ່າງ ບໍ່ມີມິດຈັກບ່ອນ ກໍຈະສວ່າງທົ່ວໄປເໝືອນດັ່ງເວລາ ແສງໂຄມສ່ອງມາໃຫ້ທ່ານ”

ຊົງປະນາມພວກຟາຣີຊາຍແລະທັມບັນດິດ

Jesus Denounces Pharisees and Lawyers

- 37 ເມື່ອພຣະອົງຍັງຊົງກ່າວຢູ່ ມີຟາຣີຊາຍຜູ້ນຶ່ງໄດ້ທູນເຊີນພຣະອົງໄປສເວີຍອາຫານທີ່ເຮືອນຂອງຕົນ ພຣະອົງຈຶ່ງສະ ເດັດເຂົ້າໄປແລະຊົງນັ່ງໂຕະ
- 38 ຝ່າຍຟາຣີຊາຍຜູ້ນັ້ນເມື່ອເຫັນວ່າພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງລ້າງຕາມພິທີກອນສເວີຍກໍປລາດໃຈ
- 39 ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຊົງກ່າວກັບທ່ານວ່າ, “ເຈົ້າພວກຟາຣີຊາຍເອີຍ, ເຈົ້າເຄີຍລ້າງຖ້ວຍຊາມໃຫ້ສະອາດແຕ່ ຂ້າງນອກ ແຕ່ຂ້າງໃນຂອງເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍການລູ້ຊົງເອົາແລະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ
- 40 ໄອ ຄົນໂງ່ເອີຍ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ສ້າງຂ້າງນອກກໍໄດ້ສ້າງຂ້າງໃນເໝືອນກັນ ບໍ່ແມ່ນຫລື
- 41 ແຕ່ຈຶ່ງໃຫ້ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈາກໃຫ້ຕາມທີ່ມີຢູ່ຂ້າງໃນ ດັ່ງນີ້ສິ່ງສາຣະພັດກໍສະອາດແກ່ພວກເຈົ້າ
- 42 “ແຕ່ວິບັດແກ່ເຈົ້າ, ພວກຟາຣີຊາຍເອີຍ, ເພາະວ່າພວກເຈົ້າແບ່ງຜັກເສີມ ຜັກແພວ ແລະຜັກອື່ນທຸກຢ່າງເປັນສິບສ່ວນ ເອົານຶ່ງສ່ວນເປັນຂອງຖວາຍ ແຕ່ໄດ້ຫລີກເວັ້ນຄວາມຍຸດຕິທັມແລະຄວາມຮັກພຣະເຈົ້າ ແມ່ນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແຫລະ, ທີ່ ພວກເຈົ້າຄວນໄດ້ປະຕິບັດຢູ່ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງລະເວັ້ນສິ່ງອື່ນນັ້ນ
- 43 ວິບັດແກ່ເຈົ້າ, ພວກຟາຣີຊາຍເອີຍ, ດ້ວຍພວກເຈົ້າຊອບບ່ອນນັ່ງອັນມີກຽດໃນໂຮງທັມມະເທສນາ ແລະຊອບໃຫ້ຄົນ ຄໍານັບໃນທີ່ປະຊຸມຊົນ
- 44 ວິບັດແກ່ພວກເຈົ້າ, ດ້ວຍວ່າພວກເຈົ້າເປັນເໝືອນບ່ອນຝັງສິບທີ່ບໍ່ປາກົດເຫັນ ແລະຄົນທັງຫລາຍກໍທຽວຢຽບບ່ອນນັ້ນ ໂດຍບໍ່ຮູ້ວ່າມີຫຍັງ”
- 45 ທັມບັນດິດຄົນນຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, “ອາຈານເອີຍ, ທີ່ທ່ານກ່າວຢ່າງນັ້ນທ່ານກໍປມາດພວກເຮົາເໝືອນກັນ”

- 46 ພຣະອົງຊົງຕອບວ່າ, “ວິບັດຈະມີແກ່ເຈົ້າເໝືອນກັນ ພວກທັມບັນດິດເອີຍ, ເພາະວ່າພວກເຈົ້າເອົາຂອງໜັກທີ່ແບກຍາກມາວາງໃສ່ບ່າມະນຸດ ສ່ວນພວກເຈົ້າເອງ ແມ່ນແຕ່ນິ້ວມິດຽວກໍບໍ່ຈັບ
- 47 ວິບັດແກ່ພວກເຈົ້າ ເພາະພວກເຈົ້າໄດ້ສ້າງອຸປະໂຫມຂອງພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ຄືພວກນັ້ນແຫລະ, ທີ່ພວກບັນພະບຸຣຸດຂອງເຈົ້າເອງໄດ້ຂ້າເສັງ
- 48 ດັ່ງນັ້ນພວກເຈົ້າເປັນພຍານແລະຍອມເຫັນດີໃນການເຮັດຂອງບັນພະບຸຣຸດຂອງເຈົ້າ ດ້ວຍວ່າເຂົາໄດ້ຂ້າພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ແລ້ວພວກເຈົ້າໄດ້ສ້າງອຸປະໂຫມໃຫ້
- 49 ເຫດສັນນັ້ນພຣະບັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ, “ເຮົາຈະໃຊ້ພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມແລະອັດສາວິກໄປຫາເຂົາແລະເຂົາຈະຂ້າລາງຄົນ ແລະກົດຂີ່ຂີ່ເທັງລາງຄົນເສັງ
- 50 ເພື່ອຄົນສມັຍນີ້ຈະໄດ້ຖືກແກ້ແຄ້ນຍ້ອນເລືອດຂອງບັນດາຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ທີ່ໄຫລອອກຕັ້ງແຕ່ແຮກສ້າງໂລກ
- 51 ຄືຕັ້ງແຕ່ເລືອດຂອງອາເບນຈິນເຖິງເລືອດຂອງເຊຄາຣີຢາ ທີ່ຖືກຂ້າລະຫວ່າງແທ່ນບູຊາກັບພຣະວິທານນັ້ນ ແມ່ນແລ້ວ, ເຮົາບອກເຈົ້າທັງຫລາຍວ່າຄົນສມັຍນີ້ຈະຕ້ອງຮັບຜິດຊອບໃນເລືອດນັ້ນ
- 52 ວິບັດແກ່ພວກເຈົ້າ, ທັມບັນດິດເອີຍ, ເພາະວ່າພວກເຈົ້າໄດ້ເອົາຂໍ້ກະແຈແຫ່ງຄວາມຮູ້ໄປເສັງ ພວກເຈົ້າເອງກໍບໍ່ເຂົ້າໄປ ແລະຄົນທີ່ກຳລັງເຂົ້າໄປນັ້ນພວກເຈົ້າກໍໄດ້ຂັດຂວາງໄວ້”
- 53 ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດອອກຈາກທີ່ນັ້ນແລ້ວ ພວກນັກທັມແລະພວກຟາຣີຊາຍຕັ້ງຕົ້ນໂຈມຕີແລະຍົວະເຍົ້າພຣະອົງໝາຍຈະໃຫ້ພຣະອົງກ່າວຫລາຍຢ່າງຕໍ່ໄປ
- 54 ໂດຍຫວັງຄອຍຈັບຜິດໃນຄຳໃດຄຳນຶ່ງທີ່ອອກມາຈາກພຣະໂອດຂອງພຣະອົງ

12 ຊົງເຕືອນໃຫ້ລະວັງຄວາມໜ້າຊື່ໃຈຄົດ

A Warning against Hypocrisy

- 1 ໃນເວລານັ້ນປະຊາຊົນເຕົ້າໂຮມກັນເປັນໝື່ນໆຈົນບຽດຢຽບກັນ ພຣະອົງຊົງຕັ້ງຕົ້ນກ່າວກັບພວກສາວິກວ່າ, “ຈົ່ງລະວັງຕົວກ່ຽວກັບເຊື້ອແບ້ງຂອງພວກຟາຣີຊາຍ ຄືຄວາມໜ້າຊື່ໃຈຄົດຂອງເຂົາ
- 2 ແຕ່ບໍ່ມີສິ່ງໃດບົກບັງໄວ້ທີ່ຈະບໍ່ເປີດເຜີຍ ຫລືສິ່ງລັບທີ່ບໍ່ປາກົດໃຫ້ຮູ້
- 3 ເຫດສັນນັ້ນສິ່ງນຶ່ງສິ່ງໃດທີ່ທ່ານເວົ້າໃນບ່ອນມືດ ກໍໄດ້ຍິນໃນບ່ອນແຈ້ງ ແລະສິ່ງທີ່ພວກທ່ານຊັບໃສ່ຫູໃນຫ້ອງສ່ວນຕົວ ຈະຕ້ອງປະກາດເທິງຫລັງຄາເຮືອນ

ຜູ້ທີ່ເຮົາຄວນຍ້ານ

Exhortation to Fearless Confession

(ມທ 10:26-33)

- 4 “ມິດສະຫາຍເອີຍ, ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ຢ່າຊູ່ຍ້ານຜູ້ທີ່ຂ້າໄດ້ແຕ່ຮ່າງກາຍ ແລະພາຍຫລັງຈະເຮັດສິ່ງໃດບໍ່ໄດ້ອີກ
- 5 ແຕ່ເຮົາຈະເຕືອນໃຫ້ພວກທ່ານຮູ້ວ່າຄວນຍ້ານຜູ້ໃດ ຈຶ່ງຍ້ານພຣະອົງຜູ້ຊົງຂ້າ ແລ້ວກໍຊົງຍັງມີອຳນາດທີ່ຈະຖິ້ມລົງໃນນະຣົກໄດ້ ແມ່ນແທ້, ເຮົາບອກພວກທ່ານວ່າ ຈຶ່ງຍ້ານພຣະອົງນັ້ນແຫລະ
- 6 ນົກຈອກຫ້າໂຕເຂົາຂາຍສອງອັດ ບໍ່ແມ່ນຫລື ແລະນົກນັ້ນ ແມ່ນແຕ່ໂຕດຽວກໍບໍ່ຢູ່ນອກສາຍພຣະເນດຂອງພຣະເຈົ້າ
- 7 ເຖິງຜົມຂອງພວກທ່ານກໍຊົງນັບໄວ້ແລ້ວທຸກເສັ້ນ ເຫດສັນນັ້ນຢ່າຊູ່ຍ້ານ ພວກທ່ານກໍປະເສີດກວ່ານົກຈອກຫລາຍໂຕ

ການຮັບພຣະຄຣິດຕໍ່ໜ້າມະນຸດ

- 8 “ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ທຸກຄົນທີ່ຈະຮັບເຮົາຕໍ່ໜ້າມະນຸດ ບຸດມະນຸດກໍຈະຮັບຜູ້ນັ້ນຕໍ່ໜ້າພວກເທວະດາຂອງພຣະເຈົ້າເໝືອນກັນ
- 9 ແຕ່ຜູ້ໃດຈະປະຕິເສດເຮົາຕໍ່ໜ້າມະນຸດ ຜູ້ນັ້ນຈະຖືກປະຕິເສດຕໍ່ໜ້າພວກເທວະດາຂອງພຣະເຈົ້າ
- 10 ຜູ້ໃດທີ່ຈະກ່າວຄໍານຶ່ງຄໍາໃດຕໍ່ສູ້ບຸດມະນຸດຈະຊົງໂຜດອະພິຍໄຫ້ແກ່ຜູ້ນັ້ນໄດ້ ແຕ່ຖ້າຜູ້ໃດຈະກ່າວໝັ້ນປມາດຕໍ່ພຣະວິນຍານບໍ່ຮຽດ ຈະຊົງໂຜດໃຫ້ອະພິຍແກ່ຜູ້ນັ້ນບໍ່ໄດ້
- 11 ເມື່ອເຂົາຈະພາພວກທ່ານໄປຕໍ່ໜ້າທີ່ປະຊຸມໃນໂຮງຫໍມະເທສນາ ຫລືຕໍ່ໜ້າຜູ້ປົກຄອງແລະຜູ້ມີອໍານາດ ຢ່າຄິດອຸກໃຈວ່າຈະແກ້ຕົວຢ່າງໃດ ຫລືຈະເວົ້າຢ່າງໃດ
- 12 ເພາະໃນໂມງນັ້ນພຣະວິນຍານບໍ່ຮຽດຈະຊົງໂຜດສອນທ່ານວ່າຄວນຈະເວົ້າອັນໃດ”

ຄໍາອຸປມາເຣື່ອງເສດຖີໂງ່

The Parable of the Rich Fool

- 13 ມີຄົນນຶ່ງໃນໝູ່ປະຊາຊົນໄດ້ທູນພຣະອົງວ່າ, “ອາຈານເອີຍ, ຂໍທ່ານສັ່ງອ້າຍຂອງຂ້ານ້ອຍແບ່ງມໍຣະດົກໃຫ້ຂ້ານ້ອຍແດ່”
- 14 ແຕ່ພຣະອົງຊົງຕອບວ່າ, “ຊາຍເອີຍ, ໃຜໄດ້ຕັ້ງເຮົາໃຫ້ເປັນຕຸລາການຫລືເປັນຜູ້ແບ່ງມໍຣະດົກໃຫ້ທ່ານ”
- 15 ແລ້ວພຣະອົງຊົງບອກເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງລະວັງ ແລະຮັກສາໄວ້ຈາກການໂລບທຸກຢ່າງ ເພາະຊີວິດຂອງມະນຸດບໍ່ຂຶ້ນຢູ່ກັບເຂົ້າຂອງອັນບໍ່ຮຽດທີ່ຕົນມີນັ້ນ”
- 16 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງບອກຄໍາອຸປມາຂໍ້ນຶ່ງໃຫ້ເຂົາຟັງວ່າ, “ທີ່ດິນຂອງເສດຖີຄົນນຶ່ງໄດ້ເກີດຜົນບໍ່ຮຽດ
- 17 ເສດຖີຄົນນັ້ນຈຶ່ງຄິດໃນໃຈວ່າ “ເຮົາຈະເຮັດແນວໃດໜໍ ເພາະບໍ່ມີບ່ອນຈະເກັບຜົນຂອງເຮົາໄວ້”
- 18 ທ່ານຈຶ່ງເວົ້າວ່າ “ເຮົາຈະເຮັດດັ່ງນີ້ ຄືຈະມ້າງເລົ້າທັງຫລາຍຂອງເຮົາເສັງ ແລະຈະສ້າງຂຶ້ນໃຫ້ໃຫຍ່ກວ່າເກົ່າ ແລ້ວເຮົາຈະຮວບຮວມເຂົ້າກັບສິ່ງຂອງທັງໝົດຂອງເຮົາໄວ້ທີ່ນັ້ນ
- 19 ແລ້ວເຮົາຈະເວົ້າແກ່ຈິດໃຈຂອງເຮົາວ່າ “ຈິດໃຈເອີຍ, ເຈົ້າມີເຂົ້າຂອງເກັບໄວ້ພໍຫລາຍປີ ຈົ່ງຢູ່ສະບາຍ ກິນແລະດື່ມດ້ວຍຄວາມປິຕິຍິນດີເທາະ”
- 20 ແຕ່ພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວຕໍ່ຜູ້ນັ້ນວ່າ, “ໂອ ຄົນໂງ່ເອີຍ, ໃນຄືນວັນນີ້ເຂົາຈະເອີ້ນເອົາຈິດໃຈຂອງເຈົ້າໄປຈາກເຈົ້າ ແລ້ວສິ່ງຂອງທັງຫລາຍທີ່ເຈົ້າຈັດແຈງໄວ້ນັ້ນຈະຕົກເປັນຂອງໃຜ”
- 21 ຄົນທີ່ທ່ອນໂຮມຊັບສົມບັດໄວ້ສໍາລັບຕົນແລະບໍ່ຮຽດມີຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ກໍເປັນຢ່າງນັ້ນແຫລະ”

ເຣື່ອງຄວາມກະວົນກະວາຍ

Do not Worry

(ມທ 6:19-21,25-34)

- 22 ແລ້ວພຣະອົງຊົງກ່າວກັບພວກສາວິກວ່າ, “ດ້ວຍເຫດນັ້ນເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ຢ່າກະວົນກະວາຍເຖິງຊີວິດຂອງຕົນວ່າຈະກິນຫຍັງ ແລະເຖິງຮ່າງກາຍຂອງຕົນວ່າຈະນຸ່ງຫົ່ມຫຍັງ
- 23 ເພາະວ່າຊີວິດກໍລິ້ນກວ່າອາຫານ ແລະຮ່າງກາຍກໍລິ້ນກວ່າເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ
- 24 ຈົ່ງພິຈາຣະນາເບິ່ງຝູງກາ ມັນບໍ່ໄດ້ຫວ່ານ ບໍ່ໄດ້ກ່ຽວ ບໍ່ມີເລົ້າ ແລະບໍ່ມີບ່ອນເກັບຂອງໄວ້ ແຕ່ພຣະເຈົ້າຍັງຊົງລ້ຽງມັນໄວ້ ທ່ານທັງຫລາຍປະເສີດກວ່າມີກຫລາຍປານໃດ
- 25 ມີໃຜໃນພວກທ່ານໂດຍຄວາມກະວົນກະວາຍ ອາດຕໍ່ຊີວິດໃຫ້ຍາວອອກໄປຈັກສອກນຶ່ງໄດ້ຫລື
- 26 ເຫດສັນນັ້ນຖ້າສິ່ງເລັກນ້ອຍຍັງເຮັດບໍ່ໄດ້ ທ່ານຍັງກະວົນກະວາຍເຖິງສິ່ງອື່ນອີກເຮັດຫຍັງ

- 27 ຈົ່ງພິຈາລະນາເບິ່ງດອກໄມ້ວ່າມັນບົ່ງຂຶ້ນຢ່າງໃດ ມັນບໍ່ໄດ້ເຮັດການ ມັນບໍ່ໄດ້ເຂັນຝ້າຍ ແຕ່ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ເຖິງແມ່ນກະສັດໂຊໂລໂມນເມື່ອບໍ່ຮູ້ບຸນດ້ວຍສະຫງ່າຮາສີ ກໍບໍ່ໄດ້ທົງເຄື່ອງງາມທໍ່ດອກໄມ້ນີ້ດອກນຶ່ງ
- 28 ຖ້າພຣະເຈົ້າຊົງຕົກແຕ່ງຫຍ້າທີ່ທົ່ງນາຢ່າງນັ້ນ ຊຶ່ງເປັນຢູ່ວັນນີ້ແລະວັນໜ້າຕ້ອງຕື່ມໃສ່ເຕົາໄຟເສັງ ໂອ ຄົນທີ່ມີຄວາມເຊື່ອນ້ອຍເອີຍ, ພຣະອົງຈະຊົງຕົກແຕ່ງພວກທ່ານຫລາຍກວ່ານັ້ນເທົ່າໃດ
- 29 ທ່ານທັງຫລາຍຢ່າຊອກຫາວ່າຈະກິນຫຍັງ ຫລືຈະຕື່ມຫຍັງ ແລະຢ່າກະວົນກະວາຍ
- 30 ເພາະຄົນນອກສາສນາທົ່ວໂລກຊອກຫາສິ່ງຂອງທັງປວງນີ້ ແຕ່ພຣະບິດາຂອງພວກທ່ານຊົງຊາບແລ້ວວ່າທ່ານຕ້ອງການສິ່ງເຫລົ່ານີ້
- 31 ແຕ່ຈົ່ງຊອກຫາຮາຊອນາຈັກຂອງພຣະອົງ ແລ້ວສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະຊົງເພີ່ມເຕີມໃຫ້

ເລື່ອງຊັບສົມບັດໄວ້ໃນສວັນ

- 32 “ແກະຝູງນ້ອຍເອີຍ, ຢ່າຊູ່ຢ່ານ ເພາະພຣະບິດາຂອງພວກທ່ານຊົງຊອບພຣະທັຍຈະປະທານຮາຊອນາຈັກໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ
- 33 ຈົ່ງຂາຍສິ່ງຂອງທີ່ພວກທ່ານມີຢູ່ໃຫ້ເປັນທານ ຈົ່ງເຮັດຖົງເງິນອັນບໍ່ຮູ້ເກົ່າໄວ້ສໍາລັບຕົນ ຄືໃຫ້ມີຊັບສົມບັດໄວ້ໃນສວັນ ຊຶ່ງບໍ່ຮູ້ໝົດ ທີ່ຂະໂມຍເຂົ້າໄປໃກ້ບໍ່ໄດ້ ແລະທີ່ມອດທໍາລາຍບໍ່ໄດ້
- 34 ເພາະວ່າຊັບສົມບັດຂອງທ່ານຢູ່ທີ່ໃດ ໃຈຂອງທ່ານກໍຢູ່ທີ່ນັ້ນແຫລະ”

ຂ້ອຍໃຊ້ທີ່ຕຽມຕົວໄວ້ພ້ອມແລ້ວ

Watchful Slaves

- 35 “ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງຮັດແອວໄວ້ແລະໄຕ້ໂຄມຂອງທ່ານຢູ່
- 36 ພວກທ່ານຈົ່ງເປັນເໝືອນຄົນທີ່ຄອຍຮັບນາຍຂອງຕົນ ເມື່ອນາຍຈະກັບມາຈາກການແຕ່ງງານ ເພື່ອເວລານາຍມາເຄາະປະຕູແລ້ວ ເຂົາຈະໄຂ່ໃຫ້ໂລດ
- 37 ພວກຂ້ອຍໃຊ້ທີ່ນາຍມາພົບເມື່ອກໍາລັງຄອຍຖ້າຢູ່ກໍເປັນສຸກ ເຮົາບອກພວກທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າ ນາຍນັ້ນຈະຮັດແອວໄວ້ແລະໃຫ້ພວກຂ້ອຍໃຊ້ນັ້ນນັ່ງໂຕະ ແລ້ວທ່ານຈະມາບົວລະບັດເຂົາ
- 38 ຖ້ານາຍມາຍາມສອງຫລືຍາມສາມ ໃນເວລາກາງຄືນ ແລະພົບຂ້ອຍໃຊ້ເຝົ້າຢູ່ຢ່າງນັ້ນ ເຂົາກໍເປັນສຸກ
- 39 ໃຫ້ທ່ານທັງຫລາຍເຂົ້າໃຈຢ່າງນີ້ວ່າ ຖ້າເຈົ້າຂອງເຮືອນໄດ້ຮູ້ກ່ອນວ່າໂຈນຈະມາໃນໂມງໃດ ຕົນຈະບໍ່ປະໃຫ້ໂຈນເຈາະເຂົ້າເຮືອນໄດ້
- 40 ທ່ານທັງຫລາຍກໍເໝືອນກັນ ຈົ່ງຕຽມຕົວໄວ້ໃຫ້ພ້ອມ ເພາະໃນໂມງທີ່ພວກທ່ານບໍ່ຄິດບໍ່ຜັນນັ້ນ ບຸດມະນຸດຈະສະເດັດມາ”

ເລື່ອງຂ້າໃຊ້ສັດຊີ້ແລະຂ້າໃຊ້ຊົ່ວ

The Faithful or the Unfaithful Slave

(ມທ 24:45-51)

- 41 ຝ່າຍເປໂຕຈົ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ທ່ານໄດ້ບອກຄໍາອຸປະມານີ້ແກ່ພວກຂ້ານ້ອຍ ຫລືບອກແກ່ຄົນທັງປວງ”
- 42 ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ, “ໃຜເປັນຜູ້ຈັດການທີ່ສັດຊີ້ແລະສລາດ ຊຶ່ງນາຍໄດ້ຕັ້ງໃຫ້ເປັນໃຫ້ເປັນໃຫຍ່ເໜືອຄົນໃຊ້ທັງຫລາຍຂອງຕົນ ເພື່ອແຈກອາຫານຕາມເວລາ
- 43 ເມື່ອນາຍມາພົບຂ້າໃຊ້ຜູ້ກໍາລັງເຮັດຢ່າງນັ້ນຢູ່ມັນກໍເປັນສຸກ
- 44 ເຮົາບອກພວກທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າ ນາຍຈະຕັ້ງຜູ້ນັ້ນໄວ້ເໜືອບັນດາເຂົ້າຂອງຂອງຕົນ

- 45 ແຕ່ຖ້າຜູ້ນັ້ນຄິດວ່າ “ນາຍຂອງເຮົາຈະນານມາດອກ” ແລ້ວກໍຕັ້ງຕົ້ນທຸບຕີພວກຄົນໃຊ້ຊາຍຍິງ ທັງກິນແລະດື່ມຈົນເມົາໄປ
- 46 ນາຍຂອງຂ້ອຍໃຊ້ນັ້ນຈະມາໃນວັນທີ່ມັນບໍ່ລໍຄອຍ ແລະໃນໂມງທີ່ມັນບໍ່ຮູ້ ນາຍຈະຜ່ານໃຫ້ເປັນສອງຕ່ອນ ທັງຈະໃຫ້ເຂົ້າສ່ວນກັບຄົນບໍ່ເຊື່ອຟັງ
- 47 ຂ້ອຍໃຊ້ທີ່ຮູ້ຈັກໃຈນາຍແຕ່ບໍ່ໄດ້ຈັດຕຽມຕົວໄວ້ແລະບໍ່ໄດ້ເຮັດຕາມໃຈນາຍ ຈະຕ້ອງຖືກຂຽນຫລາຍບາດ
- 48 ແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກ ແລ້ວໄດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ສົມຄວນຖືກຂຽນ ກໍຈະຖືກຂຽນໜ້ອຍ ຜູ້ໃດໄດ້ຮັບຫລາຍກໍຈະທວງເອົາຈາກຜູ້ນັ້ນຫລາຍ ແລະຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຝາກໄວ້ຫລາຍເຂົາກໍຈະທວງເອົາຈາກຜູ້ນັ້ນຫລາຍ”

ຊົງເປັນເຫດຂອງການແຕກແຍກ

Jesus the Cause of Division
(ມທ 10:34-39)

- 49 “ເຮົາໄດ້ເອົາໄຟນີ້ແຫລະ, ມາຄວ່າງໃສ່ແຜ່ນດິນໂລກ ແລະຖ້າໄຟນີ້ລຸກແລ້ວກໍສົມຄວາມປາຖນາ
- 50 ເຮົາຈະຕ້ອງຮັບບັບຕິສະມາຢ່າງໜຶ່ງ ເຮົາເປັນທຸກຫລາຍເທົ່າໃດໜ້າຈົນກວ່າການນັ້ນຈະສໍາເຣັດ
- 51 ພວກທ່ານຄິດວ່າເຮົາມາເພື່ອໃຫ້ເກີດຄວາມສຽບສຸກໃນໂລກຫລື ເຮົາບອກພວກທ່ານວ່າ ບໍ່ແມ່ນດອກ ແຕ່ຈະເຮັດໃຫ້ແຕກແຍກກັນ
- 52 ດ້ວຍວ່າຕັ້ງແຕ່ນີ້ຕໍ່ໄປ ຫ້າຄົນໃນເຮືອນດຽວຈະແຕກແຍກກັນ ຄືສາມຕໍ່ສອງແລະສອງຕໍ່ສາມ
- 53 ເຂົາຈະແຕກແຍກກັນ ຄືພໍ່ຈາກລູກຊາຍ ແລະລູກຊາຍຈາກພໍ່ ແມ່ຈາກລູກຍິງແລະລູກຍິງຈາກແມ່ ແມ່ຍ່າຈາກລູກໃພ້ ແລະລູກໃພ້ຈາກແມ່ຍ່າ”

ສັງເກດຄວາມເປັນໄປຂອງສັມຍ

Interpreting the Time
(ມທ 16:1-4)

- 54 ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບປະຊາຊົນອີກວ່າ, “ເມື່ອທ່ານທັງຫລາຍເຫັນເມກເກີດຂຶ້ນໃນທິດຕາເວັນຕົກ ພວກທ່ານກໍເວົ້າທັນທີວ່າຈະມີລົມ ແລະຝົນຕົກ ແລ້ວກໍເປັນຢ່າງນັ້ນແທ້
- 55 ເມື່ອພວກທ່ານເຫັນລົມພັດມາແຕ່ທິດໃຕ້ ພວກທ່ານເວົ້າວ່າຈະຮ້ອນເອົ້າ ແລ້ວກໍເປັນຢ່າງນັ້ນ
- 56 ໂອ ຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄິດເອີຍ, ເຈົ້າທັງຫລາຍຮູ້ຈັກສັງເກດຄວາມເປັນໄປຂອງແຜ່ນດິນແລະທ້ອງຟ້າ ແຕ່ເພາະເຫດໃດ ພວກເຈົ້າຈຶ່ງສັງເກດຄວາມເປັນໄປຂອງສັມຍນີ້ບໍ່ໄດ້

ຄວາມປອງດອງກັນກັບໂຈດຂອງຕົນ

Setting with Your Opponent

- 57 ເຫດສັນໃດເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ຕັດສິນເອົາເອງວ່າ ສິ່ງໃດເປັນສິ່ງຖືກຕ້ອງ
- 58 ເພາະວ່າເມື່ອເຈົ້າກັບໂຈດພາກັນໄປຫາຜູ້ປົກຄອງ ຈົ່ງພຍາຍາມຫາຊ່ອງທາງປອງດອງກັນ ເມື່ອຍັງຢູ່ກາງທາງ ຍ້ານວ່າໂຈດຈະລາກເຈົ້າເຂົ້າໄປຫາຕຸລາການ ແລະຕຸລາການຈະມອບເຈົ້າໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄຸມແລ້ວຈະຂັງເຈົ້າໄວ້ໃນຄູກ
- 59 ເຮົາບອກເຈົ້າວ່າ ເຈົ້າຈະອອກຈາກທີ່ນັ້ນບໍ່ໄດ້ກວ່າຈະໄດ້ໃຊ້ໜີ້ໃຫ້ຈົນຄົບທຸກອັດ”

13 ຖ້າບໍ່ຖືມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ຕ້ອງຈົບຫາຍ

Repent or Perish

- 1 ໃນຂະນະນັ້ນມີລາງຄົນຢູ່ທີ່ນັ້ນ ໄດ້ເລົ່າເຣື່ອງຊາວຄາລີເລທີ່ປີລາດໄດ້ຂ້າ ເອົາເລືອດຂອງເຂົາປົນກັບເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຂົາກຳລັງຖວາຍນັ້ນໃຫ້ພຣະອົງຟັງ
- 2 ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ພວກທ່ານຄິດວ່າຊາວຄາລີເລໝູ່ນັ້ນເປັນຄົນບາບສິນກວ່າຊາວຄາລີເລໝູ່ອື່ນທັງໝົດ ເພາະເຂົາໄດ້ຖືກຄວາມທຸກລຳບາກຢ່າງນັ້ນຫລື
- 3 ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ບໍ່ແມ່ນດອກ ແຕ່ຖ້າພວກທ່ານໝົດທຸກຄົນບໍ່ຖືມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ ກໍຈະຈົບຫາຍໄປເໝືອນກັນ
- 4 ຫລືສົບແປດຄົນນັ້ນຊຶ່ງບໍ່ອມໃນຊີໂລອາມໄດ້ເຈື່ອນທັບເຂົາຕາຍເສັງນັ້ນ ທ່ານທັງຫລາຍຄິດວ່າເຂົາເປັນຄົນຜິດສິນກວ່າຄົນທັງປວງທີ່ອາໄສຢູ່ໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມຫລື
- 5 ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ບໍ່ແມ່ນດອກ ແຕ່ຖ້າພວກທ່ານໝົດທຸກຄົນບໍ່ຖືມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ ກໍຈະຈົບຫາຍໄປເໝືອນກັນ”

ຄຳອຸປະມາເຣື່ອງຕົ້ນເຕືອເທດບໍ່ເກີດຜົນ

The Parable of the Barren Fig Tree

- 6 ພຣະອົງຊົງກ່າວຄຳອຸປະມາຕໍ່ໄປນີ້ວ່າ, “ຄົນຜູ້ນຶ່ງມີຕົ້ນເຕືອເທດຕົ້ນນຶ່ງໃນສວນອະງຸ່ນຂອງຕົນ ເມື່ອມາຊອກຫາໝາກເຕືອໃນຕົນນັ້ນກໍບໍ່ພົບ
- 7 ທ່ານຈຶ່ງບອກກັບຄົນງານໃນສວນອະງຸ່ນນັ້ນວ່າ, “ເບິ່ງແມ, ເຮົາມາຊອກຫາໝາກເຕືອໃນຕົ້ນນີ້ໄດ້ສາມປີແລ້ວກໍບໍ່ພົບຈຶ່ງບ້າຖືມເສັງ ຈະເອົາໄວ້ຮິກດິນລ້າງເຮັດຫຍັງ”
- 8 ແຕ່ຄົນງານຕອບວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ຂໍປະມັ້ນໄວ້ປີນີ້ກ່ອນ ຈົນກວ່າຂ້ານ້ອຍຈະຂຸດດິນອ້ອມເອົາຝຸ່ນໃສ່
- 9 ຖ້າເມື່ອໜ້າມັນເກີດໝາກກໍດີຢູ່ ຖ້າບໍ່ເກີດໝາກ ພາຍຫລັງທ່ານຈຶ່ງບ້າມັນຖືມເສັງ”

ຊົງໄຜດຍິງຫລັງກິ່ງໃນວັນສະບາໂຕ

Jesus Heals a Crippled Woman

- 10 ພຣະອົງຊົງສັ່ງສອນຢູ່ໃນໂຮງທັມມະເທສນາບ່ອນນຶ່ງໃນວັນສະບາໂຕ
- 11 ແລະເບິ່ງແມ, ມີຍິງຄົນນຶ່ງຊຶ່ງຜິເຂົ້າສິ່ງຢູ່ເຮັດໃຫ້ອ່ອນແຮງໄດ້ສົບແປດປີມາແລ້ວ ເປັນຫລັງກິ່ງຍິນຊື່ບໍ່ໄດ້
- 12 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງເຫັນຈຶ່ງເອີ້ນນາງມາຊົງບອກວ່າ, “ນາງເອີຍ, ນາງໄດ້ພົ້ນຈາກພຍາດແລ້ວ”
- 13 ແລະພຣະອົງຊົງຢຽດພຣະຫັດວາງໃສ່ຍິງນັ້ນ ໃນທັນໃດນັ້ນຕົວຂອງນາງກໍຢຽດຊື່ ແລະນາງກໍສັ່ງເສີນພຣະເຈົ້າ
- 14 ແຕ່ນາຍໂຮງທັມກໍເຄື່ອງໃຈ ເພາະພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງໄຜດໃຫ້ດີພຍາດໃນວັນສະບາໂຕ ຈຶ່ງກ່າວແກ່ປະຊາຊົນວ່າ, “ມີຫົກວັນທີ່ຄວນຈະເຮັດການ ໃນຫົກວັນນີ້ຈຶ່ງມາໃຫ້ດີພຍາດ ແຕ່ວ່າຢ່າໄດ້ມາໃນວັນສະບາໂຕ”
- 15 ແລ້ວອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຕອບນາຍໂຮງທັມ ໂດຍຊົງກ່າວວ່າ, “ພວກຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄິດເຮີຍ, ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ແກ້ງົວຫລືລໍຂອງຕົນ ຈູງອອກຈາກຄອກໄປກິນນ້ຳໃນວັນສະບາໂຕຫລື
- 16 ສ່ວນຍິງຄົນນີ້ເປັນລູກຫລານຂອງອັບຣາຮາມ ຊຶ່ງຊາຕານຜູກມັດໄວ້ໄດ້ສົບແປດປີແລ້ວ ບໍ່ສົມຄວນຫລືທີ່ຈະໃຫ້ນາງພົ້ນຈາກເຄື່ອງຜູກມັດນີ້ໃນວັນສະບາໂຕ”
- 17 ເມື່ອພຣະອົງຊົງກ່າວຄຳເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ ບັນດາຄົນທີ່ຕໍ່ສູ້ພຣະອົງກໍມີຄວາມລະອາຍ ແລະປະຊາຊົນໄດ້ຊົມຊື່ນຍິນດີໃນກິຈການທັງປວງອັນຮຸ່ງເຮືອງທີ່ກຳລັງເກີດຂຶ້ນດ້ວຍພຣະອົງ

ຄຳອຸປະມາເຣື່ອງແກ່ນຜັກກາດ

The Parable of the Mustard Seed

(ມທ 13:31-32; ມຮກ 4:30-32)

- 18 ພຣະອົງຊົງກ່າວອີກວ່າ, “ຮາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າເໝືອນສິ່ງໃດ ແລະເຮົາຈະປຽບຮາຊອານາຈັກນັ້ນກັບສິ່ງໃດ
- 19 ກໍເໝືອນແກ່ນຜັກກາດເມັດນຶ່ງ ທີ່ຄົນຜູ້ນຶ່ງເອົາໄປຫວ່ານໃນສວນຂອງຕົນ ມັນກໍ່ງອກຂຶ້ນເປັນກົກ ແລະນົກປ່າກໍ່ມາເຮັດຄອນອາສັຍຢູ່ຕາມກິ່ງກ້ານມັນ”

ຄໍາອຸປະມາເຣື່ອງເຊື້ອແປ້ງ

The Parable of the Yeast

(ມທ 13:33)

- 20 ພຣະອົງຊົງກ່າວຕໍ່ອີກວ່າ, “ເຮົາຈະປຽບຮາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າກັບສິ່ງໃດ
- 21 ກໍປຽບເໝືອນເຊື້ອແປ້ງທີ່ຜູ້ຍິງຄົນນຶ່ງເອົາປົນໃສ່ໃນແປ້ງສາມຜອງ ຈົນແປ້ງນັ້ນພູຂຶ້ນທັງໝົດ”

ເຣື່ອງປະຕູຄັບແຄບ

The Narrow Door

(ມທ 7:13-14)

- 22 ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດໄປຕາມບ້ານຕາມເມືອງຕ່າງໆ ຊົງສັ່ງສອນແລະເດີນທາງຕໍ່ໄປຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ
- 23 ມີຄົນຜູ້ນຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ຜູ້ທີ່ຈະພົ້ນນັ້ນມີແຕ່ໜ້ອຍຄົນຫລື” ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ,
- 24 “ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ແຂ່ງກັນເຂົ້າທາງປະຕູຄັບແຄບ ເພາະເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ຫລາຍຄົນຈະພຍາຍາມເຂົ້າໄປແຕ່ບໍ່ສາມາດເຂົ້າໄດ້
- 25 ເມື່ອໃດເຈົ້າຂອງເຮືອນລູກຂຶ້ນອັດປະຕູແລ້ວ ແລະທ່ານທັງຫລາຍຍືນຢູ່ຂ້າງນອກຕັ້ງຕົ້ນເຄາະປະຕູວ່າ “ນາຍເອີຍ, ຂໍໄຂໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍແດ່ທ່ານ” ເມື່ອນັ້ນເຈົ້າເຮືອນຈະຕອບພວກທ່ານວ່າ “ເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າເຈົ້າມາແຕ່ໃສ”
- 26 ຂນະນັ້ນພວກທ່ານຈະເວົ້າວ່າ “ພວກຂ້ານ້ອຍໄດ້ກິນໄດ້ດີມື້ກັບທ່ານ ແລະທ່ານໄດ້ສັ່ງສອນຕາມຖົມຫົນທາງບ້ານເມືອງຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ”
- 27 ຝ່າຍເຈົ້າເຮືອນນັ້ນຈະເວົ້າວ່າ “ເຮົາບອກເຈົ້າທັງຫລາຍວ່າ ເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າເຈົ້າມາແຕ່ໃສ ສູເຈົ້າທັງໝົດ ຜູ້ເຮັດການບໍ່ຊອບທັມເຮີຍ, ຈົ່ງຖອຍໄປຈາກເຮົາເສັ້ງ”
- 28 ເມື່ອທ່ານທັງຫລາຍຈະເຫັນອັບຣາຮາມ ອີຊາກ ແລະຢາໂຄບ ກັບບັນດາຜູ້ປະກາດພຣະທັມຢູ່ໃນຮາຊແຜ່ນດິນຂອງພຣະເຈົ້າ ແຕ່ຝ່າຍພວກເຈົ້າຖືກຊັດຖືມອອກໄປພາຍນອກເສັ້ງ ທີ່ນັ້ນຈະມີການຮ້ອງໄທ້ແລະຂົບແຂ້ວຢູ່
- 29 ຈະມີຄົນມາຈາກທິດຕາເວັນອອກ ທິດຕາເວັນຕົກ ທິດເໜືອ ທິດໃຕ້ ມານຶ່ງຮ່ວມໂຕະໃນຮາຊແຜ່ນດິນຂອງພຣະເຈົ້າ
- 30 ແລະເບິ່ງແມ, ຜູ້ທີ່ເປັນປາຍຈະກັບເປັນຕົ້ນ ແລະຜູ້ທີ່ເປັນຕົ້ນຈະກັບເປັນປາຍ”

ຊົງເສັ້ງພຣະທັຍຍອນກຸງເຢຣູຊາເລັມ

The Lament over Jerusalem

(ມທ 23:37-39)

- 31 ໃນໂມງມັນມີພວກຟາຣີຊາຍລາງຄົນມາທູນພຣະອົງວ່າ, “ໃຫ້ທ່ານອອກໜີໄປຈາກທີ່ນີ້ເສັ້ງ ເພາະກະສັດເຮໂຣດຊົງຢາກປະທານຊີວິດທ່ານເສັ້ງ”
- 32 ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງໄປບອກໝາຈິກຈອກໂຕນັ້ນວ່າ “ເບິ່ງແມ, ມື້ນີ້ກັບມື້ອື່ນເຮົາກໍາລັງຂັບໄລ່ຜູ້ອອກແລະເຮັດໃຫ້ດີພຍາດ ແລ້ວວັນທີສາມເຮົາຈະເຖິງທີ່ສໍາເຣັດ
- 33 ແຕ່ຢ່າງໃດກໍ່ດີ, ເຮົາຈະຕ້ອງເດີນທາງໄປມື້ນີ້ ມື້ອື່ນ ແລະມື້ຮີ ເພາະວ່າຜູ້ປະກາດພຣະທັມບໍ່ທ່ອນ

ຖືກຂ້າຢູ່ນອກກຸງເຢຣູຊາເລັມ

- 34 ໂອ ເຢຣູຊາເລັມ, ເຢຣູຊາເລັມເອີຍ, ເຈົ້າທີ່ໄດ້ຂ້າບັນດາຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ແລະເອົາຫີນຄວ່າງໃສ່ພວກທີ່ຮັບໃຊ້ມາ
ຫາເຈົ້າ ເຮົາປາຖນາຈັກເທື່ອແລ້ວໝໍ ວ່າຈະຮວບຮວມລູກຂອງເຈົ້າໄວ້ ເໝືອນດັ່ງແມ່ໄກ່ຮວບຮວມລູກໄວ້ໃຕ້ປີກຂອງ
ມັນ ແຕ່ພວກເຈົ້າບໍ່ຍິນຍອມ
- 35 ເບິ່ງແມ, ເຮືອນຂອງເຈົ້າຈະຖືກປະຖິ້ມແລະຮ້າງເປົ່າ ເຮົາບອກພວກເຈົ້າວ່າ ເຈົ້າຈະບໍ່ເຫັນເຮົາອີກຈົນກວ່າເຈົ້າຈະ
ອອກປາກກ່າວວ່າ “ຂໍໃຫ້ທ່ານຜູ້ສະເດັດມາໃນພຣະນາມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈົ່ງຊົງພຣະຈະເຣີນ”

14 ຊົງໂຜດຄົນເປັນພຍາດທ້ອງມານໃຫ້ດີ

Jesus Heals the Man with Dropsy

- 1 ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຜູ້ໃຫຍ່ຜູ້ນຶ່ງຝ່າຍພວກຟາຣີຊາຍ ເພື່ອຮັບປະທານອາຫານໃນວັນສະບາໂຕ
ເຂົາກໍຜຶກເບິ່ງພຣະອົງຢູ່
- 2 ແລະເບິ່ງແມ, ມີຊາຍຄົນນຶ່ງເປັນພຍາດທ້ອງມານຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກພຣະອົງ
- 3 ພຣະເຢຊູຊົງຖາມພວກບັນດິດແລະພວກຟາຣີຊາຍວ່າ, “ຖ້າເຮົາໃຫ້ດີພຍາດໃນວັນສະບາໂຕ ຈະຜິດພຣະບັນຍັດຫລື
ບໍ່”
- 4 ເຂົາກໍມີດຢູ່ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຮັບເອົາຄົນນັ້ນແລະເຮັດໃຫ້ດີພຍາດແລ້ວກໍປ່ອຍໄປ
- 5 ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ຖ້າຄົນໃດໃນພວກທ່ານມີລູກຫລືງວຕິກນ້ຳສ້າງ ຈະບໍ່ຮີບດົງອອກໃນວັນສະບາໂຕຫລື”
- 6 ແລະເຂົາບໍ່ສາມາດຈະຕອບພຣະອົງໃນເຣື່ອງນີ້ໄດ້

ຊົງສອນເຣື່ອງແຂກແລະເຈົ້າພາບ

Humility and Hospitality

- 7 ຝ່າຍພຣະອົງ, ເມື່ອຊົງເຫັນພວກທີ່ຮັບເຊີນມານັ້ນກໍາລັງເລືອກເອົາບ່ອນນັ່ງອັນມີກຽດ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວຄຳອຸປມາ
ແກ່ເຂົາວ່າ,
- 8 “ເມື່ອຜູ້ໃດເຊີນທ່ານໄປໃນການກິນລ້ຽງສົມຣິດ ຢ່າຊູ່ນັ່ງບ່ອນມີກຽດ ຍ້ານວ່າເຂົາໄດ້ເຊີນຜູ້ມີກຽດຫລາຍກວ່າທ່ານ
ອີກ
- 9 ແລະເຈົ້າພາບທີ່ໄດ້ເຊີນທ່ານທັງສອງນັ້ນ ຈະມາເວົ້າກັບທ່ານວ່າ, “ບ່ອນນັ່ງຂອງທ່ານຈຶ່ງໃຫ້ແກ່ຜູ້ນີ້” ແລ້ວທ່ານກໍຈະ
ຍ້າຍໄປນັ່ງບ່ອນຕໍ່າທີ່ສຸດດ້ວຍຄວາມລະອາຍ
- 10 ແຕ່ເມື່ອທ່ານໄດ້ຮັບເຊີນແລ້ວຈຶ່ງໄປນັ່ງບ່ອນຕໍ່າທີ່ສຸດ ເພື່ອວ່າເມື່ອທ່ານເຈົ້າພາບມາເວົ້າກັບທ່ານວ່າ “ສະຫາຍເອີຍ,
ເຊີນຂຶ້ນໄປນັ່ງບ່ອນສູງກວ່າ” ແລ້ວທ່ານຈະໄດ້ກຽດຕໍ່ໜ້າຄົນທັງຫລາຍທີ່ນັ່ງຮ່ວມ ໂຕະນຳກັນນັ້ນ
- 11 ເພາະວ່າທຸກຄົນທີ່ຍົກຕົວຂຶ້ນຈະຕ້ອງຖືກຖອຍລົງ ແລະຜູ້ທີ່ຖອຍລົງຈະໄດ້ຮັບການຍົກຂຶ້ນ”
- 12 ແລ້ວພຣະອົງຊົງກ່າວກັບຜູ້ທີ່ເຊີນພຣະອົງວ່າ, “ເມື່ອທ່ານຈັດການກິນລ້ຽງຂຶ້ນນ້ອຍຫລືໃຫຍ່ກໍຕາມ ຢ່າເຊີນຈຳເພາະ
ບັນດາມິດສະຫາຍ ຫລືອ້າຍນ້ອງຍາດພີ່ນ້ອງ ເພື່ອນບ້ານຜູ້ຮູ້ງໍມີ ຍ້ານວ່າເຂົາຈະເຊີນທ່ານອີກເປັນການຕອບແທນ
- 13 ແຕ່ເມື່ອທ່ານຈັດການກິນລ້ຽງຂຶ້ນ ຈົ່ງເຊີນຄົນຍາກຈົນ ຄົນພິການ ຄົນຂາເສັ້ງ ຄົນຕາບອດ
- 14 ແລ້ວທ່ານຈະເປັນສຸກ ເພາະວ່າເຂົາບໍ່ມີອັນໃດຈະຕອບແທນທ່ານ ດ້ວຍວ່າພຣະເຈົ້າຈະຊົງຕອບແທນທ່ານ ເມື່ອຄົນ
ຊອບທັມເປັນຄົນມາຈາກຕາຍແລ້ວ”

ຄຳອຸປມາເຣື່ອງການກິນລ້ຽງໃຫຍ່

The Parable of the Great Dinner

(ມທ 22:1-14)

- 15 ສ່ວນຄົນນຶ່ງທີ່ນັ່ງຮ່ວມ ໂຕະ, ເມື່ອໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, “ຜູ້ທີ່ຈະຮັບປະທານອາຫານໃນແຜ່ນດິນຂອງພຣະເຈົ້າກໍເປັນສຸກ”
- 16 ພຣະອົງຊົງຕອບຜູ້ນັ້ນວ່າ, “ຍັງມີຄົນນຶ່ງຈັດງານກິນລ້ຽງໃຫຍ່ແລະໄດ້ເຊີນຫລາຍຄົນມາ
- 17 ເມື່ອໂມງກິນລ້ຽງເຖິງແລ້ວ ທ່ານໄດ້ໃຊ້ຂ້ອຍຂອງຕົນໄປບອກຜູ້ທີ່ຮັບເຊີນນັ້ນວ່າ “ເຊີນມາ, ຂ້ານ້ອຍເທີນ, ເພາະສິ່ງສາຣະພັດຕຽມພ້ອມຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ”
- 18 ບັນດາຄົນເຫລົ່ານັ້ນກໍພາກັນຕັ້ງຕົນແກ້ຕົວ ຜູ້ທຳອິດເວົ້າວ່າ ເຮົາໄດ້ຊື້ນາໄວ້ ເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງໄປເບິ່ງນານັ້ນ ເຮົາຂໍນຳກ່ອນ”
- 19 ອີກຄົນນຶ່ງເວົ້າວ່າ “ເຮົາໄດ້ຊື້ງົວໄວ້ຫ້າຄູ່ແລະກຳລັງຈະໄປລອງເບິ່ງງົວນັ້ນ ເຮົາຂໍນຳກ່ອນ”
- 20 ສ່ວນຄົນນຶ່ງອີກເວົ້າວ່າ “ເຮົາໄດ້ແຕ່ງງານ ເພາະສັນນັ້ນເຮົາໄປບໍ່ໄດ້”
- 21 ຂ້ອຍໃຊ້ນັ້ນໄດ້ກັບມາເລົ່າເຮືອງນີ້ໃຫ້ນາຍຟັງ ເຈົ້າເຮືອນກໍໃຈຮ້າຍຫລາຍ ຈຶ່ງສັ່ງຂ້ອຍໃຊ້ນັ້ນວ່າ “ຈຶ່ງຮີບອອກໄປຕາມຖົນິນໃຫຍ່ຮ່ອມນ້ອຍໃນເມືອງ ແລະພາຄົນຍາກຈົນ ຄົນພິການ ຄົນຕາບອດ ແລະຄົນຂາເສັ້ງເຂົ້າມາທີ່ນີ້”
- 22 ແລ້ວຂ້ອຍໃຊ້ຈຶ່ງມາບອກວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ອັນທີ່ທ່ານສັ່ງຂ້ານ້ອຍກໍເຮັດແລ້ວ ແຕ່ຍັງມີບ່ອນຫວ້າງເປົ່າຢູ່”
- 23 ແລະນາຍໄດ້ບອກຂ້ອຍໃຊ້ນັ້ນວ່າ, “ຈຶ່ງອອກໄປຕາມທາງຫລວງ ແລະທາງນ້ອຍນອກເມືອງ ນຳຕົວເຂົາໃຫ້ເຂົ້າມາເພື່ອເຮືອນຂອງເຮົາຈະເຕັມ”
- 24 ເພາະເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ໃນພວກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບເຊີນໄວ້ນັ້ນ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະໄດ້ຊົມເຄື່ອງກິນລ້ຽງຂອງເຮົາຈັກຄົນ”

ຄວາມເສັງສລະໃນການເປັນສິດ

The Cost of Discipleship

(ມທ 10:34-39)

- 25 ມີປະຊາຊົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄດ້ໄປກັບພຣະອົງ ພຣະອົງຊົງຫລົງຫລັງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ,
- 26 “ຖ້າຜູ້ໃດມາຫາເຮົາແລະບໍ່ຊັງພໍ່ແມ່ ລູກເມັງ ອ້າຍນ້ອງຊາຍຍິງ ກັບທັງຊີວິດຂອງຕົນເອງ ຜູ້ນັ້ນຈະເປັນສິດຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້
- 27 ຜູ້ໃດບໍ່ໄດ້ແບກໄມ້ກາງແຂນຂອງຕົນຕາມເຮົາມາ ຜູ້ນັ້ນຈະເປັນສິດຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້
- 28 ດ້ວຍວ່າໃນພວກທ່ານມີຜູ້ໃດ ເມື່ອຈະສ້າງປ້ອມຈະບໍ່ນັ່ງລົງຄິດຮາຄາເສັງກ່ອນ ວ່າຈະມີພໍ່ສ້າງໃຫ້ແລ້ວໄດ້ຫລືບໍ່
- 29 ຍ້ານວ່າເມື່ອໄດ້ວາງຮາກລົງແລ້ວແລະເຮັດໃຫ້ສຳເຣັດບໍ່ໄດ້ ຄົນທັງປວງທີ່ເຫັນກໍຈະກ່າວເຍາະເຍີ້ຍວ່າ,
- 30 “ຄົນນີ້ຕັ້ງຕົນກໍ່ແຕ່ເຮັດໃຫ້ສຳເຣັດບໍ່ໄດ້”
- 31 ຫລືມີກະສັດອົງໃດ ເມື່ອຈະຍົກກອງທັບໄປຕໍ່ສູ້ກັບກະສັດອົງອື່ນ ຈະບໍ່ໄດ້ນັ່ງຄິດເບິ່ງກ່ອນວ່າ ທີ່ຕົນມີພົນທະຫານໝື່ນນຶ່ງຈະສູ້ກັບຜູ້ທີ່ຍົກກອງທັບສອງໝື່ນມາຮີບໄດ້ຫລືບໍ່
- 32 ຖ້າສູ້ບໍ່ໄດ້ ເມື່ອຍັງຢູ່ທ່າງກັນ ທ່ານຈະໃຊ້ທູດໄປຖາມເງື່ອນໄຂຂອງຄວາມສົງຄາມ
- 33 ຢ່າງນັ້ນແຫລະ, ທຸກຄົນໃນພວກທ່ານທີ່ບໍ່ໄດ້ສລະສິ່ງສາຣະພັດທີ່ຕົນມີຢູ່ ຈະເປັນສິດຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້”

ເຮືອງເກືອທີ່ໝົດຣິດເຄັມ

About Salt

(ມທ 5:13; ມຣກ 9:50)

- 34 “ເກືອເປັນຂອງດີ ແຕ່ຖ້າເກືອນັ້ນໝົດຣິດເຄັມໄປແລ້ວ ຈະເຮັດໃຫ້ກັບເຄັມອີກໄດ້ຢ່າງໃດ
- 35 ຈະໃຊ້ເປັນຝຸ່ນໃສ່ດິນກໍບໍ່ໄດ້ ຈະປະສົມກັບກອງຝຸ່ນສັດເພື່ອເຮັດຝຸ່ນກໍບໍ່ໄດ້ ເຂົາກໍເອົາໄປຖິ້ມເສັງ

ຜູ້ໃດມີຫູ ຈຶ່ງຟັງເອົາເທີນ”

15 ຄໍາອຸປະມາເຮືອງແກະທີ່ເສັງ

The Parable of the Lost Sheep

(ມທ 18:10-14)

- 1 ຕໍ່ມາບັນດາຄົນເກັບພາສີແລະພວກນອກສິນທັມເຂົ້າມາໃກ້ເພື່ອຈະຟັງພຣະອົງ
- 2 ຝ່າຍພວກພາສີຊາຍແລະພວກນັກທັມກໍຈົມວ່າ, “ຜູ້ນີ້ຕ້ອນຮັບຄົນນອກສິນທັມແລະຢູ່ກິນຮ່ວມກັນກັບເຂົາ”
- 3 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວຄໍາອຸປະມາຂໍ້ນີ້ໃຫ້ເຂົາຟັງວ່າ,
- 4 “ໃນພວກທ່ານມີຄົນໃດທີ່ມີແກະຮ້ອຍໂຕ ເມື່ອໂຕນຶ່ງເສັງໄປ ທ່ານຈະບໍ່ປະເກົາສືບເກົາໂຕນັ້ນໄວ້ໃນກາງປ່າ ແລະໄປຊອກຫາໂຕທີ່ເສັງໄປນັ້ນຈົນກວ່າຈະໄດ້ພົບຫລື
- 5 ເມື່ອພົບແລ້ວທ່ານກໍຍົກຂຶ້ນໃສ່ບ່າແບກມາດ້ວຍຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ
- 6 ເມື່ອມາເຖິງບ້ານແລ້ວ ທ່ານຈຶ່ງເຊີນບັນດາມິດສະຫາຍແລະເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນ ໃຫ້ມາພ້ອມພຽງກັນ ແລ້ວຈຶ່ງກ່າວກັບເຂົາວ່າ “ຈົ່ງຊົມຊື່ນຍິນດີກັບເຮົາເທີນ ເພາະວ່າເຮົາໄດ້ພົບແກະຂອງເຮົາໂຕທີ່ເສັງໄປແລ້ວນັ້ນ”
- 7 ດັ່ງນັ້ນແຫລະ, ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ຈະມີຄວາມບໍ່ດີຍິນດີໃນສວັນ ເພາະເຫັນແກ່ຄົນນອກສິນທັມຄົນດຽວທີ່ຖິ້ມໃຈເກົາເອົາໃຈໃໝ່ ຫລາຍກວ່າຈະຍິນດີກັບຄົນສິນທັມເກົາສືບເກົາຄົນທີ່ບໍ່ຕ້ອງການຖິ້ມໃຈເກົາເອົາໃຈໃໝ່

ຄໍາອຸປະມາເຮືອງເງິນທີ່ເສັງ

The Parable of the Lost Coin

- 8 “ຍິງຄົນໃດທີ່ມີເງິນຢູ່ສືບຫລຽນ ເມື່ອເສັງຫລຽນນຶ່ງຈະບໍ່ໄຕ້ໂຄມກວາດເຮືອນຄົນຫາຖ້ວນຖີ່ຈົນກວ່າຈະພົບຫລື
- 9 ເມື່ອພົບແລ້ວຈຶ່ງເອີ້ນພວກສະຫາຍແລະບັນດາເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນມາພ້ອມພຽງກັນ ແລ້ວຈຶ່ງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ “ຈົ່ງມາຊົ່ນຊົມຍິນດີກັບເຮົາເທີນ ເພາະເຮົາໄດ້ພົບເງິນຫລຽນນຶ່ງຂອງເຮົາທີ່ເສັງໄປແລ້ວນັ້ນ”
- 10 ດັ່ງນັ້ນແຫລະ, ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ຈະມີຄວາມບໍ່ດີຍິນດີໃນຖ້າມາກາງພວກເທວະດາຂອງພຣະເຈົ້າ ເພາະເຫັນແກ່ຄົນນອກສິນທັມຄົນດຽວ ທີ່ຖິ້ມໃຈເກົາເອົາໃຈໃໝ່”

ຄໍາອຸປະມາເຮືອງລູກທີ່ເສັງ

The Parable of the Prodigal and His brother

- 11 ພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ, “ຜູ້ນຶ່ງມີລູກຊາຍສອງຄົນ
- 12 ຜູ້ນຶ່ງເວົ້າກັບພໍ່ວ່າ, “ພໍ່ເອີຍ, ສ່ວນຊັບທີ່ຕົກເປັນຂອງຂ້ອຍນັ້ນ ຂໍພໍ່ແບ່ງໃຫ້ຂ້ອຍເສັງເທາະ” ແລ້ວພໍ່ຈຶ່ງໄດ້ແບ່ງຊັບໃຫ້ລູກທັງສອງຄົນ
- 13 ຕໍ່ມາບໍ່ຫລາຍວັນຜູ້ນຶ່ງກໍໄດ້ຮວບຮວມເອົາຊັບທັງໝົດ ແລ້ວອອກໄປທ່ຽວເມືອງໂກ ແລະໄດ້ຜ່ານຊັບຂອງຕົນໃນທີ່ນັ້ນດ້ວຍການໂອ້ໂຖງ
- 14 ເມື່ອໄດ້ໃຊ້ຈ່າຍຊັບເຫລົ່ານັ້ນໝົດແລ້ວ ກໍເລີຍເກີດການອິດຢາກອັນໃຫຍ່ໃນເມືອງນັ້ນ ແລ້ວເຂົາກໍຕົກຢູ່ໃນຄວາມຂັດສິນ
- 15 ເຂົາຈຶ່ງໄປຂໍອາສັຍຢູ່ກັບຄົນຜູ້ນຶ່ງໃນເມືອງນັ້ນ ແລ້ວຜູ້ນັ້ນໄດ້ໃຊ້ເຂົາໄປລ້ຽງໝູທີ່ທົ່ງນາ
- 16 ເຂົາຄິດຢາກກິນໃຫ້ອີ່ມທ້ອງດ້ວຍຝັກຖົ່ວທີ່ໝູກິນ ແຕ່ບໍ່ມີໃຜເອົາໃຫ້ເຂົາກິນ
- 17 ເມື່ອເຂົາຮູ້ເມື່ອຄົງແລ້ວຈຶ່ງເວົ້າວ່າ “ລູກຈ້າງຂອງພໍ່ເຮົາມີຫລາຍຄົນ ເຂົາຍັງມີອາຫານກິນອີ່ມຈົນເຫລືອ ສ່ວນເຮົາຈະມາຕາຍອິດຢາກຢູ່ທີ່ນີ້”

- 18 ຈຳເປັນເຮົາຈະຕ້ອງລຸກກັບຄືນໄປຫາພໍ່ຂອງເຮົາ ແລ້ວຈະເວົ້ານຳເພິ່ນວ່າ, “ພໍ່ເອີຍ, ລູກໄດ້ເຮັດຜິດຕໍ່ສວັນແລະຕໍ່ພໍ່ແລ້ວ
- 19 ແລະບໍ່ສົມຄວນຈະໄດ້ເອີ້ນຊື່ວ່າເປັນລູກຂອງພໍ່ອີກຕໍ່ໄປ ແຕ່ຂໍໃຫ້ລູກເປັນເໝືອນລູກຈ້າງຂອງພໍ່ຄົນນຶ່ງທ້ອນ”
- 20 ແລ້ວເຂົາກໍລຸກຂຶ້ນຄືນເມື່ອຫາພໍ່ຂອງຕົນ ແຕ່ເມື່ອເຂົາຍັງຢູ່ໄກ ພໍ່ໄດ້ແລເຫັນເຂົາກໍມີຄວາມເມດຕາ ຈຶ່ງແລ່ນອອກໄປກອດຄຳຈູບເຂົາດ້ວຍຄວາມຮັກແພງ
- 21 ຝ່າຍລູກນັ້ນໄດ້ເອີ້ນຂຶ້ນຕໍ່ພໍ່ວ່າ, “ພໍ່ເອີຍ, ລູກໄດ້ເຮັດຜິດຕໍ່ສວັນແລະຕໍ່ພໍ່ແລ້ວ ບໍ່ສົມຄວນທີ່ຈະໄດ້ເອີ້ນຊື່ວ່າເປັນລູກຂອງພໍ່ຕໍ່ໄປ”
- 22 ແຕ່ພໍ່ໄດ້ເອີ້ນບອກພວກຂ້ອຍໃຊ້ຂອງຕົນວ່າ, “ຈຶ່ງຮີບເອົາເຄື່ອງນຸ່ງຢ່າງດີທີ່ສຸດອອກມານຸ່ງໃຫ້ລູກຂອງເຮົາ ແລະເອົາແຫວນມາສວມໃສ່ມືກັບເອົາເກີບມາສູບໃສ່ຕີນ
- 23 ແລ້ວຈຶ່ງເອົາງົວໝູ່ມໂຕອ້ວນພິມາຂ້າລ້ຽງກັນເພື່ອຊື່ນຊົມຍິນດີ
- 24 ເພາະລູກຂອງເຮົາຄົນນີ້ຕາຍແລ້ວກໍໄດ້ຄືນມາ ເສັງໄປແລ້ວກໍໄດ້ພົບກັນອີກ” ແລະເຂົາທັງຫລາຍກໍຕັ້ງຕົ້ນມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ
- 25 “ຝ່າຍລູກຜູ້ກົກຍັງຢູ່ທີ່ທົ່ງນາ ເມື່ອກຳລັງມາໃກ້ຈະເຖິງເຮືອນແລ້ວ ເຂົາກໍໄດ້ຍິນສຽງເສບແລະການເຕັ້ນລຳ
- 26 ເຂົາຈຶ່ງເອີ້ນເອົາຄົນໃຊ້ຜູ້ນຶ່ງອອກມາຖາມວ່າ, “ນັ້ນແມ່ນການຫຍັງ”
- 27 ຄົນໃຊ້ຈຶ່ງບອກເຂົາວ່າ, “ນ້ອງຂອງທ່ານໄດ້ກັບມາແລ້ວແລະພໍ່ຂອງທ່ານໄດ້ຈັດງົວໝູ່ມໂຕອ້ວນພິ ຕ້ອນຮັບລູກທີ່ກັບມາດ້ວຍຄວາມສວັດດີພາບ”
- 28 “ຝ່າຍຜູ້ອ້າຍກໍຄຽດເລີຍບໍ່ຍອມເຂົ້າມາເຮືອນ ທາງພໍ່ກໍໄດ້ອອກໄປອອຍໃຈຊວນເຂົ້າມາ
- 29 ແຕ່ເຂົາໄດ້ຕອບພໍ່ວ່າ, “ເບິ່ງເທາະພໍ່, ລູກໄດ້ປະຕິບັດພໍ່ເໝືອນເປັນຂ້ອຍໃຊ້ໄດ້ຈັກປີມາແລ້ວ ໂດຍບໍ່ໄດ້ລະເມີດຕໍ່ຄຳສັ່ງຂອງພໍ່ຈັກເທື່ອ ແຕ່ພໍ່ຍັງບໍ່ໃຫ້ລູກແກະແມ່ນແຕ່ໂຕດຽວ ເພື່ອຈະຈັດການລ້ຽງໃຫ້ມີດສະຫາຍຂອງລູກມາຮ່ວມຊົມຊື່ນຍິນດີນຳ
- 30 ແຕ່ເມື່ອລູກຂອງພໍ່ຜູ້ນີ້ ທີ່ເປັນຜູ້ຜານສົມບັດສິ່ງຂອງຂອງພໍ່ດ້ວຍການຄົບກັບພວກຍິງແມ່ຈ້າງນັ້ນໄດ້ມາແລ້ວ ພໍ່ກໍຍັງໄດ້ຂ້າງົວໝູ່ມໂຕອ້ວນພິຈັດການລ້ຽງມັນ”
- 31 ແຕ່ພໍ່ໄດ້ຕອບລູກນັ້ນວ່າ, “ລູກເອີຍ, ຝ່າຍເຈົ້າໄດ້ຢູ່ນຳພໍ່ເລື້ອຍສິ່ງຂອງທັງຫມົດຂອງພໍ່ກໍເປັນຂອງເຈົ້າ
- 32 ແຕ່ສົມຄວນທີ່ພໍ່ຕ້ອງມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ ເພາະນ້ອງຂອງເຈົ້າຄົນນີ້ຕາຍແລ້ວ ແຕ່ມັນໄດ້ກັບຄືນມາອີກ ມັນເສັງແລ້ວ ແຕ່ຍັງໄດ້ພົບອີກ”

16 ຄຳອຸປະມາເຮືອງພະນັກງານບໍ່ສັດຊື່

The Parable of the Dishonest Manager

- 1 ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບພວກສາວິກຂອງພຣະອົງວ່າ, “ຍັງມີເສດຖີທີ່ມີເຈົ້າພະນັກງານຄົນນຶ່ງ ແລະມີຄົນພ້ອງຕໍ່ເສດຖີວ່າ ພະນັກງານຄົນນັ້ນໄດ້ຜານຊັບຂອງທ່ານເສັງ
- 2 ເສດຖີຈຶ່ງເອີ້ນພະນັກງານຄົນນັ້ນມາເວົ້າວ່າ “ເຮືອງທີ່ເຮົາໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບເຈົ້ານັ້ນເປັນຢ່າງໃດ ຈຶ່ງລາຍງານກ່ຽວກັບໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າເສັງ ເພາະເຈົ້າຈະເປັນພະນັກງານຕໍ່ໄປອີກບໍ່ໄດ້”
- 3 ເຈົ້າພະນັກງານນັ້ນຈຶ່ງຄິດໃນໃຈວ່າ “ເຮົາຈະເຮັດແນວໃດໝໍ ເພາະນາຍຈະຖອດເຮົາອອກເສັງຈາກໜ້າທີ່ພະນັກງານແລ້ວເຮົາຈະຊຸດດິນກໍບໍ່ມີແຮງ ຈະຂໍທານກໍອາຍເຂົາ
- 4 ເຮົາຮູ້ແລ້ວວ່າຈະເຮັດຢ່າງໃດດີ ເພື່ອເວລາເຮົາຖືກຖອດຈາກໜ້າທີ່ພະນັກງານແລ້ວ ເຂົາຈະຮັບເຮົາໄວ້ໃນເຮືອນຂອງເຂົາໄດ້”
- 5 ເຂົາຈຶ່ງເອີ້ນລູກໜີ້ຂອງນາຍມາທຸກຄົນ ແລ້ວຖາມຜູ້ທຳອິດວ່າ “ເຈົ້າເປັນໜີ້ນາຍຂອງເຮົາເທົ່າໃດ”

- 6 ຜູ້ນັ້ນກໍຕອບວ່າ, “ເປັນທີ່ນ້ຳມັນຮ້ອຍຖ້າ” ເຈົ້າພະນັກງານນັ້ນຈຶ່ງບອກວ່າ, “ເອົາບັນຊີຂອງເຈົ້າ ນັ່ງລົງແລ້ວຈົດໃສ່ທ້າສິບຖ້ງໄວ້ເສັ້ງ”
- 7 ແລ້ວກໍຖາມອີກຄົນໜຶ່ງວ່າ, “ເຈົ້າເດ, ເຈົ້າເປັນທີ່ເທົ່າໃດ” ຜູ້ນີ້ຕອບວ່າ, “ເປັນທີ່ເຂົ້າປຽກຮ້ອຍກຽນ” ເຈົ້າພະນັກງານຈຶ່ງບອກວ່າ, “ຈົ່ງເອົາບັນຊີຂອງເຈົ້າມາຈົດໃສ່ແປດສິບກຽນເສັ້ງ”
- 8 ແລ້ວເຈົ້ານາຍກໍສັ່ງເສີນເຈົ້າພະນັກງານຜູ້ບໍ່ສັດຊື່ວ່າ “ທ່ານໄດ້ເຮັດດ້ວຍຄວາມສລາດ ດ້ວຍວ່າຄົນຝ່າຍໂລກນີ້ໃນສມັຍຂອງເຂົາ ເຂົາໃຊ້ສະຕິປັນຍາສລາດກວ່າຄົນຝ່າຍຄວາມສວ່າງອີກ”
- 9 ຝ່າຍເຮົາ ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ຕົນມີມິດສະຫາຍດ້ວຍຊັບສົມບັດອັນບໍ່ຍຸດຕິທັມ ເພື່ອເວລາຊັບນັ້ນເສັ້ງໄປແລ້ວ ເຂົາຈະໄດ້ຕ້ອນຮັບພວກທ່ານໄວ້ໃນບ່ອນອາສັຍອັນຖາວອນເປັນນິດ
- 10 “ຄົນສັດຊື່ໃນຂອງເລັກນ້ອຍກໍສັດຊື່ໃນຂອງຫລາຍ ແລະຄົນທີ່ບໍ່ສັດຊື່ໃນຂອງເລັກນ້ອຍກໍບໍ່ສັດຊື່ໃນຂອງຫລາຍເໝືອນກັນ
- 11 ເຫດສັນນັ້ນຖ້າພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ສະແດງຕົວເປັນຄົນສັດຊື່ໃນຊັບສົມບັດອັນບໍ່ຍຸດຕິທັມ ໃຜຈະມອບຊັບສົມບັດອັນທຸ່ງແທ້ໃຫ້ພວກທ່ານ
- 12 ແລະຖ້າພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ສະແດງຕົວເປັນຄົນສັດຊື່ໃນສິ່ງຂອງຄົນອື່ນ ໃຜຈະມາມອບສິ່ງຂອງຂອງທ່ານໃຫ້ແກ່ທ່ານ
- 13 ບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດເປັນຂ້ອຍສອງເຈົ້າບ່າວສອງນາຍໄດ້ ເພາະຈະຊັງນາຍຜູ້ນີ້ ແລ້ວໄປຮັກນາຍຜູ້ນັ້ນ ຫລືຈະຕິດພັນກັບນາຍຜູ້ນີ້ ແລະປາດນາຍຜູ້ນັ້ນ ທ່ານຈະເປັນຂ້ອຍໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າແລະເປັນຂ້ອຍໃຊ້ຂອງເງິນຄຳພ້ອມກັນບໍ່ໄດ້”

ເລື່ອງພຣະບັນຍັດແລະຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ

The Law and the Kingdom of God

- 14 ຝ່າຍພວກຟາຣີຊາຍທີ່ມີໃຈຮັກຊັບ ເມື່ອໄດ້ຍິນຄຳເຫລົ່ານັ້ນແລ້ວກໍກ່າວເຍາະເຍີ້ຍພຣະອົງ
- 15 ແຕ່ພຣະອົງກ່າວຕໍ່ເຂົາວ່າ, “ທ່ານທັງຫລາຍອ້າງຕົວວ່າເປັນຄົນຊອບທັມຕໍ່ໜ້າມະນຸດ ແຕ່ພຣະເຈົ້າຊົງຊາບໃຈພວກທ່ານ ດ້ວຍວ່າຊື່ງທ່ານເປັນທີ່ນັບໜ້າຖືຕາໃນຖ້າມກາງມະນຸດ ກໍເປັນທີ່ກຽດຊັງຈຳເພາະພຣະພັກພຣະເຈົ້າ
- 16 “ມີພຣະບັນຍັດແລະຜູ້ປະກາດພຣະທັມຈົນເຖິງສມັຍໂຍຮັນ ຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາ ເຂົາກໍປະກາດຂ່າວປະເສີດເລື່ອງຣາຊແຜ່ນດິນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຄົນທັງປວງກໍຍາດກັນເຂົ້າໃນຣາຊແຜ່ນດິນນັ້ນ
- 17 ພ້າແລະດິນຈະລ່ວງໄປ ກິ່ງາຍກວ່າທີ່ພຣະບັນຍັດແຕ່ຈຸດດຽວຈະເປັນໂມຄະ”

ຊົງສອນເລື່ອງການຢ່າຮ້າງ

- 18 “ທຸກຄົນທີ່ຢ່າຮ້າງເມັງຂອງຕົນ ແລ້ວໄປເອົາເມັງໃໝ່ກໍຜິດຖານຫລິ້ນຊູ້ ແລະທຸກຄົນທີ່ເອົາຍິງແມ່ຮ້າງມາເປັນເມັງກໍຜິດຖານຫລິ້ນຊູ້ເໝືອນກັນ”

ເລື່ອງເສດຖີກັບລາຊະໂຣ

The Rich Man and Lazarus

- 19 “ຍັງມີເສດຖີຄົນໜຶ່ງຖືກເລື່ອສີມ່ວງອ່ອນແລະຜ້າປ່ານເນື້ອລະອຽດ ບິຕິຍິນດີດ້ວຍອາຫານການກິນຢ່າງປະນີດທຸກໆວັນ
- 20 ແລະມີຄົນຍາກຈົນຜູ້ໜຶ່ງຊື່ ລາຊະໂຣເປັນບາດເຕັມຕົວ ທີ່ເຂົາຫາມມາຖິ້ມໄວ້ທີ່ປະຕູບ້ານເສດຖີ
- 21 ລາຊະໂຣຢາກກິນຂອງທີ່ຕົກຈາກໂຕຂອງເສດຖີນັ້ນໃຫ້ອີ່ມ ແລະຫລາຍກວ່ານັ້ນໝາກຍິ່ງມາເລັງບາດຂອງເຂົາ

- 22 ຢູ່ມາຄົນຍາກຈົນຜູ້ນັ້ນກໍຕາຍ ແລະຜູງເທວະດາໄດ້ຮັບເອົາໄປໄວ້ໃນເອິກຂອງອັບຣາຮາມ ຝ່າຍເສດຖີນັ້ນກໍຕາຍ ເໝືອນກັນ ແລ້ວເຂົາກໍຝັງໄວ້
- 23 ເມື່ອຢູ່ໃນແດນມໍຣະນາກໍເປັນທຸກເວທະນາຫລາຍ ເສດຖີນັ້ນຈຶ່ງເງິຍຕາຂຶ້ນເຫັນອັບຣາຮາມຢູ່ໄກ ແລະເຫັນລາຊະໂຣ ຢູ່ໃນເອິກຂອງທ່ານ
- 24 ແລ້ວເສດຖີຈຶ່ງຮ້ອງວ່າ, “ອັບຣາຮາມ ບິດາເອີຍ, ຂໍເອີ້ນດູຂ້ານ້ອຍແດ່ທ້ອນ ຂໍຈຶ່ງໃຊ້ລາຊະໂຣມາເພື່ອຈະໄດ້ເອົາປາຍ ນີ້ວມືຈຸ່ມນ້ຳມາແປະໃສ່ລິ້ນຂ້ານ້ອຍໃຫ້ຊຸ່ມເຢັນ ດ້ວຍວ່າຂ້ານ້ອຍກຳລັງທົນທຸກທໍຣະມານຢູ່ໃນແປວໄຟນີ້”
- 25 ແຕ່ອັບຣາຮາມຕອບວ່າ, “ລູກເອີຍ, ເຈົ້າຈຶ່ງລະນຶກວ່າເມື່ອເຈົ້າຍັງມີຊີວິດຢູ່ ເຈົ້າໄດ້ຮັບຂອງດີສຳລັບຕົວແລະລາຊະ ໂຣໄດ້ຮັບຂອງບໍ່ດີ ຢ່າງດຽວກັນນັ້ນແຫລະ, ບັດນີ້ລາຊະໂຣໄດ້ຮັບຄວາມເລົ່າໂລມຢູ່ທີ່ນີ້ ແລະເຈົ້າໄດ້ຮັບຄວາມທຸກທໍ ຣະມານ
- 26 ນອກນັ້ນອີກ, ລະຫວ່າງພວກເຮົາກັບພວກເຈົ້າຍັງມີເຫວອັນໃຫຍ່ຊຶ່ງຊົງຕັ້ງຂວາງຢູ່ ເພື່ອວ່າຖ້າຜູ້ໃດທີ່ປາຖນາຈະ ຂ້າມທີ່ນີ້ໄປເຖິງພວກເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້ ຫລືບໍ່ໃຫ້ເຂົາຂ້າມຈາກທີ່ນັ້ນມາເຖິງພວກເຮົາ”
- 27 ເສດຖີນັ້ນຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ບິດາເອີຍ, ຖ້າຢ່າງນັ້ນ ຂໍທ່ານໃຊ້ລາຊະໂຣໄປຍັງເຮືອນພໍ່ຂອງຂ້ານ້ອຍ
- 28 ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍມີອ້າຍນ້ອງຫຼາກຄົນ ເພື່ອໃຫ້ລາຊະໂຣໄປຕັກເຕືອນເຂົາ ເພາະຍ້ານວ່າເຂົາຈະເຂົ້າມາໃນບ່ອນທໍຣະ ມານນີ້ເໝືອນກັນ”
- 29 ແຕ່ອັບຣາຮາມຕອບວ່າ, “ເຂົາມີໂມເຊ ແລະພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມແລ້ວ ໃຫ້ເຂົາຟັງຄົນເຫລົ່ານັ້ນສາ”
- 30 ເສດຖີຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ອັບຣາຮາມ ບິດາເອີຍ, ບໍ່ແມ່ນຢ່າງນັ້ນດອກ ແຕ່ຖ້າຄົນນຶ່ງຈາກໝູ່ຄົນຕາຍໄປຫາເຂົາ ເຂົາຄົງຈະ ຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃຫມ່”
- 31 ອັບຣາຮາມຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ຖ້າເຂົາບໍ່ຟັງໂມເຊ ແລະພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ເຖິງຈະມີຄົນນຶ່ງຄົນມາຈາກຕາຍ ເຂົາກໍ ຈະບໍ່ຍອມເຊື່ອເໝືອນກັນ”

17 ເຫດໃຫ້ຫລົງຜິດ

Some Sayings of Jesus
(ມທ 18:6-9; ມຮກ 9:42-48)

- 1 ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບພວກສາວິກຂອງພຣະອົງວ່າ, “ຈຳເປັນຕ້ອງມີເຫດໃຫ້ເກີດການຫລົງຜິດນັ້ນ ແຕ່ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ກໍ່ ເຫດໃຫ້ເກີດການຫລົງຜິດນັ້ນ
- 2 ຖ້າຈະເອົາຫິນໂມ້ກ້ອນໃຫຍ່ຜູກຄໍຄົນນັ້ນຈົມນ້ຳທະເລເສັງ ກໍດີກວ່າທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຄົນນຶ່ງໃນຫມູ່ເລັກນ້ອຍເຫລົ່ານີ້ເກີດ ການຫລົງຜິດ
- 3 ຈົ່ງລະວັງໃຫ້ດີ “ຖ້າພໍ່ນ້ອງເຮັດຜິດບາບ ຈົ່ງຕິຕຽນເຂົາ ຖ້າເຂົາຫລົບຕັ້ງໃຈໃຫມ່ ຈົ່ງຍົກໂທດໃຫ້ເຂົາ
- 4 ຖ້າແມ່ນເຂົາເຮັດຜິດຕໍ່ທ່ານວັນລະເຈັດເທື່ອ ແລະກັບມາຫາທ່ານທັງເຈັດເທື່ອນັ້ນ ແລ້ວເວົ້າວ່າ, “ເຮົາກິນແຫງຕັ້ງໃຈ ໃຫມ່ແລ້ວ” ຈົ່ງຍົກໂທດໃຫ້ເພິ່ນ”

ເຮືອງອໍານາດແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ

- 5 ຝ່າຍອັດສາວິກໄດ້ທູນຕໍ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ, “ຂໍໂຜດຕື່ມໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍມີຄວາມເຊື່ອຫລາຍ ກວ່າອີກ”
- 6 ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ, “ຖ້າພວກທ່ານມີຄວາມເຊື່ອທີ່ແກ່ນເມັດຜັກກາດເມັດນຶ່ງ ທ່ານຈະບອກກົກມອນ ກົກນີ້ໄດ້ວ່າ “ຈົ່ງຖອນຂັ້ນອອກໄປປັກຢູ່ໃນທະເລ” ມັນກໍຈະຟັງຄວາມທ່ານ

ໜ້າທີ່ຂອງຄົນໃຊ້

- 7 ໃນພວກທ່ານທີ່ມີຂ້ອຍໃຊ້ໂຖນາຫລືລ້ຽງແກະ ເມື່ອຂ້ອຍໃຊ້ນັ້ນກັບມາແຕ່ທົ່ງ ໃຜຈະກ່າວແກ່ຂ້ອຍໃຊ້ນັ້ນວ່າ, “ຈົ່ງເຂົ້າມານັ່ງໂຕະໂລດ”
- 8 ຈະບໍ່ບອກຂ້ອຍໃຊ້ນັ້ນຫລືວ່າ “ຈົ່ງຈັດແຈງໃຫ້ເຮົາກິນແລງແລະຄາດແອວໄວ້ປະຕິບັດເຮົາ ຈົນເຖິງເຮົາກິນແລະດື່ມອີ່ມແລ້ວ ແລະພາຍຫລັງເຈົ້າຈຶ່ງຄອຍກິນແລະດື່ມ”
- 9 ນາຍບໍ່ຕ້ອງຂອບໃຈຕໍ່ຂ້ອຍໃຊ້ນັ້ນດອກຕີ້ ເພາະມັນໄດ້ເຮັດຕາມຄໍາສັ່ງ
- 10 ສໍາລັບພວກທ່ານກໍເຫມືອນກັນນັ້ນແຫລະ, ຄືເມື່ອພວກທ່ານໄດ້ເຮັດຕາມທຸກສິ່ງທີ່ຊົງສັ່ງໄວ້ນັ້ນ ພວກທ່ານຈຶ່ງເວົ້າວ່າ “ພວກຂ້ານ້ອຍເປັນຂ້ອຍໃຊ້ທີ່ບໍ່ມີປໂຍດ ພວກຂ້ານ້ອຍພຽງແຕ່ໄດ້ເຮັດຕາມໜ້າທີ່ຂອງພວກຂ້ານ້ອຍເທົ່ານັ້ນ”

ຊົງໂຜດຄົນຂີ້ທູດສິບຄົນໃຫ້ດີສະອາດ

Jesus Cleanses Ten Lepers

- 11 ເມື່ອພຣະອົງກໍາລັງສະເດັດຂຶ້ນເມືອກຸງເຢຣູຊາເລັມ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດຜ່ານແຂວງຊາມາເຣັງແລະແຂວງຄາລີເລ
- 12 ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດເຂົ້າໄປໃນບ້ານນຶ່ງ ມີຊາຍຂີ້ທູດສິບຄົນມາພົບພຣະອົງຢືນຢູ່ແຕ່ໄກ
- 13 ເຂົາໄດ້ຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, “ເຢຊູ ຜູ້ເປັນອາຈານເຈົ້າເອີຍ, ຂໍເມດຕາພວກຂ້ານ້ອຍແດ່ທ່ອນ”
- 14 ເມື່ອພຣະອົງຊົງເຫັນແລ້ວຈຶ່ງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງໄປສະແດງຕົວຕໍ່ພວກປະໂຮທິດ” ເມື່ອກໍາລັງ ອອກຈາກບ່ອນນັ້ນ ໄປເຂົາກໍດີພຍາດແລ້ວ
- 15 ສ່ວນຄົນນຶ່ງໃນພວກນັ້ນ ເມື່ອເຫັນວ່າຕົວດີພຍາດແລ້ວ ກໍກັບມາກ່າວສັຣເສີນພຣະເຈົ້າດ້ວຍສຽງອັນດັງ
- 16 ແລະຂາບລົງທີ່ພຣະບາດຂອງພຣະເຢຊູ ໂມທະນາພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ ຄົນນັ້ນເປັນໄທຊາມາເຣັງ
- 17 ພຣະເຢຊູຊົງຖາມຜູ້ນັ້ນວ່າ, “ມີສິບຄົນທີ່ດີສະອາດ ບໍ່ແມ່ນຫລື ແຕ່ເກົ່າຄົນນັ້ນຢູ່ໃສ
- 18 ບໍ່ເຫັນຜູ້ໃດກັບມາຖວາຍພຣະກຽດແດ່ພຣະເຈົ້າ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ຄົນຕ່າງຊາດຜູ້ນີ້”
- 19 ແລ້ວພຣະອົງຊົງບອກຜູ້ນັ້ນວ່າ, “ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນໄປເທິນ ຄວາມເຊື່ອຂອງເຈົ້າໄດ້ຊ່ອຍໃຫ້ເຈົ້າດີແລ້ວ”

ການປາກົດແຫ່ງຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ

The coming of the Kingdom

(ປຸກ 6:5-8:22; 19:12-14)

- 20 ເມື່ອພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ທູນຖາມພຣະອົງວ່າ, “ຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຈະມາເຖິງເມື່ອໃດ” ພຣະອົງຊົງຕອບວ່າ, “ຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ມາປາກົດໃຫ້ເຫັນຢ່າງສັງເກດໄດ້
- 21 ແລະເຂົາຈະບໍ່ເວົ້າວ່າ “ເບິ່ງແມ, ຢູ່ທີ່ນີ້ ຫລືຢູ່ທີ່ນັ້ນ” ເພາະເບິ່ງແມ, ຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ຖ້າມາກາງທ່ານທັງຫລາຍ”
- 22 ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບພວກສາວິກວ່າ, “ຄົງຈະມີເວລານຶ່ງ ທີ່ທ່ານທັງຫລາຍຈະປາຖນາເຫັນວັນຂອງບຸດມະນຸດຈັກວັນນຶ່ງ ແຕ່ຈະບໍ່ເຫັນ
- 23 ເຂົາຈະເວົ້າກັບທ່ານທັງຫລາຍວ່າ “ມາເບິ່ງນີ້ແມ” ຫລື “ໄປເບິ່ງພຸ້ນແມ” ແຕ່ຢ່າອອກໄປ ຢ່າຕິດຕາມເຂົາ
- 24 ດ້ວຍວ່າປຽບເຫມືອນຟ້າແມບ ເມື່ອແມບອອກຈາກຟ້າເບື້ອງນຶ່ງ ກໍສ່ອງສວ່າງໄປເຖິງອີກເບື້ອງນຶ່ງ ບຸດມະນຸດກໍຈະເປັນຢ່າງນັ້ນແຫລະ, ໃນວັນຂອງຕົນ
- 25 ກ່ອນນັ້ນຈໍາເປັນທີ່ພຣະອົງຈະຕ້ອງທົນທຸກທໍຣະມານຫລາຍປະການ ແລະຄົນສັມຍນີ້ຈະບໍ່ຍອມຮັບພຣະອົງ
- 26 ເຫດການໃນສັມຍຂອງໂນອາເປັນມາແລ້ວຢ່າງໃດ ໃນສັມຍຂອງບຸດມະນຸດກໍຈະເປັນຢ່າງນັ້ນແຫລະ

- 27 ເຂົາໄດ້ກິນໄດ້ດີ ໄດ້ແຕ່ງງານແລະຍົກໃຫ້ເປັນຜົວເມັງກັນ ຈົນເຖິງວັນທີ່ໂນອາໄດ້ເຂົ້າໄປໃນນາວາ ແລະນໍ້າໄດ້ມາຖ້ວມລ້າງຜານໃຫ້ເຂົາຈົບຫາຍໄປໝົດ
- 28 ໃນສມັຍຂອງໂລດກໍເຫມືອນກັນ ເຂົາໄດ້ກິນໄດ້ດີ ໄດ້ຊີ້ໄດ້ຂາຍ ໄດ້ປູກຝັງໄດ້ກໍ່ສ້າງ
- 29 ແຕ່ໃນວັນທີ່ໂລດໄດ້ອອກໄປຈາກເມືອງໂຊໂດມ ໄຟແລະມາດໄດ້ຕົກຈາກພ້າມາເຜົາຜານໃຫ້ເຂົາຈົບຫາຍໄປໝົດ
- 30 ໃນວັນທີ່ບຸດມະນຸດຈະມາປາກົດກໍຈະເປັນຢ່າງນັ້ນ
- 31 ໃນວັນນັ້ນຄົນທີ່ຢູ່ເທິງຫລັງຄາເຮືອນແລະມີສິ່ງຂອງຢູ່ໃນເຮືອນ ກໍຢ່າລົງມາເພື່ອເກັບເອົາສິ່ງຂອງເຫລົ່ານັ້ນ ແລະຄົນທີ່ຢູ່ທົ່ງນາກໍຢ່າຕ່າວຄືນມາເຫມືອນກັນ
- 32 ຈົ່ງລະນຶກເຖິງພັຣຍາຂອງໂລດເທີນ
- 33 ຜູ້ໃດພາຍາມຮັກສາຊີວິດສໍາລັບຕົນເອງ ຜູ້ນັ້ນຈະເສັງຊີວິດ ແຕ່ຜູ້ໃດຍອມເສັງຊີວິດ ຜູ້ນັ້ນຮັກສາຊີວິດໃຫ້ພົ້ນ
- 34 ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ໃນຄືນວັນນັ້ນຈະມີຊາຍສອງຄົນນອນຢູ່ຕຽງດຽວ ຈະຊົງຮັບຄືນນຶ່ງໄປ ຈະຊົງປະຄືນນຶ່ງໄວ້
- 35 ຈະມີຍິງສອງຄົນກໍາລັງໄມ້ແບ້ງຢູ່ນໍ້າກັນ ຈະຊົງຮັບຄືນນຶ່ງໄປ ຈະຊົງປະຄືນນຶ່ງໄວ້
- 36 [ຈະມີຊາຍສອງຄົນຢູ່ທົ່ງນາ ຈະຊົງຮັບຄືນນຶ່ງໄປ ຈະຊົງປະຄືນນຶ່ງໄວ້]
- 37 ແລ້ວເຂົາຈຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, “ຈະເກີດຂຶ້ນຢູ່ບ່ອນໃດ, ນາຍເອີຍ” ພຣະອົງຊົງຕອບວ່າ, “ຊາກລືບູ່ບ່ອນໃດ ຜູງແຮ້ງກໍຈະຕອມຢູ່ບ່ອນນັ້ນ”

18 ຄໍາອຸປມາເຮືອງຍິງແມ່ຫມ້າຍແລະຕຸລາການ

The Parable of the Widow and the Unjust Judge

- 1 ພຣະອົງຊົງກ່າວຄໍາອຸປມາເຮືອງຍິງໃຫ້ເຂົາຟັງ ເພື່ອສອນເຂົາວ່າຄວນໄຫວ້ວອນຢູ່ສເມີ ບໍ່ໃຫ້ອ່ອນກໍາລັງໃຈ
- 2 ພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ, “ໃນເມືອງນຶ່ງມີຕຸລາການຜູ້ນຶ່ງທີ່ບໍ່ຍໍາເກງພຣະເຈົ້າແລະບໍ່ນັບຖືມະນຸດ
- 3 ໃນເມືອງນັ້ນມີແມ່ໝ້າຍຜູ້ນຶ່ງພົ້ນມາຫາຕຸລາການຜູ້ນັ້ນ ໂດຍເລົ່າວ່າ “ຂໍຕັດສິນດ້ວຍຍຸດຕິທັມ ໃຫ້ຂ້ານ້ອຍພົ້ນຈາກຄວາມຂອງຂ້ານ້ອຍແດ່ທ້ອນ”
- 4 ຝ່າຍຕຸລາການຜູ້ນັ້ນ, ເມື່ອຫົວຫິກໍບໍ່ຍອມເຮັດຕາມ ແຕ່ພາຍລຸນມາທ່ານກໍນຶກໃນໃຈວ່າ “ແມ່ນວ່າເຮົາບໍ່ຍໍາເກງພຣະເຈົ້າແລະບໍ່ນັບຖືມະນຸດກໍດີ
- 5 ແຕ່ເພາະແມ່ໝ້າຍຄົນນີ້ມາກວນໃຈເຮົາ ເຮົາຈະໃຫ້ຄວາມຍຸດຕິທັມແກ່ນາງ ຍ້ານວ່ານາງຈະມາຢູ່ເລື້ອຍ ເຮັດໃຫ້ເຮົາເສັງກໍາລັງໃຈ”
- 6 ແລ້ວອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງຟັງຄໍາທີ່ຕຸລາການຜູ້ບໍ່ຍຸດຕິທັມຄົນນີ້ໄດ້ເວົ້າ
- 7 ຝ່າຍຄົນທັງຫລາຍທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເລືອກໄວ້ ຊຶ່ງຮ້ອງຫາພຣະອົງທັງກາງເວັນແລະກາງຄືນນັ້ນ ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະອົງຈະຊົງຊ້ານານໃນການຂອງເຂົາກໍຕາມ ພຣະອົງຈະບໍ່ຊົງໂຜດຄວາມຍຸດຕິທັມແກ່ເຂົາຫລື
- 8 ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ພຣະອົງຈະຊົງໂຜດຄວາມຍຸດຕິທັມໃຫ້ແກ່ເຂົາໂດຍໄວ ແຕ່ເຖິງປານນັ້ນ ເມື່ອບຸດມະນຸດມາທ່ານຈະພົບຄວາມເຊື່ອຢູ່ໃນໂລກຫລື

ຄໍາອຸປມາເຮືອງຄົນຟາຣີຊາຍແລະຄົນເກັບພາສີ

- 9 ສໍາລັບລາງຄົນທີ່ໄວ້ໃຈໃນຕົນເອງວ່າເປັນຄົນຊອບທັມ ແລະພົ້ນປມາດຄົນອື່ນນັ້ນ ພຣະອົງຊົງກ່າວຄໍາອຸປມາຂໍ້ນີ້ວ່າ,
- 10 “ມີຊາຍສອງຄົນຂຶ້ນໄປໄຫວ້ວອນໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານ ຜູ້ນຶ່ງເປັນຝ່າຍຟາຣີຊາຍແລະຄົນນຶ່ງເປັນຄົນເກັບພາສີ

- 11 ພາຣີຊາຍຄົນນັ້ນຍືນຍົກໃນໃຈຂອງຕົນໄຫວ້ວອນວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະເຈົ້າ, ຂ້າພຣະອົງຂໍໂມທະນາຂອບພຣະຄຸນພຣະອົງ ທີ່ຂ້າພຣະອົງບໍ່ເຫມືອນຄົນອື່ນ ຊຶ່ງເປັນຄົນໂລບ ຄົນບໍ່ຍຸດຕິທັມ ຄົນຫລິ້ນຊູສູ່ຜິວເມັງ ແລະບໍ່ເໝືອນຄົນເກັບພາສີ ຜູ້ນີ້
- 12 ໃນລະຫວ່າງອາທິດນຶ່ງຂ້າພຣະອົງຖືສິນອິດອາຫານສອງເທື່ອ ຂອງທຸກສິ່ງທີ່ຂ້າພຣະອົງຫາມາໄດ້ ຂ້າພຣະອົງແບ່ງເປັນສິບສ່ວນ ຖວາຍນຶ່ງສ່ວນ”
- 13 ສ່ວນຄົນເກັບພາສີຜູ້ນັ້ນຍືນຢູ່ແຕ່ໄກ ບໍ່ທານເງິຍໜ້າເບິ່ງພ້າ ແຕ່ຕີເອິກຂອງຕົນກ່າວວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະເຈົ້າ ຂໍຊົງໂຜດພຣະເມດຕາແກ່ຂ້າພຣະອົງ ຜູ້ເປັນຄົນບາບແດ່ທ້ອນ”
- 14 ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ຄົນນີ້ແຫລະ, ເມື່ອກັບລົງໄປຍັງເຮືອນຂອງຕົນ ກໍຊົງນັບວ່າຊອບທັມຫລາຍກວ່າຄົນອື່ນນັ້ນ ເພາະວ່າທຸກຄົນທີ່ຍົກຕົວຂຶ້ນຈະຖືກຖອນລົງ ແຕ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖອມຕົວລົງຈະຖືກຍົກຂຶ້ນ”

ຊົງອວຍພຣະພອນແກ່ເດັກນ້ອຍ

Jesus Blesses Little Children

(ມທ 19:13-15; ມຣກ 10:13-16)

- 15 ແລ້ວເຖິງແມ່ນພວກລູກອ່ອນນ້ອຍເຂົາກໍໄດ້ອູ້ມມາຫາພຣະອົງ ເພື່ອຈະໃຫ້ພຣະອົງຊົງຢຽດພຣະທັດໃສ່ເຂົາ ແຕ່ເມື່ອພວກສາວິກເຫັນກໍຫ້າມໄວ້
- 16 ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງເອີ້ນເຂົາມາຫາ ແລ້ວຊົງກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງປ່ອຍໃຫ້ເດັກນ້ອຍມາຫາເຮົາ ຢ່າຊູ່ຫ້າມເຂົາ ເພາະວ່າຣາຊແຜ່ນດິນຂອງພຣະເຈົ້າເປັນຂອງຄົນທີ່ເໝືອນເດັກນ້ອຍນີ້ແຫລະ
- 17 ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ຮັບເອົາຣາຊແຜ່ນດິນຂອງພຣະເຈົ້າເໝືອນດັ່ງເດັກນ້ອຍ ຜູ້ນັ້ນຈະເຂົ້າໃນຣາຊແຜ່ນດິນນັ້ນບໍ່ໄດ້ຈັກເທື່ອ”

ເຮືອງເສດຖີໜຸ່ມ

The Rich Ruler

(ມທ 19:16-30; ມຣກ 10:17-31)

- 18 ມີເຈົ້ານາຍຜູ້ນຶ່ງທູນຖາມພຣະອົງວ່າ, “ພຣະອາຈານຜູ້ປະເສີດເອີຍ, ຂ້ານ້ອຍຈະຕ້ອງເຮັດແນວໃດ ຈຶ່ງຈະໄດ້ຮັບຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດມາເປັນມໍຣະດົກ”
- 19 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງເອີ້ນເຮົາວ່າຜູ້ປະເສີດ ບໍ່ມີໃຜປະເສີດ ເວັ້ນແຕ່ພຣະເຈົ້າອົງດຽວເທົ່ານັ້ນ
- 20 ທ່ານຮູ້ຈັກຂັບຍັດແລ້ວຊຶ່ງວ່າ “ຢ່າມິດສາຈານຈາກຜິວເມັງ ຢ່າຂ້າຄົນ ຢ່າລັກຊັບ ຢ່າເປັນພຍານບໍ່ຈົງ ຈຶ່ງນັບຖືບິດາມານດາຂອງຕົນ”
- 21 ຄົນນັ້ນທູນຕອບວ່າ, “ຂໍ້ເຫລົ່ານີ້ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຖືຮັກສາໄວ້ຕັ້ງແຕ່ເປັນເດັກນ້ອຍມາ”
- 22 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຊົງກ່າວແກ່ຄົນນັ້ນວ່າ, “ທ່ານຍັງຂາດສິ່ງນຶ່ງ ຄືຈົ່ງໄປຂາຍບັນດາສິ່ງຂອງຊຶ່ງທ່ານມີຢູ່ແຈກທານແກ່ຄົນອະນາຖາ ແລ້ວທ່ານຈະມີຂັບສົມບັດໃນສວັນ ແລະຈົ່ງຕາມເຮົາມາເສັ້ງ”
- 23 ແຕ່ເມື່ອໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນ, ຄົນນັ້ນກໍທຸກໜັກໃຈຫລາຍ ເພາະວ່າຕົນເປັນຄົນຮັ່ງມີຫລາຍ
- 24 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງເຫັນຄົນນັ້ນມີອາການດັ່ງກ່າວພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ, “ທີ່ຄົນຮັ່ງມີຈະເຂົ້າໃນຣາຊແຜ່ນດິນຂອງພຣະເຈົ້າກໍຍາກແທ້ໝໍ້
- 25 ເພາະວ່າໂຕໂອດໂອຈະລອດຮູ້ເຂັມ ກໍ່ງ່າຍກວ່າຄົນຮັ່ງມີຈະເຂົ້າໄປໃນຣາຊແຜ່ນດິນຂອງພຣະເຈົ້າ”
- 26 ຝ່າຍຄົນທັງຫລາຍທີ່ໄດ້ຍິນຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ຖ້າດັ່ງນັ້ນໃຜຈະລອດພົ້ນໄດ້”
- 27 ແຕ່ພຣະອົງຊົງຕອບວ່າ, “ສິ່ງທີ່ມະນຸດເຮັດບໍ່ໄດ້ ຝ່າຍພຣະເຈົ້າຊົງເຮັດໄດ້”

- 28 ເປໂຕຈຶ່ງທູນວ່າ, “ເບິ່ງແມ, ຂ້ານ້ອຍທັງຫລາຍໄດ້ສລະຍ້າວເຮືອນຂອງພວກຂ້ານ້ອຍຕິດຕາມທ່ານມາ”
- 29 ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດໄດ້ສລະຍ້າວເຮືອນ ເມັງ ອ້າຍນ້ອງ ພໍ່ແມ່ ຫລືລູກເຕົ້າ ເພາະເຫັນແກ່ຮາຊແຜ່ນດິນຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວ
- 30 ໃນໂລກນີ້ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບຕອບແທນຫລາຍທີ່ ແລະໃນໂລກໜ້າຈະໄດ້ຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດ”

ຊົງທຳນວາຍເຖິງການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງເປັນຄັ້ງທີສາມ

A Third Time Jesus Foretells His Death and Resurrection

(ມທ 20:17-19; ມຣກ 10:32-34)

- 31 ພຣະອົງຊົງພາພວກສິບສອງຄົນໄປ ແລ້ວຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ເບິ່ງແມ, ພວກເຮົາກຳລັງຂຶ້ນເມືອງກູງເຢຣູຊາເລັມ ແລະສິ່ງສາຣະພັດຊຶ່ງພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມໄດ້ຂຽນໄວ້ເຖິງບຸດມະນຸດຈະສຳເຣັດ
- 32 ດ້ວຍວ່າເຂົາຈະມອບບຸດມະນຸດໄວ້ກັບຄົນຕ່າງຊາດ ແລະເຂົາຈະເຍາະເຍີ້ຍທ່ານ ຈະກ່າວຄວາມຫຍາບຊ້າແລະຖິ້ມນ້ຳລາຍໃສ່ທ່ານ
- 33 ເຂົາຈະຂຽນຕີແລະຂ້າທ່ານເສັງ ແລ້ວໃນວັນຖ້ວນສາມທ່ານຈະຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ເປັນຄົນມາໃໝ່”
- 34 ຝ່າຍພວກສາວິກບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນຈັກຂໍ້ ແລະຄຳນັ້ນກໍຖືກຊົງອັດບັງໄວ້ຈາກເຂົາ ແລະເຂົາຈຶ່ງບໍ່ຮູ້ເນື້ອຄວາມທີ່ຊົງກ່າວນັ້ນ

ຊົງໂຜດຄົນຕາບອດໃກ້ເມືອງເຢຣີໂກ

Jesus Heals a Blind Beggar Near Jericho

(ມທ 20:29-34; ມຣກ 10:46-52)

- 35 ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດມາໃກ້ເມືອງເຢຣີໂກ ມີຄົນຕາບອດຜູ້ນຶ່ງນຶ່ງຂໍທານຢູ່ແຄມທາງ
- 36 ເມື່ອຜູ້ນັ້ນໄດ້ຍິນສຽງປະຊາຊົນຢ່າງກາຍໄປ ກໍຖາມວ່າແມ່ນເຮື່ອງອັນໃດ
- 37 ເຂົາຈຶ່ງບອກວ່າ ແມ່ນເຢຊູໄທນາຊາເຣັດຜ່ານກາຍໄປ
- 38 ຄົນຕາບອດນັ້ນໄດ້ຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, “ເຢຊູບຸດດາວິດເອີຍ, ຂໍຈົ່ງເມດຕາຂ້ານ້ອຍແດ່ທ້ອນ”
- 39 ຄົນທີ່ຢ່າງໄປກ່ອນຈຶ່ງຫ້າມໃຫ້ມິດຢູ່ ແຕ່ຜູ້ນັ້ນຊ້ຳຮ້ອງແຮງຂຶ້ນວ່າ, “ບຸດດາວິດເອີຍ, ຂໍຈົ່ງເມດຕາຂ້ານ້ອຍແດ່ທ້ອນ”
- 40 ພຣະເຢຊູຊົງຢຸດຢູ່ສັ່ງເຂົາໃຫ້ພາກຄົນຕາບອດມາຫາພຣະອົງ ແລະເມື່ອເຂົ້າມາໃກ້ ພຣະອົງຊົງຖາມຜູ້ນັ້ນວ່າ,
- 41 “ເຈົ້າຢາກໃຫ້ເຮົາເຣັດຫຍັງໃຫ້ເຈົ້າ” ຜູ້ນັ້ນທູນຕອບວ່າ, “ທ່ານເອີຍ, ຂໍໂຜດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍເຫັນຮຸ່ງແດ່ທ້ອນ”
- 42 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວແກ່ຄົນຕາບອດນັ້ນວ່າ, “ຈົ່ງເຫັນຮຸ່ງສາ ຄວາມເຊື່ອຂອງເຈົ້າໄດ້ຊ່ອຍໃຫ້ເຈົ້າດີປົກກະຕິແລ້ວ”
- 43 ໃນທັນໃດນັ້ນຜູ້ນັ້ນກໍໄດ້ເຫັນຮຸ່ງ ຈຶ່ງໄດ້ຕິດຕາມພຣະອົງໄປ ແລະຖວາຍສາທຸກການແດ່ພຣະເຈົ້າ ເມື່ອຄົນທັງປວງໄດ້ເຫັນຢ່າງນັ້ນກໍພາກັນສັຣເສີນພຣະເຈົ້າ

19 ພຣະເຢຊູກັບຊັກຂາຍ

Jesus and Zacchaeus

- 1 ຝ່າຍພຣະເຢຊູສະເດັດເຂົ້າໄປໃນເມືອງເຢຣີໂກ ແລະຊົງຜ່ານເມືອງນັ້ນໄປ
- 2 ແລະເບິ່ງແມ, ມີຊາຍຄົນນຶ່ງຊື່ ຊັກຂາຍ ເປັນນາຍດ່ານພາສີແລະເປັນຄົນຮັ່ງມີ
- 3 ຊັກຂາຍພຍາຍາມຈະໄດ້ເຫັນພຣະເຢຊູວ່າເປັນຄົນແນວໃດ ແຕ່ເຫັນບໍ່ໄດ້ເພາະຄົນໜາແໜ້ນ ດ້ວຍວ່າຕົນເປັນຄົນເຕັ້ງ
- 4 ຊັກຂາຍຈຶ່ງແລ່ນລັດໜ້າໄປຂຶ້ນຕົ້ນຊຸກະໂມຣເພື່ອຈະໄດ້ເຫັນພຣະອົງ ເພາະພຣະອົງກຳລັງຈະສະເດັດໄປທາງນັ້ນ

- 5 ເມື່ອພຣະເຢຊູສະເດັດມາເຖິງບ່ອນນັ້ນ ພຣະອົງຊົງແຫງນພຣະພັກເບິ່ງຊັກຂາຍ ຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ, “ຊັກຂາຍເອີຍ, ຈຶ່ງຮີບລົງມາ ເພາະວ່າວັນນີ້ເຮົາຈະຕ້ອງພັກຢູ່ໃນເຮືອນຂອງທ່ານ”
- 6 ຊັກຂາຍກໍຮີບລົງມາແລະຕ້ອນຮັບພຣະອົງດ້ວຍຄວາມຍິນດີ
- 7 ເມື່ອຄົນທັງປວງໄດ້ເຫັນດັ່ງນັ້ນກໍພາກັນຈົມວ່າ, “ເປັນຫຍັງໜໍ, ທ່ານຜູ້ນີ້ຈຶ່ງເຂົ້າໄປພັກຢູ່ກັບຄົນນອກສິນທັມ”
- 8 ສ່ວນຊັກຂາຍກໍຍິນຂຶ້ນທູນພຣະອົງວ່າ, “ເບິ່ງແມ່ ນາຍເອີຍ, ເຂົ້າຂອງຂອງຂ້າໜ້ອຍ ຂ້າໜ້ອຍກໍຍອມສົ່ງຄືນໃຫ້ແກ່ຄົນຍາກຈົນເຄິ່ງນຶ່ງ ແລະຖ້າຂ້າໜ້ອຍໄດ້ສົ່ງໂກງເອົາຂອງຂອງຜູ້ໃດ ຂ້າໜ້ອຍກໍຍອມສົ່ງຄືນໃຫ້ສິ່ງທີ່”
- 9 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວວ່າ, “ວັນນີ້ຄວາມພື້ນໄດ້ມາເຖິງເຮືອນຫລັງນີ້ ເພາະຄົນນີ້ເປັນລູກຫລານຂອງອັບຣາຮາມເໝືອນກັນ
- 10 ດ້ວຍວ່າບຸດມະນຸດໄດ້ມາເພື່ອຈະຊອກຫາແລະໂຜດເອົາຜູ້ທີ່ຫລົງເສັງໄປແລ້ວນັ້ນໃຫ້ລອດພື້ນ”

ຄໍາອຸປະມາເລື່ອງເງິນມະນາ

The Parable of the Ten Pounds

(ມທ 25:14-30)

- 11 ເມື່ອຄົນທັງປວງໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົງຊົງກ່າວຄໍາອຸປະມາໃຫ້ເຂົາຟັງຕື່ມຂຶ້ນ ເພາະພຣະອົງສະເດັດມາໃກ້ກຸງເຢຣູຊາເລັມແລ້ວ ແລະເພາະເຂົາຄິດວ່າຮາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຈະປາກົດໃນໄວງນັ້ນ
- 12 ເຫດສັນນັ້ນພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ, “ມີເຈົ້ານາຍຜູ້ນຶ່ງອອກໄປປະເທດໂກ ເພື່ອໄປຮັບເອົາຮາຊແຜ່ນດິນອັນນຶ່ງສໍາລັບຕົນແລ້ວຈຶ່ງກັບຄືນມາ
- 13 ກ່ອນອອກໄປທ່ານໄດ້ເອີ້ນຂ້ອຍໃຊ້ຂອງຕົນສິບຄືນມາຫາ ແລ້ວມອບເງິນສິບມະນາໃຫ້ເຂົາແລະສັ່ງວ່າ “ຈຶ່ງເອົາເງິນນີ້ໄປເປັນທຶນຄ້າຂາຍຈົນກວ່າເຮົາຈະກັບມາ”
- 14 ແຕ່ພົລເມືອງຊຶ່ງທ່ານຜູ້ນັ້ນຈຶ່ງໃຊ້ຄຸນະທູດຕາມໄປທູນວ່າ, “ເຮົາບໍ່ຢາກໃຫ້ທ່ານຜູ້ນີ້ປົກຄອງພວກເຮົາ”
- 15 ເມື່ອທ່ານໄດ້ຮັບອໍານາດຄອງແຜ່ນດິນກັບມາແລ້ວ ທ່ານຈຶ່ງເອີ້ນພວກຂ້ອຍໃຊ້ທີ່ທ່ານໄດ້ໃຫ້ເງິນໄວ້ນັ້ນມາ ເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ວ່າເຂົາທຸກຄົນຄ້າໄດ້ກໍາໄລຫລາຍໜ້ອຍເທົ່າໃດ
- 16 ຜູ້ທີ່ນຶ່ງເຂົ້າມາທູນວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ເງິນມະນານຶ່ງຂອງທ່ານໄດ້ກໍາໄລສິບມະນາ”
- 17 ທ່ານຈຶ່ງກ່າວກັບຜູ້ນັ້ນວ່າ, “ດີແລ້ວ, ເຈົ້າເປັນຂ້ອຍໃຊ້ທີ່ດີ ເພາະເຈົ້າສັດຊີ້ໃນຂອງເລັກນ້ອຍ ເຈົ້າຈຶ່ງມີອໍານາດປົກຄອງໄດ້ສິບຫົວເມືອງ”
- 18 ຜູ້ທີ່ສອງມາທູນວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ເງິນມະນານຶ່ງຂອງທ່ານໄດ້ກໍາໄລຫ້າມະນາ”
- 19 ທ່ານໄດ້ເວົ້າກັບຜູ້ນັ້ນເຫມືອນກັນວ່າ, “ເຈົ້າຈຶ່ງປົກຄອງໄດ້ຫ້າຫົວເມືອງ”
- 20 ອີກຄົນນຶ່ງມາທູນວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ນີ້ແຫລະ, ເງິນມະນານຶ່ງຂອງທ່ານ ຂ້າໜ້ອຍໄດ້ເອົາຜ້າຫໍ່ມັງນໄວ້
- 21 ເພາະຂ້າໜ້ອຍຍ້ານທ່ານ ດ້ວຍວ່າທ່ານເປັນຄົນເຄັ່ງຄັດ ທ່ານເຄີຍເກັບເອົາອັນທີ່ທ່ານບໍ່ວາງລົງ ແລະເຄີຍກຸ່ງອັນທີ່ທ່ານບໍ່ໄດ້ຫວ່ານ”
- 22 ທ່ານຈຶ່ງຕອບຜູ້ນັ້ນວ່າ, “ອ້າຍຂ້ອຍໃຊ້ຜູ້ຊົ່ວເຮີຍ, ເຮົາຈະລົງໂທດດ້ວຍຄໍາປາກຂອງໂຕເອງ ໂຕຮູ້ຫລືວ່າ ເຮົາເປັນຜູ້ເຄັ່ງຄັດ ເຄີຍເກັບເອົາອັນທີ່ເຮົາບໍ່ໄດ້ວາງລົງ ແລະກຸ່ງອັນທີ່ເຮົາບໍ່ໄດ້ຫວ່ານ
- 23 ແຕ່ເປັນເພາະດ້ວຍເຫດໃດໂຕຈຶ່ງບໍ່ຝາກເງິນຂອງເຮົາໄວ້ທີ່ທະນາຄານ ແລະເມື່ອເຮົາກັບມາແລ້ວຈະໄດ້ຖອນເງິນຂອງເຮົາຄືນພ້ອມກັບດອກເບັ້ງ”
- 24 ແລ້ວທ່ານໄດ້ສັ່ງຄົນທີ່ຍືນຍູ້ທັນວ່າ “ຈຶ່ງຍົກເງິນມະນານຶ່ງນັ້ນໄປຈາກມັນເສັງ ເອົາໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ມີສິບມະນາ”
- 25 (ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຕອບວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ຜູ້ນັ້ນມີສິບມະນາແລ້ວ)

- 26 ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ທຸກຄົນທີ່ມີຢູ່ແລ້ວຈະຊົງເພີ່ມເຕີມ ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນອີກ ແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີເຖິງແມ່ນວ່າສິ່ງທີ່ຕົນມີຢູ່ນັ້ນ ຈະຊົງຍົກໄປຈາກຕົນເລີຍ
- 27 ຝ່າຍພວກສັດຕູຂອງເຮົາທີ່ບໍ່ຢາກໃຫ້ເຮົາປົກຄອງເຂົານັ້ນ ຈົ່ງພາເຂົາມາທີ່ນີ້ແລະຂ້າເຂົາເສັງຕໍ່ໜ້າເຮົາ”

ສະເດັດເຂົ້າກຸງຢ່າງມີຊັບ

Jesus' Triumphant Entry into Jerusalem
(ມທ 21:1-11; ມຮກ 11:1-11; ຢຮ 12:12-19)

- 28 ເມື່ອຊົງກ່າວຄໍາເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດໄປກ່ອນໜ້າເຂົາ ຂຶ້ນເມືອງກຸງເຢຣູຊາເລັມ
- 29 ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດມາໃກ້ບ້ານເບັດຟາເຄແລະບ້ານເບັດທາເນັງ ເຖິງພູທີ່ເອີ້ນວ່າພູໝາກກອກເທດ ພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຊ້ສາວົກສອງຄົນໄປ
- 30 ໂດຍຊົງສັ່ງວ່າ, “ຈົ່ງເຂົ້າໄປໃນບ້ານທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າ ເມື່ອເຂົ້າໄປເຖິງແລ້ວຈະພົບລິ້ນອຍໂຕນຶ່ງຜູກຢູ່ ທີ່ຍັງບໍ່ມີໃຜຂຶ້ນຂີ່ຈັກ ເທື່ອ ຈົ່ງແກ້ມັນຈູງມາທີ່ນີ້
- 31 ຖ້າມີໃຜຖາມວ່າ “ແກ້ມັນເຮັດຫຍັງ” ຈົ່ງຕອບຢ່າງນີ້ວ່າ “ນາຍຕ້ອງການ”
- 32 ສາວົກທີ່ຖືກຮັບໃຊ້ໄປນັ້ນ ໄດ້ພົບເໝືອນກັບພຣະອົງໄດ້ຊົງກ່າວແກ່ເຂົາແລ້ວ
- 33 ເມື່ອເຂົາກຳລັງແກ້ລິ້ນອຍນັ້ນ ພວກເຈົ້າຂອງໄດ້ຖາມວ່າ, “ເປັນຫຍັງຈຶ່ງແກ້ລິ້ນນັ້ນ”
- 34 ເຂົາຕອບວ່າ, “ນາຍຕ້ອງການ”
- 35 ແລ້ວເຂົາໄດ້ຈູງລິ້ນມາເຖິງພຣະເຢຊູ ແລະເອົາເສື້ອຜ້າຂອງເຂົາປູຫລັງມັນ ຈຶ່ງອັນເຊີນພຣະອົງຂຶ້ນປະທັບ
- 36 ເມື່ອພຣະອົງກຳລັງສະເດັດໄປ ເຂົາໄດ້ເອົາເສື້ອຜ້າປູລົງຕາມຫີນທາງ
- 37 ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດມາໃກ້ບ່ອນຈະລົງຈາກພູໝາກກອກເທດ ພວກລູກສິດທັງໝົດກໍຕັ້ງຕົ້ນຊົມຂຶ້ນຍິນດີສັດເສີນ ພຣະເຈົ້າດ້ວຍສູງດັງ ເພາະການອິດທິຣິດທັງປວງທີ່ເຂົາໄດ້ເຫັນນັ້ນ
- 38 ໂດຍເວົ້າວ່າ, “ຂໍໃຫ້ພຣະມະຫາກະສັດຜູ້ທີ່ສະເດັດມາ ໃນພຣະນາມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈົ່ງຊົງພຣະຈະເຣີນ ຈົ່ງມີສັນຕິສຸກໃນສະໄໝ ແລະມີພຣະຮັສມີໃນທີ່ສູງສຸດ”
- 39 ຝ່າຍພວກຟາຣີຊາຍໃນພູປະຊາຊົນນັ້ນໄດ້ທູນພຣະອົງວ່າ, “ອາຈານເອີຍ, ຈົ່ງຫ້າມພວກສາວົກຂອງທ່ານແດ່”
- 40 ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ຖ້າຄົນເຫລົ່ານີ້ມີດເສັງ ກ້ອນຫີນທັງຫລາຍກໍຈະຮ້ອງຂຶ້ນ”

Jesus Weeps over Jerusalem

- 41 ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດມາໃກ້ແລະເຫັນກຸງແລ້ວ ກໍຊົງພຣະກັນແສງເພາະສົງສານກຸງນັ້ນ
- 42 ໂດຍຊົງກ່າວວ່າ, “ໂອ ເຢຣູຊາເລັມ, ໃນວັນນີ້ ຖ້າເຈົ້າເອງໄດ້ຮູ້ເຖິງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສັນຕິສຸກ ແຕ່ວ່າບັດນີ້ສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ບັງລັບໄວ້ຈາກຕາເຈົ້າແລ້ວ
- 43 ດ້ວຍວ່າເວລາຈະມາເຖິງເຈົ້າ ເມື່ອສັດຕູຂອງເຈົ້າຈະຊຸດຄູອ້ອມເຈົ້າແລະຈະຕັ້ນເຈົ້າໄວ້ທຸກດ້ານ
- 44 ແລ້ວເຂົາຈະທຳລາຍເຈົ້າກັບບັນດາລູກທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ນຳເຈົ້າໃຫ້ລົງພຽງດິນ ແລະເຂົາຈະປະໃຫ້ກ້ອນຫີນຊ້ອນທັບກັນໄວ້ພາຍໃນເຈົ້າ ເພາະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮູ້ເວລາຂອງການຊົງຢູ່ມຢາມເຈົ້າ”

ຊົງຂໍຮະບໍຣິເວນພຣະວິຫານ

Jesus Cleanses the Temple
(ມທ 21:12-17; ມຮກ 11:15-19; ຢຮ 2:12-25)

- 45 ຝ່າຍພຣະອົງໄດ້ສະເດັດເຂົ້າໄປໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານ ແລ້ວຊົງຕັ້ງຕົ້ນຂັບໄລ່ບັນດາຜູ້ຂີ້ຂາຍຢູ່ທີ່ນັ້ນ
- 46 ໂດຍຊົງບອກເຂົາວ່າ, “ມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄັມພີວ່າ “ວິຫານຂອງເຮົາຈະເປັນສະຖານທີ່ໄຫວ້

- ວອນ” ແຕ່ຝ່າຍພວກເຈົ້າມາເຮັດໃຫ້ເປັນ “ຖ້ຳຂອງໂຈນ”
- 47 ແລະພຣະອົງຊົງສັ່ງສອນຢູ່ໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານທຸກວັນໆ ແຕ່ພວກປະໂຮທິດຕິນໃຫຍ່ແລະພວກນັກທັມ ກັບທັງພົລເມືອງຜູ້ສຳຄັນໄດ້ພຍາຍາມຈະຂ້າພຣະອົງເສັ້ງ
- 48 ແຕ່ເຂົາບໍ່ໄດ້ພົບຊ່ອງທາງທີ່ຈະເຮັດໄດ້ ເພາະບັນດາພົລເມືອງກໍຕິດພັນກັບພຣະອົງແລະເອົາໃຈໃສ່ຟັງຄຳສອນຂອງພຣະອົງ

20 ບັນຫາເຮືອງສິດອຳນາດຂອງພຣະເຢຊູ

The Authority of Jesus Questioned

(ມທ 21:23-27; ມຣກ 11:27-33)

- 1 ວັນນຶ່ງ, ເມື່ອພຣະເຢຊູກຳລັງຊົງສັ່ງສອນພົລເມືອງແລະປະກາດຂ່າວປະເສີດໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານ ມີພວກປະໂຮທິດຕິນໃຫຍ່ ກັບພວກນັກທັມ ແລະພວກເຖົ້າແກ່ໄດ້ມາຫາພຣະອົງ
- 2 ທູນວ່າ, “ຈົ່ງບອກພວກເຮົາວ່າ ເຈົ້າມີສິດອັນໃດຈຶ່ງໄດ້ເຮັດການເຫລົ່ານີ້ ແມ່ນໃຜໃຫ້ສິດນີ້ແກ່ເຈົ້າ”
- 3 ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ຝ່າຍເຮົາຈະຖາມທ່ານທັງຫລາຍຈັກຂໍ້ນຶ່ງເໝືອນກັນ ຈົ່ງບອກເຮົາເທາະວ່າ
- 4 “ບັບຕິສະມາຂອງໂຢຮັນນັ້ນມາຈາກສວັນຫລືມາຈາກມະນຸດ”
- 5 ເຂົາຈຶ່ງປຶກສາກັນວ່າ, “ຖ້າພວກເຮົາຈະຕອບວ່າ “ມາຈາກສວັນ” ມັນຄົງຈະຖາມເຮົາວ່າ “ດ້ວຍເຫດໃດພວກທ່ານບໍ່ເຊື່ອໂຢຮັນນັ້ນ”
- 6 ແລະຖ້າພວກເຮົາຈະວ່າ “ມາຈາກມະນຸດ” ຄົນທັງປວງກໍຈະຄວາງກ້ອນຫີນໃສ່ພວກເຮົາ ເພາະເຂົາທັງຫລາຍເຊື່ອພື້ນວ່າ ໂຢຮັນເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມ”
- 7 ເຂົາຈຶ່ງທູນຕອບວ່າ, “ບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າມາຈາກໃສ”
- 8 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ຝ່າຍເຮົາຈະບໍ່ບອກພວກທ່ານເໝືອນກັນວ່າ ເຮົາເຮັດການນີ້ດ້ວຍສິດອັນໃດ”

ຄຳອຸປະມາເຮືອງສວນອະງຸ່ນແລະຄົນເຊົ່າ

The Parable of the Wicked Tenants

(ມທ 21:33-46; ມຣກ 12:1-12)

- 9 ຝ່າຍພຣະອົງຕັ້ງຕົ້ນຊົງກ່າວຄຳອຸປະມາໃຫ້ພົລເມືອງຟັງວ່າ, “ມີຊາຍຄົນນຶ່ງໄດ້ເຮັດສວນອະງຸ່ນແລະໃຫ້ຊາວສວນເຊົ່າແລ້ວກໍອອກໄປຕ່າງປະເທດເປັນເວລາຊ້ານານ
- 10 ເມື່ອເຖິງເວລາກຳນົດແລ້ວທ່ານຈຶ່ງໃຊ້ຂ້ອຍຜູ້ນຶ່ງມາຫາພວກເຊົ່າສວນນັ້ນ ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ເອົາຜົນອະງຸ່ນສ່ວນນຶ່ງໃຫ້ແກ່ຂ້ອຍໃຊ້ນັ້ນ ແຕ່ຝ່າຍພວກເຊົ່າສວນນັ້ນໄດ້ຂຽນຕີຂ້ອຍໃຊ້ຄົນນັ້ນແລະໄລ່ໃຫ້ກັບໄປມີເປົ່າ
- 11 ແລ້ວເຈົ້າຂອງສວນຈຶ່ງໃຫ້ຂ້ອຍໃຊ້ຜູ້ນຶ່ງໄປອີກ ແຕ່ພວກເຊົ່າສວນໄດ້ຂຽນຕີຂ້ອຍໃຊ້ຜູ້ນັ້ນ ແລະເຮັດໃຫ້ມັນຖືກການອັບອາຍຂາຍໜ້າ ແລ້ວໄລ່ໃຫ້ມັນໄປມີເປົ່າ
- 12 ແລ້ວເຈົ້າຂອງສວນໄດ້ໃຊ້ຄົນທີສາມໄປແລະພວກເຊົ່າສວນກໍໄດ້ທຸບຕີຈົນບາດເຈັບແລ້ວໂຍນຖິ້ມນອກສວນ
- 13 ຝ່າຍເຈົ້າຂອງສວນອະງຸ່ນຈຶ່ງເວົ້າວ່າ “ເຮົາຈະເຮັດແນວໃດໜີ ເຮົາຈະໃຊ້ລູກທີ່ຮັກຂອງເຮົາໄປ ເມື່ອພວກເຊົ່າສວນເຫັນບາງທີ່ເຂົາຈະນັບຖື”
- 14 ແຕ່ເມື່ອພວກເຊົ່າສວນເຫັນລູກນັ້ນເຂົາກໍປຶກສາກັນວ່າ “ຜູ້ນີ້ແຫລະ, ເປັນເຈົ້າມໍຣະດົກ ຈຶ່ງຂ້າມັນເສັ້ງເພື່ອມໍຣະດົກຈະຕົກມາເປັນຂອງເຮົາ”
- 15 ເຂົາຈຶ່ງພາກັນຖິ້ມລູກນັ້ນອອກນອກສວນແລະຂ້າເສັ້ງ ເຫດສັນນັ້ນເຈົ້າຂອງສວນຈະເຮັດຢ່າງໃດກັບຄົນເຫລົ່ານັ້ນ

- 16 ທ່ານຈະມາຂ້າຄົນເຊົ້າສວນເຫລົ່ານັ້ນເສັ້ງ ແລະຈະເອົາສວນອະງຸ່ນນັ້ນໃຫ້ຜູ້ອື່ນເຊົ້າ” ເມື່ອເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນແລ້ວກໍເວົ້າວ່າ, “ຢ່າໃຫ້ເກີດເປັນຢ່າງນັ້ນເທາະ”
- 17 ຝ່າຍພຣະອົງຊົງເພິ່ງເບິ່ງເຂົາແລ້ວຊົງກ່າວວ່າ, “ເຫດສັນນັ້ນຄຳທີ່ຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄັມພິຈະໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ ຊຶ່ງວ່າ, “ຫົນຫີນາຍຊ່າງໄດ້ຖອດຖິ້ມເສັ້ງ ຫົນນັ້ນແຫລະ, ໄດ້ກາຍເປັນຫົນເສົາເອກແລ້ວ”
- 18 ຜູ້ໃດລົ້ມທັບຫົນນີ້ ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງແຕກຫັກໄປ ແຕ່ຫົນນັ້ນຈະຕົກທັບຜູ້ໃດ ຜູ້ນັ້ນຈະແຫລກໝຸ່ນໄປ”
- 19 ຝ່າຍພວກນັກທັມແລະພວກປະໂຮທິດຕິນໃຫຍ່ຮູ້ຢູ່ວ່າ ພຣະອົງຊົງກ່າວຄຳອຸປະມານນັ້ນຕໍ່ສູ້ພວກເຂົາ ເຂົາຈຶ່ງພຍາຍາມຈະຈັບພຣະອົງໃນເວລານັ້ນ ແຕ່ເຂົາກໍຍ້ານພິລເມືອງ

ບັນຫາເລື່ອງການເສັ້ງສ່ວຍ

The Question about Paying Taxes

(ມທ 22:15-22; ມຮກ 12:13-17)

- 20 ເຂົາຈຶ່ງຕິດຕາມເບິ່ງພຣະອົງ ແລະໃຊ້ຄົນສອດແນມໃຫ້ປອມຕົວເໝືອນເປັນຄົນສັດຊື່ ເພື່ອຫວັງຈະຈັບຜິດໃນຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະອົງ ເພື່ອຈະມອບພຣະອົງໄວ້ໃນອຳນາດແລະອາດຍາສິດຂອງຜູ້ປົກຄອງ
- 21 ຄົນພວກນັ້ນຈຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, “ອາຈານເອີຍ, ພວກຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຢູ່ວ່າ ທ່ານກ່າວແລະສັ່ງສອນລ້ວນແຕ່ຄວາມຈິງ ແລະບໍ່ເລືອກໜ້າຜູ້ໃດ ແຕ່ໄດ້ສັ່ງສອນໃນທາງຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງສັດຊື່
- 22 ການທີ່ພວກຂ້າພະເຈົ້າຈະເສັ້ງສ່ວຍໃຫ້ແກ່ກາຍຂານັ້ນລົມຄວນຫລືບໍ່”
- 23 ຝ່າຍພຣະອົງຊົງຊອດຮູ້ກິນອຸບາຍຂອງເຂົາຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ,
- 24 “ຈຶ່ງເອົາເງິນຫລຽນເດນາຣີອັນນຶ່ງມາໃຫ້ເຮົາເບິ່ງ ຮູບແລະຄຳຈາຣີກນີ້ເປັນຂອງໃຜ” ເຂົາທູນຕອບວ່າ, “ເປັນຂອງກາຍຊາ”
- 25 ແລ້ວພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ສັນນັ້ນສິ່ງທີ່ເປັນຂອງກາຍຊາ ຈຶ່ງຄົນຖວາຍແກ່ກາຍຊາ ແລະສິ່ງທີ່ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ ຈຶ່ງຄົນຖວາຍແກ່ພຣະເຈົ້າ”
- 26 ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຈັບຜິດໃນຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະອົງຕໍ່ໜ້າພິລເມືອງບໍ່ໄດ້ ແລະເຂົາກໍປລາດໃຈໃນຄຳຕອບຂອງພຣະອົງ ຈຶ່ງພາກັນມົດຢູ່

ບັນຫາເລື່ອງການຄົນມາຈາກຕາຍ

The Question about the Resurrection

(ມທ 22:23-33; ມຮກ 12:18-27)

- 27 ຍັງມີລາງຄົນໃນພວກຊາດູກາຍມາຫາພຣະອົງ ແມ່ນພວກນີ້ທີ່ຖືວ່າບໍ່ມີການຄົນມາຈາກຕາຍ
- 28 ເຂົາທູນຖາມພຣະອົງວ່າ, “ອາຈານເອີຍ, ໂມເຊໄດ້ຂຽນສັ່ງພວກເຮົາໄວ້ວ່າ “ຖ້າອ້າຍຂອງຊາຍຜູ້ນຶ່ງຕາຍ ປະພັຣຍາໄວ້ແຕ່ບໍ່ມີລູກ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຮັບເອົາເອື້ອຍໃໝ່ໄວ້ເປັນພັຣຍາ ເພື່ອສືບເຊື້ອສາຍອ້າຍຂອງຕົນ”
- 29 ອັນນຶ່ງ, ມີເຈັດຊາຍອ້າຍນ້ອງນຳກັນ ອ້າຍກົກເອົາເມັງ ແລ້ວຕາຍໄປເມື່ອຍັງບໍ່ມີລູກ
- 30 ແລະຜູ້ຖ້ວນສອງ
- 31 ກັບທັງຜູ້ຖ້ວນສາມໄດ້ເອົາຍິງນັ້ນ ທັງເຈັດຄົນກໍເໝືອນກັນໄດ້ຕາຍໄປເມື່ອຍັງບໍ່ມີລູກ
- 32 ພາຍຫລັງຍິງນັ້ນກໍຕາຍເໝືອນກັນ
- 33 ສັນນັ້ນໃນວັນຄົນມາຈາກຕາຍ ຍິງນັ້ນຈະເປັນເມັງຂອງຜູ້ໃດ ດ້ວຍວ່ານາງໄດ້ເປັນເມັງຂອງຊາຍທັງເຈັດຄົນແລ້ວ”
- 34 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ຄົນຝ່າຍໂລກນີ້ເຄີຍແຕ່ງງານແລະຍົກໃຫ້ເປັນຜົວເມັງກັນ

- 35 ແຕ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຊົງຖືວ່າສົມຄວນຈະເຖິງໂລກໜ້າ ແລະຈະເຖິງການຄົນມາຈາກຕາຍ ບໍ່ມີການແຕ່ງງານຫລືການຍົກໃຫ້ເປັນຜົວເມັງກັນ
- 36 ດ້ວຍວ່າເຂົາຈະຕາຍບໍ່ໄດ້ອີກ ເພາະເຂົາສເມີເທວະດາແລະເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ເປັນຄົນສົມກັບການຄົນມາຈາກຕາຍ
- 37 ແຕ່ທີ່ຄົນຕາຍຈະຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ເປັນຄົນມານັ້ນ ໂມເຊກໍຍັງໄດ້ສະແດງໃນເລື່ອງພູມໄມ້ ຄືໄດ້ເອີ້ນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າຊົງເປັນ “ພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ ພຣະເຈົ້າຂອງອີຊາກ ແລະພຣະເຈົ້າຂອງຢາໂຄບ”
- 38 ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງຄົນຕາຍ ແຕ່ຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງຄົນເປັນ ດ້ວຍວ່າຈຳເພາະພຣະເຈົ້າຄົນທຸກຄົນຍັງເປັນຢູ່”
- 39 ນັກທັມລາງຄົນຈຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, “ອາຈານເອີຍ, ທ່ານເວົ້າຖືກແລ້ວ”
- 40 ເພາະເຂົາບໍ່ກ້າຖາມອັນໃດກັບພຣະອົງຕໍ່ໄປອີກ

ບັນຫາເລື່ອງບຸດຂອງດາວິດ

The Question about David's Son
(ມທ 22:41-46; ມຮກ 12:35-37)

- 41 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, “ທີ່ຄົນທັງຫລາຍເວົ້າວ່າ ພຣະຄຣິດຊົງເປັນເຊື້ອສາຍຂອງດາວິດນັ້ນເປັນໄດ້ຢ່າງໃດ
- 42 ດ້ວຍວ່າກະສັດດາວິດເອງໄດ້ຊົງກ່າວໄວ້ໃນພຣະທັມເພງສັຣເສີນວ່າ “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວກັບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າພຣະອົງວ່າ “ຈົ່ງນັ່ງເບື້ອງຂວາມືຂອງເຮົາ
- 43 ຈົນກວ່າເຮົາຈະປາບສັດຕູຂອງທ່ານໃຫ້ຢູ່ໃຕ້ຕີນຂອງທ່ານ”
- 44 ເມື່ອກະສັດດາວິດຍັງເອີ້ນພຣະຄຣິດວ່າ “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ” ແລ້ວພຣະຄຣິດຈະເປັນເຊື້ອສາຍຂອງດາວິດໄດ້ຢ່າງໃດ”

ຊົງປະນາມພວກນັກທັມ

Jesus Denounces the Scribes
(ມທ 23:1-7; ມຮກ 12:38-40)

- 45 ເມື່ອຄົນທັງຫລາຍກຳລັງຟັງຢູ່ນັ້ນ ພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ພວກສາວິກວ່າ,
- 46 “ຈົ່ງລະວັງໃຫ້ດີຈາກພວກນັກທັມ ຜູ້ຊອບນຸ່ງເສື້ອຍາວຢ່າງໄປມາ ຊອບໃຫ້ຄົນຄຳນັບຕົວໃນທີ່ປະຊຸມຊົນ ທັງຊອບປ່ອນນັ່ງອັນມີກຽດໃນໂຮງທັມມະເທສນາແລະໃນການລ້ຽງ
- 47 ເຂົາກິນກິນຄອບຄົວຂອງແມ່ໝ້າຍ ແລະແກ້ງໄຫວ້ວອນໃຫ້ຍືດຍາວ ຄົນເຫລົ່ານີ້ຈະຕ້ອງຮັບໂທດຫລາຍຂຶ້ນ”

21 ເງິນຖວາຍຂອງຍິງໝ້າຍ

The Widow's Offering
(ມຮກ 12:41-44)

- 1 ເມື່ອພຣະອົງຊົງເງິຍພຣະພັກຂຶ້ນ ກໍຊົງເຫັນພວກຄົນຮັ່ງມີກຳລັງປ່ອນເງິນລົງໃນຕູ້ເກັບເງິນຖວາຍ
- 2 ແລະພຣະອົງຊົງເຫັນແມ່ໝ້າຍທຸກຍາກຈົນຄົນນຶ່ງ ເອົາຫລຽນທອງແດງສອງອັດປ່ອນລົງໃນຕູ້ນັ້ນ
- 3 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ, “ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ແມ່ໝ້າຍຍາກຈົນຄົນນີ້ໄດ້ໃສ່ຫລາຍກວ່າຄົນທັງປວງນັ້ນ
- 4 ເພາະວ່າຝ່າຍຄົນທັງປວງນັ້ນ ໄດ້ເອົາເງິນຈາກການເຫລືອໃຊ້ຂອງເຂົາມາປ່ອນລົງ ແຕ່ຍິງຄົນນີ້ໄດ້ເອົາເງິນສຳລັບລ້ຽງຊີວິດຂອງຕົນ ຈາກຄວາມຂັດສົນທີ່ສຸດໃສ່ຈົນໝົດ”

ພຣະວິຫານຈະຖືກທຳລາຍ

The Destruction of the Temple Foretold

(ມທ 24:1-2; ມຮກ 13:1-3)

- 5 ມີລາງຄົນກ່າວຊຶມເຊີຍພຣະວິຫານວ່າ ໄດ້ຕົກແຕ່ງດ້ວຍຫີນງາມແລະເຄື່ອງຖວາຍ ພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ,
- 6 “ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທີ່ທ່ານທັງຫລາຍເຫັນ ໃນຄາວທີ່ຈະມາຈະຖືກທຳລາຍລົງ ຈົນຫີນທີ່ຊ້ອນທັບກັນຢູ່ນີ້ບໍ່ເຫລືອຈັກກ້ອນດຽວ”

ໝາຍສຳຄັນແລະການຂົ່ມເຫັງ

Signs and Persecutions

(ມທ 24:3-14; ມຮກ 13:3-13)

- 7 ເຂົາຈຶ່ງທູນຖາມພຣະອົງວ່າ, “ອາຈານເອີຍ, ເຫດການເຫຼົ່ານີ້ຈະເກີດຂຶ້ນເມື່ອໃດ ສິ່ງໃດຈະເປັນໝາຍສຳຄັນວ່າການທັງປວງນີ້ຈວນຈະບັງເກີດຂຶ້ນ”
- 8 ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ຈິ່ງລະວັງໃຫ້ດີ ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດຫລອກລວງພວກທ່ານໃຫ້ຫລົງ ດ້ວຍວ່າຈະມີຫລາຍຄົນມາອ້າງນາມຂອງເຮົາວ່າ “ເຮົານີ້ແຫລະ, ເປັນຜູ້ນັ້ນ” ແລະວ່າ “ເວລາກຳນົດໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ” ພວກທ່ານຢ່າຕາມເຂົາໄປ
- 9 ເມື່ອພວກທ່ານໄດ້ຍິນເຮືອງການເສີກສົງຄາມແລະການປັ່ນປ່ວນວຸ້ນວາຍ ຢ່າຕົກໃຈ ເພາະວ່າເຫດການເຫຼົ່ານີ້ຕ້ອງເກີດຂຶ້ນກ່ອນ ແຕ່ທີ່ສຸດປາຍນັ້ນຈະບໍ່ມາເຖິງທັນທີ”
- 10 ແລ້ວພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ປະເທດຕໍ່ປະເທດ ອານາຈັກຕໍ່ອານາຈັກຈະສູ້ຮົບກັນ
- 11 ແລະຈະເກີດການອຶດຢາກກັບພຍາດຮ້າຍແຮງໃນບ່ອນຕ່າງໆ ຈະເກີດການໜ້າຍ້ານອັນພິລິກເພິງກົວ ແລະມີໝາຍສຳຄັນຈາກທ້ອງຟ້າ
- 12 ແຕ່ກ່ອນເຫດການທັງຫລາຍນີ້ເກີດຂຶ້ນ ເຂົາຈະຈັບພວກທ່ານໄວ້ ຈະຂົ່ມເຫັງພວກທ່ານ ຈະມອບພວກທ່ານໄວ້ໃນໂຮງທັມແລະໃນຄູກ ແລະຈະພາພວກທ່ານໄປຕໍ່ໜ້າກະສັດແລະຜູ້ປົກຄອງ ເພາະພວກທ່ານເຫັນແກ່ນາມຂອງເຮົາ
- 13 ການນັ້ນຈະເກີດແກ່ທ່ານເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ເປັນພຍານ
- 14 ເຫດສັນນັ້ນ ພວກທ່ານຕ້ອງປົງໃຈໄວ້ວ່າ ຈະບໍ່ຄິດລ່ວງໜ້າໄວ້ກ່ອນວ່າຈະແກ້ຕົວຢ່າງໃດ
- 15 ດ້ວຍວ່າຝ່າຍເຮົາຈະປະທານໃຫ້ທ່ານມີຖ້ອຍຄຳ ແລະສະຕິປັນຍາ ຊຶ່ງສັດຕູທັງຫລາຍຂອງພວກທ່ານຈະຕໍ່ຕ້ານແລະຄັດຄ້ານບໍ່ໄດ້
- 16 ເຖິງແມ່ນພໍ່ແມ່ຍາດຕິພີ່ນ້ອງແລະມິດສະຫາຍກໍຈະມອບພວກທ່ານໄວ້ ແລະເຂົາຈະໃຫ້ລາງຄົນໃນພວກທ່ານເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ
- 17 ຄົນທັງປວງຈະກຽດຊັງພວກທ່ານເພາະເຫັນແກ່ນາມຂອງເຮົາ
- 18 ແມ່ນແຕ່ຜົມຈັກເສັ້ນດຽວຈະບໍ່ເສັງໄປຈາກຫົວຂອງພວກທ່ານ
- 19 ທ່ານທັງຫລາຍຈະຮັກສາຊີວິດຈິດໃຈຂອງທ່ານໄວ້ດ້ວຍຄວາມອິດຄວາມພຽນຂອງທ່ານ

ຊົງທຳນວາຍວ່າກຸງເຢຣູຊາເລັມຈະຖືກທຳລາຍ

The Destruction of Jerusalem Foretold

(ມທ 24:15-28; ມຮກ 13:14-23)

- 20 “ເມື່ອໃດທ່ານເຫັນກອງທັບມາຕັ້ງອ້ອມຮອບກຸງເຢຣູຊາເລັມ ເມື່ອນັ້ນທ່ານຈຶ່ງຮູ້ວ່າຄວາມຈິບຫາຍຂອງກຸງນັ້ນເຂົ້າມາໃກ້ແລ້ວ

- 21 ເມື່ອນັ້ນໃຫ້ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນແຂວງຢູດາຍປົບໜີໄປຍັງພູເຂົາ ແລະໃຫ້ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນກຸງອອກໄປ ຄົນທີ່ຢູ່ບ້ານນອກຢ່າໃຫ້ເຂົ້າມາ
ໃນກຸງ
- 22 ເພາະວ່າເວລານັ້ນເປັນວັນລົງໂທດ ເພື່ອຈະໃຫ້ສິ່ງສາຣະພັດທີ່ຂຽນໃນພຣະຄັມພິສຳເຣັດ
- 23 ໃນວັນເຫລົ່ານັ້ນເປັນໜ້າເວທນາເຕັມທີ່ຕໍ່ຜູ້ຍິງທີ່ມີທ້ອງແລະມີລູກອ່ອນກິນນົມຢູ່ ເພາະວ່າຈະມີຄວາມທຸກຮ້ອນອັນ
ໃຫຍ່ຫລວງເທິງແຜ່ນດິນ ແລະຈະຊົງພຣະພິໂຣດແກ່ພົລເມືອງນີ້
- 24 ເຂົາຈະລົ້ມລົງເສັ້ງດ້ວຍຄົມດາບ ແລະຕ້ອງຖືກກວາດເອົາໄປເປັນຊະເລີຍໃນທົ່ວປະເທດ ແລະຄົນຕ່າງຊາດຈະຢຽບ
ຢ່າກຸງເຢຣູຊາເລັມ ຈົນກວ່າເວລາກຳນົດຂອງຄົນຕ່າງຊາດນັ້ນຈະຄົບຖ້ວນ

ການສະເດັດມາຂອງບຸດມະນຸດ

The Coming of the Son of Man
(ມທ 24:29-31; ມຣກ 13:24-27)

- 25 “ຈະມີໝາຍສຳຄັນໃນດວງອາທິດ ໃນດວງຈັນ ແລະໃນດວງດາວທັງປວງ ແລະຈະມີຄວາມທຸກຮ້ອນເທິງແຜ່ນດິນ
ໂລກຕາມປະເທດຕ່າງໆຊຶ່ງມີຄວາມສົງຄາມເທພາະສຽງກ້ອງອັນໃຫຍ່ຫລວງຂອງທະເລແລະຟອງນ້ຳ
- 26 ມະນຸດຈະສລົບສົມຄົງໄປເພາະຄວາມຍ້ານ ເພາະການຄອຍຖ້າເບິ່ງເຫດການທັງຫລາຍທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນໂລກ ດ້ວຍ
ວ່າ “ບັນດາສິ່ງທີ່ມີອຳນາດໃນທ້ອງຟ້າຈະສະທ້ານຫວັ່ນໄຫວ”
- 27 ເມື່ອນັ້ນເຂົາຈະເຫັນບຸດມະນຸດສະເດັດມາໃນເມກ ດ້ວຍຮີດທານຸພາບແລະສະຖາຣາສີອັນຍິ່ງໃຫຍ່
- 28 ເມື່ອເຫດການເຫລົ່ານີ້ຕັ້ງຕົ້ນບັງເກີດຂຶ້ນນັ້ນ ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງຍືດຕົວແລະເງິຍຫນ້າຂຶ້ນ ດ້ວຍວ່າການຊົງໄຖ່ທ່ານໃຫ້
ພື້ນກຳໄກ້ຈະເຖິງແລ້ວ”

ຄຳອຸປະມາເຮືອງຕົ້ນເຕືອເທດ

The Lesson of the Fig Tree
(ມທ 24:32-35; ມຣກ 13:28-31)

- 29 ພຣະອົງຊົງກ່າວຄຳອຸປະມາແກ່ເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງເບິ່ງຕົ້ນເຕືອເທດແລະຕົ້ນໄມ້ທັງປວງດູ
- 30 ເມື່ອມັນປົ່ງໃບອອກແລ້ວທ່ານທັງຫລາຍກໍເຫັນແລະຮູ້ຢູ່ເອງວ່າຣະດູຮ້ອນໃກ້ຈະເຖິງແລ້ວ
- 31 ຢ່າງນັ້ນແຫລະ, ພວກທ່ານກໍເຫມືອນກັນ ເມື່ອເຫັນເຫດການເຫລົ່ານັ້ນກໍລັງເກີດຂຶ້ນ ຈົ່ງຮູ້ວ່າຣາຊອານາຈັກຂອງ
ພຣະເຈົ້າໃກ້ຈະເຖິງແລ້ວ
- 32 ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຄົນໃນສມັຍນີ້ຈະບໍ່ລ່ວງຫລັບໄປກ່ອນ ຈົນກວ່າເຫດການທັງປວງນີ້ເກີດ
ຂຶ້ນ
- 33 ຟ້າແລະດິນຈະລ່ວງພື້ນໄປ ແຕ່ຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາຈະບໍ່ລ່ວງພື້ນໄປຈັກເທື່ອ

ຊົງເຕືອນໃຫ້ລະວັງ

Exhortation to Watch
(ມທ 24:36-44; ມຣກ 13:32-37)

- 34 “ແຕ່ຈົ່ງລະວັງໃຫ້ດີ ຍ້ານວ່າໃຈຂອງພວກທ່ານຈະໜັກໄປໃນການຕື່ມເຫລົ້າ ແລະມິວເມົາ ແລະວິຕົກກັງວົນເຖິງຊີວິດ
ນີ້ ແລ້ວເວລານັ້ນຈະມາເຖິງພວກທ່ານໃນທັນທີ
- 35 ເພາະວ່າວັນນັ້ນຈະຫລອນມາຕົກໃສ່ຄົນທັງປວງທົ່ວຫນ້າແຜ່ນດິນໂລກເໝືອນຄວ່າງແຫໃສ່ປາ

- 36 ເຫດສັນນັ້ນຈຶ່ງເຝົ້າລະວັງແລະໄຫວ້ວອນຢູ່ທຸກເວລາ ເພື່ອທ່ານຈະມີກຳລັງພົ້ນຈາກເຫດການທີ່ຈະບັງເກີດມານັ້ນ ແລະຈະຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າບຸດມະນຸດໄດ້”
- 37 ກາງເວັນພຣະອົງຊົງສ້າງສອນໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານທຸກວັນ ແລະກາງຄືນກໍສະເດັດອອກໄປປະທັບຢູ່ທີ່ພູ ຊຶ່ງເຂົາເອີ້ນວ່າພູໝາກກອກເທດ
- 38 ເມື່ອຮຸ່ງເຮົ້າ ຄົນທັງປວງໄດ້ມາຫາພຣະອົງໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານເພື່ອຈະຟັງພຣະອົງ

22 ການປອງຮ້າຍພຣະເຢຊູ

The Plot to Kill Jesus

(ມທ 26:1-5,14-16; ມຣກ 14:1-2; 10-11; ຢຮ 11:45-53)

- 1 ເທສການກິນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອແປ້ງທີ່ເອີ້ນວ່າປັສຕານັ້ນກໍມາໃກ້ແລ້ວ
- 2 ພວກປະໂຮທິດຕິນໃຫຍ່ກັບພວກນັກທັມ ຈະຂ້າພຣະອົງກໍຊອກຊ່ອງທາງ ເພາະເຂົາຍ້ານພິລເມືອງ
- 3 ອັນນຶ່ງ, ຊາຕານໄດ້ເຂົ້າສູນໃຈຢູ່ດາຜູ້ມີຊື່ວ່າອິສະກາຣິອິດ ຜູ້ຊຶ່ງເປັນຄົນນຶ່ງໃນພວກສືບສອງຄົນນັ້ນ
- 4 ຢູ່ດາໄດ້ອອກໄປປຶກສາກັບພວກປະໂຮທິດຕິນໃຫຍ່ແລະພວກນາຍທະຫານຮັກສາພຣະວິຫານ ວ່າຈະມອບພຣະອົງໃຫ້ເຂົາດ້ວຍວິທີໃດ
- 5 ຄົນເຫລົ່ານັ້ນດີໃຈແລະຕົກລົງກັບຢູ່ດາວ່າຈະເອົາເງິນໃຫ້
- 6 ສ່ວນຢູ່ດາກໍຍອມຮັບຈຶ່ງຊອກຫາໂອກາດທີ່ຈະມອບພຣະອົງໃຫ້ເຂົາເມື່ອຫວັງຄົນ

ພຣະເຢຊູສເວີຍປັສຕາກັບສາວົກ

The Preparation of the Passover

(ມທ 26:17-19; ມຣກ 14:12-16)

- 7 ພໍເຖິງວັນທີ່ເຂົາກິນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອແປ້ງ ເປັນວັນທີ່ເຂົາຕ້ອງຂ້າລູກແກະສຳລັບປັສຕາ
- 8 ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊົງໃຊ້ເປໂຕແລະໂຍຮັນໂດຍຊົງສັ່ງເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງໄປຈັດແຈງປັສຕາໄວ້ເພື່ອເຮົາທັງຫລາຍຈະໄດ້ກິນ”
- 9 ເຂົາທູນຖາມພຣະອົງວ່າ, “ຈະໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍໄປຈັດແຈງບ່ອນໃດ?”
- 10 ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ດັ່ງນີ້, ເມື່ອທ່ານທັງສອງຈະເຂົ້າໄປໃນກຸງ ກໍຈະມີຊາຍຄົນນຶ່ງແບກຫມໍ້ນ້ຳມາພົບ ຈຶ່ງຕາມເຂົ້າໄປໃນເຮືອນທີ່ຜູ້ນັ້ນຈະເຂົ້າໄປ
- 11 ຈຶ່ງເວົ້າກັບເຈົ້າເຮືອນນັ້ນວ່າ “ອາຈານໃຫ້ຖາມທ່ານວ່າ, ຫ້ອງຮັບແຂກທີ່ເຮົາຈະກິນປັສຕາກັບພວກສາວົກຂອງເຮົາໄດ້ນັ້ນຢູ່ທີ່ໃດ?”
- 12 ເຈົ້າຂອງເຮືອນຈະຊີ້ໃຫ້ທ່ານເຫັນຫ້ອງໃຫຍ່ຂຶ້ນເທິງທີ່ຕົກແຕ່ງໄວ້ແລ້ວ ທີ່ນັ້ນແຫລະ, ຈຶ່ງຈັດແຈງໄວ້”
- 13 ເຂົາທັງສອງຈຶ່ງໄປແລະພົບເໝືອນດັ່ງພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາ ແລ້ວເຂົາໄດ້ຈັດແຈງປັສຕາໄວ້

ຊົງຕັ້ງພິທີມະຫາສານິດ

The Institution of the Lord's Supper

(ມທ 26:20-30; ມຣກ 14:17-26; ຢຮ 13:21-30)

- 14 ເມື່ອເຖິງໂມງມາແລ້ວ ພຣະອົງປະທັບຮ່ວມໂຕະກັບພວກອັດສາວົກ
- 15 ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ເຮົາມີຄວາມປາຖນາດ້ວຍເຕັມໃຈທີ່ຈະກິນປັສຕານີ້ກັບພວກທ່ານ ກ່ອນເຮົາຈະທົນທຸກທໍຣະມານ

- 16 ດ້ວຍເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ເຮົາຈະບໍ່ກິນປັສຄານີ້ອີກຈັກເທື່ອ ຈົນກວ່າຈະສຳເລັດຄວາມໝາຍຂອງປັສຄານີ້ນັ້ນ ໃນຮາຊແຜ່ນດິນຂອງພຣະເຈົ້າ”
- 17 ພຣະອົງຊົງຈັບເອົາຈອກໂມທະນາພຣະຄຸນແລ້ວຊົງກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງຮັບເອົາຈອກນີ້ຢາຍໃຫ້ກັນດີ່ມ
- 18 ເພາະເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍວ່າເຮົາຈະບໍ່ດື່ມນ້ຳຜົນອະນຸນີ້ຕໍ່ໄປອີກ ຈົນກວ່າຮາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຈະມາ ຕັ້ງຢູ່”
- 19 ພຣະອົງຊົງຈັບເຂົ້າຈີ່ມາໂມທະນາພຣະຄຸນແລ້ວຊົງຫັກເຂົ້າຈີ່ນັ້ນຢືນໃຫ້ແກ່ເຂົາ ໂດຍຊົງກ່າວວ່າ, “ນີ້ແຫລະ, ຄືກາຍ ຂອງເຮົາ ຊຶ່ງໄດ້ປະທານສຳລັບທ່ານທັງຫລາຍ (ຈົ່ງເຮັດຢ່າງນີ້ໃຫ້ເປັນທີ່ລະນຶກເຖິງເຮົາ”
- 20 ເມື່ອຮັບປະທານເຂົ້າແລງແລ້ວ ຈົ່ງຊົງຈັບເອົາຈອກມາຢ່າງດຽວກັນ ໂດຍຊົງກ່າວວ່າ, “ຈອກນີ້ເປັນຄຳສັນຍາໃໝ່ໃນ ເລືອດຂອງເຮົາ ທີ່ຖອກອອກສຳລັບທ່ານທັງຫລາຍ)
- 21 ແຕ່ເບິ່ງແມ, ມີຂອງຜູ້ທີ່ທໍຣະຍົດຕໍ່ເຮົາກໍຢູ່ກັບເຮົາເທິງໂຕະນີ້
- 22 ເພາະບຸດມະນຸດຈະສະເດັດໄປເໝືອນໄດ້ຊົງກຳນົດໄວ້ແລ້ວ ແຕ່ວິບັດແກ່ຜູ້ນັ້ນທີ່ຈະທໍຣະຍົດຕໍ່ບຸດມະນຸດ”
- 23 ພວກສາວິກຕັ້ງຕົ້ນຖາມກັນວ່າ ແມ່ນໃຜໃນໝູ່ເຂົາທີ່ຈະເຮັດການນັ້ນ

ເລື່ອງການຊົງກັນເປັນໃຫຍ່

The Dispute about Greatness

- 24 ແລະເກີດມີການຖຽງກັນຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງເຂົາວ່າ ຈະຖືວ່າໃຜເປັນຜູ້ໃຫຍ່ກວ່າໝູ່
- 25 ພຣະອົງຈົ່ງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ກະສັດຂອງຄົນຕ່າງຊາດຍ່ອມເປັນເຈົ້າເໜືອເຂົາ ແລະຜູ້ທີ່ມີອຳນາດເໜືອເຂົານັ້ນ ເຂົາເອີ້ນວ່າເຈົ້າບຸນເຈົ້າຄຸນ
- 26 ແຕ່ໃນພວກທ່ານບໍ່ເປັນຢ່າງນັ້ນ ແຕ່ຜູ້ໃດໃນພວກທ່ານເປັນອ້າຍໃຫ້ເປັນເໝືອນນ້ອງ ແລະຜູ້ໃດເປັນນາຍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນ ເປັນເໝືອນຄົນຮັບໃຊ້
- 27 ດ້ວຍວ່າໃຜເປັນຜູ້ໃຫຍ່ ແມ່ນຜູ້ທີ່ນັ່ງຢູ່ໂຕະຫລືຜູ້ທີ່ຮັບໃຊ້ ບໍ່ແມ່ນຜູ້ທີ່ນັ່ງຢູ່ໂຕະຫລື ແຕ່ຝ່າຍເຮົາ, ເຮົາຢູ່ຖ້າມາກາງພວກ ທ່ານເປັນເໝືອນຜູ້ຮັບໃຊ້
- 28 “ຝ່າຍພວກທ່ານເປັນຜູ້ຮັບທີ່ຕິດໝັ້ນຢູ່ກັບເຮົາໃນເວລາຖືກທົດລອງ
- 29 ພຣະບິດາໄດ້ຊົງຈັດແຈງແຜ່ນດິນໃຫ້ແກ່ເຮົາຢ່າງໃດ ເຮົາກໍຈັດແຈງແຜ່ນດິນນັ້ງໄວ້ສຳລັບທ່ານທັງຫລາຍເໝືອນກັນ
- 30 ເພື່ອພວກທ່ານຈະກິນແລະດື່ມທີ່ໂຕະຂອງເຮົາໃນຮາຊແຜ່ນດິນຂອງເຮົາ ແລະເພື່ອພວກທ່ານຈະນັ່ງເທິງບັນລັງພິ ພາກສາພວກອິສຣາເອນທັງສິບສອງຕະກູນນັ້ນ

ຊົງທຳນວາຍວ່າເປໂຕຈະປະຕິເສດພຣະອົງ

Jesus Predicts Peter's Denial

(ມທ 26:31-35; ມຣກ 14:27-31; ຢຮ 13:36-38)

- 31 “ຊີໂມນ, ຊີໂມນເອີຍ, ເບິ່ງແມ, ຊາຕານໄດ້ຂໍເອົາພວກທ່ານໄວ້ ເພື່ອຈະຝັດຮ່ອນພວກທ່ານເໝືອນຝັດເຂົ້າເປືອກ
- 32 ແຕ່ເຮົາໄດ້ໂຫວ້ອນສຳລັບທ່ານເພື່ອຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານຈະບໍ່ຂາດ ຝ່າຍທ່ານ, ເມື່ອໄດ້ກັບຄືນມາແລ້ວ ຈົ່ງຊູແຮງ ພີ່ນ້ອງຂອງທ່ານໄວ້”
- 33 ຝ່າຍຊີໂມນຈົ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ຂ້ານ້ອຍພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະໄປກັບທ່ານ ເຖິງຈະຕ້ອງຕິດຄຸກຫລືເຖິງຕາຍກໍ ດີ”
- 34 ພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ, “ເປໂຕເອີຍ, ເຮົາບອກທ່ານວ່າວັນນີ້ແຫລະ ກ່ອນໄກຂັ້ນທ່ານຈະໄດ້ປະຕິເສດວ່າບໍ່ຮູ້ຈັກເຮົາເຖິງ ສາມເທື່ອ”

ເຮືອງກະເປົາເງິນ ຖົງ ແລະດາບ

Purse, Bag and Sword

- 35 ພຣະອົງໄດ້ຊົງຖາມເຂົາວ່າ, “ເມື່ອເຮົາໄດ້ໃຊ້ທ່ານທັງຫລາຍອອກໄປ ໂດຍບໍ່ມີກະເປົາເງິນ ບໍ່ມີຖົງ ຫລືບໍ່ມີເກີບນັ້ນ ພວກທ່ານໄດ້ຂາດເຂີນສິ່ງໃດແດ່” ເຂົາທູນຕອບວ່າ, “ບໍ່ໄດ້ຂາດເຂີນສິ່ງໃດ”
- 36 ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ແຕ່ດຽວນີ້ໃຜມີກະເປົາເງິນກໍໃຫ້ຖືໄປ ແລະຖົງກໍໃຫ້ຖືໄປເໝືອນກັນ ສ່ວນຜູ້ບໍ່ມີດາບກໍໃຫ້ຂາຍເສື້ອໃຫຍ່ຂອງຕົນ ເພື່ອຊື້ດາບດວງນຶ່ງ
- 37 ດ້ວຍເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ຄຳທີ່ຂຽນໃນພຣະຄໍມພິນັນຈະຕ້ອງສຳເລັດໃນເຮົາ ຄືຄຳທີ່ວ່າ “ທ່ານຖືກນັບເຂົ້າກັບຄົນອະທັມ” ເພາະຄຳທີ່ຂຽນໄວ້ກ່ຽວກັບເຮົານັ້ນກໍຈະສຳເລັດ”
- 38 ແລະເຂົາທູນວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ເບິ່ງດາບສອງດວງນີ້ແມ່” ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ພໍແລ້ວ”

ຊົງອ້ອນວອນທີ່ເຄັດເຊມາເນ

Jesus Prays on the Mount of Olives

(ມທ 28:36-46; ມຮກ 14:32-42; ຢຮ 18:1)

- 39 ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ສະເດັດອອກໄປຍັງພູໜາກກອກເທດຕາມເຄີຍ ແລະພວກສາວົກໄດ້ຕາມພຣະອົງໄປ
- 40 ເມື່ອມາເຖິງບ່ອນນັ້ນແລ້ວ ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງອ້ອນວອນຢູ່ເພື່ອຈະບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນການທົດລອງ”
- 41 ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ສະເດັດອອກຈາກເຂົາໂກປະມານຄວາງກ້ອນຫີນເຖິງ ແລະຊົງຮຸ້ເຂົ້າລົງອ້ອນວອນວ່າ,
- 42 “ພຣະບິດາເອີຍ, ຖ້າພໍພຣະທັຍຂໍໃຫ້ຈອກນີ້ເຄື່ອນຍ້າຍໄປຈາກລູກທ້ອນ ແຕ່ຢ່າງໃດກໍດີ, ຂໍຢ່າໃຫ້ເປັນໄປຕາມຄວາມປາຖນາຂອງລູກ ແຕ່ໃຫ້ເປັນໄປຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງເທີນ”
- 43 ແລ້ວມີເທວະດາຕົນນຶ່ງຈາກສວັນມາປາກົດແກ່ພຣະອົງ ຊູກຳລັງພຣະອົງຂຶ້ນ
- 44 ເມື່ອຊົງເກີດເປັນທຸກວັນວາຍຫລາຍຂຶ້ນ ພຣະອົງກໍຊົງຕັ້ງພຣະທັຍອ້ອນວອນຫລາຍ ເທື່ອຂອງພຣະອົງເກີດເປັນເໝືອນເລືອດໄຫລຢາດລົງດິນເປັນເມັດໃຫຍ່
- 45 ເມື່ອຊົງລຸກຂຶ້ນຈາກການອ້ອນວອນແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດມາຫາພວກສາວົກ ແລະຊົງພົບເຂົາກຳລັງນອນຫລັບຢູ່ດ້ວຍຄວາມທຸກໂສກ
- 46 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ເປັນຫຍັງຈຶ່ງນອນຫລັບຢູ່ ລຸກຂຶ້ນອ້ອນວອນເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ຕົກໃນການທົດລອງ”

ຊົງຖືກມອບໄວ້ແລະຈັບໄປ

The Betrayal and Arrest of Jesus

(ມທ 26:47-56; ມຮກ 14:43-52; ຢຮ 18:1-11)

- 47 ເມື່ອພຣະອົງຍັງຊົງກ່າວບໍ່ທັນຂາດຄຳ ເບິ່ງແມ່, ມີຄົນຈຳນວນຫລາຍ ແລະຜູ້ທີ່ຊື່ວ່າຢູດາ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ນຶ່ງໃນພວກສືບສອງຄົນນັ້ນໄດ້ນຳໜ້າເຂົາມາ ຢູດາໄດ້ຫຍັບເຂົ້າມາໃກ້ພຣະເຢຊູເພື່ອຈະຈຸບພຣະອົງ
- 48 ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງຖາມວ່າ, “ຢູດາເອີຍ, ທ່ານຈະມອບບຸດມະນຸດດ້ວຍການຈຸບຫລື”
- 49 ເມື່ອຄົນທີ່ຢູ່ນຳພຣະອົງເຫັນເຫດການທີ່ຈະບັງເກີດຂຶ້ນນັ້ນ ຈຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ຈະໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍເອົາດາບມາພິນຫລື”
- 50 ມີຜູ້ນຶ່ງໃນພວກສາວົກໄດ້ຟັນຂ້ອຍໃຊ້ຄົນນຶ່ງຂອງມະຫາປະໂຮທິດ ຖືກຫູເບື້ອງຂວາຂາດ
- 51 ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວວ່າ, “ເຊົາເສັງເທາະ” ແລ້ວພຣະອົງຊົງບາຍຫູຄົນນັ້ນເຮັດໃຫ້ດີເປັນປົກກະຕິ

- 52 ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງກ່າວແກ່ພວກປະໂຣທິດຕິນໃຫຍ່ ກັບພວກນາຍທະຫານທີ່ຮັກສາພຣະວິຫານແລະພວກເຖົ້າແກ່ທີ່ອອກມາຕໍ່ສູ້ພຣະອົງນັ້ນວ່າ, “ທ່ານທັງຫລາຍຖືດາບ ຖືຄ້ອນອອກມາເໝືອນຕໍ່ສູ້ໂຈນຫລີ
- 53 ເມື່ອເຮົາຢູ່ກັບທ່ານທັງຫລາຍໃນບໍລິເວນພຣະວິຫານທຸກໆວັນນັ້ນ ພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ຍື່ນມືຕໍ່ສູ້ເຮົາ ແຕ່ບັດນີ້ເປັນເວລາຂອງພວກທ່ານແລະເປັນເວລາຂອງອໍານາດແຫ່ງຄວາມມັດ”

ເປໂຕປະຕິເສດພຣະເຢຊູ

Peter Denies Jesus

(ມທ 25:69-75; ມຣກ 14:66-72; ຢຮ 18:15-18,25-27)

- 54 ເມື່ອໄດ້ຈັບພຣະອົງແລ້ວເຂົາໄດ້ພາໄປ ແລະຄຸມພຣະອົງເຂົ້າໄປໃນສໍານັກຂອງມະຫາປະໂຣທິດ ຝ່າຍເປໂຕໄດ້ຕາມໄປໃນລະຍະທ່າງໂກ
- 55 ເມື່ອເຂົາໄດ້ດັງໄຟໃນກາງເດີນບ້ານແລະພາກັນນັ່ງລົງ ເປໂຕກໍເຂົ້າໄປນັ່ງກັບເຂົາ
- 56 ມີຍິງໃຊ້ຄົນນຶ່ງເຫັນເປໂຕນັ່ງຢູ່ບ່ອນແສງໄຟສ່ອງ ກໍເພງເບິ່ງແລ້ວເວົ້າວ່າ, “ຄົນຜູ້ນີ້ແຫລະ, ເຄີຍຢູ່ກັບຄົນນັ້ນ”
- 57 ແຕ່ເປໂຕຕອບປະຕິເສດວ່າ, “ຍິງເອີຍ, ຄົນຜູ້ນັ້ນຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ຈັກ”
- 58 ອີກໜ້ອຍນຶ່ງມີຄົນນຶ່ງເຫັນເປໂຕກໍເວົ້າວ່າ, “ໂຕເປັນຄົນໃນພວກນັ້ນເໝືອນກັນ” ເປໂຕຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ຊາຍເອີຍ, ບໍ່ແມ່ນດອກ”
- 59 ຢູ່ມາປະມານຊົ່ວໂມງນຶ່ງມີອີກຄົນນຶ່ງຍືນຍັນຢ່າງແຂງແຮງວ່າ, “ຄັກແທ້ແລ້ວ ຜູ້ນີ້ແຫລະ, ເຄີຍຢູ່ກັບຄົນນັ້ນ ເພາະເປັນໂທຄາລີເລເໝືອນກັນ”
- 60 ແຕ່ເປໂຕໄດ້ຕອບວ່າ, “ຊາຍເອີຍ, ເຮືອງທີ່ມຶງເວົ້ານັ້ນກູບໍ່ຮູ້ຈັກ” ໃນທັນໃດ ເມື່ອເປໂຕເວົ້າຍັງບໍ່ທັນຂາດຄໍາໄກ່ກໍຂັນ
- 61 ແລະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງຫລົງເບິ່ງເປໂຕ ແລ້ວເປໂຕກໍລະນົກເຖິງຄໍາທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງກ່າວແກ່ຕິນວ່າ, “ວັນນີ້ກ່ອນໄກ່ຂັນທ່ານຈະປະຕິເສດເຮົາເຖິງສາມເທື່ອ”
- 62 ແລ້ວເປໂຕກໍອອກໄປຂ້າງນອກຮ້ອງໄຫ້ເປັນທຸກໜັກໃຈ

ການເຍາະເຍີ້ຍທຸບຕີພຣະເຢຊູ

The Mocking and Beating of Jesus

(ມທ 26:67-68; ມຣກ 14:65)

- 63 ຝ່າຍຄົນທັງຫລາຍທີ່ໄດ້ຄຸມພຣະເຢຊູ ກໍໄດ້ເຍາະເຍີ້ຍແລະທຸບຕີພຣະອົງ
- 64 ແລະເມື່ອເຂົາໄດ້ເອົາຜ້າມັດພຣະເນດພຣະອົງແລ້ວ ເຂົາກໍຖາມວ່າ, “ແມ່ນໃຜຕີມືໆ ທວາຍເບິ່ງແມ່”
- 65 ເຂົາໄດ້ເວົ້າຄໍາຫຍາບຊ້າຕໍ່ພຣະອົງອີກຫລາຍປະການ

ພຣະເຢຊູຕໍ່ໜ້າສານສູງສຸດ

Jesus before the Council

(ມທ 26:57-68; ມຣກ 14:61-64; ຢຮ 18:12-14,19-24)

- 66 ຄັນຮຸ່ງເຊົ້າມາແລ້ວພວກເຖົ້າແກ່ຂອງພິລເມືອງ ກັບພວກປະໂຣທິດຕິນໃຫຍ່ ແລະພວກນັກທັມໄດ້ມາປະຊຸມກັນ ແລະເຂົາໄດ້ພາພຣະອົງເຂົ້າໄປໃນສານສູງສຸດຂອງເຂົາ
- 67 ຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ ຖ້າເຈົ້າເປັນພຣະຄຣິດ ຈຶ່ງບອກເຮົາເສັ້ງ” ແຕ່ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ເຖິງເຮົາຈະບອກພວກທ່ານທ່ານກໍຈະບໍ່ເຊື່ອເຮົາດອກ
- 68 ແລະເຖິງເຮົາຈະຖາມພວກທ່ານ ທ່ານກໍຈະບໍ່ຕອບເຮົາຈັກຄໍາ

- 69 ແຕ່ວ່າຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປບຸດມະນຸດຈະນຶ່ງເບື້ອງຂວາຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງຮິດທານຸພາບ”
- 70 ເຂົາທຸກຄົນຈຶ່ງຖາມວ່າ, “ຖ້າຢ່າງນັ້ນເຈົ້າເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຫລີ” ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ທ່ານທັງຫລາຍເອງວ່າເຮົາເປັນຢ່າງນັ້ນແຫລະ”
- 71 ແລະເຂົາໄດ້ເວົ້າວ່າ, “ພວກເຮົາຍັງຈະຕ້ອງການພະຍານອັນໃດອີກ ເພາະຝ່າຍພວກເຮົາໄດ້ຍິນຈາກປາກຂອງມັນເອງແລ້ວ”

23 ພຣະເຢຊູຕໍ່ໜ້າປິລາດ

Jesus before Pilate

(ມທ 27:1--2,11--14; ມຮກ 15:1-5; ຢຮ 18:28-38)

- 1 ແລ້ວຂາປະຊຸມທັງໝົດໄດ້ລຸກຂຶ້ນພາພຣະເຢຊູໄປຫາປິລາດ
- 2 ແລະເຂົາໄດ້ຕັ້ງຕົ້ນຟ້ອງພຣະອົງວ່າ, “ພວກເຮົາໄດ້ພົບຄົນນີ້ກຳລັງຊັກຊວນຊົນຊາດຂອງເຮົາໃຫ້ເຮັດຜິດ ຄືທຳມບໍ່ໃຫ້ເສັງສ່ວຍແກ່ກາຍຊາ ແລະຍັງເວົ້າວ່າຕົວເອງເປັນພຣະຄຣິດ ຄືກະສັດອົງນຶ່ງ”
- 3 ປິລາດຈຶ່ງຖາມພຣະເຢຊູວ່າ, “ເຈົ້າເປັນກະສັດຂອງຊາດຢິວຫລີ” ພຣະອົງຊົງຕອບວ່າ, “ທ່ານເວົ້ານັ້ນແລ້ວ”
- 4 ປິລາດຈຶ່ງເວົ້າກັບພວກປະໂຮທິດຕິນໃຫຍ່ແລະປະຊາຊົນວ່າ, “ເຮົາບໍ່ເຫັນຜິດໃນຜູ້ນີ້ຈັກປະການ”
- 5 ແລະເຂົາແຮງກ່າວຄຳແຂງຂຶ້ນວ່າ, “ຄົນຜູ້ນີ້ໄດ້ຍົວະຍົງພິລເມືອງໃຫ້ຕົນຂຶ້ນ ແລະສັ່ງສອນທົ່ວແຂວງຢູດາຍຕັ້ງແຕ່ແຂວງຄາລີເລຈົນເຖິງທີ່ນີ້”

ພຣະເຢຊູຕໍ່ໜ້າເຮໂຣດ

Jesus before Herod

- 6 ເມື່ອປິລາດໄດ້ຍິນເຂົາອອກຊື່ຄາລີເລຈຶ່ງຖາມວ່າ, “ຄົນນີ້ເປັນໄທຄາລີເລຫລີ”
- 7 ເມື່ອຊາບວ່າພຣະອົງຊົງເປັນຄົນຢູ່ໃນຂອບເຂດປົກຄອງຂອງເຮໂຣດ ປິລາດຈຶ່ງສົ່ງພຣະອົງໄປຫາເຮໂຣດ ຜູ້ກຳລັງພັກຢູ່ໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມໃນເວລານັ້ນ
- 8 ເມື່ອເຮໂຣດໄດ້ເຫັນພຣະເຢຊູກໍມີຄວາມຍິນດີຫລາຍ ດ້ວຍວ່າທ່ານຢາກພົບພຣະອົງແຕ່ເທິງແລ້ວ ເພາະໄດ້ຍິນເຖິງເລື່ອງພຣະອົງ ແລະຫວັງວ່າຈະເຫັນພຣະອົງຊົງເຮັດການອັສຈັນບາງປະການ
- 9 ທ່ານຈຶ່ງຖາມພຣະອົງຫລາຍຂໍ້ ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງຕອບຈັກຢ່າງ
- 10 ຝ່າຍພວກປະໂຮທິດຕິນໃຫຍ່ແລະພວກນັກທັມກໍຍືນຊື່ນຟ້ອງພຣະອົງຢ່າງແຂງແຮງ
- 11 ແລະເຮໂຣດກັບພວກທະຫານຂອງທ່ານໄດ້ດູໝິ່ນເຍາະເຍີ້ຍພຣະອົງ ແລະເອົາເສື້ອໂຕງົດງາມມາຫົ່ມໃຫ້ພຣະອົງແລ້ວສົ່ງພຣະອົງຄືນໄປຫາປິລາດ
- 12 ຝ່າຍປິລາດກັບເຮໂຣດໄດ້ຄືນດີກັນໃນວັນນັ້ນ ດ້ວຍວ່າແຕ່ກ່ອນເປັນສັດຕູກັນ

ພຣະເຢຊູຊົງຖືກພິພາກສາໃຫ້ເຖິງສິ້ນພຣະຊົນ

Jesus Sentenced to Death

(ມທ 27:15-26; ມຮກ 15:6-15; ຢຮ 18:38-19,16)

- 13 ປິລາດຈຶ່ງສົ່ງພວກປະໂຮທິດຕິນໃຫຍ່ ພວກເຈົ້ານາຍ ກັບຣາສດອນໃຫ້ມາປະຊຸມກັນ
- 14 ແລ້ວກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ພາຄົນນີ້ມາຫາເຮົາຟ້ອງວ່າເປັນຄົນຊັກຊວນຣາສດອນໃຫ້ຫລົງຜິດໄປ ແລະເບິ່ງແມ, ເຮົາໄດ້ສືບສວນຕໍ່ໜ້າພວກທ່ານ ແລະບໍ່ເຫັນວ່າຄົນນີ້ມີຄວາມຜິດໃນຂໍ້ທີ່ທ່ານທັງຫລາຍຟ້ອງນັ້ນ

- 15 ແລະເຮົາໂຮດກໍບໍ່ເຫັນມີຄວາມຜິດເໝືອນກັນ ເພາະວ່າທ່ານໄດ້ສົ່ງຕົວຄົນນີ້ກັບມາຫາເຮົາອີກແລ້ວ ເບິ່ງແມ່, ຄົນຜູ້ນີ້ບໍ່ໄດ້ເຮັດຜິດອັນໃດທີ່ສົມຄວນຈະຖືກໂທດເຖິງຕາຍ
- 16 ເຫດສັນນັ້ນເມື່ອເຮົາຂຽນຜູ້ນີ້ແລ້ວກໍຈະປ່ອຍໄປ”
- 17 (ດ້ວຍວ່າໃນງານເທສການນັ້ນທ່ານຕ້ອງປ່ອຍຄົນນຶ່ງໃຫ້ເຂົາ)
- 18 ແຕ່ຄົນທັງປວງຮ້ອງຂຶ້ນພ້ອມກັນວ່າ, “ເອົາມັນໄປຂ້າເສັງ ແລ້ວຈຶ່ງປ່ອຍບາຣາບາໃຫ້ພວກເຮົາ”
- 19 ສ່ວນບາຣາບານັ້ນກໍຕິດຄຸກຢູ່ ເພາະການຈະລາຈົນທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນເມືອງແລະການຂ້າຄົນ
- 20 ສ່ວນບິລາດຍັງມີນ້ຳໃຈຢາກປ່ອຍພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວກັບເຂົາອີກ
- 21 ແຕ່ເຂົາໄດ້ຮ້ອງດັງຂຶ້ນວ່າ, “ຄຶງໄວ້, ຄຶງມັນໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ”
- 22 ບິລາດຈຶ່ງກ່າວກັບເຂົາເປັນເທື່ອທີສາມວ່າ, “ຄຶງເຮັດຫຍັງ ຄົນນີ້ໄດ້ເຮັດຜິດອັນໃດ ເຮົາບໍ່ໄດ້ເຫັນມີຜິດອັນໃດທີ່ສົມຄວນຈະໃຫ້ຖືກໂທດເຖິງຕາຍ ເຫດສັນນັ້ນເມື່ອເຮົາຂຽນແລ້ວກໍຈະປ່ອຍເສັງ”
- 23 ຝ່າຍຄົນທັງປວງກໍພ້ອມກັນຮ້ອງສຽງດັງ ເພື່ອຈະໃຫ້ຄຶງພຣະອົງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ ແລະສຽງຂອງເຂົາກໍຊະນະ
- 24 ແລ້ວບິລາດຈຶ່ງຕັດສິນໃຫ້ເປັນໄປຕາມຄວາມຂໍຮ້ອງຂອງເຂົາ
- 25 ທ່ານຈຶ່ງປ່ອຍຄົນທີ່ເຂົາຂໍນັ້ນ ຄືຜູ້ທີ່ຕິດຄຸກຢູ່ເພາະການຈະລາຈົນແລະການຂ້າຄົນ ແຕ່ໄດ້ມອບພຣະເຢຊູໄວ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງເຂົາ

ການຄຶງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ

The Crucifixion of Jesus

(ມທ 27:32-44; ມຮກ 15:21-32; ຢຮ 19:16-24)

- 26 ເມື່ອເຂົາພາພຣະອົງອອກໄປ ເຂົາໄດ້ຈັບຊີໂມນໄທກີເຣເນທີ່ກຳລັງມາຈາກບ້ານນອກ ແລ້ວເອົາໄມ້ກາງແຂນວາງໃສ່ໃຫ້ແບກຕາມພຣະເຢຊູໄປ
- 27 ປະຊາຊົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄດ້ຕາມພຣະອົງໄປ ທັງພວກແມ່ຍິງທີ່ຕິເອີກຮ້ອງໄຫ້ເພາະພຣະອົງ
- 28 ພຣະເຢຊູຊົງຫລົງຫລັງຫາເຂົາແລ້ວຊົງກ່າວວ່າ, “ລູກສາວເຢຣູຊາເລັມເອີຍ, ຢ່າຮູ້ຮ້ອງໄຫ້ສົງສານເຮົາ ແຕ່ຈຶ່ງຮ້ອງໄຫ້ສົງສານຕົນເອງ ແລະສົງສານລູກທັງຫລາຍຂອງຕົນ
- 29 ດ້ວຍວ່າ ເບິ່ງແມ່, ຈະມີເວລານຶ່ງທີ່ເຂົາຈະເວົ້າວ່າ, “ແມ່ຍິງເຫລົ່ານັ້ນທີ່ເປັນໝັນ ທ້ອງທີ່ບໍ່ເກີດລູກ ແລະຫົວນົມທີ່ລູກບໍ່ໄດ້ດູດຈັກເທື່ອກໍເປັນສຸກ”
- 30 ໃນເວລານັ້ນເຂົາຈະຕັ້ງຕົ້ນກ່າວກັບພູທັງຫລາຍວ່າ, “ຂໍຈົ່ງເຈື່ອນລົງມາທັບເຮົາ” ແລະກ່າວກັບໂນນທັງຫລາຍວ່າ, “ຈົ່ງປົກບັງເຮົາໄວ້”
- 31 ເພາະວ່າຖ້າເຂົາເຮັດການຢ່າງນີ້ແກ່ຕົນໄມ້ສິດ ເຂົາຈະເຮັດຢ່າງໃດໜ້າແກ່ຕົນໄມ້ທີ່ແທ້ແລ້ວ”
- 32 ມີອີກສອງຄົນທີ່ເປັນຜູ້ຮ້າຍ ຊຶ່ງເຂົາໄດ້ຄຸມມາເໝືອນກັນເພື່ອຂ້າເສັງພ້ອມກັບພຣະອົງ
- 33 ເມື່ອມາເຖິງບ່ອນນຶ່ງທີ່ເອີ້ນວ່າກະໂຫລກຫົວ ເຂົາກໍຄຶງພຣະອົງໄວ້ບ່ອນນັ້ນທີ່ໄມ້ກາງແຂນ ພ້ອມກັບຜູ້ຮ້າຍສອງຄົນເບື້ອງຂວາຄົນນຶ່ງ ເບື້ອງຊ້າຍຄົນນຶ່ງ
- 34 ຝ່າຍພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊົງອ້ອນວອນວ່າ, “ໂອ ພຣະບິດາເຈົ້າ, ຂໍໃຜອະພິຍໂທດເຂົາ ເພາະວ່າເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າເຂົາກຳລັງເຮັດອັນໃດ” ແລ້ວເຂົາໄດ້ເອົາເຄື່ອງທົງຂອງພຣະອົງໄປຈົກສລາກແບ່ງປັນກັນ
- 35 ຝ່າຍປະຊາຊົນກໍຍິນເບິ່ງ ແລະພວກເຈົ້ານາຍໄດ້ເຍາະເຍີ້ຍພຣະອົງວ່າ, “ມັນໄດ້ຊ່ອຍຄົນອື່ນໃຫ້ລອດພົ້ນ ຖ້າຄົນນີ້ເປັນພຣະຄຣິດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເລືອກໄວ້ນັ້ນໃຫ້ມັນຊ່ອຍຕົນເອງເສັງ”
- 36 ພວກທະຫານໄດ້ເຍາະເຍີ້ຍພຣະອົງເໝືອນກັນ ເຂົາໄດ້ເຂົ້າມາເອົາເຫລົ້າແວງສົ້ມຖວາຍພຣະອົງ
- 37 ໂດຍເວົ້າວ່າ, “ຖ້າເຈົ້າເປັນກະສັດຊາດຍິວ ຈົ່ງຊ່ອຍຕົວເອງໃຫ້ພົ້ນເສັງ”

- 38 ແລະມີຄຳຂຽນໄວ້ເທິງພຣະອົງວ່າ, “ຜູ້ນີ້ຄືກະສັດຂອງຊາດຍິວ”
- 39 ຝ່າຍຄົນນຶ່ງໃນຜູ້ຮ້າຍທີ່ຖືກຄົງໄວ້ ໄດ້ເວົ້າພົ້ນປມາດຕ່ພຣະອົງວ່າ, “ເຈົ້າເປັນພຣະຄຣິດ ບໍ່ແມ່ນຫລື ຈົ່ງຊ່ອຍຕົວເອງ ກັບຊ່ອຍເຮົາໃຫ້ພົ້ນເສັງ”
- 40 ແຕ່ຄົນນຶ່ງໄດ້ຫ້າມວ່າ, “ໂຕບໍ່ຢ້ານພຣະເຈົ້າຫລື ເພາະໂຕກໍຖືກໂທດເໝືອນກັນ
- 41 ຝ່າຍເຮົາກໍສົມກັບໂທດນັ້ນແທ້ ເພາະເຮົາກໍາລັງໄດ້ຮັບສົມກັບການທີ່ເຮົາເຮັດນັ້ນ ແຕ່ຜູ້ນີ້ບໍ່ໄດ້ເຮັດຜິດອັນໃດ”
- 42 ແລ້ວຄົນນັ້ນຈຶ່ງທູນວ່າ, “ພຣະເຢຊູເອີຍ, ເມື່ອໃດທ່ານມາໃນແຜ່ນດິນຂອງທ່ານ ຂໍຈົ່ງລະນຶກເຖິງຂ້ານ້ອຍແດ່”
- 43 ຝ່າຍພຣະອົງຊົງຕອບວ່າ, “ເຮົາບອກທ່ານຕາມຈິງວ່າ ວັນນີ້ທ່ານຈະຢູ່ກັບເຮົາໃນທີ່ສຸຂເສີມ”

ຊົງສິ້ນພຣະຊົນ

The Death of Jesus

(ມທ 27:45-56; ມຣກ 15:33-41; ຢຮ 19:25-30)

- 44 ເວລານັ້ນພໍ່ປະມານຫົກໂມງ ກໍບັງເກີດມືດມົວທົ່ວແຜ່ນດິນຈົນເຖິງເກົ້າໂມງ
- 45 ແສງຕາເວັນກໍມືດໄປ ແລະຜ້າກັ້ງໃນພຣະວິຫານກໍຖືກຊົງຈັກເຄິ່ງກາງ
- 46 ແລ້ວພຣະເຢຊູຊົງຮອງສຽງດັງກ່າວວ່າ, “ພຣະບິດາເອີຍ, ຂ້ານ້ອຍຂໍຝາກຈິດວິນຍານຂອງຂ້ານ້ອຍໄວ້ໃນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ” ເມື່ອຊົງກ່າວຢ່າງນັ້ນແລ້ວກໍສິ້ນພຣະຊົນ
- 47 ເມື່ອນາຍຮ້ອຍທະຫານໄດ້ເຫັນການທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນ ຈຶ່ງສັຣເສີນພຣະເຈົ້າວ່າ, “ຈົ່ງແທ້ແລ້ວ, ທ່ານຜູ້ນີ້ບໍ່ມີຄວາມຜິດ”
- 48 ຄົນທັງປວງທີ່ມາຊຸມນຸມເບິ່ງການແປກປລາດນັ້ນ ເມື່ອໄດ້ເຫັນເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນ ກໍພາກັນຕີເອິກກັບຄືນໄປ
- 49 ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຮູ້ຈັກພຣະອົງກັບພວກແມ່ຍິງທີ່ໄດ້ຕາມມາພ້ອມພຣະອົງແຕ່ແຂວງຄາລີເລ ກໍຍືນເບິ່ງການທັງຫລາຍນີ້ຢູ່ແຕ່ໄກ

ການປົງພຣະສົບຂອງພຣະເຢຊູ

The Burial of Jesus

(ມທ 27:57-61; ມຣກ 15:42-47; ຢຮ 19:38-42)

- 50 ແລະເບິ່ງແມ, ມີຊາຍຄົນນຶ່ງຊື່ ໂຢເຊບ ເປັນສະມາຊິກແຫ່ງສານສູງສຸດ ທ່ານເປັນຄົນດີແລະຄົນສັດຊື່
- 51 ທ່ານຜູ້ນີ້ບໍ່ໄດ້ເຫັນດີຕາມມະຕິແລະການເຮັດຂອງເຂົານັ້ນ ທ່ານເປັນໄທບ້ານອາຣີມາທາຍຊຶ່ງເປັນບ້ານຂອງຊາດຍິວ ທັງເປັນຜູ້ຄອຍຖ້າຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ
- 52 ທ່ານຜູ້ນີ້ໄດ້ເຂົ້າໄປຫາປີລາດຂໍເອົາພຣະສົບພຣະເຢຊູ
- 53 ແລະເມື່ອໄດ້ອັນເຊີນພຣະສົບລົງແລ້ວ ທ່ານກໍເອົາຜ້າປ່ານຫໍ່ຫຸ້ມໄວ້ ແລ້ວອັນເຊີນພຣະສົບໄປບັນຈຸໄວ້ໃນອຸບໂມງ ທີ່ສະກັດໄວ້ໃນທິນຊຶ່ງຍັງບໍ່ໄດ້ວາງສົບໃຜຈັກເທື່ອ
- 54 ວັນນັ້ນເປັນວັນຈັດຕຽມ ແລະວັນສະບາໂຕກໍເກືອບຈະເຖິງແລ້ວ
- 55 ຝ່າຍພວກແມ່ຍິງທີ່ຕາມພຣະອົງມາຈາກແຂວງຄາລີເລກໍໄດ້ຕາມໄປ ແລະໄດ້ເຫັນອຸບໂມງ ກັບໄດ້ເຫັນເຂົາບັນຈຸວາງພຣະສົບຂອງພຣະອົງໄວ້ຢ່າງໃດ
- 56 ແລ້ວເຂົາກໍໄດ້ກັບໄປຈັດແຈງເຄື່ອງແລະນ້ຳມັນຫອມໃນວັນສະບາໂຕນັ້ນເຂົາກໍໄດ້ພັກການຕາມພຣະບັນຍັດ

24 ການຊົງຄືນພຣະຊົນ

The Resurrection of Jesus

(ມທ 28:1-10; ມຣກ 16:1-8; ຢຮ 20: 1-10)

- 1 ແຕ່ຮຸ່ງເຂົ້າວັນຕົ້ນສັບດາ ຜູ້ຍິງເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເອົາເຄື່ອງຫອມທີ່ຈັດໄວ້ນັ້ນມາເຖິງອຸບໂມງ
- 2 ແລະເຂົາໄດ້ເຫັນກ້ອນຫີນນັ້ນກຶ່ງອອກຈາກປາກອຸບໂມງແລ້ວ
- 3 ເມື່ອເຂົ້າໄປທັງໃນແລ້ວເຂົາກໍບໍ່ເຫັນພຣະສົບ
- 4 ເມື່ອເຂົາກຳລັງຄິດສົງຄົນສິນເທດ້ວຍເຫດການນັ້ນ ເບິ່ງແມ, ມີຊາຍສອງຄົນຍືນຢູ່ໃກ້ເຂົາ ນຸ່ງເຄື່ອງອັນງົດງາມຈົນເຫລື້ອມຕາ
- 5 ຝ່າຍແມ່ຍິງເຫລົ່ານັ້ນກໍຢ້ານແລະກົມໜ້າລົງເຖິງດິນ ສອງຄົນນັ້ນໄດ້ຖາມເຂົາວ່າ, “ພວກນາງຊອກຄົນເປັນໃນໝູ່ຄົນຕາຍເຮັດຫຍັງ
- 6 (ພຣະອົງບໍ່ປະທັບຢູ່ທີ່ນີ້ ແຕ່ຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ເປັນຄົນມາແລ້ວ) ຈຶ່ງລະນຶກເຖິງຄຳທີ່ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບທ່ານທັງຫລາຍ ເມື່ອພຣະອົງຍັງຢູ່ໃນແຂວງຄາລີເລນັ້ນ
- 7 ວ່າບຸດມະນຸດຈະຕ້ອງຖືກມອບໄວ້ໃນມືຄົນບາບ ຈະຖືກຄົງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ ແລະໃນວັນຖ້ວນສາມກໍຈະຄົນມາອີກ”
- 8 ແມ່ຍິງເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ລະນຶກເຖິງຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະອົງ
- 9 ແລະເມື່ອໄດ້ກັບໄປຈາກອຸບໂມງແລ້ວ ເຂົາໄດ້ບອກເຫດການທັງປວງນັ້ນແກ່ພວກສົບເອັດຄົນນັ້ນແລະຄົນອື່ນໆ ເໝືອນກັນ
- 10 ຜູ້ທີ່ໄດ້ບອກເຫດການນັ້ນແກ່ພວກອັດສາວິກ ຄືມາຣີອາມັກດາລາ ໂຢຮັນນາ ມາຣີອາແມ່ຂອງຢາໂກໂບ ພ້ອມດ້ວຍຜູ້ອື່ນໆທີ່ຢູ່ກັບເຂົາ
- 11 ຝ່າຍພວກອັດສາວິກບໍ່ເຊື່ອຄຳເວົ້າຂອງພວກຜູ້ຍິງ ເພາະຖືວ່າເປັນຄຳເວົ້າເປົ່າໆ
- 12 (ແຕ່ເປໂຕໄດ້ລຸກຂຶ້ນແລ່ນມາຍັງອຸບໂມງ ເມື່ອກົມລົງກໍເຫັນແຕ່ຜ້າທີ່ເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງກັບໄປດ້ວຍຄິດປລາດໃຈເຖິງເຫດການຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນນັ້ນ)

ການເດີນທາງໄປເອມມາອູດ

The Walk to Emmaus

(ມທ 16:12-13)

- 13 ແລະເບິ່ງແມ, ໃນວັນດຽວກັນນັ້ນຍັງມີສາວິກສອງຄົນກຳລັງໄປບ້ານເອມມາອູດ ຊຶ່ງໄກຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມປະມານຫົກພັນວາ
- 14 ເຂົາທັງສອງໄດ້ສິນທະນາກັນເຖິງເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນ
- 15 ເມື່ອເຂົາກຳລັງສິນທະນາໄຕ່ຖາມກັນຢູ່ ພຣະເຢຊູກໍສະເດັດເຂົ້າມາໃກ້ເຂົາ ແລ້ວໄດ້ສະເດັດຮ່ວມທາງກັບເຂົາໄປ
- 16 ແຕ່ຕາຂອງເຂົາໄດ້ຖືກຊົງບັງລັບໄວ້ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເຂົາຮູ້ຈັກພຣະອົງ
- 17 ພຣະອົງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, “ເມື່ອມາຕາມທາງພວກທ່ານໄຕ່ຖາມກັນເຖິງເຮືອງໃດ” ແລະເຂົາໄດ້ຢຸດຍືນຢູ່ດ້ວຍໜ້າໂສກເສົ້າ
- 18 ແລ້ວຄົນໜຶ່ງຊື່ກະໂລປາ ໄດ້ທູນຖາມພຣະອົງວ່າ, “ໃນບັນດາແຂກເມືອງທີ່ມາອາໄສຢູ່ໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ ມີແຕ່ທ່ານຜູ້ດຽວຫລື ທີ່ບໍ່ຮູ້ເຫດການຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນທີ່ນັ້ນລະຫວ່າງວັນເຫລົ່ານີ້”
- 19 ພຣະອົງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, “ເຫດການອັນໃດ” ເຂົາທູນຕອບວ່າ, “ເຮືອງເຢຊູໄທນາຊາເຮັດທີ່ສະແດງຕົວເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມປະກອບດ້ວຍຮິດເດດ ໃນກິຈການແລະໃນຖ້ອຍຄຳຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າແລະຕໍ່ໜ້າພິລເມືອງທັງໝົດ
- 20 ຄືຜູ້ທີ່ພວກປະໂຮທິດຕິນໃຫຍ່ແລະພວກເຈົ້ານາຍຂອງເຮົາ ໄດ້ມອບທ່ານໄວ້ໃຫ້ຕັດສິນລົງໂທດເຖິງຕາຍ ແລະໄດ້ຄົງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ
- 21 ແຕ່ເຮົາທັງຫລາຍຫວັງໃຈວ່າ ຈະແມ່ນທ່ານຜູ້ນີ້ແຫລະ, ທີ່ຈະໄຖ່ຊົນຊາດອິສຣາເອນໃຫ້ພົ້ນ ຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກ, ວັນນີ້ເປັນວັນຖ້ວນສາມຕັ້ງແຕ່ເຫດການນັ້ນເກີດຂຶ້ນ

- 22 ມີແມ່ຍິງລາງຄົນໃນພວກເຮົາໄດ້ໄປເຖິງອຸບໂມງແຕ່ຮຸ່ງເຮົາ ເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາປລາດໃຈຫລາຍ
- 23 ຄືເຂົາບໍ່ໄດ້ເຫັນສິບຂອງທ່ານ ຈຶ່ງມາບອກວ່າໄດ້ເຫັນນິມິດເປັນເທວະດາ ແລະເທວະດາໄດ້ບອກວ່າທ່ານມີຊີວິດຢູ່
- 24 ບາງຄົນທີ່ຢູ່ກັບພວກເຮົາກໍໄດ້ໄປເຖິງອຸບໂມງ ແລະໄດ້ພົບເໝືອນພວກແມ່ຍິງນັ້ນໄດ້ບອກ ແຕ່ທ່ານຜູ້ນັ້ນເຂົາບໍ່ໄດ້ເຫັນ”
- 25 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວແກ່ສອງຄົນນັ້ນວ່າ, “ໂອ ຄົນໂງ່, ຜູ້ມີໃຈເສີຍຊ້າໃນກາຍເຊື່ອບັນດາຖ້ອຍຄໍາ ຊຶ່ງພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມໄດ້ກ່າວໄວ້ນັ້ນ
- 26 ຈໍາເປັນທີ່ພຣະຄຣິດຈະຕ້ອງທົນທຸກທໍາຣະມານຢ່າງນັ້ນ ແລ້ວເຂົ້າໄປໃນໃນຮັສມີຂອງພຣະອົງ ບໍ່ແມ່ນຫລື”
- 27 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງອະທິບາຍພຣະຄໍາພິທັງໝົດທີ່ກ່ຽວກັບພຣະອົງເອງໃຫ້ເຂົາຟັງ ຕັ້ງແຕ່ໂມເຊແລະບັນດາຜູ້ປະກາດພຣະທັມ
- 28 ເມື່ອເຂົາມາໃກ້ບ້ານທີ່ຈະໄປນັ້ນ ພຣະອົງຊົງເຮັດເໝືອນກັບວ່າຈະສະເດັດເລີຍໄປ
- 29 ແຕ່ເຂົາທັງສອງໄດ້ໜ່ວງໜຸ່ວທູນພຣະອົງວ່າ, “ເຊີນທ່ານມາພັກເຊົາຢູ່ກັບເຮົາ ເພາະວ່າເວລາກໍຈວນຈະຄໍາແລ້ວ ແລະວັນກໍລ່ວງໄປຫລາຍແລ້ວ”
- 30 ຢູ່ມາເມື່ອຊົງນັ່ງໂຕະຮ່ວມເຂົາ ພຣະອົງຊົງຈັບເອົາເຂົ້າຈີ່ມາໂມທະນາພຣະຄຸນ ແລ້ວຊົງຫັກຍື່ນໃຫ້ເຂົາ
- 31 ແລະຕາຂອງເຂົາກໍຖືກຊົງປິດອອກ ແລ້ວພຣະອົງກໍຊົງຫາຍໄປຈາກເຂົາເສັງ
- 32 ເຂົາຈຶ່ງເວົ້າກັນວ່າ, “ເມື່ອພຣະອົງຊົງເວົ້ານໍາເຮົາຕາມທາງ ແລະໄດ້ຊົງອະທິບາຍພຣະຄໍາພິທັງເຮົາຟັງນັ້ນ ໃຈຂອງເຮົາກໍຮ້ອນຮົນເໝືອນໄຟພາຍໃນເຮົາ ບໍ່ແມ່ນຫລື”
- 33 ໃນໂມງນັ້ນເຂົາທັງສອງກໍລຸກຂຶ້ນກັບໄປຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແລະໄດ້ພົບສິບເອັດຄົນນັ້ນຊຸມນຸມກັນຢູ່ພ້ອມກັບພັກພວກ
- 34 ກໍາລັງເວົ້າກັນວ່າ, “ແມ່ນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເປັນຄົນມາແນ່ແທ້ ແລະໄດ້ຊົງປາກົດແກ່ຊີໂມນ”
- 35 ຝ່າຍສອງຄົນນັ້ນໄດ້ເລົ່າຍັງເຫດການທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຕາມທາງ ແລະການທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ເຂົາຮູ້ຈັກພຣະອົງເອງໂດຍການຊົງຫັກເຂົ້າຈີ່ນັ້ນ”

ພຣະເຢຊູຊົງປາກົດແກ່ພວກສາວົກ

Jesus Appears to His Disciples

(ມທ 20:19-23; ກຈກ 1:3-5; 1ກຣທ 15:5)

- 36 ເມື່ອເຂົາທັງສອງກໍາລັງເລົ່າເຫດການທັງປວງນັ້ນຢູ່ ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງຍືນຢູ່ຖ້າມກາງເຂົາ (ໂດຍຊົງກ່າວວ່າ, “ສັນຕິສຸກຈຶ່ງມີແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ”)
- 37 ຝ່າຍເຂົາກໍຍ້ານສະດັງຕົກໃຈໂດຍຄິດວ່າເຫັນຜີ
- 38 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ທ່ານທັງຫລາຍວຸ້ນວາຍເຮັດຫຍັງ ດ້ວຍເຫດໃດຄວາມຄຶດສົງໄສເທຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນໃນໃຈຂອງພວກທ່ານ
- 39 ຈຶ່ງເບິ່ງມືແລະຕີນຂອງເຮົາວ່າແມ່ນເຮົາເອງ ຈຶ່ງຄໍາເບິ່ງຕົວເຮົາ ເພາະວ່າຜີບໍ່ມີເນື້ອບໍ່ມີດູກເໝືອນກັບທ່ານເຫັນເຮົາມີຢູ່ນີ້”
- 40 ເມື່ອຊົງກ່າວດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ພຣະອົງກໍຊົງສະແດງພຣະທັດແລະພຣະບາດໃຫ້ເຂົາເຫັນ
- 41 ເມື່ອເຂົາຍັງບໍ່ວາງໃຈເຊື່ອເພາະຄວາມຍິນດີແລະປລາດໃຈຢູ່ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, “ທີ່ນີ້ພວກທ່ານມີຫຍັງກິນແດ່ຫລື”
- 42 ແລະເຂົາກໍເອົາປາບຶ້ງຕ່ອນນຶ່ງມາຖວາຍພຣະອົງ
- 43 ພຣະອົງຊົງຮັບມາສເວີຍຕໍ່ໜ້າເຂົາ

- 44 ພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ນີ້ແທລະ, ຄືຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ບອກໄວ້ແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ ເມື່ອເຮົາຍັງຢູ່ກັບພວກທ່ານວ່າບັນດາຄຳທີ່ຂຽນໄວ້ເຖິງເຮົາໃນບັນຍັດຂອງໂມເຊ ໃນຄັ້ງຂອງພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ແລະໃນຄັ້ງພິເພດເພງສັຣເສີນນັ້ນຈຳເປັນຈະຕ້ອງສຳເລັດ”
- 45 ເມື່ອນັ້ນພຣະອົງໄດ້ຊົງບັນດິນຈິດໃຈຂອງເຂົາ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຂົ້າໃຈພຣະຄຳພີ
- 46 ພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ມີຄຳຂຽນໄວ້ຢ່າງນີ້ ພຣະຄຣິດຈະຕ້ອງຊົງທົນທຸກທໍຣະມານ ແລະຊົງເປັນຄົນມາຈາກຕາຍໃນວັນຖ້ວນສາມ
- 47 ແລະຈະຕ້ອງປະກາດທົ່ວທຸກປະເທດໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງໃຫ້ຖ້ືມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃຫມ່ຮັບການຍົກບາບໂທດ ຕັ້ງແຕ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມໄປ
- 48 ຝ່າຍທ່ານທັງຫລາຍເປັນພຍານໃນການທັງຫລາຍນັ້ນ
- 49 ແລະເບິ່ງແມ, ອັນທີ່ພຣະບິດາຂອງເຮົາໄດ້ຊົງສັນຍາໄວ້ນັ້ນ ເຮົາກໍໃຊ້ມາເທິງທ່ານທັງຫລາຍ ແຕ່ຝ່າຍພວກທ່ານຈຶ່ງຄອຍຢູ່ໃນກຸງ ຈົນກວ່າພວກທ່ານຈະໄດ້ປະກອບດ້ວຍອິດເດດທີ່ມາຈາກເບື້ອງເທິງ”

ການສະເດັດສູ່ສວັນ

The Ascension of Jesus
(ມຮກ 16:19-20; ກຈກ 1:9)

- 50 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງພາເຂົາອອກໄປເຖິງບ້ານເບັດທາເນັງ ແລະຊົງຍົກພຣະທັດອວຍພອນເຂົາ
- 51 ເມື່ອຊົງອວຍພອນຢູ່ນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດຈາກເຂົາໄປ (ແລະຊົງຖືກຮັບຂຶ້ນໄປສູ່ສວັນ)
- 52 ສ່ວນເຂົາ (ເມື່ອຂາບລົງນະມັສການພຣະອົງແລ້ວ) ກໍກັບໄປຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມດ້ວຍຄວາມຍິນດີຫລາຍ
- 53 ແລະທຸກໆວັນເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ຢູ່ໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານ ສັຣເສີນໂມທະນາພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ